

உ.
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

சூதவனபுரானம்.

ஷை வ ச ன ம் .

இவை

ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள்

மாணக்கருள் ஒருவரும

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரநாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன் .

ஷை திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலூர்

ஸ்ரீமந்திரபுரீஸ்வராகவாமிகோவில் தர்மகர்த்தாகிய

கா ரை கீ து டி

தி.அரு.அ.வே. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

ஷை கோயிலூரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

உ
சருக்க அட்டவணை.

நம்.	சருக்கப் பெயர்.	பாடற் ஒரகை
க	கடவுள் வாழ்த்து	௩௩
௪௦	பாயிரம்	௧௯
௩௩	திருநாட்டுச் சிறப்பு... ..	௧௨௮
௯	திருநகரச் சிறப்பு	௧௩௯
௩௦	புராண வரலாறு	௩௦
௪௭	தலவிசேடச் சருக்கம்	௨௨
௯௦	தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௧௭
௨	மூர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௩௩
௭	சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்	௮௩
௮	ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௭௮
௧௯	ஆதிசேடன் சிவலிங்கபெற்ற சருக்கம்	௪௭
௩௩	ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்	௩௩
௪௪	ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்	௩௨௦
௨௧	ஆதிசேடன் சிவார்ச்சுனைச் சருக்கம்	௧௨௧
௭	வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்	௮௨
௭	மாரக்கண்டேயச் சருக்கம்	௧௨௧
௩	இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௧௯௯
௩	அமுதநிவேதனச் சருக்கம்	௨௮
௮	இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்	௧௩௯

உ-
சிவமயம்.

மு க வு ரை

சீர் திகழ்பவனத்தி னேர்கெழுசேரமு
நாட்டினிலிந்திரன் வேட்டிடவந்த
பூவிரிபொழில்குழ் காலிரியாற்றி
னன்குரையனவுருத் தென்கரைத்தலக்களு
ளவந்தனையகற்றுஞ் சிவஞ்சயம்பிலிங்கத்
திருவுருக்கொண்டு மருவிலீற்றுந்தருள்
சூதவனமென மாதவர்போற்றும்
காழிவாழ்சேயி னேழினைத்துதிபெறுந்
தன்னையடைந்தோர் மன்னுபிறப்பொடு
மருவுசாவகற்றுந் *திருவுசாத்தானம்

என்னுந் திவ்விய சேஷத்தித் திருநு நூற்றுறுபத்தொன்பது பாடலுள்ள
தமிழ்ப்புராணமொன்று சாம்புவனோடை ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமிகள் சேரத்
துவைத்திருந்த அநேக நூல்களோடிருந்தது. நூல்காட்டுச் சிவபுண்ணியச்
சட்டியார் அதைப்பார்த்தெழுதிய பிரதியொன்று எனக்குக் கிடைத்தது.
புராணம் இயற்றினானொன்று தெரியவில்லை. பின்பு ஸ்ரீ அம்பலவா
ணசுவாமிகள் மாபிலவந்த வேலாயுத பண்டாரமலர்களிடமிருந்த மேற்படி
மூலப்பிரதியும் சித்தமல்லி ப்ரஹ்மஸ்ரீ அப்பாசாமி சாஸ்திரியாவர்களிடமிரு
ந்த ஷைவடமொழிப்புராணமொன்றும் பின்னத்தார் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அநாராயண

* இந்தச் திருவுசாத்தானமானது தஞ்சாவூர் ஜில்லா திருத்துறைப்பூண்டி
டித்தாலாகா முத்துப்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்த வடதி
சையில் ஒரு மைல்தூரத்திலுள்ளது. இது கோயிலு ரென்னு நாமம் வழங்
கப்பெற்றவருள்ளது. இத்தலத்திலுள்ள ஸ்ரீமந்திராபுர சுவாமி திருக்
கோயிலில் ராசகோபுரமும் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தசுவாமி முன்மண்டபமுதலான
பலவிடங்களு மிகவுஞ் சீரணப்பட்டு அதிச்சீக்கிரத்தில் சீரணேத்தாரணஞ்
செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றது. இது ஸ்தலம் சீர்த்தம் மூர்த்தி
மூன்றாலும் அளவில்லாத அத்தியற்புத அநிமகத்துவமுள்ளதென்பது ஸ்ரீ
ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்தாலும் இப்புராணத்தாலும் இனிது வி
ளங்கும். தனவந்தர்களாயுஞ் சிவபுண்ணிய சீலர்களாயுமுள்ள சிவநேசச்செல்
வர்கள் இதனைச் சீரணேத்தாரணஞ்செய்து ரும்பாபிஷேகஞ்செய்வது' அந்
தியாவசிய மகாசிவபுண்ணியமாகும்.

சாமி அய்யரவர்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்தன. வடமொழிப்புராணம் ஈற்றில் ஜீரணமாயிருந்தது. திருவுசாத்தானத்தில் முன் தலபுராணபடனஞ் செய்துவந்த பெருகவாழ்த்தான் பிரம்மஸ்ரீ வனமாலி அய்யங்காரவர்கள் வீட்டிலிருந்த ஜீரணமில்லாத வடமொழிப் பிரதியொன்று கிடைத்தது. தஞ்சாவூர்ச் சரஸ்வதிமால் முதலிய பலவிடங்களில் தேடியும் தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது வேறு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. திருவுசாத்தானத்தில் பிரம்மஸ்ரீ வயித்தியநாதக்குருக்களவர்களிடத்தில் ஒரு வடமொழிப்பிரதியிருந்து முற்றும் ஜீரணமாய்ப்போய்விட்டதாகத் தெரிந்தது. இத்தலபுராணம் இங்ஙனம் அருபதிசையடைந்துவருவதை நோக்கி இதை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தாதவனாயில் இந்த உத்தமோத்தம கிவசரித்திர, உலகோபகாரமாகாமல் மறைந்துவிடுமெயென்ற கவற்சியால் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்னும் பேராசை யென்னுள்ளங்கவர்த்தெழுந்தது. அதன் வழிப்பட்டேனாதலால் இதுவும் எம்பிரான் றிருவருளையாமெனக்கருதிப் பெருகவாழ்த்தான் பிரம்மஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரியரவர்களைக்கொண்டு வடமொழிப்பிரதியைக் கிடைத்த (ககக) செய்யுளுள்ள தமிழ்ப் புராணத்தோடு ஒத்துப்பார்த்ததில் தமிழில் மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சில சரித்திரங்கள் விடுபட்டு மிருத்தமையால் வடமொழியிலுள்ள விரிவிற்படியே சரித்திரங்களும் விடுபடாது தமிழில் ஒருபுராணஞ்செய்வித்து அச்சிடவேண்டுமென்று யோசித்துப், புச்சமயக்களாகணிகவி, சுத்தாத் தவத சைவசித்தாந்த மென்னுஞ் தெய்வியர் தழைத்தோங்க, மதுரை ஜில்லா காரைக்குடியில் ஒன்பதுகோயில் வகுப்பினராகிய நகரத்தாரருள்ளே, கல்வாசநாட்டில் இளையாற்றக்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்கடான ராஜநாராயணபுரத்தில் பிள்ளையட்டி திருவேட்பூருடையான் என்னுங்குடிப்பெயர் பெற்ற, ரா. ம. கு. ராமநாதசெட்டியாரவர்கள் செய்த அருந்தவப்பயனாற் புதல்வராக அவதரித்தவர்களும், யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரவர்கள் திருவடிக் கன்பராய் அவர்கள் திருநகரத்தானத்தில் நீடித்தகாலந் தொண்டிபூண்டொ முகினவர்களும், தேவிகோட்டை ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள், அனவரதமதுராபுர நிவாஸஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகள், மேற்கண்டநாவலர்பெருமான் மருகரும் முதன்மாணுக்கரும் வித்துவசிரோன்மணியுமாகிய ச. பொன்னம் பலபிள்ளையவர்கள், சாலிவாடி புரநிவாஸ யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலரவர்கள் முதலிய ஆன்றோர்களிடத்து இலக்கண இலக்கிய சாஸ்திராதிகளை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களும், மதுரைச்சித்திவிநாயகர் திருவிசைமணிமலை, மயின்மலைச்சந்தவிருத்தம், குன்றைச்சிலேடைவெண்பா, காழிச்சிலேடை வெண்பா, தில்லைச்சிலேடை வெண்பா,

திருவாரூர்த் திரிபந்தாதி, திருவாலவாயமகவந்தாதி, திருப்புத்தூர்த் தல புராணம், வீரசேகரமாமணிமாலை, செனந்தசோதயாதிதிமாலை, பசுவந்தனை ஷெண்பாவந்தாதி, ஷி திருவூசல் சாணங்குடி மீனாட்சிசுந்தரேசர் திருவூசல், திருக்கழுக்குன்ற மகிமாசங்கிகாஸ்தவம், கும்பயப்பசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கற்பகவியாயதூர் பதிற்றுப்பத்தாதி சித்தவடமான்மிய முதலிய பலநூல்களை யியற்றியவர்களும், சம்பந்தத்திற் கற்குமாணக்கர்கள் மிகவிரும்பிக்கேட்ப மிகவிரும்பத்தோடு சிரமநோக்காது அரியபொருள்களு மெளிதில் விளங்க உதாரணங்களுடைய ன்குபோதிப்பவர்களும் பெரியபுராணதி சைவசாஸ்திரங்களைக் கேட்போர் னந்தபரவசர்களாகும் படி விரித்துப் பிரசுங்கிப்பவர்களும் தங்கள் குலவிரும்பியாகிய வியாபாராதிகளிற் சிறிதும் காலஞ்செலுத்தாது உள்படியே மெய்யன்போடு சிவபூசாதி சிவபுண்ணியங்களையே தமக்கு யுயர்பெ ழிலாகக்கொண்டு ஒழுகுபவர்களுமான மகா-ந-ந-ஸ்ரீ சொங்கலிங்க செட்டியாரவர்களிடத் தில் அடியேன் கருத்தை வெளியிட்டேன். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து வடமொழியிலுள்ளபடி சரித்திரங்களை மொழிபெயர்த்துச் சிவாலயத்திருப்பணி மகாகும்பாபிஷேகம் சிவபுஜாவிதி முதல்யவைகளை பத்ததி முதலிய நூல்களைக்கொண்டும் விரிவாகச்சேர்த்து (1871-72) திருவிரும்பத்தங்க ளாற் செய்துத்தாரர்கள். “செய்யாமற் செய்தவுதவிக்கு வைடகமும் வான கமூமாற்றலரிது” “பயன்றுங்கார் செய்தவுதவி நயன்றுக்கி னன்மை கட விற்பெரிது” என்று தெய்வபுலமைத் திருவள்ளுவராயனார் அருளியபடி அவர்கள் செய்தபேருதவிக்கு அவர்கள் பெரும்புகழை யெடுத்துப்பேசுத லன்றி வேறியாது கைமீமாறுடையேன். இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய குதவன்புராணம் அத்தலத்தில் ஸ்ரீபிரகரநாயகி சமேத ஸ்ரீமந்திரபுரீசுவர சுவாமி சந்தியில் சாலியவாகனசகாப்தம் துஅரபுசு சோபகிருதுவூ லுனிமீ 1௭௭௭ சுக்கிரவாரம் உத்திராஷ்டித்திரம் கடகலக்கினங்குடியி சுபமுகு ித்தத்தில் தொடங்கி, சிங்கவனம் பம் உஸ்ரீ சுந்தரேசபாரதிகள் முதலி யோர் கூடிய வித்துவாகத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்றது. இப்புராணம் கற் றோர்க்குமாதிரியன்றி மற்றோர்க்கும் பயலாகும்வண்ணம் என்வேண்டுகோ ளின்படி இந்நூலாசிரியாலேயே சரித்திரமாத்நியம் விளங்கச் சுருக்கமாய்க் கத்தியருபமாகவுஞ் செய்யப்பெற்றுப் பின் சேர்க்கப்பெற்றது.

இங்ஙனம்,

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்,

சுலங்காடு.

உ-
சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ் பயன்முதற் மகாவித்வான்
பரஹ்மஜீ உ, வே. சாரிநாதையரவர்கள்

உயற்றியது.

பூமேவுகடுக்கைமுடிப்பான் நிருவாகத்தானபுராணத்தென்னைத்
தேமேவுதமிழ்மொழியிற்காரைநகர்ச்செங்கலிநகரசெல்லவன்றன்ற
னமேவபத்தியாராநடையாசலிமற்றவித்தூநர்நென
பாமேவுபழம்பதியாமாலகாட்டில்குறிதம்பாடுவண்மன்டே. (க)

அப்பணியுஞ்செவ்வேணக்கருமிடற்றுமாதேவர்க்கன்பினேநி
துப்பணியுத்திருப்பணியாக, பணியும்பொருளணியகதொண்டர்க்காய
வெப்பணியுதம்புரியுஞ்சிதம்ப வேன்சொற்பணியென்றெவரும்போற்று
மிப்பணியின்றியற்றவித்ததியுட்பலமுவிழம்மேதென்றெப்பார்பாரே (உ)

சிங்கவனம் விததுவான் பரஹ்மஜீ உப்பாபாதிபயர்க்கு
குமாரருத் திருவாருர் பேரார்டு ஸ்கூல் பாத்தியாயருமாய

புத்திரபாதிபயர்க்கு

உயற்றியது.

திருமருவும்பெருமருமத்தெருவெருவன்ற, ருசெருநிதெழுண்ட
ருமருவும்புருத்தெழுருவல், புபண்டருமுன் பருநரு
மருமருதிருவகருவல் ருகானடியாததீதா மாசன்
றருமருமாரிசைக்குச்சுநாரு கருன் பருவாய, ருமுன், ரு (க)

மாண்டெருவாதிருப்பாட்டுபெறுவன்செருகனவாம்பெரு
நாண்டெய்ததிடவடைதேதார்த பருருவாருமருவாருகருவருவரு
கோண்டெய்தினமணியின்ருவால்கொழிக்கும்பொன்னிதிருகையின்று
சோண்டெய்தலத்துனொருகலந்தென்ற நிருவொல்லப்பெற்று. (உ)

சீதவனக்குளர்காலில்வடாதுவிசைபோய்வெம்மைசெறிநுரைத்த
வாதவனபரியேழுமவனுமவன்றேர்ப்பாகாமருணன்ரு
மாதீவனமாற்றபுயின்றெருதுதின்க்கேகுபெருவன்பம்வாயநத
ருதவனமான்மியத்தைத்தென்மொழியிற்புகர்குவெனத்தாயசீவன். (க)

கும்பகோணம் ஐஸ் கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர்ப்ரமபுரீ அ. நாராயணசாமியையரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுலிவரைப்பிற்புகழ்பூத்தபுனனாட்டிற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தவுசாத்தானமாத் தளியிலேத்தெடுத்துவானோர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்விளங்கவுறைவிடைப்பாகவிமலமூர்த்தி
தென்பூத்த சேவடிக்கேசமுந்தொண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

வேறு

மதியகடுரிஞ்சுமாட மல்கியவாலங்கானப்
பதிவயிற்போந்தோனாளும்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமைமயிராமசாமித் துவவன்றவத்தின்ரேறன்ற
னிதியமை வணிகர்கோமானிறைகலைபலவும்வல்லோன். (உ)

தானுறைபதியாவீசன்றளியதொன்றாக்கியன்பின்
வானுறுவாரணசிவரந்திரமண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கையீசன்வடிவமொன்றேந்திப்போதங்
* தீனுறுகோயிலேற்றியியைபுறடபதிட்டித்திட்டோன். (ங)

போதமேபொலயும்புத்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தார்ச்
சீதமேய்குவளைமார்பனசிதம்பரவள்ளல்கற்றோர்
மோதமேபெருகடல்சூழ்தவ்வனமுக்கண்முன்னோன்
சூதமாவனபுராணந்தமிழினிற்றொருகுத்தியென்ன. (ச)

சுருத்தகத்திருத்திசெல்லவங்கயனியகாலைமூதூர்த்
வருத்திருபதியின்வைகுஞ்சிவமலிபதிநுறேற்று
த்தியன்டொக்கலிங்கப்பெயர்பெறுமண்ணலென்பான்
புதநயாப்பிஞ்சுக்கவிதத்தனனொருங்குமன்னோ. (ஊ)
நஞ்சன் - இவ்விடம்.

மாணா

நானாற்பபேட்டைப் பரஹமபுரீ பெருகலையரவர்கள் சூமாரர்

கோளு சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள்

சோளு இயற்றியது.

திருவிளையும வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணக்கமழ்தே வாரமேய்ந்த
பொருவாத சூதவன புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற் புனைதல்செய்தான்
தெருள்தூரைக குடியாம நாதனருள் சொக்கலிங்கச் செம்மலன்பே
தருமாலங் காட்டினில்வாழ் சிதம்பரவேண் மனுவின்வணந்தாரணிபோற்ற.

செம்படவன்காடு ப்ரஹ்மபூதி
ரா. இராமானுசையங்காரவர்கள்
இயற்றியது.

பூமேவுசோலைதிகழ்பொன்றார்காரைக்குடியிற்
தேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கலிங்கநாவலன்செய்குதவனப்
பாமணக்கும்பார்விசும்பப்பால்.

சேற்றூர் சமன்தான வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிஞர் தலமுதன்மூன்றினுஞ்சிறத்தானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசாத்தானமெனுமபெயர்ப்படைத்ததலப்பெருமைநிகழ்போன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்முகிழ்த்தாலங்காட்டினில்வையுலகீபரம்போ
லார்ந்தபுகழுறுராமசாமியருன்சிதம்பாவேனவனிதன்னில். (க)

இனையதலமான்மியங்கண்முழுதுமோர்ந்தெதிரிதைஞ்சியாருமய்ய
நினைவுகொடுசெந்தமிழாற்புராணமொன்றுபாடுகென்றுநிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனைநிக்காரைக்குடிவாழ்சொக்கலிங்கக்கலைவல்லான்ருணேசொற்றான்
அனையவனுக்கிதுவழக்கந்திருப்புத் தூர்ப்புராணமுதலதைந்தான்மன்னே. (.)

மதுரை விவேகபாநு பத்திராதிபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றியது.

கங்கையினுமிசர்சிற்றத்தகாவிரித்தண்புனஞாட்டிற்கனகநாட்டிற்
றங்குமவர்முனிவர்பிறர்சார்ந்திறைஞ்சிப்போற்றுபெருந்தலமாமேன்மை
பொங்குதிருவுசாத்தானமெனுஞ்குதவனமகிமைபூவில்யாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர் தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (க)

பாலங்காட்டியநீறுங்கண்மணியுநாலவாருட்பாடல்பாடு
தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவார்ச்சிவமெனவேதனதுட்கொண்டு
சிலங்காட்டியசுருணன்சிவபூசாதூர்த்தரபூசிதனீர்குழு
மாலங்காட்டினிலவாசன்பலகலைதேர்சிதம்பாமாலன்பாற்கூற. (உ)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிவிடப்பவர்க்குநிதிவாரித்தருவானும்த்
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குநுற்றல்பெரும்பேறுமென்றோ
வொருவாதமனத்துவகையுட்பெட்ப்பவான்பாடியுதவினான்செச்
திருவாரும்வளக்காரைக்குடிக்கர்வாழ்வணிகர்குலதிலகமாகேனான். (ங)

பலகலையுஞ்செவிமடுத்தமனத்ததத்துச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்ன
மிலகலையுண்டவன்பொதினையெய்தவெகுநாலிசைத்தோனெனதுநெஞ்சம்
விலகலையுறுதுதன்பாலுறப்பிணித்தோன்சிவநெசமெய்யம்மையாள
ஹலகலையும்படியடையும்பவப்பிணிக்குமருத்தெனவே. ஸ்ரீராக்குமவாக்கான்.()

இன்னபெருந்தகையாகுஞ்செய்தகவன்வாய்நீங்கித்தொன்றே
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்தில்துப்பவாங்கியளித்தான்முன்னஞ்
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமாலிலிருவர்பெருமைமுற்றஞ்சொல்வார்யாரோ
பன்னுதமிழ்வரைப்பினுக்கிப்புரணமும்பெருமையம்பணிற்றமுமே. (ஞ)

ஸ்ரீ வண்ணெண்டராய்சிவராணாகருணைநெருவராகிய

காரைமுது

ராம. கு. மெ. மொப்பப்பெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிவிருக்கும்புகழிருக்கும்பொன்னிருக்கும்
தென்னிருக்கும்புறலுகன்செறிந்திருக்குஞ்செம்மியர்கோன்றெய்வநாட்டி
ந், கொன்னிருக்கும்வண்ணிருக்குங்கோகண்டசிலையிருக்குஞ்சொற்றத்தின்
டோண், மின்னிருக்குஞ்செகண்ணவண்ணாசையகருபுறத்தவிராமன்.

நாப்பூத்தகரதலத்தானருள்பூத்திருநாத்தானகவினாந்தெய்வப்
பூப்பூத்தபொலன்னகாடியைப்பூப்பூத்தபேரக்கண்புரிந்தவவ்வி
நாப்பூத்தவிலங்கையகலம்பூத்தவிலவெண்ணென்றஞ்சு
கோப்பூத்தகக்கீவன்குணம்பூத்தசலிவிரக்குழுக்கடோடு. (உ)

பொன்னிலங்கையுருமாறுப்புணரியிடத்தணைமாறுபடியுரு
மன்னிலங்கையுரியானருள்பெறுவினாத்தானமண்ணெய்ப்பூண்டு
மின்னிலங்குகிறைக்கலுமனமிருக்கடங்கவந்தேகும்வியையிற்சிந்து
தென்னிலங்குகிவலமுளைத்தெழுருசுமாவிருக்கச்செறிவிற்றுகி. (ங)

மாலருளாற்பன்னுற்றுப்பெறலையபணிக்காசுமருவியாங்கு
கோலமல்திருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாரதிருலாவச்செய்தாங்
கேலவருச்சுண்புரிந்துபாமனருட்பேறடையுரியல்பிற்றுகி
ஞாலமெலாமுய்வருன்பொழிபெரியநாயகியாநங்கையோடு. (ச)

மாமந்திரசனருள்முதேசனுயர்குதவனேசனன்பர்க்
கேமஞ்செய்வானென்றுமினிதுவீற்றிருந்தருளுமியல்பிற்றுகித்
தாமஞ்சாரக்குழற்றிருவுஞ்சொற்கொடியும்விற்கொடியுத்துவைதவதாதி
நாமஞ்சால்சுதவனசரிதவாரியத்தமிழினல்காயென்றோ. (௮)

அச்சுதவனக்குயர்பூருவதிசையிற்றோசுமொன்றிலனப்பில்சீர்த்தி
வைச்சுதையிளந்தென்றலீயுப்பரவீற்றுஞ்சோலைமலர்த்தேன்வாரி
யுச்சுதக்காரனியும்பொன்னளியுமிசைபாடவுலவும்பொற்குன்
றைச்சுதைதப்பொருமுலையாரம்மனையாடரமியத்தினமுகுவாய்த்தே. (௯)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதுகாட்டாழிவிழியார்விஞ்சுந்
திருவாலங்காட்டியலும்பாட்டியலுநிகழுகின்றிதற்பாற்சோதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணிமணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டியுறைபூவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தோன். (௧௦)

வராமசாமிபுரிபெருந்தவந்தருந்திராண்டுவந்தாலொத்தோன்
காவாதபெருங்காடையாற்கன்னன்முதில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றோ
லுவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டானையொப்பான்மூலக்
காவாருஞ்சேவடிக்கேழுக்காணமொன்றியன்புகுயிற்றாநீரான். (௧௧)

இதம்பரவுதிரிசங்குதனிக்குமானிவனையாமென்னவாயற்
புதம்பரவப்புரந்துசிவபூசனையாதியரியதிபுரிந்துதொண்டர்
பதம்பரவிப்பகட்டெருமைப்பாகனுளம்பேரச்சம்பதித்தோன்சீர்த்திச்
சிதம்பரவேள்சைவசிகாமணியுளத்திற்போன்புகுநிந்துவேண்ட. (௧௨)

சொன்னலனும்பொருணலனுஞ்சுவைநல்லுமிசைநல்லுந்தொன்னாலோது
மென்னலனுமியாண்டுமுறுமிதனலனோந்தினிதருந்தியின்பயிர்க்குர்
பொன்னுமுயர்வெள்ளியுஞ்செம்புந்கவரும்வானமுதிந்புத்திவேராய்
முன்னரலைகடைத்துகிடைத்ததுவேம்பின்காயெனதேமொழியாநிற்ப. (௧௩)

சித்தாந்தக்கோளுமுயர்சைவபரிபாடைகளுந்திகழுமுண்மைச்
சித்தாந்தம்பரனடியார்பெருந்திமுமன்னாடிசுரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தாந்தரங்கபத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிறப்புந்தெய்வச்
சித்தாந்தரிதுபூர்வபக்கமெனநனிவிளக்குந்தெளிவுமல்க. (௧௪)

வன்னையுங்கற்பனையுமடக்குமயமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னயஞ்சேர்புலவரொந்தஞ்சேமந்தியிதெனச்சொல்லயாண்டு
மன்னுவரதமுமொருபான்வனப்புந்தோமொழிந்துவயங்கமுந்நூல்
பன்னுசிவார்ச்சினகும்பாபிடேகவிதிமுதல்வாய்மெபரவித்தோன்ற. (௧௫)

சுருக்கமிரண்டேழாகத்தொகுத்துவகுத்தருளருமைவிரித்துச்சாற்றும்
பெருக்கமுதுவிருத்தயாப்பாயிரத்தைநூற்றிருபான்பிறக்கச்செய்து
மருக்கம்ழ்பூங்கலைமகனும்லைமகளாயாராய்ந்துமதிக்கநாம்
திருக்கிளருஞ்சுவனபுராணமெனப்புகைந்தொருநூல்செய்தான்மன்றே.

இத்தகுநூலினியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புகிற்பாம்
பைத்தகடற்பாருலகிற்பன்ஔட்டுத்தமிழ்ச்சங்கம்பலகுநாடாய்ச்
சத்தொடுசித்தானந்தவுருவினர்மூவரும்புர்க்குநகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமைநகைமுத்தாமறுதொழிலோர்முறையுமோங்கி. ()

கண்டிகழுமலங்கலினார்சாரிகழும்பூருகுமலார்கலினார்நிலக்
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்கனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலினர்கெடுமாறர்காதற்றேவி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறுநீற்றெருளிபரப்புகவின்சேர்நாட்டில். ()

பன்னகர்க்குத்தலைநகராயப்பணிகள்க்குமணிகுலவுபாசுராதன்
பென்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குநகர்பயக்கும்பொற்றியனதாய்ப்பொலிந்தெஞ்
ஞான்று, மன்னுமநடுகளுந்ருடையமலிமான்பினதாய்வளத்தான்மிக்க
தன்னுபுகழ்க்காரைநகர்தன்னெடுநாயற்றுதவத்தேற்றம்போல்வான். ()

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்கிராமணிசுமையத்
ததியோங்குகித்தாநதசைவசிகிராமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குசீர்படைத்தபுலவர்கிராமணிசொழும்பின்
றுதியோங்குகிபெருமான்செருண்டர்கிராமணியென்பான். (௧௭)

தவத்தையொருவாறியற்றித்தனதுளத்தினம்பர
னவத்தையகற்றிடுமலர்த்தானருகிக்குறெறிமாவான்
பவத்தையொழிப்பதாநிற்பரிசுநிடுகண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தருங்குமனத்குணந்தசெம்மையினுன். (௧௮)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவிடுத்தோன்
றவமலியும்புகழ்நாமநாதனருந்தவப்புதல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்புருடையான்சென்னெறிப்படர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாயபண்புடையான். (௧௯)

பாவலர்நாயகன்மேலைப்பண்ணவாநாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்மறியேன்கருத்தமர்நாயகன்சைவத்
தாவலர்நாயகனல்லையமர்ந்தருணையகன்கில
நாவலர்நாயகன்கருணைநாட்டிநிறைநலம்படைத்தோன். (௨௦)

சிறப்புப்பாடிரம்.

மருணிலையிற்றலையனெனமதித்திரங்கியெனையாண்ட
தெருணிலேதர்வன்றெருண்டதெசிகன்பாற்றென் கூடற்
பொருணிலேதர்மெய்யப்படினிதமுழைவரன் திருமுன்
னருணிலேதர்நல்லையிற்பொன்னம்பலப்போண்டகைபால். (உச)

ஒழிவில்பதிலெமனக்கொண்டு குய்யப்பிரசங்கம்
பொழிதருமம்பலவாணநாவல்கும்புகவன்பாற்
பழிதபுநல்லிள்க்கியருநிலக்கணமும்பரிந்தாய்து
மொழிதருவள்ளுவர்க்ககசுடருவென்றொழிந்தென். (உஉ)

காரெருமைமெய்யரிசாகம்பொன் னிற்கும்பமன
சோருநினமதியையுயம்போதுக்குஞ்சொல்வரன்
போறிலினன்னமாவெனவாக்கும்பெற்றியிலுண்
வீரமலிதவவலியான்ருகண்டசுதன் பால்வான். (உ௩)

பூமனுக்குமிளவறுக்கும்போடுருமைப்பாகறுக்கு
மாமனுக்குத்தன்னளவிலயர்வுயிர்க்குமரணப்பரிசுதோன்
ருமனுக்குவபுரிமான்ரியருதணல்பெருமதேதோன்
சோமனுக்குமிருதணையசொக்கல்பகதேசரெனே. (உ௪)

திருபாடதாரக்கு அறிந்தமகிபாலன்பட்டி

கும. மு. கதிரேசச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்னிலாம்பொல்சோழனை ஹட்டின்புரிமெனப்புகருஞ்சீர்த்தித்
தென்னியமம்வழிதொளிருஞ்சுவென்புரையுறைசொல்வந்தாய
முன்னவடமொழியோர்ந்துசெத்தரிப்தேசர் பவ்வொளாருகந்துகொள்வான்
உன்னுமணிபொதியவிழ்த்தீந்தெனவினாத்தான் தரித்தகவியாலுவன் யாரோ
ரென்னின். (௧)

பல்கலையம்பரவறிஞருளங்கொளுத்திமகிழ்விப்போன்பணிமென்றது
பல்கலையம்பரடனனிபாற்றிடுஞன் காரைவளப்பதியோனற்பா
னல்கலையம்பரநிகருநயனவுமைபாகனையேநயந்துமுத்த
நல்கலையம்பரமகியிலிசைநிறவுசொக்கலிங்கநாவலோனே. (௨)

சிறப்புப்பாயிரம்.

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீ சண்முகசுரணலயசுவாமிகள்

புறியற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மனான் முகத்
தொருவனளித்தவல்கிற்சிறந்த
வாலவாய்ச்சங்கத்தம்மர்சொர்க்கலிங்கக
கோலமேகாணாக் குடியுமேளாபனனா
ளாற்றியதவத்தாலப்பெயரேகொண்
டேற்றமேதரவந்தெனவாங்குதித்தேதான்
டெய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
மெய்ச்சைவசமயவிதினைக்கொண்டே
பிறைக்கொழுநதணிசடைப்பிஞ்ஞகனாரா
னறைக்கொழுங்குவிளநண்ணீராதிய
தேடியருச்சனைசெய்தருள்வநது
பாடிப்பணியும்புத்தியாபாறகரன்
பதிபகபாசவிதிமுறைமெதர்ந்த
சதுருடைசைசவசித்தாந்தநாகரம்
விதிவழியொழுகும்வித்தகாந்தாசுருக
கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமேரு
வெனப்புன்யுள்ளொளாசைததுடவடங்க
மனப்புலனடங்குமாநவந்திணை
குதவனத்தின்ன்கொதினமாண்டியத்ததை
பேதாநிறநிறுந்பிறங்குடையையது
கோலங்காட்டியவகாண்மஞ்ஞத்தண்ட
யாலங்காட்டில்வாழருமருந்தன்ன
சீலச்சிதம்பரசசெய்யமல்லேவண்டுமொள
சாலமுற்றுவயத்துத்தந்தமாநர்த்தினையச
சொற்றிடச்சேடனுநதுள்ளருவாணுளமெனின
மற்றொருநாவால்வெகுருவதெரிதோ.

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தானவித்துவான்

சர்க்கரைப்புலவர் வம்ஸ்தராகிய

கோடகுடி மு. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-நி-ந-ஸ்ரீ ரா. ம. சி. ந. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஸ்ர தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

வியற்றியது.

சீர்பூத்த தினாயுதித்த நிலமகளுக்குணிமுகமாஞ்சென்னிநாட்டி
லேர்பூத்த திலகமெனயில்காலக் காட்டில்வருமெவர்க்குமென்றும்
பேர்பூத்த பலனுதவந்தருவாரேனெனவிதழியிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டன்மலர்க்கழல்பொற்றுவதவருணங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குநதரீம்மகளுக்குணியாங்காய்ப்பச்சமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குருளைவமெனும்பயிர்க்கோர்முக்கிலாகியடியேன்போலு
மிருண்மணக்குமுளத்தவருக்கிருஞ்சுடராய்த்தவரிருமிராமசாமிப்
பொருண்மணக்கும்வணிகபதிட்கிறாத்தினமாகிப்பொருநதுஞ்செல்வன். (க)

அற்றார்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநாந்நேதாபிந்துளார்க்கு
மற்றார்க்குமுகமெல்லாம்வந்தார்க்குநிசைநிலவாணருக்குமெய்நதுல்
கற்றார்க்குநகவிபாசசுணர்ந்தார்க்குநரீபீழேதங்கரைகண்டார்க்கும்
வற்றாமெல்பொருளுமவநுதவாணவதியேயுடனுமவள்ளி. (ங)

மணக்கவையுடையார்க்குமகிழ்வாய்வட்டநவர்க்குவாமுமயீடா
யுனற்காபவற்றவருக்குணவமுதாயுமயிலர்க்கவ்யுதவாயத்ததை
யனைக்கரியார்க்கவமாகியரும்பினியானருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினக்குவியலில்லார்க்கவ்யினக்குவியலாய்வாமுமையார்ப்புபன். (ச)

தாதாடுமிதழிமதிச்சடையாடக்குடியாடத்தான்ந்சேர்த்த
வாதாடுமிரிசுடலையுடையாடக்குலந்துகவகைமங்கையாடப்
போதாடும்பொன்னங்கம்பொல்தாடுமீசனடம்புரியச்சீர்சான்
மாதாடுஞ்சிவஞானமடாலயமுநிளியயற்றிவைத்ததோன்றல். (சு)

மன்னியசீகாழியர்கோவாக்காசுதொண்டர்தொகைவழங்கும்வள்ள
முன்னியமா தவவா தவூரடி கண்முதலாயதூயமையோர்கண்
முன்னியருண்மழைபொழியமுறைபிறழாதடியாக்கமுதிழ்த்தன்னோர்கள்
பன்னியசீர்த்தமிழ்வேதம்பகரவருட்குருபுசைபண்ணுமண்ணல். (க)

தலத்திலுயர்காசிகர்தனக்கேகித்திரிபசுதைதவ்னிற்றேயாந்து
பலத்திலுயாபவன்றருமோர்பாணல்வங்கெகர்ணர்த்துபரிவாடமோடு
வலத்திலுயாங்கயற்கண்மூதயன்மேயுறக்கோவிலவகுத்துசைவர்
சூலத்திலுயாசணயாறகுறைவில்பிரதிட்டைசெய்துசுலபுமன்பன். (எ)

இன்னொன்றெனையறியாதிருநதுமினியவைகையியருக்கவீடு
மன்னுதிப்பொருளுமருந்தியிழ்நிற்பனமுடியாநிஞாட்புஞ்
சொன்னுதியெப்பொருளுதொல்லுலகுப்புக்குழங்கித்துளும்பகல்கி
வெனஞ்ஞெமெமப்புரசுகவெனபெருதவப்பேறுயிருக்குஞ்சுமான. (அ)

தொன்றுகிகழவடவனபுருதொல்லுலகுஞ்செய்தவத்தொகுதியாய்
நன்றுருக்கொண்டுந்நெதனநாவலருகாவலருகவில்பின்னோன் [ன்
முன்றுபுகழ்கொடைவாயமையொறையடக்கதூயமையெனுஞ்சுடர்வாய்ஞா
வென்றுதன்மையுடையாழிமுழுவிலிசுதம்பராமாநியைகருவேந்தல். (ச)

எங்காட்டுமுயாவளவண்ணாட்டுமேமுன்னாட்டுமெற்றமேய
தென்னாட்டுமிசைசுருகசெழுநகாட்டுமானியதவசச்செவிக்கின்பாக்குஞ்
சொன்னாட்டிசெதென்னாட்டுதவமொழியாற்றருகெனஒஞ்சுகுணம்வாய்த
பன்னாட்டுப்பாவலருமுண்டலம்படிபுலவந்துபகாநதான்மன்னோ. (க)

அன்னவணியாளொளிற்றிருபுமருசுமிமுமபெரும்புகழுமமைந்தநல்லோன்
பன்னுமறைதசெய்வெனவிற்பணாபுதல்சுதாந்தமெய்துநற்பாவையுண்
டோன், சென்னெனது, நிபுனசுதருகவியிணைதம்புவியினுக்குங் கண்ணுய
ள்ளோன், சொன்னையுடையருணயமுதவலவகுபலநுலியற்றுவதூய்மை
யாளன். (கக)

கடியிருக்குந்தவமணிகள்கிருக்கும்புயமுடையான்கடையார்காணாக்
குடியிருக்குந்தவவணிகர்குலத்திருக்குடபுகழ்கொடையான்குறித்துநாளும்
வடியிருக்குத்திரிசூலமகிழ்த்திருக்குமனமு, சுவிலகொண்டந்தத்
துடியிருக்குநகரத்தமலன்சுடரிருக்கும்பதம்பணிபுத்தூய்மையாளன். (கஉ)

குணத்தானுந்தனதுருவின்வணத்தானுந்தனைகடொறுங்குறையாதிட்டிம்
பணத்தானுந்திருவருளின்மணத்தானும்பலகலையும்பயின்மாணக்கர்
கணத்தானுத்திருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செய்யு
மெணத்தானுநதிரையுலவுவனத்தார்க்குநகடலுலகிலிணைவேறில்லான். (க)

கண்டெனப்பாலென்பிரசக்சம்மதைபெய்துளமுருகிக்கனியக்காள
கண்டனையேனினம்பாவம்பலவாணநாவலர்கோன்கண்ணேனயன்றோன் [ன்
ஞெண்டர் தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபூசை துலங்கச் செய்வ
ஞெண்டரிடத்தண்டரிழ்தேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் துய்மையோ
னே. (கச)

இந்நூலாகியியர்மாணக்கரு னொருவருங்/கருப்புக்துணி

சாரந்த தம்பிபட்டி ரொன்னச்சாடகுகனிராயர்

குராருமாகிய

வேலுச்சாமிக்கவி

இயற்றியது

பொன்னுலுமணியா லும்புலியா லுங்கலியா லும்போத~~த~~தலி
மின்னுலுமாதமுதலுவிதத் தாலு நித்ததா லும்வேதத்தாலுஞ்
சொன்னுலுமமைமுந்நூற்ஞெண்டையா லுங்கொண்டையா லுந்தோற்றத்தாலு
மென்னுலுமின்றசெழியரிற்றையாண்ப் ப்முறைவாய்மையிலுநாட்டில். (க)

விற்குமுநுதன்மடவார்மினிருமாகதமாடரிசைவாழ்தோற்றங்
கற்றிகழுங்குடைமாலகலமாக்கள் பலரோவென்சாட்டுத் தாய்ப்பொய்ப்
பற்றிகழுமானடியார்சூழாம்பெருகுச் சர்க்காணாப்பதியில்வாழு
மெற்றிகழுநவரி திக்கோனெனப்பொலியும்வசியர்குலத்திலங்குந்துயோன் ()

இராமனாதக்குரிசிலியற்று தவமேயுருவாயினைத்தநல்லோ
னிராமனாதன்புரிற்றைமனத்தன்பரினத்தன்பேயியற்றுவான
விராமனாதம்புரிந்து நிளர்க்குநைக்குறிநிளநன் வேணியாண்டும்
விராமனாதன்பகந்தசிவாகமசன் டோர்க்கவி திவித்தாயுள்ளோன். (க)

எவ்வுழியுமேகனேயென்குண்டமேகனெயிலந குரீசன்
செவ்வுருவமுளக்கமலத்தினிளொளி ரினைதொறுமெச்சிலிர்ப்பக்கண்ணீ
ரவ்வகலவசல மிசையருவியெனப்பெருகியெழுவமையாலன்பிற்
றிவ்வியநீறக்கமணிபுனைந்தெழுத்தைதெழுமபிற்செய்ச்சுஞ்சிலன். (ச)

பலத்தானைத்தோலுரித்தவலத்தானையருளொழுகுபாதத்தானைச்
சலத்தானைச்சூர்ப்பகையைத்தத்தானைவான்காரிற்றக்கமுன்னு
குலத்தானைக்கூறுவார்க்கூறதானைப்பானைக்கோலிற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முனோர்க்கருண்ணானபோதகாரினித்தானை. (டு)

ஒருபோதும்வாழ்விருப்போதுபுத்தோமோங்குநான் தாய்
வருபோதும்தலியகொண்டைம்போதும்தற்கடந்தோமாவிலிடை
கருபோதலிட்காமத்தியற்றுவோன்சித்தாந்தக்கலையுன்னுவிற்
றருபோதவந்தாங்கப்பொருள்விளக்கவிரித்துரைக்குந்தகுதியானன். (க)

நண்ணியபொச்சாப்பொடுவஞ்சனேகோபமுதலுயரவைகட்கெல்லாம்
பண்ணியகொள்கலனையதமிழேனுக்கொருவருநூல்பீராகு. இன்னா
தண்ணியபோருள் கூர்ந்துதகுதியுறுதல் கன்பலிசன்னாதித்தோ
னெண்ணியதொல்புகழ்மைமத்சொல்செய்தேசிகென்னறியும்புமவள்ளல்.

இத்தகையதோன்றறவேயெந்நாளுப்பெருஞ்செல்வவியல்பிற்றுகி
கத்துதினைக்கடலும்ததபுடவியெலாப்புதழால்சுருட்டிவாழ்வே
னுத்தமமெய்யன்பநிஷுகொடைவாய்மைபொருளரிதியோசுருத்தி
வித்தகமேம்பாடுதவமுதற்சிறந்தசுதம்பாப்பேர்மேதக்கோனருன். (அ)

தலமுதலமுதலகையமேன்மையமைசுதவனசரிதமான
பலமுதலுவுடமொழியைத்தென்மொழியிற்பாருள்பாயமெதயவ
நலமுதலுதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாறாயினுநகலாகுகெல்லாம்
புலமுதலுப்பொலியுமெனப்புத்திகொளிவிக்கருத்துரைத்துப்பரிந்துவேண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றோவெனத்துணிந்தார்க்கின்பமீக்கூர்
தொப்புறவிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்டாணபுமோசைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாண்புமெழுவகைமதழும்வனப்பாராதுநு
செப்புறுமூப்பாநிறணித்தியுநான்குபயனுடனேதிக்குச்செய்தான். (க0)

முத்தமிழாகிரியனெனவுலகுபுகழகத்தியபாழுளவனிந்தா
லுய்த்துணர்ந்திட்டினையவன்நலனுட்கல்விலிமையினையுன்னிநோற்குஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றான்சேடனெனுமபெயர்சிகுத்திசேடனருனிவ [தோ
வித்தகன்வாழ்தலைமதித்தேமேதுன்மைத்தலைக்கொண்டான்விழைந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித. சிதம்பர செட்டியார்

மாணக்கருளொருவராகிய

தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமோர்மாண்புவாய்த்தோன்
மாமேவுமதியவவ்வினையாடும்வேணியுந்நுகரினாத
தேமேவுகளினமலர்த்திருவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியானன்
காமேவுமித்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னனைவெல்கொடைமையானன். (1)

காவலாரிஹதெதாண்டத்தெதாகையடியார்த்ருபூசைநயந்துநாளு
மாவலாயுருந்தன்பனாலவனநகர்க்கிஹவனநிவான்மிக்கோன்
சேவலூர்கொடியானைத்தந்தான்நன்பதியனந்தந்தெரிசித்தேத்திக்
காவலார்காசிமணிகன்னிகைதோய்த்தருளிலிங்கங்கையிற்சொண்டு. (௨)

வந்துதனதெழினசரிலாலயங்கண்டுரியபரிவாரத்தோடு
செந்துவரவாய்மீனாட்சிகந்தரேசுரர்பதிட்டைசெயுஞ்சீரானன்
முந்துமியனூல்களையென்மட்டைமெகடவுணாத்திட்டோன்மோதூரீரார்
சிந்துநிகர்கருணையினாட்சிதம்பரப்பேபொண்டிசையுத்திகமுஞ்செல்வன். (௩)

விண்டுமுதற்றேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்விரும்பிப்போற்றக்
கண்டுமொழியுமைபாகனிலிங்கவடிவாயமாந்தகலின்மிக்கோங்கும்
வண்டுமலிசூதவனமான்மியத்தைதப்புலவரெலாமகிழ்ந்துகொள்ளத்
தண்டமிழித்பாடுகெனவப்பரிசேபாடினனத்தவன்யாரென்னில். (௪)

தருகிக்ருகொடையுடையான்நனதனிகர்தனமுடையான்நவமிக்குள்ளான்
பொருவரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவராய்ப்பொலியுநேசர்
திருவுருவேயானென்னத்துதித்திடுமெய்யன்புடையான்சிறந்தசீலன்
பெருமைதருக்காரைநகர்ச்சொக்கவிங்கத்திருநாமம்பெய்நாவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. சிதம்பரச்செட்டியார், மாணக்கருள்

புருவராகிய சுஷ்யர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தசெழுங்கொன்றைபுனன்மதிசூவள்ளமவுபொதுளிவானின்
மின்பூத்ததிருவேணிச்சிலபெருமான்றளிகள் பலரிடைதலானுங்
கொன்பூத்தஞாலபுருடனுக்குறுப்பாய்ப்பலநாடுநருவத்தானே
தென்பூத்தசிரமங்காணத்தானுப்பலர்புசமுஞ்சென்னிநாட்டில். (௧)

செல்லாரும்பொழில்வாலிகாலாறுபலவனமுஞ்செழிப்புற்றேருங்கி
யல்லாருங்குழன்மடவார்விழிங்கயல்கன்குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதோன்றினனென்றுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாருபிராமசாமிக்குரிசிறவத்தினில்வந்துதித்ததோன்றல். (௨)

அன்னையானவன்சேய்க்குப்பாலருத்தல்போலெனநியாமைநீங்கப்
பன்னுதமிழினையெனக்குறிசூயத்தெதாடுபொழிந்தோன்பரமன்றீர்த்தி
துன்னுசைவப்பிரசங்கங்கேட்போர்களுளங்களிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மன்னுசைவருசவருண்மைநாயன்மார்த்ருபூசைவழாதுசெய்வோன். (௩)

அண்வனாடாடுனிதபாண்டிபாட்டுடொருபாதனவணிகரளப்பிலோக
டுன்னியகாசுததடியாண்டுகுடிவிலாசவதெண்ணாகொன்மாணுககன
மனனுபெருக்கல்யினிதகுமாருணிபாடுண்டாசவனசமேயும
பொண்டியேபூசனைசெய்திலவேசுதொகசுநிகபடிவலவரேதே (க)

இயற்கையது

அப்பெரு, தலையாலங்கா — மருமன ஞானசிவமாம்
வெட்பயிலாண்கொண்டேயதனாபெருநெடாழிலோனோதுமாவனத்தினமான
மியததை, யிபுய்யயததர்புமொய்யபாதிக்கெனசூதனணமுனை
ததசெபுபருமபொருளோசெவலதர்புமதுமெதமிழ்விருதயாப்பாக. (சு)

பாசமுமதைவெல்பாதமோர்நான்கும்பசுபதியிலக்கணவனவு
மாசிவாமதூநாற்கவிநலனுமரும்பொருணவரசநலனு
மீசனாரருளுந்திருவருணலனுநினியமெய்யன்பியனலனுந்
தேசுதற்புகன்ருனனையசொக்கலிங்கதேசிகவைலலேதே. (௭)

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவரும் தாமரங்கோட்டையைச்
சேர்ந்த செங்கப்படுத்தான்காடு கிராமமுன்சிப்
கோபாலபிள்ளைபவர்கள் குமாரசுருமாதிய

திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை

ஆயுந்ரிய ஆ.

சீர்மேவுதில்லைநடஞ்செயுநிறைவன் நிருவருளேதேசமுய்ய
நார்மேவுயாழ்ப்பாணநல்லூரிந்நிருவுருவாயநயப்பப்போநத
தேர்மேவுதிருவருள்கடாரமுமகநாவலர்கோன்றிருத்தாட்கன்பன்
பார்மேவுபாண்டியனுட்டெழிற்காரைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வோன். (௮)

முல்லைவிளங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்கான்முளையாய்வத்தோ [ன்
னெல்லையிலாப்பரம்பொருளையப்போதுநதன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லேபிரமணைப்பிரிந்துகலைமகடன்னாந்லைத்துவதியப்பெற்றேன்
குல்லையணிமானிதத்திற்குலவுதிருமகள் குடியாகுகொள்ளப்பெற்றேன். (௯)

திங்களணிசடையண்ணல்சிறந்துவாழ்தலங்கடொறுஞ்சென்றுசென்றே
யங்கவனையருட்பாவாலெத்திறைஞ்சும்பெருமக்களமைதிபோலக்
கங்குலபகலொழியாமற்கதைநகண்டன் நிருவடிக்கேகவிகள்சொல்வோ
னங்கடமொநதருநீற்றுனகத்தியன்போலெக்கலையுமருளவல்லோன். (௧௦)

பந்தமுறுமகவிருளைப்புறவீருளைப்பாற்றுமபாற்கரனையென்னச்
சிந்தியருள்வழிகாட்டியருணுலையொக்கருளுஞ்சிறப்பாணரிக்க
சுந்தரமாரருட்குரவன் றாயதயாந்திமதியஞ்சுருமவேணிச்
சுந்தரநாயகன்றிருப்பேர்சொலப்பெறுசீர்சொக்கலிங்கத்தாயநாமன். (௧௧)

தேனொழுகுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவநியம்செசல்வநேயன்
வானொழுகுமழைமழப்பவளர்கொடைஞன்சிதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனொழுகுமலர்விரிகாவிரிகாட்டிலுசாத்தானமென்னுமேன்மைக்
கானொழுகுதவனக்காதையினையீதியெனக்கழறல்கேனா. (௧௨)

இந்தணிசெஞ்சடைபாணையிருங்கயிலைமலையாணையிமையமாணச்
சுந்தரவாமத்தாணைச்சயம்பெழுந்தருதவனநாதன்றன்னைச்
சிந்தனைசெய்தநூலத்தென்னுலாயுலகுவப்பச்செய்தத்தான்
தந்தருணாமகளுதமிழ்முனியஞ்சிரமேற்கொடையதம்மா.

(க)

ஸ்ரீவினாயகாநபுரஸ்தநல்லூராக்கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷா துணை

சுத்தாத்துவிதசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமந்நாவலர்பெருமான்பாத்தானி

சிறமேற்கொண்ட

பாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலாணநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமான்மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகுவென்ருலங்காட்டின்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பரவேளிசைப்பத்தந்தான்
கருவுசாத்தானயந்தாற்கண்பானன்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேறே.

பாடுவதிற்பாடுரைப்பாடுவதேதபாடுபுகழ்பயக்குமாமென்
ருகெழன்மன்றுடையார்பாடுகொற்றங்குடியடிகனறிவித்தாராற்
பீடுபெறுசேக்கிழார்புராணமிசைத்தென்பரதுபேணியாமு
நாடுமிருபாலிசைத்தவ்விருவர்கெழுதகைமையுமன்னயந்தாமன்னோ

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரை புராணம். ௬௨௪-ம் பாடல்.

திருவுசாத் தானத்துத் தேவர் பிரான்கழல்பணிந்து
மருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமல்போற்றும்படிபாடி
யிருவினையும்பற்றும்பாரொண்ணிறந்ததொண்டருடன்
பெருருவிருப்பினராகிப்பிறப்பியும்பணிந்தனைவார்

திருவுசாத் தானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரை திருவாய்மலர்த்தருளிய

தேவாரம்பண் கொல்லி.

நீரிடைத்துயின்றவன் டம்பிநீள்பாம்புவான்

பேருடைச்சுக்கிரீவண்ணனுமன்றெழுமூல்

காருடைநஞ்சுண்கொத்தருள்செய்தவெஞ்

சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத் தானமே.

(௧)

கொல்லையேறுடையவன்கோவணவாடையன்

பல்லையார்படுதலைப்பலிகொளும்பாமனார்

முல்லையார்புறவணிமுதுபநிறைகமழ்

தில்லையானுறைவிடந்திருவுசாத் தானமே.

(௨)

தாமலார்போலவேதக்கறர்வேள்வியை

யூமனார் தங்கனாவாக்கினொருருகொழிக்

காமனாருடல்கொட்காய்தவென்கண்ணுதல்

சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத் தானமே.

(௩)

மறிதருகாத்திருஞன்மொல்லிடையேறியான்

குறிதருகொலாற்குணத்தினாடிதொழ

நெறிதருவேதியர்கித்தலுந்யமஞ்செய்

செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத் தானமே.

(௪)

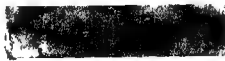
பண்டினைத்தயனுமாலும்பலபத்தர்க

டொண்டினைத்தும்மலந்துவித்தோத்திரஞ்சொலக்

கொண்டினைக்கொடியொடுங்குருகினினல்லின்

தெண்டினைக்கழனிசூழ்திருவுசாத் தானமே.

(௫)

மடவர ல்பங்கினன் மலே தனை மதியாது
சடசடவெடுத்தவன் றுலபத்துநெரிதர
வடர்தர ஆன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
நிடமெனவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே

(௨)

ஆணலார்பெண்ணலாயனெடுமாலுக்குங்
காடுணைவண்ணத்தான் கருதுவார்மனத்துளான்
பேணுவார்பிணியெடுமப்பிறப்பறுப்பானிடஞ்
சேணுலாமாளிகைத்திருவுசாத்தானமே.

(௩)

கானமார்வாழ்க்கையான்காமண்டேர்சொல்
லானமாக்கொண்டிருரைநிலுய்யவெனில்
வானமார்மதிலணிமாளிகைவளர்பொழிற்
தேனமாமதியந்தோய்திருவுசாத்தானமே.

(௪)

வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன்
றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானரை
யுரைதொந்துணருஞ்சம்பந்தெண்ணடமிழ்வல்லார்
நரைதிரையின்றியோன்னெறிசேர்வரே.

(௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூ த வ ன பு ர ண ம

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவ ராதி
யேவருஞ் சூழ்த்து போற்ற வின்னரு னெளிதி னல்கு
மாவரும் பொழிற்பைஞ் சூத வணப்பெரு மகிமை கூற
மூவரும் பரவு மாணை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

இதுவுமது. வேறு.

சீத மாவன மார்பினன் நெவ்வெலற்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சாத மாவனத் தாணமந் தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துளபம். மூன்றாமடியில் மா -
வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமந்து - சுபந்தமாகிய வடமொழிப்
பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். இதனை உமாபதிசுவம் திருத்தொண்
டர் புராணசாரம் (சக) செய்யுளில் “வண்ணனை நமந்தகோ” என்றருளிய
வாற்றாணுமுணர்க. நமஸ்கரித்து என்னும்பொருட்டு. (உ)

நூற்பயன். வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவரப் படனடத் துநர்முன் னமுத் தமரெவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
ருதி யமலன் திருவடிக்கீழ்மர்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார். (ங)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்றா ருயர்க்கின்ப
மாதி யறங்க ணனிவளர்க வைநதக் கரங்கண் டுகைநீறென்
றோது சிவசா தனம்பொலிக வுயர்வை திகைசை வந்தழை
கீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலவி வாழ்க வுலகெல்லாம். (ஃ)

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரோசர்.

பூமா தமரு மணிமாற்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்தற்
காமா தரவிற் றசரதன்கா லாங்கா லோர்கா லுஞ் வலிவேட்
டேமாண் புறப்போற் றியவரிதத வெனத மந்திரோசனடி
நாமாற் சுழிப்பட் டிலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடமே. (17)

திருவு சாத்தா னந்தனயந திகழ்த்த வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முருகுந நீபின்னாண்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் மெனலயினிக
துருவு சாத்தா னந்தனய னொரிபொற் கமலத் தான்பணிவாம்.

திருவுசாத்தா னமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனென
வும், எமதுபவம் நந்த வெருவு ாநைய விளிப்போன் எனவும், சாத்தா நம்
தனயனும் வருவான் எனவும், இரது உருவத்தைச் சாத்தா னந்தன் ஐயன்
எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. (18)

பெரியநாயகியம்மை. வேறு.

புரிய னாயகி லம்பர வருளெனிற் புரக்குந
துரிய னாயகின் னந்தவிர்த தெமருள் காக்கும்
பிரிய னாயகி புனைபா னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் மலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்படுத்ததாகிய சுகநம். ஆய அகி - நூல்களை
ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆதிசேடனென்க. அந்நாய அகிலம்பாவு அருள்பரி
எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலா புரக்கும் எனமுடிக்குக. துரியனும்
பிரியனுமாகியபான் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம். (19)

ஈடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந தனைகொண்மா வனததெம்
மடன குஞ்சித பாதவந தனைமுறை வருத்த
நடன குஞ்சித பாதவந தனைதெற நலமார்
நடன குஞ்சித பாதவந தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வருத்து-எமது அறியா
மையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பாத தவத்தையும் அளவையும்

முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைதெற அவகுணங்களையும் சீவ போதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், நகுஞ்சி தபாது நட சிறந்த முடியின்கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடும்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இதழ்விரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்மீன் அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டகுதவனத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற (நடுசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும்புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அதுகெடுத்தலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை-சீவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சீவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம் எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (அ)

சிவகாமியம்மை.

பனநகந் தரக்கிரு பாற்றொழுசு சிற்சபை பயிலுங்
கனகந் தரனடங் காண்சிவ காமி தாட்கமல்
மனகந் தரவிருள் வெளியுற மல்பபகை மடிக்கு
மனகந் தரதித மன்புசெய் தின்புற வடுப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றும் அடியிற் கந்தரம் குகை. (க)

தெட்சணாசூர்த்தி.

சிரவ னாட்புயங் கம்மதி யிதழியுஞ் சிவனும்
பிரவ னம்புய ளளவுகல் லானிழற் பிரியா
புரவ னம்புயர் நால்வாரு முறவயர் பரம
குரவ னம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவனம் ஈறு உருபும் பயனும் தொக்கது. வனம்புரல் எதுகை கோக்கி இயல்பாயிற்று. (கா)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனியா னைங்கவன் பரமன்
றிவள வாரண ஷஞ்சை. வேறுபன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

குதவனபுராணம்.

தவனநீறென்றியையும், நீற்றொளிதழைக்கும் பவனமேனி எனக்கூட்டுக. ஆர் - அருமை, அணல் இடைக்குறை, ஆன்றமுடியில் ஆர் - ஆத்தி, வார் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (கக)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயந்தழீஇத் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை பெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும், சங்கடம் உம்மை தொக்கு நின்றது (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விச்சுடர் வாளினுற் செகன்மால்
சார பத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தடிவா
வீர பத்திர நான்மல் ராதினொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டிராம் விழுவாம்.

தீரம் - தளராமை, ரவிபோலும் சுடரையுடைய பத்திராகிய வாளினால் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (கஉ)

வைரவர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்காச் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம்.

(அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் துரத்திக்கொண்டுவந்த) விஷத்தை எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்ந்து) கொண்டுவந்து, கண்ணுதலும், இருவி்காரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் கசக்க வெண்ணுது இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட நாதனுமாகிய குதவனேசர் காத்து அளித்த காரியாகிய வைரவமுர்த்தியினுடைய, டிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நான்மலரடியை (நம்முள்ளத்திற்) கலப்பாம். எறு - அகம் - ஏற்றகமென எதுகை நோக்கிப்பிறவினை போல் சின்றது. விஷத்தைக்கொண்டுவந்து நாதன் காத்தளித்த காரி எனக் கூட்டுக. (கஈ)

திருந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமுக் கடர்விழித் துயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைத் துணர்சிவ ஞானபோ தந்நூல்
வள்ளி மால்வரை நடுதிதான் மலர்முடி வனைவாம்.

மால்வரைந்து - ஆலையால் எழுதி.

(கரு)

இலக்குமி, வேறு.

அமலை யாதிதெண் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம ரன்னை பாற்
கமலை மேற்றயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து ளிருத்துவாம்.

பால் கம் அலை - வெள்ளிய பாற்கடல்.

(கக)

சாகவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொரீஇச
செற்று மாவிய லின்பரு ணுறொரீஇ
யுற்று மாவிய னாதனெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கன்னையைப் பாடுவாம்.

ஆவிருற்றும் எனவும், மாஇயல் செற்று எனவு மாற்றுக. மாஇயல்
ஆணவமல் சத்தி. மா - கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று.
உமா வியன் நாதன் எனப்பிரிக்குக. 'கங்)

தமிழாசிரியர்.

குலைய மாதவ னேருறு கென்றுகை
தலைய மாதவ வைத்தான் றன்னுரு
சுலைய மாதவண் டந்த நிறைசுமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையயுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்கையை
அவர்தலையில் அமர்நா மிகவும் வைத்தழுத்தி அரணுரு நிலைக்கும்படி அவனை
அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீகுலைய, குறுகு எனவியந்
கோளீருககினும், முன்னிலைமை குலையுட்படி என எசசமாககினும், அமை

சூதவன டிராணம்.

யும் அரண்மன்னுரு-சிவலிங்கருபம். மாது-விருப்பமுமாம். அப்படிக்கொள்
 னுங்காற் சிவலிங்கருபம் நிலைக்கும்படி தன்விருப்பத்தை அவண் செய்து
 முடித்த மலைய மாதவ ஜென்க. (க௧)

ஆளுடைய பிள்ளையார். வேறு.

காழி நாதனைக் கொணியர் திவகனைக் கடையேற்
 சூழி னாதனைத் தொழுமுனற் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்
 பாழி னாதனை யாளுடைப் பிள்ளையைப் பாடின
 வாழி னாதனைப் பன்முறை வணங்குவன் மன்றோ.

இன - இடைக்குறை. பவஞ்சப்பாழினின்றும் ஆதனாகிய என்னை எடுத்த
 தாளுதலையுடையபிள்ளை. வாழ்வையுடைய இனிய நாவை. (க௧)

ஆளுடைய அரசுகள்.

வெய்ய னாவனை வசத்துழ லென்னுள மேவுஞ்
 செய்ய னாவிலார் பானருன் பெறுநெறிச் செலுத்து
 மெய்ய னாவிக ளுயவருண் மேனிகொள் விமலன்
 முய்ய னாவின்வேந் தாளுடை யரசடி தொழுவாம். (உ௧)

ஆளுடைய நம்பிகள்.

கேவ லம்பதி தானெனக் கினத்துபொன் னிதழித்
 தூவ லம்பதிர் முடிப்பா னிழலுருத் தூயோன்
 மாவ லம்பதி நல்குகழ் பைம்பொழில் வயங்கு
 நாவ லம்பதி யாளுடை நம்பிதா ண்யப்பாம்.

தனிப்பொருளாகிய பரமபதி தானே யென்பதைப், பிரணவாகாரபூய
 மைந்த தன்னு ளுபத்தால் யாவருக்கு மினிது விளக்குகின்ற, இதழியாலை
 யை யணிந்த சுத்தமாகிய வன்மையையுடைய கூகையதிருகின்ற முடிப்
 பான் என்க. அணிந்தமுடி யென்றிசையுய். (உ௧)

ஆளுடைய அடிகள்.

பாச கத்துயற் றுவிக ளாருணெறி பற்றித்
 தேச கத்தியங் குறீஇச்சிவ மயமுறச் செய்யு
 மாச கத்தியக் கந்தெறு வரதமா ணிக்க
 வாச கத்திய லாளுடை யடிகடாண் மலரே.

பாச கஸ்தி எனவும், தேச அகத்து எனவும், மாச ிதியக்கம் எனவும்
 பிரிகஞ்சு. (உ௨.)

கடவுள் வாழ்த்து.

சண்டேசுரநாயனார்.

ஓத கம்பர கதிநெறி யுற்றிடா துவ்வான்
 சீத கம்பர கதிர்வயற் சேய்ஞ்ஞா ரடி கண்
 மேத கம்பர கதிர்நிலை யானருள் வினைவாந்
 பாத கம்பர கதிசெய்சண் டசுர்தான் பணிவாம்.

பாகதி - அந்நியமார்க்கம். பாகதிர் - பாரமான நெற்கதிர். மேதகு
 அம்பரம் - ஞானாகாசம். கதிர்நிலை - வினைத்தொகை. (௨-௩)

அறுபத்துமூவர். வேறு.

சேயன் மாண்கம லேசன் நிலையடி
 வாயன் மாசுற வந்தரு ணவலுந்
 தூயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
 நாயன் மாற்பத நாம்பணித் தேததுவாம்.

நிலை அடி வாயன் - “நிலைவாழ்த்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்” என்கி
 ன்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியருளிய வாயினன். (௨-௪)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

விலங்கொ ணவருண் மேவுபே ரின்பமா
 பலங்கொ ணவெமைப் பார்த்தரு டீர்த்தன்வாழ்
 நலங்கொ ணறையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
 யிலங்கொ ணண்மலர்ப் பாத மிதைஞ்சுவாம்.

பேரின்பமாகிய பலனைக்கொண்டுவஞ்ஞ எம்மைப்பார்த்து அருளுகி
 ன்ற தீர்த்தன் என்க. (௨-௫)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பெரன்மொழி
 யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டிமால்
 விலகெ லானால் விசித்தருள் சேக்கிழார்
 திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால்: விலகு எல் ஆம் தூல் = மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாச
 முண்டாகின்ற தூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்குறையாய்த் திலகு
 என நின்றது. எல் ஆம் மலர் = சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர். (௨-௬)

சூதவனபுராணம்.

மெய்கண்டசிவாசாரியார்.

மைகண்டாவருண் மேனி வாவருள்
செய்கண்டாவென வெண்ணெய்நல் லூர்த்திகழ்
மெய்கண்டானடி மேவி யிறைஞ்சினின்
றுய்கண்டாயுப தேசமி துள்ளமே.

மைக்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய்
கண் தா - கிருபாநோக்கம் தந்தருளுக. (௨௭)

அருணந்திசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சுகே
ளகல வாகமன் வாதை யருணந்தி
சுகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்வீற் புகுத்துமே.

இகல் அவா எனவும், ஆகம் மன் வாதை அகல எனவும், புகல வா என
வும் பிரிக்குக. (௨௮)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமணம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலர் னாடொடும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவாளன் எனப்பிரிக்குக. (௨௯)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

■■■■ வம்பல நாதன் கவிபெநீஇ
யனக வம்பல னுக்கு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
■■■■ வம்பலர் தாய்ரிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் ஆகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மன் - நிகவும். நக-
விளங்கும்படி. (௩௦)

அரதத்தசிவாசாரியார்.

சிரத வேத வரன்சிவ னேபதி
பாத வேத நமவீற் பகர்மெனச்
சாத வேதங் குரையா தத்தர்தம்
வாத வேதனை மாற்றடி போற்றுவாம்.

சிரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனாகிய சிவனே பரமபதி; (இது நிச்சயமே; இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமாதிரிவசரத்திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந்தச் சபையினரும் ஆசங்கையின்றி யங்கீகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத் திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவீல் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிநயத்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சரதமாகிய ஏதுவை அங்கே புணர்த்தருளிய அரத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வரதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (நக)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவன் கணேசாதி தேவ சமூகங்களின்வரவை அவரவர்களுடைய ஆயுதாதிசைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதுரிய அநேக அபிநயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பரமசிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிசூலாதிசைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிநயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேஷியன் சிவனே என்று சுருதிகூறிய உறுதிவாசகம் இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனேபதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சரத ஏது உரைத்தருளினாரென்க. (நக)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய சார்ந்துய
வோம்பு கார்மலம் ஞாடுக்கும் வளந்திகழ்
பும்பு காரின்னெண் காடர்தம் பொற்கழ
மேரும்பு காமலர் தாய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

கார்மலம் - ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தேரம் புகாமலர் - எனப்பிரிக்குக. (நஉ)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவீத்தலினு முதுசெயலீ தெனச்சடமா மூட நேற்குந் தூங்கருளாலு ணர்த்தியவன் ரெண்டகுரு மணிகூராத் துறவுக் காணியாக் குலமெய் யப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந் தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ()

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

புகத் திருவிருத்தம் நக :

பாயிரம்.

உலகெலாழு மறைப்பொருளொன் றென்ற வுணர்ந்து நேதிகளைந்
நிலகு வாய்மை யுபசார மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளொன் றேயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நல்லு முடியு மாபதியே நீசெமன் றோர்த லருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமூ வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிவி மாண்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னெமையா னுமைநீச னெல்லா மாகி உல்லனுமாய்த்
தேசு விரியத் துவிதலை தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூசு பௌடி யோத்தரமா புராண மதிநீகத் திரகண்டம். (ங)

இனிது விளங்கு மிதில்வினங்கு மெந்தை பெருமான் சூதவன
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்து
வினைமுற் றெழுதித் தின் பருளிநத வியன்கா தையைவேற் காத்தமலன்
நனியன் புளங்கூர் நந்தீச னயந்து கேட்ப நவீனராஜால். (ச)

ஈச னுமைக்கோ துறமடியீ திருந்து கேட்ட விளக்குழவித்
தேச னுணாகேட் டுவந்தருளுந் திருநந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் னனற்கு மாமமுனிக்குரைப்ப வனைய சிறைதவத்தோன்
பேசி னாலை வியாதனுக்கப் பெரியோ னுணாத்தா னெனக்கென்ன. (ஈ)

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டமிழ்மா நல்லமாந்த
ரோது யுணர்ந்து திருவருள்பெற் றய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்து
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே
திது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெருசீலன். (ஊ)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையினு
னவனா ருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவனா தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க நியமநிலைக்
கிவனே யொருவ னென்றெந் மிசைப்பச் சிறத்த விரைப்புனிதன். (எ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே றறன்பே றறமில் றறமெனுநாற்
நிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமாண் டிருக்குறளே
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே. (ஐ)

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செவிராம
நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்து
சோதி லிங்க மீனாட்சி சுந்த ரோச னெனும்பெயரால். (௯)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீனு வரநற் நினைத்தி லவ்விலிங்கச்
தன்னை யுமையோ டலரிமுத்தர் சண்டி சாந்தம் பதிட்டைபுரிக்
தென்ன பொருளு நிறைதாமுன் றங்கத் தியல்பு ஈனையென்று
முன்னு சிவாக மந்நெறியி னுளுந்நி வருமா முதலாக. (௧௦)

வினாதண் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலப்ப வகுத்தமைத்
பளகொன் றிலாநல் லறத்தாற்றாற் பல்கும்பொருள்க னுடோறு[தோன்
மளவொன் றிலாத சிவதரும மாதிரி யறங்கட் களித்துவப்போன்
களவொன் றிலாவித் யாவிருத்தி கண்ணு வளர்க்குங் கடமையினான். (11)

அன்பே யருவன் குறிகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசில
னின்பே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
னென்போ னிவனை ஈருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சையிகத்
தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதுந் தாவில் குணமுந் தரப்பெற்றேன். (௧2)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
பன்னு சூத வனக்கூதை பகர்தற் கறிவோர் சிறிதுமிலே
ஐன்னி யிதனைச் செயலொழிந்தா லுவன்மொன் மறுத்த துளதாரு
முன்னி முடித்து மெனநினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னுன் புரிநே னிராண்டிடைநின் றெண்ணித் துணிந்தே னெமையாளு
முன்னே னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புகிறி
தின்னுன் ரெடங்கு செயற்கருளா விடினு மிசைத்த லிப்பெரியோன்
றன்னு னடப்ப தாலருளாற் றுனே யுமைகோன் முடிக்குமென. (௧3)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தாய பெரிய நாயகியைத்
தணிந்தார் முடிமங் திரநாதன் சைத் துணைச்சே வடிமலரை
யுணர்ந்தார் பெரியார் தமையெளியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
பணிந்தா ரருளி னடங்கித்தம் பரவித் தாழிந் பகர்கின்றேன். (௧௪)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினி
நகர்பா யிரமே யவையடக்க நண்ண முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
சொகையா யிரத்தைஞ் ஞாற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவாழ்த் து
ணைகை கூ ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ணையுலப்ப. (௧௫)

பாயிரம்.

அவையடக்கம்.

சுத்தம் யாவுஞ்சிற் சுத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வுய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுரைப்பதே. (௧௭)

யாவர் கூற்றுநின் னேவ்வி னல்லதை
மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலையோ
சாவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவெ னுவழுப் பார்ப்பார்கொல் பண்பினோர். (௧௮)

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுந் கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் டுழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றுற லின்றரோ. (௧௯)

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௨.

—————(௦)—————

தற்சிறப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றெண்ட தேசி கேசன் மாணக்கன்
ருவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குல்திலகன்
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் நிகழ்ச்சொக் கலிங்க தேசிகனிப்
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றான் புவிவாழ.

உ
சிவமயம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு

பொது.

பொன்னாறு மணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னாறு மறையாலும் பாராறாலும் வரவேந்தும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாறு முகத்தாலும் மயனாறு மியலாத வருன்கூர் நாடு
வென்னாறுஞ் சொலத்தருமோ வெண்ணரிய திருச்சோழ ரெழிற்பேர்நாடு
உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவண்கே துள்ளத் தோவா
துலைவிறவத் துணர்வினியை யுதித்தருளி யுவணையர் சுருகி யோதப்
பரப்புநீர்ப்பொற் பதியமர்ந்தும் பாராசன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யில்குதியா கேசனுநீ றுயிருப்பதிநாட் டின்னசையே விசைப்ப தென்னே
திருநெறிய தமிழ்பூவார் தேவாரச் சிறப்புயர்கேத் திரங்க ளிநா
ளிநுநிலமெங் கணுமிருநாற் றெழுபதினமே லொருநான்கா டிவற்று ளே
பாவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதியெண் பதினென்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சுர்ப்பாவு மொருநாற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலமிச் சோழ நாடு. (ங)

வைதிகசை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
ளெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ரிலக்கிவிவற் றிறையருளா லிறத்த நீக்கி[காய
யுய்தருமூன்றெழியெண்ணூ றுளவவற்றைஞ் னூற்றைம்பத் தொருநான்
தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திகழ்தருநிச் சென்னி நாடு. ()
முந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னாடிநாடு மொழிஇன்த வேத
சொன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயனலத்த ரற் றெகைநீ டின்ப
மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்ச்சீர்க் கென்று
மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதுல் கெல்லாந் சொல்லும். ()

வேறு.

அரசிய னீதிக் காணி யாதிமா மனுவி னீதி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னே ரும்பன்மீ துரு *ருய்த் துரு
வரனருட் கருநு லஞ்சீர் மனுநீதி கண் — சோழப்
புரவல னருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச சோழ நாடு. (சு)

உலகெலாம் பாவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை சிலன்வி னையோர்ந் தழைத்தன பாய நாமச்
சிலைவலான் றலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
வலனுய ரமைசுநீ தி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (எ)

* உய்த்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகராநதொக்கது.

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக்
குருபரன் வாக்கின் தீக்கை கொள்கெனக் கொடுப்பித் தெம்மாண்
நிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
புரவலர் பெருமாண் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்கு ராகக்
குணிகளிற் நிருவேண் ணீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
கணிதிரு வைந்தெ முத்தே கவினுநீஇ வயங்கு மாபோற்
றுணிபுயர் மேன்மைத் தான்ரோர் துதிமிகுஞ் சோழ நாடு. (ஆ)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
றன்னையா ரவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
னென்னநன் னொட்டி மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
தொன்னிதி தானே யீத றுலக்குமிச் சோழ நாடு. (க)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
டோதக்க வின்கொண் மேன்மையுற்றதிச் சோழ நாடு. (கக)

ஆருநீர் நாடென் றோதி லனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுரு திடு குறியே யாகும்
பேருநீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றுமிச் சோழ நாடு. (கஉ)

அங்கண்மா ஞாலத் தாலிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம னாக
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிர்தர விடம்வே நின்றிச்
சங்கர னமர்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (கங)

செங்கம லத்தின் மேவுந் திருமகள் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக ளெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
றெங்கணுந் திகழ்போர் கொண்ட திசைமிகு சோழ நாடு (கசு)

அரியயன் முகுந்த னாதி யமரர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நா டெருத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திநீர் நாடு. (கரு)

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா*மலர்ப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும் சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாமும் போற்றிப்பணிதிருச் சோழ நாடு. (கசு)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரெங்கு மற்பக லற்க க ளெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (கௌ)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க ளெங்குங்
காத்திர சுகங்க ளெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க ளெங்குங் கோத்திர நல்க ளெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரன் பொழிபா லெங்கும். (க௯)

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் ஞவ பல்ஞுடே பல்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுண துகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (கசு)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டந்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கர்
பரவிட டிடங்க டோறும் பல்குவ சோனாட் டென்று
பரவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (௮௦)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வாமிருங் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொகு வகையிங் கன்றிப்
பரவுமெந் நாட்டு மின்றூற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (௮௧)

புன்னநாட் டியற்சீர் யாதே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டிணுமே ஞாட்டி னிஸ்குபே றின்ப நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுற முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் ஞேர்ந்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம். (௮௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாலென் றோதிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாகி யிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவிண் ணைக் கிசானத்
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (௮௩)

நமதன்ப ஓச மித்த நாலையவ் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்னு
வுமையன்ப ஸீற்றுக் கோலத் துற்றெழுதித் திடநேர் சென்றங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (௨௪)

நருங்கட ராங்கக் கையாற் காமரு தாளமாதி
யிருங் கழ லிறைஞ்சித் தூவி யிரத்தலி னாரற்றல் கேளா
வொருக்குறு திரங்கி யெய்மா னெழுந்தென வெழுந்து வானில்
வருங்கனம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே லெழுந்த மாதோ. (௨௫)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானந்
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்திக்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
தேரியல் சர்ப்பை யீட்ட மெங்கனும் பரப்பிற் றன்றே. (௨௬)

மதிநதி யிதழி வேணி வானவன் கரத்தெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி னிருமையாய புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிர்குரு தமரு கத்தி னைத்தரு னொலியே யென்னக்
கதிர்விசும் பெழுசு சூசங் கனையொல் பெருக்கிற் றன்றே. (௨௭)

கறை மிடற் றிறைவன் மத்த கயத்தூரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென கமிருஞ் சைய முதுவரை யெக்கு மூடி
ஈறையொளி நீல்லி தான சித்திலத் தொடைங் ணைத்தாங்
குறைமல் தாரை யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா கன்ற. (௨௮)

லிறையமரந் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற கரிந்தோ மிந்த
மினையொழிந் துய்து மென்னு விண்ணிறை யணிக்குடத்தி
னறைகடற் கூவத் தாணை யாங்கயி றமைத்தெ டித்துக்
குறைதப வாட்ட லேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௨௯)

போற்றிய சதாசி வன்றற் புருடவா சியம்போற் பொன்னின்
நேற்றியிக் கிலக்கு ஈபந் துலக்குவான் பெய்நீர் ஈன்னோன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக ஈற்பப் பப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௩௦)

விண்ணுயர் சைய நாடி வெற்பிருஞ் சிரந்தொ டித்துத்
தண்ணிய சரால் காலுஞ் சதமக னிதம தாகக்
சண்ணுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னக் குழந்த பவநீ ரருவி யோதை. (௩௧)

தனையுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சார மென்ன
வினிகெடுத்த தழுக்க கற்றி யின்பரு ளாசான் போலக்
கணையு னுவரொ ழித்துக் கான்றநீ ருலக மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுகிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுய்த் துய்து மென்னு
நிலையிலார்ச் தளித்தல் போல ளிப்பயோ தாரீர் * பெற்றற்
நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்றே. (௩௩)

கணந்தொறு மாறி மாறிக் கருதுமுள் ளத்தின் † மாலை
‡ யுணர்ந்திரு ஏதிரெல் வப்பே ருற்றதை யுதவுவோரை
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந்
தணந்துற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு நின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா ரெய்தும் புன்மையு மளித்தார் தூய்மை
மருவறுங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேகுங் காறு
மிருளுநீடுச் சைய மால்வெற் பெய்துநீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)

உடல்பெறுங் கணத்த றத்தி னுதவனு னெறியென் றியாமில்
விடைபெயி லீயாச் செல்வர்க் கீந்ததா யறனு மின்றாய்க்
கடல்புகு முலக மெல்லாங் களிக் கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
றடையநன் கொடைசெய் கொண்மு வமலமா யகல்வான் சென்ற. ()

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதவிய வருக்கொண் னீ டெய்தும்
பாமன்யா மவனி லன்றோர் பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் ப்ரவ கித்தாங்
கொருவருச் சைய வெற்பி. னொழுதமா லருவி நீத்தம். (௩௭)

ஈசன்மாட் டினித மரந்தே யிணையினீள் மலைய வெற்பின்
வாசனார் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கணைச லீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டாகில்பூ முதல்வ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௮)

* பெற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரந்தொக்கது.

† மாலை - தன்மையுமாம்.

‡ உணர்தல் இரண்டிடத்தும் பொருடந்துநின்றது.

■ எய்தும்வினைமுற்று.

இந்நதி சைய வெற்பி னிடைமார் தருவி யாக
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாறந்
பண்ணுமைத் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்னும்
பொன்னிகா விரிமுன் னுமம் புகல்பலிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௬)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுநிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நலிவ்தும் புழுதா மென்னே
நதியிவை யிரண்டும் பூவி னடக்குங்கா ணத்ததை நோக்கி
நதிவரன் றுலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத் தியம்பு முண்மை. (௪௦)

பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேணுமூ ரமர்ந்த கந்தை
விறந்துபா ரரசு வேண்ட மென்சடை நதிக்குட். டஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிற் போந்தே
யிற்தவர சாம்ப ரென்பி னெய்திய தினைசுத் த கங்கை. (௪௧)

பொன்னிமா நதியிப் பாறிற் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாரி சைத்தா முன்னொழித் தோர்ந்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வானீர் தானுமோர் சிறிதொவ் வாவி
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னலிவ் தெங்கன். (௪௨)

வானிடைத் தாளை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாலியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சிவாக் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவந் சப்பு யாறி
பெருகலில் வாங்கி பின்வான் பிறங்குகா றெனும்பொன் மோலி
யரசுறக் ஈண்ட வேனி லாக்குறும் படங்கித் தேய்த்து
கரநிலத் தோர்காற் சென்னி தூக்கிநீர் நோக்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி சடைசு நிண்ணந்
தெரியுந் பொன்னி யீர்த்துச் செப்பிணை பிந்த தன்கே
ளரிணநேர் புகுந்தோர் பாங்கின் படைந்தநால் வாச ளுமெம்
புரவல ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் தருளிற் ரோர்ந்தாம். ()

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலாபு முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தாளு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பான்மைநேர் காட்டி யேரு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் காக நீத்தம். (௪௫)

ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மானரு னொன்றிற் முழந்தோர்
மீக்கொரு நிலையர்க் கென்றன் மெய்ம்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்கீண் டம்ம. (௪௭)

கடிகமழ் மாதர் மேனி கடிட்டெழின் மலர்க்கு ராவி
ஒருடிவின் மஞ் சரிகள்புனை யொண்டிண ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரர மகளிர் தோற்றம். (௪௮)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருதொழி விாண்டு முத்தொழிற் குரியராய்த் துரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிபுகுநிஞ்சித் திணையில வ்வொருபுலப்பொருளே
காவகத் திரண்டு பணையின்புப் பொருளே கவருபு காட்டியீர்த் தேகி
யோவற வவைவூற் றுத்தியிற் புகுமா றுய்த்து றும் பைத்தநீர்ப் பொன்னி
வேறு. குறிஞ்சி.

ஐந்திணையின் முதற்றிணைய் தசலமாண் டிணைபேரின் பமைதி தேற்றா
னந்தமிணை விழைச்சினிறை லெத்திணையென்றைவாரின் முன்னுதனெற்றிச்
செத்தமுலாய்ச் சத்தமல சித்திடையா னந்தமயத் திரட்சி யாய
சுந்தரவே ளமர்த்தருடே. சுரந்தளிக்கப் பெறுபுகுநிஞ்சித் துயவைப்பு. (௫௦)

வேறு

பூந்துணர் பொதுளும் மெங்கைப் புடைசுலா மெறுழி யீட்டஞ்
சார்ந்திற வுளர்கு ழாம+ சாபிதா ளாறைஞ்சல் காட்டு
மேந்திணை ரொழுக்கு செத்தே ளின்னரு ளொழுக்க மெய்க்கு
மார்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (௫௧)

செயலையர் தருமே லோர்பைஞ் சிகியுற வண்டி சைப்ப
வயல்வனா வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்கு+சென் றுதைக்குந் தோற்ற
மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கயல்விழிக் குறமான் முன்னுட் கவனெறிந் தமந்த காட்டும். (௫௨)

அருகமர் பராரா வேங்கை யடியுரு வொடுக்கிச் சீயங்
கரியுறல் கண்டு வல்லே கரதுறை பான்மை செவ்வே
ளிரலமர மகன்முன் போந்தாங் கிரந்திற வுளர்கோ னம்பி
வரதெரீஇக் கணியொன் றுகி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையொன் றோர்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பணின் றலர சோக
மோமுதல் வேழ முன்ன ருன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
யேழுற வலிதீணைப்ப விந்நடுச் சேயை யேயும். (௫௪)

புதுமலர் கணியிற் றேன்றப் புளிந்தர்கூர்ங் குயத்தி னேனல்
கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணித் தட மீபு யத்தோ
னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ றேன்ற
விதிர்வி திர்த் தாலிசோர்த்து மேதினி வீழ்த் தேய்ப்ப. (௫௫)

அரிசுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி னேர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளினு ருயிர்பெற் றன் னோ ருமுகன் றிருவ டித்தா
மரைநிழ லுறபு ன் வீழ்த்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும். (௫௬)

சறிக்கொடி யினர்த்துச் சூழ கருத்தரு விளர்த்த செம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்திரின் ரெ ளிரருந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வோநி வள்ளியோ டள்ளி டெய்மான
பொறித்தழ லிடையி லர்சம் போகட்டி மணந்த சேய்க்கும். (௫௭)

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் தருவி ளர்த்துந்
தோற்றவை யனைத்து யாங்குத் துணித்தித ணமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்பர்
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மாபே யென்ன. (௫௮)

மருங்குலைக் கொம்ப டிரென்பர் வளர்பசங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பய ரோகொ லென்னத்
தருங்குளிர் தழைதொ டித்துத் தாமரைக் குடுத்து வாரால். (௫௯)

துயர்தரு கணைவேட் கீந்து சோகஞ்செய் றினக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளக் கழத்து தைப்ப
மயர்வுறச் சிவந்து மேன்மேல் வாலுதாய் வருத்துந் தெம்மேற்
செயலசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபேர். (௬௦)

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
பழகுமை வனமுன் வித்துப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
தொழின்முய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றோதுந் தன்மைத் தனிமொழி யளிந்த மாமோ. (௬௧)

ஏனவான் கிழங்கொடைய லின்னற வாதி யாதி
காணவ ரருத்தி யொன்றே கருத்தின ரருத்திவள்ளி
கோனையுண் வெப்பர் யாடாங் கோதறம் சிவமாகுணு
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபெருமல் (௬௨)

வேளெனு முதனி லேப்பேர் வேடனென் றிறுதி யாதி
கோளுநீய் யமையவாய்த்து குலமுதற் சூமா வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பத் திகனெனக் கிளத்தப் பெற்ற
மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளரிய தேயோ. (௬௩)

கண்ணப்ப னெடுப்ப தோரன் பின்றெனக் கனாநத மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் செந்தை யுறாக்கிலக் கடிய னாய
திண்ணப்பொன் னொம வாழ்வின் றிருவவ தாய மேன்மை
நண்ணப்பெற் றுளாரகு நிகுஞ் நாயினே னிணைச்சற் பாற்றோ. (௬௪)

வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் காரெலாம் புருவ மகிட
கராரி யாற்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்த்
பராரி யோருரு வாயவம் பணத்திடையன் றுணாக்கும்
வராரி யூர்தியங் கமர்த்தருந் வயத்ததுபாலை. (௬௫)

கணமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினன் ளாக்கு
மிணையில் பாலை யுந்நபகற் பரன்முரம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவுங் கநிநினை புலனாய்த்
தணவு மாலைய தல்லதை யுலகெவன் றுக்கும். (௬௬)

இன்ன பாலையி னிதையழல் கமர்வழி யேங்க
யன்ன பாதல முழுதுயரார் தகிபதி யனத்தன்
டுன்னி மீதுயன் தெரிவதை மணியென்பர் தெரியா
டுன்னை நாயினி யிசைப்பதவ் வெரிதழல் விரிவை. (௬௭)

உடலி னேய்முழு தொழித்துய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்குண் றேதனேர் காட்டுக்
தொடர்ச மூலமு நோயெலாந் தெலேத்துடற் பலன்செய்
திடன வாழுதிர் வேப்பினத் தளிப்புறஞ் செறிந்து. (௬௮)

வாகை யாங்கணுந் தருத்திரு விந்தைமா மகனே
யாகை யாலகி லமுமடைத் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
சாகை யாற்றிகந் தங்கண்மூ லத்திற்பா தலம்வின்
போகை யானைசந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (௬௯)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பல்ஞுரைக காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் பருடர்
தெரிந்து மாதரார் தம்பின மெனத்திகழ் குரவம். (எ)

சுரர்நி லத்தமு தரிதுபல் காவலுட் டுறுமிச்
சுரரி லஞ்சதைத் திரளைபல் கோடிமேற் றுஞ்சுத்தச்.
சுரரு முண்டெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ. (எக)

பொன்னி னாட்டினைத் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பரப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியிள முலையெழில் காட்டும். (எஉ)

மதுர வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பாலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுண வழங்கினு மறுத்து
சிதமென் றுங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண. (எங)

வேறு, முல்லை.

முன்னம் பதினா ருயிரமேன் முல்லை யலைத்துந் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்தூச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரந்தப் பழிதூர்த்தந்
குன்னும் பயன்மிக் குறுதுமென வுவண கேதோம் புறமுல்லை. (எச)

கீர வீரை பிரிவாற்றுக் கிளர்பே ரன்பி னுடையானைச்
சார வடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியா யடுத்து மடுத்தெங் கணும்பாம்பி
யோ வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர்ந் தொழுகுநர்போல்.

கடியோர் சிறிதில் பொற்பூக்கள் கஞல்கற பகமுந் தலைவணங்கும்
படியோங் கார விதசகித பஞ்சாக் கரங்காட் டிதழியெனும்
வடியோங் கியகற் பகங்கன்பல மல்குந் துத்தோ ததியிதற்கந்
நெடியோ னுழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பார்த்தொழுகும்.()

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரங்க லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமதித்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

வேலி கடவாப் பிறந்தோட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணுச்
சீல முடன யாசகமாச் செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவங் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நவிறற் லெவனா மினிப்பிறநாம். (௭௮)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கன் றினமு முடனவிலையாட்
டொழியா துகைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுவகைக் கடறினாப்பர் கனிவாய்ச் சியரவ் வாய்ச்சியர்க
ளியியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வெனிற்பி னிசைப்பானேன்
எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான்பா
றுவரா ஈழவிற் காய்ச்சியுமேற் றேயா மத்திட் டதுதிரு
நவநீ தங்கண் டிச்சார நலத்தா லன்றோ ள்னைப்பு கழ்த
லிவனோர் குதும்பு பெருமையுமென் றெரியிட் டெருக்கி யின்புறுவார்.

அடரு மிடரார் புரிந்தாலு மாகுட்த் வலத்தாரக் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந் தொழவி மார்காய்ச்சான்கீர் [யா
முடனே ததியாய்நனிகவையுற்றுடைமத்தினில்வெண் ணெய்ச்சுவை
யிடர வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதலிக் கிதுகைம்மா றுகென் றண்ட ரவன்விலைக்கு
முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச் சைகனீ லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யிலைப்பாற வதிபல் லிரவி யெனக்குவிப்பார்
சொர்க்க மினையோ பொன்னென்றே சோம்பே நிகட்கேயிடமா மால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிரு ள்லென்னேருவைந்திணை த்துறையுட்
குலவு மிருத்த லகப்பொருணூல் கூறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (௮௩)

மலரும் புறவத் தண்டர்கடம் மரபி லுதிப்ப வாளுய
ரலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ ரனைய புறவின் றவமெளிதோ
குலவும் பெருஞ்சீ ராளுயர் குழலி னோரை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்து நேரோ வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைத் தருச்சுதன்மை புரியமா ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
வன்னமுலைச் சசிகிந்தாமணிமுதற்பன்னிதிபோக வகையில்வாழ்க்கை
தன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
மன்னுவனத் தெனச்சூரகோ வதிதேவாய் வழாநிலைத்துமருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணமீ துண்மையேயென்
நீடுபெற நிதரிசன விலக்கியத்தாற் றேற்றுதவி னிதுவே பூட
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நிலையிலுல கபிவிருத்தி நிபமாய் நின்று
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர் திணையே லிதன்பெருமை கூறற்பாற்றே.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் சிறுகிளைகள் பரம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தகுபைக் கூழ் ந்நாபூத்துத் தானி
யாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி யினிய லூட்டித்
தென்னருணற் றுயெனவே சென்னிறைகாவிரிபூலத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மன்னியபராட்டுறுதாயூட்டுறுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மாபோற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுகத்தாவாதோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் குரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிரிர் தருயிர வாகந் தாயினை
யிலக்கேந் கண்டசே யெனககண் டார்ப்பரால். (௮௧)

கண்டிடு முழுவாக் கவேரன் மாமக
ளொண்டொடி நிறைபய முண்செல் லேயென
மண்டொலித் கிணையெழ மருவிச் சூழ்ந்துசென்
றெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (௯௦)

அருள்புக ரெகிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தலு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணநீர் மருத்தொ முக்கலு
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு லைநதன். (௯௧)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறைபெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பகடல நுகத்தின் காற்பிணைத்
தோவறு களமராங் குழுவர் பன்முறை. (௯௨)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமையுந் தாமனத்
துந்தொளி யெழுதலி லுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மாழையு
மிந்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும். (௯௩)

கமமொழித் திதம்புரி காலு மேலலத்
தமரகித் தத்தினு மபேத நெஞ்செனக்
கமையென வோர்தரக் காட்டு மாண்பினொப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (கூச)

இளகியைத் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பாண்மையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய
முளையெழ விதைத்தனர் மூச மள்ளர்கள். (கூரு)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி நெழுந்த வெண்முளை
பின்புருத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித டொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (கூசு)

பருவமுற் றன்பெடுத் தமல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினை
வருபுனற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ளுன்றுவார். (கூள)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் ரோற்றம்போற்
றெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பழ வாதினை யேய்ப்பச் சூழ்த்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை. (கூவு)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினு
லிருண்மல வாதினை யிரித்தல் போன்மென
மருண்மது நுகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார். (கூக)

ஈசனா ரருள்வசத் தியைநதிட் டேபழ
வாசனா மலந்தெறு வாரின் மாந்திய
நேசநா றியமது வசத்தி னின்றெழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும். (கூஊ)

பளகொருங் கொழித லும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுளே விரவி நின்றல்போல்
வளர்பசுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெ முந்தன. (கூக)

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுன்
மருவியொண் பசுமையின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவத் தமசு ராசதத்
தரனரி யயன்முறை யவீருந் தோற்றம்போல். (௧௦௨)

தனிநுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு,
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலக்க முற்றிய
பினரரிந் தரிக்குவால் பிறங்கு போர்செய்வார். (௧௦௩)

அரிதனக் கரியெனு மசலஞ் சாய்த்திட்டுர்
கருமுகிற் படைஞர்புக் குழக்குங் காட்சிபோல்
விரவுநெற் போர்கன்பார் வீழ்த்த மள்ளர்குழ்
ந்நாசெறிந் துழக்குவ மேதி நீள்குலம். (௧௦௪)

அழுக்கினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக னுழக்கி யோய்ந்தபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல். (௧௦௫)

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோய்ந்தினைத்
தொழிபினைப் பாறியா ருயிர்க ளுந்தெனக்
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் நெற்குவால் வயக்கும் யாங்கணும். (௧௦௬)

ஈடிலா ருடனுறி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச் சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுந் போற்பதர் நீத்துக் கோதொடீஇ
நீடுநெற் குவால்கன்பன் னிலையிற் சார்வன. (௧௦௭)

ஆறினென் றரசுநன் னீதி யான்மழை
யாறினென் றறனிதைந் தனைத்து மோம்புமில்
வாறினென் றியநன்றி யயர்ந்தி டாமன்மு
னாறினென் றரசுருக் களப்ப ராங்குளார். (௧௦௮)

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டெசன்
றைம்பெரும் பாகமா யவைமுற் றுய்ப்பிராற்
றம்பொருள் பாத்துணத் தருமெ னூற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினோர். (௧௦௯)

கண்ணல்கண் மஞ்சள்பல் கதலி யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றெருகுபஃ ருனிய
மின்னிலம் விளைவன வெல்லே யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் தறைத லாவதோ. (கக௦)

அனைத்துல ருயிர்சிலை யாக மல்கியே
யினத்துயர்ந் தொளிருமில் வினிய தண்பனை
யுனற்கருந் திணையெனி லோத லெங்ஙன
மனக்கொள நிறைபெரு வளனெ லாமரோ. (கக௧)
வேறு. நெய்தல்.

உதக வேந்தனென் றெமையுல குரைப்பமுற் றுலகுக்
குதக மீவதில் வுததியே யாதலி னுதைச்சா
ருதக மோம்பினப் பெயர்நிலத் துறுமென வருண
னுதக நோக்கவீற் றிருப்பது நெய்தலி னுதகம். (கக௨)

பூதி கண்டிகை முதற்கிவ சம்பந்தப் பொருளி
ஞி பூசையாற் றன்பர்போற் பாதரவ் வருண
ஞார்தி முட்புனை நுழற்றளி யூன்றியவ் வும்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத்துவேண் டிவனபெற் றுவப்பார். (கக௩)

இரங்கு துன்பத்தி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
நிரங்கு ரி க்திணை யெய்திநா நோற்றிருந் திரங்கி
னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணிமுண் டகங்க
நிரங்கு வண்டெழிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (கக௪)

புன்னை நீழலிற் செடவரற் சிறுநியர் புணரி
மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவுள் வருந்தித்தம் மாற
மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுஞ் சூழ மசுன்ற
தன்ன தொண்பொரு ளுறிற்கொளத் தாழ்க்குமோ சலதி. (கக௫)

எகி யாயபுழு துயிர்க்கரு ளிறைவனே வலைஞ
ஞி மீன்கவர்ந் திடினெமக் கடாகொலென் றலைமேற்
சோகின் மீ துழீஇப் பாதவர் துதையுமீன் சால
* மாகி னீள்பல் சாலங்கள் வீசபு வலிப்பார். (கக௬)

விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
கெழுமி நிறிறாற் காண்டமென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
முழுத கண்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
தெழுது லோச்சிய ருணக்குவர் மேலுமவ் வினைய. (கக௭)

* மாகு - வலைமணி.

துறைக டோறும்பன் மரக்கலத் தொகையினுட் டெதையு
நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
வறைகூடற்க்கா யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு னெடுத்தரு ளாரியர் போல. (கக௮)

உருவ ரிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய சீனையாய்
மருவு கென்றுகொ லுமணராங் குவரிநீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமும் போங்கலெப் பாங்கரும் பிறங்கும். (கக௯)

என்ன தேத்தரும் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
முன்ன கன்ககாக் குவித்தெலா ந்லங்களுந் துதைத்து
முன்னி யேற்பா டொறுங்குறை வறத்தரு முதன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணையிசைப்பார். (க௧௦)

எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த றொலுஞ்சீர்ச்
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்த்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நண்மை யாளரிந் நிலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார். (க௧௧)

திணைமயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிந்துகர் குங்கக்கொற றவைதன்
மன்ற ளிக்கலை யூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று தின்பா லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனச் சென்றுண ரிற்கும். (க௧௨)

வரையி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையு றைப்பொலி முலையுணும் வனநிரா மழவு
வரைமி ளைந்துசென் றும்பல்கண் டியில்வன மருதம்
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணவரு மும்பல். (க௧௩)

அமைவெ டித்தெறி மணிவினார் துணங்குமீ னாருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துறுங் கழைமே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சியர்க்கொளிர் காதணி யீவ
நிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச்சனைத்தொழினிகழ்த்தும்.

உழுமப் கடடினை யோட்டுவ நெல்லியொண் கனிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருந் கனிதரும் பரத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரியீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப. (க௧௪)

முல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
 னொல்லை வாளைதாய்ச் செருந்திவி யுகுப்பவங் வறுபால்
 வல்லை யத்தட நிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற-
 வில்லை மாலெனக் காசைமே லலைவளை வீசம். (௧௨௯)

தாழை யின்கனி ததர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
 வாழை யின்கனிச் சாறுமுன் னாறு வளர்முட்
 டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக் குநரெலாந் தவள
 வாழை யாதியென் றேறிய விம்மிதம் வழங்கும். (௧௩௦)

வேறு.

எண்ணாப் பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிச்சப் புகும்புலவ னியம்பு வாக்கிற்
 றண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் றானே யென்று, மண்ணாவ
 துஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுனா வருமே லெந்த, விண்ணுடும் பரவு
 மிந்த மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளம்ப லாமோ. (௧௩௧)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௩௦).

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெசுர் வேதமு வேந்தர்
 சோதி நாட்டினுட் சோழநா டிதனிடைத் துலங்குஞ்
 குத கானன மதனிடைக் காண்டமே துணையு
 மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைந்தெழுத் துமைகோன். (௧)

உலகெ லாசிறைந் தொளிர்முனி வரரெலா மொருங்கே
 நலனெ லாமெளி தருள்வதிந் நகரென நணுகி
 நிலவ லாலன வரதசா ருவமுனி நிவாசத்
 தலமெனாமும் பெறத்தகுந் திருவுசாத் தானம். (௨)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளனைத்து
 மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
 சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தலினாற்
 சகல தீர்த்தவா சியயித் திருவுசாத் தானம். (௩)

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புநீஇத் தழைப்பச்
சகள றிட்கள சதாசிவ னிமகிரி தனையை
சகன மர்ந்துவாழ் தலனெலாஞ் சார்ந்துவாழ்த் தலிநற்
சகல கேத்திரா தாயமித் திருவுசாத் தானம். (ச)

உருவ நாலரு நாலென வுரைதரு முபய
மருவ நாப்பணின் றென்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருவின் மூர்த்திமுற் ற முதிறை தனைத்தொழப் புகலாற்
சருவ மூர்த்திக ணிலயமித் திருவுசாத் தானம். (இ)

கோயி லூரொனும் பெயரிடு குறியெனக் குலவும்
வாய்மை யேயமு தேசுரு லயப்பெரு மாண்புந்
தூய்மை கூட்தன துயர்ச்சியும் விளக்கிய துலங்குந்
தாய்மை யாரரு ணிறைதரு திருவுசாத் தானம். (ஈ)

விண்டு வா திவா னவெலா நாடொறு மிடைந்து
கொண்டு ஞற்றுபு குறையொரீஇத் துதைதலிற் றினைநேர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பதமெலா மெளிதுறல் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாங் கிலகமக் குலவுசாத் தானம். (உ)

அகில லோகமுந் தனையமித் திறைஞ்சவாங் கறங்க
ணிகில முங்கொடுத் தெங்கணும் விரித்தரு ணிலையாற்
தருதி சாலிதே தருமகோ சம்மெனச் சான்றோர்
திசுழ வோதிய பொலிதருந் திருவுசாத் தானம். (ஊ)

உலகெ லாருமெப் பொருள் விழைந் தீறினுமவ் வுடன்முற்
றிலக ள்கியு மெட்டினை யெனுங்குறை வெய்தா
நிலைய பல்வளத் தருத்தபண் டாரமாய் நிலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத் தானம். (஋)

நாம நீருல காதிய வுலகெலா நயப்பத்
தோமி லைம்பொறி நுகர்ச்சிமுன் னலனெலாந் துதையத்
தாம மிக்கன வாதமுந் தருதலிற் சகல
காம தாயக நிலையமிக் கவினுசாத் தானம். (௧௦)

மாய னாதியர் பதத்தழி மாலைய தாகாத்
தூய நித்திய சுத்தவத் துவிதவா னந்த
நேய மாண்சிவ மோக்கமென் ருன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண் டாரமித் திருவுசாத் தானம். (௧௧)

* உம்மைத் தொக்கது.

திருநகரச்சிறப்பு.

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்குஞ் சுபயோ தாக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாழ்ப் புடையினநீர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி டெவ்வானின் மலநா ணச்சு முடனடுங்க
வார்கொண்டளிக்கும்பயோதரநீர் வார்கொண்டென்குழந்துடனுதவும்
மண்ணின் மடவார் முலைக்கொவ்வா பாயினெமைத்தாழ்த்துநரெவரோ
யெண்ணின் மடவார் தழுட்டேவ வியல்பீற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின்மடவார்முலையொத்தேய்விழுப்பமுடையேமெனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரினநீர்த்தெந் குவணை முழுதுஞ் செறிந்தாகும். [ங்
தேவ வழிபா டாதிபயல் செயல்கட் கெடையின் றமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண் + ற் பகர்க ளெமக்குமே
லாவ தறிது மெனமேற்சென் றதனைத் தாழ்த்தி மடல்கிறிதாங்
கோவு பாளை ந்ரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (கச)

மும்மைப் பயனுந் தருகிசமீம் மூதூர் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதஞ்ற நெருட்டு ஞாலன்வை
யம்மைப் பயனி னளப்பிலகாய்த் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
திம்மைப் பயன்கூட் இதநெருட்டு மென்றுங் காட்சி யளவையரோ.

இனத்தா லெநதென் றுணாக்குமள வெய்தும் வான்கற் பகமென்னுங்
கனத்தா லுரிஞ் யுதிமதுரக் கவினீர்ச சூல்பெற் றிலமென்னு
மனத்தா ல்ச்சற் றறல்பெயச்செய் வளஞ்சால் புலக்கற் பகக்ளையின்
வனத்தா ளளவோ தரிசெனுமா மல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (கச)

ஆற்று நீரை யம்புவராக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்மிகும் புனிதக் கவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
தேற்று நீர் மையப்பொழில்குழந் திலங்கு மெவர்தீ யினமுலர்த்தாற்
தேற்று நீர்மை நல்லனத்தைச் சேர்த்து வயங்குந் திறம்புந்யார். (கச)

அறந் திக் களிப்போ னெமக்குவணை யாச னவஞ லுதவிபெரு
நிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வாளாநாந்
தறையுந் தெழுநன் றலவென்னுந் தாழை + ரைகண் மேலோடியுங்
பொறையுந் தலர்பூந் தருமேலுந் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். (கச)

ஆய துணர்ந்தாங் கலர்பூக மாய்ப்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியம் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றவ் வுடையேம் யாமென்ன
மேயந் திழற்கீழ் வெளியெல்லா மிடைந்து நிரைந்தாங் கணிசெய்வ. (கச)

■ மை-மேகம்.

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாலி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரலிப் பொலிபைப் சதலியின விரிமெல் லிளநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் தமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனைய மதுமேற் செந்தாதிட்டலராம் பிரந்தே னுருத்துமுதிர்
கணியும் வருகைச் சுவாததலிக் கணியோடுகுப்பத் திகழ்காட்சி
பிணையத் தலைவி பருப்பொடுநெய் பேணுஞ் சுவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லெனப்பொலியும்.

குளிர்பூ சதமேற் றிரையனறுங் கொடிகள் படர்ந்து துவன்றியிளந்
தளிர்க ளடுக்கி யெனத்துதையத் தாவில் பழுக்காய்க் குலையுப்ப
மிளிர்பூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருந்து நிலநோக்கி
னெளிந்தாம் பூலம்பெண்ணகண்ணத்துடனாங்குதவிற் றெனவொளிரும்.

வேறு.

சுரர்முழு தாண்புக் கீண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்றோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனன் றேடுவன்
றுரமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு துடுத்து மேற்சென்
மாமுழு தீண்டு கோலை வான்முழு தாணிற் குழும். (௨௩)

சந்திர காந்த மாடந் தருகவை யமுத ரூப
மந்திர நாத னீற்று வயங்கொளி மேனி மாணு
மிந்திர நில மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி சாமிமா மேனி மாணும். (௨௪)

பொன்மணி மாடம் வானிற் பொலியவம் புதங்கீழ்ச் சுர்த
லன்மணி நறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன்மணி மலரோன் றன்பான் மாடுெழு தோற்றங் காட்டும். (௨௫)

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்கனாஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வழைப்ப வன்றோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச் சாலைபுக் கீண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலிய னுக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (௨௬)

அரிவைய ரல்லு னை மரைக்குடுப் பதும்பொன் னைக்
தெரிவையர் மருங்கு னைத் திலைமென் முலையு நாகம்
வரிவிழி களுமைநாக மறைந்துறை கடலி னாகம்
புரிசுழன் மிசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடைபெண்ணாகம். (௨௭)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்மிகு மினிய வாகங் காமனுஞ் சமழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே ■ லெழுவு வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிநு மேக மாளிகை யீவரு மேகம். (௨௮)

மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கர வந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா சோதி வயங்கர வந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் சற்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். (௨௯)

மாதர்வா னரம்பை யென்ப வண்கவா னரம்பை யென்ப
மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்கனி னியலுந் தோகை
மாதர்செய் விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே =
மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. (௩௦)

கிளைதழுஉங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழுஉம் யாண்டு மாதர்க்
கிளைதழுஉங் கரம்பு யங்கள் கிளைதழுஉ.ம் ‡ வரம்பு யங்கள்
வளைதழுஉ மடவார் கண்டம் வளைதழுஉஞ் செவிக ளொண்கான்
முளைதழுஉ மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழுஉங் கழனி யெல்லாம்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க ளேயக்
கள்ளக தெப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குறுவ வண்டே
§ கள்ளகம் பயில்வ மின்னார் கண்களே யவைக ளாற்றுங்
கள்ளகப் படுவ வன்னோர் காளையர் மனங்க ளேயாம். (௩௨)

நிறைமலர்ப் பொழில்லக் ளேகண் ணீர்பொழி நிலையவென்றுஞ்
சிறையளி யியங்க ளாதி திறங்களே யிரங்கு நீர
நறைமலர்த் தருக்கண் மாட நிரைகளே கொடிய நண்ணும்
பொறையின்வாய்ப் தலர்க் குற்றிப் பொலிவபூ முதல்க ளேயாம். (௩௩)

வெறியன மலர்க ளேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிலிவ ஈடங்க ளேயா மமர்த்தலா டவர்க டாவே
முறிதரல் விருந்ந மாதிரி மூடஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறிவதீ வினைக்கு ழாமே பிணிமுக மஞ்ஞையேயாம். (௩௪)

* எழுவுவே கம் எனப்பிரிக்க.

† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆன் தவர் கற்பு ஆய் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.

‡ வரம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி போல்வதொன்று. முருகேசனென் பதுபேரல்.

§ கள்—முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்னு
மொல்வது புரிது மென்பா ருளுற்றுபொன் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழுப்பாற் றென்றவோ நின்ற வோமற்
செல்லவெங் கெம்மா லம்மா லுரைப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வளந துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்புழு திசைப்பர் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு தந்த வலகச்சிறப் பாம்பு ளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூற லென்னும்.

வேறு. புறநகர்.

விண்ணி யங்கினஞ் சிறையின லரிந்தனன் வேந்த
னெண்ணி யங்கவை ட் நோற்றெனூங் கால்கள் பெற் றினிராம்
மண்ணி யங்குது ரொருகுல மலையெலா மொருங்கே
யண்ணி யங்குநல் போன்றன வலர்மணி யிபங்கள். (௩௭)

உலக மெட்டிலீற் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலையு ளவன தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத் தாற்றுமன் னவரைமேல் வகித்தாங்
குலவி யெப்பகை யுதெறு மும்பர்வா † மும்பர். (௩௮)

கண்ணி னோசுருவ திகந்தமே முடிவிடங் காண
விண்ணி னோககினு மன்னதே யென்னிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னோக்கியந நீட்சியு முயர் சியு மென்ப
மண்ணி னோக்குநா ரெனத்தகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௯)

முத்தி றத்திப நிலக்கள மிசைக்கொண்மின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருசுட டவிற்கான்
மத்தி சிற்றல்சங் காழிகை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளமுன் வந்தமை வயக்கும். (௪௦)

உவமை யாகுபே ரென்பசெ துரதுத லொழுகுற்
றவிர்ம ருப்புவிற் றிலகமின னதிர்புழக் கசனி
திவன்க டாமழை யாதிய வியலுறு திறத்தா
லெவன தாகுமண் ணியங்குகா ரெனுநதிற விபங்கள். (௪௧)

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டு: ஆலவாய் சிவனுலகா லென்ற
திற்போல.

† அவை அரிந்தனனென்றியையும்.

‡ உம்பரீறு போலி.

இரும ருப்பிரு பால்வளைத் திடைக்கர மூலந்
தெரியி பங்கறை மதியிசைத் திகழ்முகி வெணப்பார்
மருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாயவிட்
டொருவி லுட்பயத் தோடுமூட் பயமெலா முகுப்ப. (௪௨)

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
யுளைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றாயமை
யளைந்த சீருப ராகநா ளின்றென்ப ரயிர்ப்பார்
விலைந்த வங்கமைந துணர்த்தில தென்னென வியப்பார். (௪௩)

சுண்ட மேனிமிர் தரகிமிர் மதமழை சொரியுங்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத் துத் குழுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன்முள விபரிலைக் களங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வா ரிதி மாணும். (௪௪)

வேறு.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல்
*குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
துரங்கமங் துரைசிறை துதைவ பற்பல. (௪௫)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்கைய
நிலவுற வகன்றெழி னிமிர்ந்த நெற்றிய
வலவளைப் படைப்பவ னமைத்த வசசென
விலகுறு ஈசிய வெண்ணில் கருதுகம். (௪௬)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தேன
விளங்கிரு விழிகரு ளெயதல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மலரி னீண்மட
லளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம். (௪௭)

மாந்தளிர் நாவின் மார்புங் கண்டமும்
பாதொளாண் படமெனப் பதரும் பண்பின
போந்தெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாயந்
தேந்தெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம். (௪௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு மீரொண்பா
னேதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாதுய கதிகள் பற் பலவு் மாந்நன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே. (௪௯)

* குரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைஞில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டுளெ பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டடி கமைந்தன கந்து கம்பல.

(௩௦)

வெரிநீமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை மறையத் ளெனுஞ்சிற் றுமையும்
புளையில்வால் வரால்களும் புரோத னெண்மெப்
பரிசினா தரங்கமென் பான்மை தேற்றுமால்.

(௩௧)

தெய்வத் தமணிமுத லாகக் செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வங் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னறைய தென்னினி.

(௩௨)

ஒருருட் டேரினை யோட்டி யும்பரி
னெனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் றென்னுமா
சீரிய தேரினஞ் சிவனு மெண்ணில்.

(௩௩)

மிசையுலா வமாரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாக் தம்பதி ரதங்க ளெயெனத்
திசையெலாம் பாந்துமேற் கடந்து சேணெலா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்லே யில்லன.

(௩௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையரீஇ வீழ்த்த கோனகர்க்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்
கொத்துறு மணிர்ரை குலாய தேரொலாம்.

(௩௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோயவுறப் புரிநதிம்பர்சு சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவீத்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே.

(௩௬)

இநக ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் திதயத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப.

(௩௭)

வீதிரத மரித மாதி வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக னேயவண்
வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கணெப் புறத்து மின்றரோ. (௫௮)

வலையுறு நேரியங் கையின் வாய்ப்பத்த
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுலந்து மேற்கொளக்
கிளர்தர வானமீக் கெழுவு தேரின்
மளவிலர் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும். (௫௯)

பொன்னினு மணியினும் புணந்த தேரின்
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின்
வென்னினு மியைவுதன் நென்ம னொளின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவோ. (௬௦)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஞாமே புயத்தின ரசைவற் நென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தாந்தெவ் வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுளாயினர் பெருக்க மேயவே. (௬௧)

எத்திசை வீரோ யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதுசை யாக்கி யன்னைவ
ரித்திசை யெமதிசை யெனத்தெ னுதுல
கத்திசை வுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார். (௬௨)

தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண் வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த
ருய்த்திடு கணைகளே முலக மூடுரு
வத்தநெஞ் சுன்னுமுன் ஈடக்கு மற்றவை. (௬௩)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணை கண் மீண்டிகை
யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக்
களெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோர்ந்துளார். (௬௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டிக்குவ
பின்னருய்ப் பனமணு டிருவும் பெற்றிலா
ன்னருய்ப் பனமுத னன்கு ணர்ந்துளா
ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்றென் சீர்த்தியார். (௬௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றெடங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
ருளமர் வீரமுற் றடுக்கு மாற்றலார். (௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரில்ல வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரி.
தயற்கரி தாயதென் றதைவி ளக்குவாரா. (௬௭)

தெவ்வரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலகட்
பொவ்வரச சூதனத் தாங்கு ணர்த்துசொல்
கைவிலிற் கொல்விடுத் தெழுதித் காட்டிமீண்
டவ்வரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௬௮)

மறுவிரும்பு புண்படா வைக ருமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னாற்றுவார். (௬௯)

வடவையா சழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரொர் வீரரும் (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேரி வச்சிங்
கழுப்படை குந்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாகிய
விழுப்படை நிறைபல சாலை வீறுவ. (௭௧)

விற்கொழி விரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்கொழில் வாட்டொழி லாதி வான்கொழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கியைநத நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைசூரை கல்லணை கச்ச மாதிபு
ரசையில் கடநிக ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விற்கியாங்
கிசைமிசு கைவலா ரிடங்கள் பற்பல. (௭௩)

அச்சுருள் பார்துகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சிமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதுசெய்
தச்சர்முற் றெழுதில்வலார் ததையி டம்பல, (எச)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைந ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பர
விச்செறி தரப்புரி வியலி டம்பல, (எடு)

இன்னன புற்பல வெல்லே யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளந
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுவும், (எசு)

வேறு, இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசின மாத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
வின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் கரங்கூம்ப வெல்லையில் லனமல்கும், (எஎ)

பளிங்கினிற் புரிசூன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிநல முழுமதியங்
களங்கற வருள்கென்றாக் கண்ணுத றையுன்னி
யுளங்களி வுறநோற்றிங் குற்றென வொளிந்தருமால், (எஅ)

அன்னதன் புடைவாலி யிலையெறி தாளநீனா
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானூந
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவழு தேர்ஊற் றெனத்தோன்றும், (எக)

மேனிலை யமர்மின்னூர் விரிகுழல் புலர்த்துமகிற்
றுநறும் புகையவந்தூஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மானியிர் மினலோடு வல்விரைந் தோடுதல்போன்ம், (அ0)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசுஞ்
சுடர்கெழு பலவண்ணச் சுண்ணமங் கவாடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறல்ப் புருவவிற் குடைவானத்
தடநெடுஞ் சிலையன்னூர் தான்பணிந் துறல்போலும், (அக)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்ச்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளையொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரோற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி கனனாப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிற்வத் தியல்காட்டும். (அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியுர் மிகஞ்ஞடி
நாயகர் பணிதோறுந் நளினங்க ணனிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக் கோள் காண்டலுங் கடிதோடி
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின். (அக)

பவனவா ளாரியைவெரீஇப் படர்பிழ யனையார்தம்
மெவனவா ளரிமார்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றெருங்கீன்ற புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார். (அச)

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியரின் றுலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முலை மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மடைந்தையர் பந்தாட
நெறுசம ரினையாம லிருவர்செய் திறம்போலும். (அடு)

கைம்மண மலரென்றோக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றினையவர் கொலமடவார்
தம்முட நகையாடத் தாங்கழங் காவெரால். (அசு)

எம்மன ளுசனும தெழில்வளர் கயிரூர்த்திட
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாக
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி ஈனியாட வாவொர் தடங்கண்ணார். (அஎ)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ப்புன றரும்வினைஞர்
விளைபுனல் பாய்ச்சிலமில் வீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும். (அஅ)

இனவளிக் குணூல்கா விவறன்மை நனிநோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதானா ரொழிலீயை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடுத்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும். (அக)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவிண் ணெழுவாளே
பலமுறை மோதமிழைப் படித்தவம் புதங்கள்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழில்வ் விபனலக் கெதிர்செய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம். (க௦)

தம்பரு நிற்கவருந் தபனியந் தனைவெகுண்டாங்
கிம்மெனத் தகரீப்பார்போன் றிடித்திழி பொற்கண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா யவர்குழற் புகைகுழ்வான்
விம் ரித முறவிருள்குழ் வியலிட மெனத்தோன்றும். (க௧)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த போடுநீ ராடு காலை
மண்டுபல் சேல்வ ரால்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிரித் தொளிப்ப வம்மா கதித்தெழு பனகநே ராற்றல்
விண்டிடி மெளியர் செய்யும் விதபிதன் மேல்வே நென்னோ (க௨)

பங்கயம் வலயம் *வீசி பாசெபைப் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வறைய நேகந் செறிதல்கண் டியோயா ளொன்னே
யெங்களிற் சிலரீண் கிற்றே மெண்ணிலர் செறிகின் றுரொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தத் தலைவரோ டுடு கிற்பார். (க௩)

அங்கிளை வரவேற் குங்கா ளறிஞர்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம லர்ந்த பணிவ்வின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனபரித் துடற்பொ டிப்பிற்
பொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள். (க௪)

உயிரனார் கோங்கை டேரிங் குறுதிர்கொ ளென்ன மைந்த
ரயன்மினார் கொங்கை யாப்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
சயிலுரு மையின்மே லீர்ப்பக் கன்னறிரு கோருஞ் சேறச்
செயலறக் சவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை. (க௫)

நனைந்தநுண் கிகிலிற் றேன்ற வுறுப்பெலா நாணி மீண்டிட்
கனைந்தெழு திரைதூ சென்ற நனைந்ததைக் களைந்திட் டந்தோ
வனைந்தது மலைகொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுடுத்தின் பாரப் புயநதழீஇக் களையிற் செல்வார்.

தனரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பனகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யென்ப தோர்ந்தே
யுளமுதப் பூசித் தாங்கல் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாவார்கள். (1)

வாலியின் மைந்த ரோடு மாதர்கோய்ந் ததன்கை மாருத்
தூவினா கமழ்கூந் தாதி தொக்கன ரளித்து மீண்டு
மேலிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்பூங்
காவினி லுறுவார் மாரன் கவின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன (கூஅ)

புரிசன மிடைபி றுர்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றும்
கரிசனக் கொங்கை காணுங் காரோயர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செருவா னென்ற ஸ்வேரோ
பரிசன ருற்றுஞ் செயும் பரிசெனே வம்ம வம்ம. (கூக)

கொம்பொன் பெயரொப் பாலிக் கொம்பர்யாந் தீண்டந் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்மி னென்றுகொண் டந் வர்கா
வம்புயங் கண்டன் னேலெம் மகலெவந் புதைத்து தைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர்.

மைந்தரா லுட்கு ழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்தினிள் ளனார்கு ழைத்தார் கல்பவர் சிலசெய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வலேம் விடுமி னென்று
தந்திடு பாத காணிக் கையெனத் தயங்கு செங்கும். (கூக)

தனவகம் மூய னேரத் தருங்கொ லென் றெதிர்ந் கைப்ப
வளவறத் ததைத்த ருய்யி யலர்ந்தெதிர் நகைததல் கண்டத்
தனவெழிப்ப் படர சோகந் தலைவெருண் டெதப்ப வன்ன
தனவில மதன்கோ லத்த வாயினு யார்மேற் றாவம். (கூஉ)

மலர்செறி குரானேர் நோக்கு மகளிர்ந்தம் மினமென் றுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்ன தல்கிர மகளிர் பூத்து
நலமிரு யடவா ருள்ள ஈயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தல்கிரைத் ததிலி ருத்தி யாமெனல் கண்கூ டாக்கும். (கூஉ)

நாகியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் கண்டு மென்ற
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொய்யிழை யவர்க ணீழன்
மீசில னுறவு மிக்கு வீபல மிடையப் பூத்துக்
காய்சினத் தணியத் தண்ப கம்மல மடியிற் றாவும். (கூச)

புவிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் டேலு
மலிர் தரு முருகுத னுளோ யாமெனு மிடைந கர்ச்சிர்
நவிலுதற் கெளிதோ வித நகரொரு விதங்க டநதாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றும். (க00)

ஆகநகர். வேறு.

அண்டமெல்லாம் படைத்திடிற்காங் கயனைமுனம் புடைத்தருளு மமுத நாத
னண்டமதி லுதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் ருந நாளுங்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டி வைத்த மாதிரிகைக் கருவியென்றே
கண்டவர்சொல் வாரொளினிற் கவினகர்மா பதிவகநாங் கழறற் பாற்றே.()

உயர்வகலத் திண்மையெவ ருக்குமுறற் கருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினாற் றினை வாயி றெழுநகளிறு திண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிலைவா யில்லாவினவெண் கரிபரிவா னிவையேதேர்முன்
வியன்மறுகிற்செல்லுமனை யிடிரிர்மணிககோ புரக்கர்த்தி விளம்பற் பாற்றே.

வகைவகையா விரிநதுவனர் வளமெனுந் தியவாயு வுளோர் நம்பி
யகனிலவிந் நகர்நகை யாய்வநுவை மணம்புணர்நத வாதி நாளின்
முகினைநீர் விகாந ரிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல கால் களைநத் ததைதுநக எம்மதிவிற் றயங்கா நிற்கும்.(க01)

எவராலு மெஞ்ஞான்று டெய்வழிபு மேற்றநலின் நெளிணு மிநதச
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாட்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலின்ம மதின் ரிசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது ஈடைதருநித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தாத்தி னோர்க்கும்.()

முடியிடைவெண் டிங்களும்வான் முதுநதியுங் கோளவ முயங்கா நிற்ப
வடியினை கழிப் புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மானைக் காவெண்
பொடியணிதா னுனைப்போலும் பொன்மதிலின் றன்மையெவர் புகல்வ
ம்மா, வடிவுமெயல் டொலினிளைஞர் * வபுபொனாயிர் கவர்மடவார்
சொல்வ" :.

(கக0)

பாத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவென் சோழம் யாது மையரின் றுள்ளத் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுக கலவியின் றிறங்க டட்டும்
பொய்யகித் திரம்பு நத்தே பொய்சொலார் போற்செ றிப்பார்

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற் சாறு முற்றும்
வருமள வுறுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிக்கித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
விரதம்வே ஈக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரந்தா னொப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னார்
தம்பொருண் முற்றும் வேண்டித் தரப்பெறு விலைமின் னார்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டுந்
தம்பொரு ளோகொன் வாணி கூராயுநேர் சாற்றற் பாற்றோ.

அருத்திகூ ரிவர்ப ரத்தையளிப்பபொன் பதுதி ரித்து
பரத்தைய ரென்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்யிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்பே யென்னாத்
தெரித்தநூல் வாய்மை பென்று சொல்லிய றெரிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுதுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் னனநா டோறு மினிதுகொள் கலனா லின்னோர்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு டைந்தோ வேறேறோ கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிக் கணிகைய ருழைக்கு விக்கும். (ககஞ்)

சாதனம் வரைந்த ளித்துந் தருபொரு ணளும் பெற்றும்
வேதன மாந்த ரேவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீஇக்குந் தேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்செயல் விளம்பற் பாற்றோ. (ககசு)

சூவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்றுரை யேவ லல்லா
லின்ன *துண் டெலுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றுந்
தன்னகத் தியாண்டு மிஸலாத் தகையவா வணச்சீ ரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாந் சிறிசில சாற்று கிற்பாம். (ககௌ)

விலைநனி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வேர்கள் சொன்ன
விலைநிலை யேகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டிலார்
கலெதளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (ககஅ)

* உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொல்லு தொக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்கவுத் துவம்பொன் வாச
மம்மப்பல் கோடி கோடி யமரிட மண்ட கோடித்
கெம்பிறை யேவுங் கோடி யித்திரை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (ககக)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும
வணிகர்முன் னால வூயெம் வள்ளன்முன் வருதி காச
லணியது போலு மென்ன வரசினங் குமார் செல்லக்
குணிலிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்தினி துவப்பர் வாழ்த்தி (கஉ௦)

பலவகைத் துகில்லிற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி ரென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
லில்கிதொன் றளித்துங் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலரிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (கஉ௧)

நென்மலை கொள்ளத் தூர ஈலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிசு நிரஞ்சிப் பரப்பென மீள நேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றேதங் சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைவாம் வேட்ட சாலியென றுளந யப்பார். (கஉ௨)

அடுகரி தூரகம் வைய மத்திர சத்தி ரங்கண்
மிடைநிரா றிரையா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றேன்றுகா ரணத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வூர் மேற்செல் பயன்றுணிந் துருமையம்ம. (கஉ௩)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னார் கடைமறு குறச்சென் றிந்தப்
பொற்குடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டிர்
முக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிசுட மென்பீ னென்ன
நக்குடன் சென்ற ரன்ன நலக்குடன் ருகிழ்த்தார் மைந்தர்.

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாவின்ஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தாந்நேர் காட்டி
யீவிரிந் நீலத் தானா யென்னதுந் நீலத் தானா
யேவினும் புண்ணிற் கோங்கொத் திடின்றுமு தளித்துமென்பார்.

கலனுலாம் வாரி வெற்பு கானநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பெருள்க ளெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா துகர்பல் போக வொண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு மாவணம் வருத்தற் பாற்றோ. (கஉ௪)

வேளாளர் வீதி. வேறு.

தருருகிலான் மணிமுதல தாவிலெழு வோர்முதல்
 ருள்கொடைமை தவாதயர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
 மொருதமக்கே யிகுறியா யுறப்பெறுவே ளாளர்குல
 மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம். (கஉ௭)

எத்தொழில்செய் வாரக்குமுற லினிதளித்து நிலைநுத்து
 யத்தொழில்கட் கீருயரா மருத்தொழிறந் தொழிலாக்கொண்
 டெத்தொழில்க ளினுமுழுவே தலையெனது லிசைவாய்மை
 நைத்தலெல் லியிற்றேற்றங் காளா றிவரம்மா. (கஉ௮)

நிலமலைநீள் கடல்வினவு நேரியர்க்கீந் தமைச்சாகி
 யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முடவளித்த
 மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
 குலமணியீ யெனிலினிநாங் கூறு திறன் வேறெவனோ. (கஉ௯)

லுன்னதிரு மணிவாயி னிடைசேர் நடராசன்
 தன்னருளால் விரித்தெழுந்த தனியணிக ளெழொன்பா
 னன்னவற்று ளொருபதின்முன் தருமணிக ளவதரிப்ப
 முன்னமருத் தவம்புரிந்த மூதகுச்சீர் குலரிதுவே. (கஉ௯)

என்னினிநா முரைத்துநனி யிம்மட்டோ வீராண்டிற
 பொன்னகர்நான் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ருட்கடலுண்
 டங்கரில் சித்தாந்த வழுதுபொழி மெய்கண்ட
 நன்னார்கு லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றோ. (கஉ௯)

உழுத்தொழிலே தலையெனக்கொண் றெனொன்றோ யுமாபதிதா
 டமுலியமெய் யன்புறுபூ சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
 விழுரியபூ சனைத்தொழிலும் லிருந்துபுறந் தரன்முதலாங்
 கெழுத்தொழிலு மறுதுபுரீலுக் கினர்ந்திமேல் வளர்தருவார். (கஉ௯)

முத்தொழிலி னெத்தொழிலா முழுதுவத மளித்தருந்
 மத்தொழிலோ னபிசத்த ராமரீரக் காறினிலொன்
 றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகரித்தற் குயிர்க்துணையா
 மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிசே யெவராலும். (கஉ௯)

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுங் கொடையாலு நலையாலும்
 புலத்தாலுஞ் சிவரியமப் பொறையாலு நிறைகல்வி
 வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிசோட்டிகளென்
 நலத்தாலு முற்றுணாபே ரணிவணிகர் மறுகுணப்பாம். (கஉ௯)

இருந்தியாற் றனதர்பல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணாதவர்க் கூவனீ ருவனியும்
பெருகுசுவை டூருணிபோற் பிறந் குவதிங் கிவர்க்திய
மிருதலைவேற் றுமையனுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (௧௩௫)

சுட்டிமுகா ல் ணுவெணும்பொன் னிரவியென வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்மறையா விழுநியூபல் ஸ்மருநியி
னீட்டிவரெஞ் ஞான்றுநடு நிலைதிறம்பா நிலைதுலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுநீ டு யென்னினியாங் கழுதுவதே. (௧௩௬)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபா னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா மமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியா லாவர்செக
மும்மைவழித் திவர்கு லுஞ்செய் முதுசுவத்தா லவதரித்தோர்.()

பயன்மரமுன் றுநர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்வ
நயனுடையான் கட்டபடினென் னன்னூலி னிலக்கணமில்
வியல்பினர்நீ ணியுறுத்தா நேரு லிலக் கியங்கண்டே
யுயவுலக முறைத்தெனினி ணுவர்மகிமை யெவருரைப்பார். ()

அர - ர் வீதி.

உலகமெலா யோம்புகொழிற் கொருமுருத்த னுருவினோ
குல்வாஃ னொனதுல்க ளல் கூற்றுநெர் தேர்ந்துதல்போன்
மலர்சூய நிலமகளை மணிப்புயத்து மணந்தளிக்கு
நிலவுமணி முடியாசர் ஃயாமொரு சிறிது ளைப்பாம். (௧௩௭)

அமைச்சுமு ளு றஞ்சாமை யாதியவே பூயிற் றன்முதற்
கமைத்தொழினுன் குளர்காட்சிக் கெடுயர்கடுஞ் சொற்கடிந்தோர்
அடைத்தவநன் திறிதிழுக்கா ருந்கொடைகோல் குடியோம்ப
விமைப்பவ ளுத் தவமுதல் வைவநீக்கி யினிதளிப்போர். (௧௩௮)

திறைகொடுசா மயலாசர் துரனொருபா லையையுதிப்
பொறையொருபான் முயொருபாற் போற்றுறுபல் ஸ்மருருபா
லிறையொருபான் மறையொருபா லின்னனமுற் றெவ்வொருபா
னிறைதருமக் குலவேந்தர் க் கம்பிவளர் திருக்கோயில். (௧௩௯)

புகழ்தருகெ ங் கட்டுமோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலுண் மானியார் செடுமாற் றேமொனத்
தகுமிவரோ ரிருமுவர் தம்பிரான் றேழூர்தரு
தொகையினுளா லவதரித்த தூயநவத் திவர்குலமே. (௧௪௦)

வேறு.

உலகெலா மாசர் குலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதினா லுணாத்த குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேரூந்
*தலகில்சீ ராக பொதுவெழு தனிச்சொ ளருந்திறை யிவர்குலத் தவரான் மலருமு வேந்தர் தமிழயர் சோழர் மகிமைநாம் வழத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர் வீதி.

முற்றுல கொருங்கு படைத்திடு பிரமன் முகோற்பன முனிவர்க் ததியோர் முற்றுல கொருங்கு வாழ்வுற வேள்வி முதுமறை முறைபுரிஇ முகில்கண் முற்றுல கொருங்கு நிறையி ரோங்க மும்மழை பெய்ம்முறை முயல்வார் முற்றுல கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகினி மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க மருவுதற் குரிய னாம்பெரு வேள்வி வயக்குந்ரமுதொழி லாளர் பெருகுசீ ருலகே ழெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார் திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபது புராண முழுவுது மோர்ந்தோ ரொன்பதா யெண்குண முடைத்தா யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறங்கத் தைத்தெழுத் துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ முதுஞ்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பின லின்பே யெய்துவார் திறனெவ ரிசைப்பார்.

(கசக)

திருவளர் வாத ஶூரர்சம் பந்தர் சிறுத்தொண்டர் நீலகக் கழிகள் முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நமிந்நி மொழிணை நாசர் தெருள்பசு பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லைய் தணர்கள் குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றங் குடியடி கருநிவர் குலத்தோர்.(கசஎ)

ஆதினாவர் விதி.

உலகெலா முய்யு முபாயமே ரெய்யு மொருபெருந் சொழிந்ததா சிவன்றற் புலனுற முப்போ துத்திரு மேனி நீண்டொ பரார்த்தபூ சனைதா னிலகுதன் சாதி வேதிய ரோசெய் திடன்மா பெனவிதித் தைந்து மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைத் திருடி மாயினர் மணிமறு ருரைப்பாம்.()

நிலவரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே தியர்களா மிவரை யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிரநற் சாதிய ரொவர்க்கு மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார லுனிநா லன்றோ குருக்களென் றுலக நயத்திடு குறியென நவில்ப. (கசக)

■ ஊர்த்த வென்னும் பெயரெச்சத்தகார்த்தொக்கது.

அரிபிர மாதிரியருவிவர் பார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனா திகளாற் புன்மைதீர்க் துய்வயே னிலையில்
சுரலுகொன்றேதருமறைவேன்விதுணிவரோசிவாக்கினித்தொகையே
வருசிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மல்குற நியதியின்வளர்ப்பார்.)

வேதவிக் கிரய மாதிரிபாற் தேவ லகத்துவ வினாவினர் முதலோர்
தீதற லாதிக்கியற்றறு பிசையுச் சித்தமே சித்தியு மாதிரி
யோதுபூசனைகள்பிற்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலாமுய்விக்குங்கருணை
யேதரு முருக்கொண் டெற்றவ ரிவ்வென் டெவ்வுலகுந்தொழு மியல்போர்*

நம்புகழ்த் துணையா ஞார்சீர்ச் சடைய ஞானிசை ஞானியார் நானை
நம்பியான் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவ்வென லொன்றோ [து
நம்பியொன் பதின்ம ராத்தொகை தொகுத்த நாயன்மார் தம்மின்முடப் போ
நம்பிரான் மேனி தீண்டவா ரிவயே ஞம்பிற நவிறிற னெவவே. (கருஉ)

மறைமொழிப் படியே வைசியப் பிரமன் வதனத்திற் றேன்நியான் மார்ச்சு
முறையல துவக முயச்செயும் பார்த்த முறைக்குரித் துருவார் புகழே
யறைவரி கெனிலம் மறைபிரா மண்ணென் றருள்சதா சிவன்முகத் துதித்து
நிறையினவ் விசண்டும் புரிசிவத் துவிரர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ. (கருங்)

இத்தரு சிறப்பிற் பெருந்தவத் தவிர ரிருந்துவாழ் மணிகெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வெளிர்த்திரு வீதி பாங்கினி லண்மிமன் குழ
மத்தியெம் பெருமான் மந்திர நாதன் வாழ்மணிச் சினகர மன்னு
மத்திருக் கோயி னலனெலாம் வகுத்த லம்மவோ வெம்மனோக் காபோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரித்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
வெப்பறு கலிகை யாமலர்த் துணைத்தான் விரித்த றருமமு தேசற்
கொப்பிலா மரக தம்மணிக் குடையா வுலகலொம் விரித்துயர்ந் தோங்கு
மற்புத குத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குகின் றவிரும். (கருங்)

நத்தன வனங்க டடங்கள்பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
முந்தன சாலையன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வறுப்பெலா நிறையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லேயித யாம்புய மென்றே
சந்தத மமுத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கருங்)

தீயவல் விடமுண் டமுதருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேசிறப் பென்று
தூயமு தேச நாமமே தேற்ற றுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருள் பதிக முதலிலச் செயலிங் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைநஞ் சுண்டுகாத் தருள்செய் தவனென வருளிய தம்மா

செற்பொழி லண்செய் திருவுசாத் தானத் தெண் டிறைக் கழனிசூழ் தான
மிறைதிட மெனவே யுறையிடஞ் சேணி னெழுத்தலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்சென்
மறையருண் மொழியா லினையசேய் வழத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்

ஆயலிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிலிலா வேழையே னுரைக்கு
ளாயதோ வம்மா வத்தனிந் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சே வடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வத் தனசிற் சிலப்பொறுத் தருள்வீர் மாசறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருநகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

௧௩ திருவிருத்தம் ௩௩௩.

புராணவாலாறு.

புராணவாலாறு.

சித்தி யெட்டுகின் டேவல் செய்யும்வனம்
பத்தி வேலி யருட்புனல் பாய்வன
முத்தி வான்டயி ரோங்கு முதல்வன
நத்தி மாதவர் வாழ்வை மிசவனம்.

(க)

வேறு.

இன்ன லிப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்
பண்ணு மூலிரு பருவத்தும் பனிமல ராதி
யென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுறு தென்று
மன்னி மல்குபு லினைவது நைமிச வனமே.

(உ)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை
* யீட்ட மாவன மேதரி னியமங்கட் கிசையக்
கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்
வேட்ட மாவன மேதரு நைமிச விபினம்.

(ஈ)

நேய மாதவ நேத்தி ருனியாசலை நிமிர்வேற்
சேய மாதவழ் கடக்களிற் றுனனன் றிருத்தாட்
நேய † மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சந்
துய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் துடவை.

(ச)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.

† மாதவ = ஆணவமல்லிருன்கெட.

எங்கள் வானுல சென்டெறுந் துன்பமே யேற்கு
மிங்கு னார்கள்பே ரின்பமே வேற்றி யாரென்
றங்கு மான்முதற் காரொலா மவியமு தாசை
பொங்க மேவல் னுலகபண் டாரமப் பொங்கர். (௫)

சரியை யாதிராற் பாதமுஞ் சாற்றுநா லபரம்
பரம தாமிரு கோடுமைம் முகனையோர் ருகப்பண்
பொருவி லாதுணர்வாலொன்று முழுவராங் குழவர்
வரன கோபுரம் போலுமல் வில்லையார் வல்லே. (௬)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னாவ
வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
யன்ன தூலயந் தீர்த்துயு மயன்விடு மன்ன
மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யங்கு மடலி. (௭)

அங்கி மூன்றவ ணந்தண ரோம்புவா ரவர்த
மங்கை மாவற நேடுதம் வாயகற் பாய
துங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் துலங்கத்
தங்க னாவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் தவமே. (௮)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணா தென்று
மன்னு மப்பெருங் ககனபூ வாசமு னீசர்
பன்னு மாசவு னகமுனி முகமெனப் படைத்தாங்
குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வென்றிவாழ் மனத்தோர் (௯)

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பா ஞானகூட் காமியத் துடனாய்
முத்த முற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
தத்த மக்குள மரபுல குணருமா தரத்தால். (௧௦)

இனைய மாதவ ரிமாதல மாதம ரிடத்தான்
வினைக முற்றியற் கனைகழற் றிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம நித்திய ந்யமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார் (௧௧)

அன்ன காலையிற் சூதமா முனிவர்கோ ஞங்கே
துன்னி னானது காண்டலுந் துண்ணென வெழுதாரந்
சென்னி கூப்பிரு கரத்தினர் வரத்தெந்நீர் சென்றார்
முன்னி றைஞ்சின ரின்னுரை முகமன்முன் மொழிந்தார்.. (௧௨)

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தின ரன்பாற்
றழைத்த துமலர் பாத்தியா சமனமர்க் கியமூன்
விழுத்த கக்கொடு வழுத்துபு சனைமுறை விளைத்தார்
முழுத்த வன்பினு ல்ன்புற முன்பிவை மொழிவார். (௧௩)

ஐய மெய்ச்சிவ புராண தூற் போதமும் றளித்தே
யுய்ய வெம்மனோர்க் கருளிய லோனிகொண் டிற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ லீழைத்துபோத் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் றியேயம். (௧௪)

கருணை மாந்தே முற்றுணர் கற்றவ னோறே
பொருண யந்தின் வாக்கட னுக்கடை புராணத்
தெருண யந்தவா ரவியுண வுண்டெண்டுத் தெவிட்டா
தருண யந்ததி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணால். (௧௫)

முன்ன சொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொலுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமது நாதநற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (௧௬)

இனிது வீற்றிருத் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புகன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வதிவிரி வென்னா
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (௧௭)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவன் னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திரேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நன்றிது செப்பும். (௧௮)

முனிவர் கேண்மினும் வினாவுல கினுவொழி முதலா
மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக மிரித்து
வனிதை பாகனா ருன்பெற்ற காகநார் மலிந்த
தினித ளிக்குமிச சிவணம் பாவண மெவர்க்கும். (௧௯)

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி நழற்காத்
தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தூவி ளங்கதி குய்யமித் துய்யமான் மியத்தை
நாவி ளங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்ருன். (௨௦)

போத னேதரு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாத போதனர் வழத்துநித் தாமணி வரந்த
வாத சீர்ச்சனற் குமா:ரமா மணிமுனிக் கவ்வா
ரோது வாயினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். (௨௧)

கண்ண கன்புவ னந்தளாங் காங்குயர் கருமங்
கண்ண கன்புறசீ டெய்பயன் கைபெந்நீஇக் களித்தே
கண்ண கன்புரிந் தமர்களை கண்ணுதற் கண்ணங்
கண்*ண கன்புடைத்தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். (௨௨)

காள கண்டனை மொழியிமா சலையிடங் கவின்செய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுபவத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௩)

சுருதி யானளப் பரி ‡ தெனும் பரமனிற் றுயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சனைமாண்
சுருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பரவித்
தருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலைமா தரமே. (௨௪)

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேனகும் காட்சியிற் கவினெய்வெண் கதிர்தா
னண்ட மெங்கணு மகண்டனாந் தன்னகத் தன்போற்
றண்டு ருதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் சாலசு ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி
சாற்று வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
போற்று மொண்கண கங்களைப் புவனத்துள் ளனவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. (௨௬)

பன்னு மூவுல கத்துள பறம்பெலா முகார்த்தத்
தின்ன தீர்தரச் சாண்புகு மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவர் தின்னும்பஃ றுதிகள்
சொன்னன் மான்மியத் திருக்கயி லாயநீள் சுரும்பு. (௨௭)

* அகன் - பாவம்.

† தாளகண் - திருவடிஞானம்.

‡ எனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே ரூய வியல்வளத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னொளிர்திருக் கயிலா யத்திற்
பன்னருட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட ஞாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோமெ. (௨௮)

வியனுல கெல்லா மும்வான் மேதகு குழில யாதி
வயரிதை தத்து வத்திண் மணியரித் தவிச்சன் மன்னிப்
பயனுற வம்பொற் கோயிற் பன்றிருச் சந்ரி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாமீ தென்றுல கெல்லா மேத்த. (௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள றீண்டல் காண்ட
லிடனுறின் மடனெ லாமு மிரித்தயி ரிடர்முற் றோட்டித்
திடனரு னமுத தோயந் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துத் தனியா சாக மன்னும். (௩௦)

பேசுகித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை காப்பட் டேனுங்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்னுங் காணார்
மாசறச் சென்றார் சில்லோர் மதிலலான் மற்றொன் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணநன் கைலைக் கென்பார். (௩௧)

வயிற்சொண் ணோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சத்து
பயிலத்திண் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி தீர்த்
துயர்பத்து நூறு பைம்பொ னொண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற வித்து காந்த நகுமணிப் பரப்பு வாய்த்த. (௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ சென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும். (௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழ்த்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருத்தான் விழைநிரு நந்தி தேவன். (௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழாந் திவியர்பிர மதகணங்கள் செறிந்து சூழச்
சிவதரும மகாத்நியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவசூாவ னருளபர சிவனாகும் பிரபுநிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தாவீற் றிருந்தருளுந் திருமுன் னங்கே. (1)

மலமகனற் குலவீரதன் மாதவர்தம் போதநிதி மலர்த் தெங்க
மலமகன் றன் மகன் சிவமே மருவுமக னெருவுமகன் மறைசொல் றசீர
மலமகன் றம் மனவிழையும் வனமுனிவர் வனம்போற்று வரணன் பான
மலமகனற் சனற்குமர மாமுனிவன் நேருனிவன் மயன்வந் தானால். (1)

வந்தசனற் குமரமுனி மாமேருவாமேனி வன்ன லாய
நத்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் நலனுறுதண் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிக்
*கந்தமலர் கமலமலர் கரவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பத்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான். (௩௭)

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழீ பிறரெ வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாகனே பரியாய சிவனே பன்னு
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போதா
வென்னுரிய குருநாதா வெளியேன்விண் ணப்பருள மிரங்கிக் கேண்மோ

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி விட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சீசைல மாகைலத் திான்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைலை யொண்ணைல மந்தரமு ஹுலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பல் றிருத்தலத்தின் விசிட்டருரைத் தருள்கலை விளம்ப வற்றுள்.

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முறைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவரத சிவசாநித் தியவிளக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரிய காரணப்பேர் தான்பலபெற் றுளதாகித் தரையின் சேம
வைப்பெனலாய்த் திகழ்குந் வனப்பெருமாண் புகன்றுரைத்தாய் வள்ளான்
[முன்னாள். (௪௦)]

சொன்னதலத் தீர்த்தமருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திவான் சொல்வித் தாரத்
தின்னமியம் புறக்கேட்பா னிதைதயமிசைத் துதையார்வ மீர்ப்பப் போந்துன்
பொன்னடிப்பூத் துணைபணிந்து பூசித்தே னேசித்தென் புந்தி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வகுங்குகெனப் பணிந்தெழுத்து மலர்க்கை கூப்பி. (1)

திருமுனமப் பெருமுனிவர் சிகாமணியின் நேத்தவருள் செய்து நோக்கி
வருதியுயன் பொருட்டு மா மற்றெமக்கோ ரருட்குமா வையமுடியத் [டோ
தருபதினாற் றெருட்குமா சனற்குமா நினக்குரைப்பத் தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனியைத் தெம்முனிபே ரருணந் தீசன். (1)

௦சீர் அமல் அம் மகம் எனப்பிரிக்க, அதுமகன் எனப்போலியாயிற்று

* கரங்களின் மலர்கொண்டு பூசித்தானென்க.

ஈனியருள்கூர்ந் தினிதருளு நங்குமா பாக்கியமே ஞான நேசா
மனியசிவ முகாம்புயதூன் மகாந்த பாணமது கரமாய் வாய்த்
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் சண்முகன்மா தாம டிக்க
ணினிதமர்பு தாதையனைக் கியம்புதல்கேட் டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து
[மென்றோ. (௪௩)]

அய்யனைபு மன்னையையு மாறிருமா டலர்வசனத் தாறி ரண்டு
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முனத்திருத்திக் கனிவா யோதும்
பையணியெவம் பணியணிகள் பட்டநதிவெண் சுடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ. (௪௪)

பரவியலல் வியாசுரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வரமுறநல் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருத்தருளம் மாமன் கானப்
பரமதல மத்தியநத பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுறமால் புரிசரம சேதுவினீ சானதிகை திகழ மன்னும். (௪௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புலிக்கா ருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ்-கல காரியமும் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்
திப்பியமா தல்பெருளம் மெப்பரிசெவ் வெவர்க்கெனினுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நன்மைறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைத்த. (௪௬)

இன்னதிருத் தலநீர்த்த மிலங்கமுத சுயம்பிவிங்க மூர்த்தி யென்றா [ரு
மன்னருளிச் தலங்குத வனமெனும்பேர் பெறுநிபஞ்சொல் வாய்மை யென்
பின்னகிசோன் பாற்கடல் பிறங்குபதே சம்மாள்பாற் பெறுசீ ரென்ற
பண்ணைய குரவனிடைச் சிவலிங்கம் பணிபதிகொள் பான்மை யென்றா.

வரனினையவ் லகியரசும் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்ற
பரவதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்த்து பயிற்ற லென்ற
கரவில்சிவ பூசனையக் கட்செவிலேவ் தாங்கியற்று காட்சி யென்ற
நாலையா சுறுபா டலையொழித் தாரருளே நண்ணிற் றென்றா. (௪௭)

தாயுநன்மார்க் கண்டமுனி தோய்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தாய்மை யெ
னாரு, சேயரொரு குலபதிமந் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரெ
ன்றா, மேயவரு தங்கொணர்ந்து விண்ணெவ நிவேதனைஞ்செய் மேன்மை
யென்றா, வாய்திரு விழாசசிறப்பு வானவர்கோன் புரித்தருள்சார் வாய்மை
யென்றா. (௪௮)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி னோர்காதையியல்பு முற்று
மவ்வகையே மைத்தநின் கறிந்தவகை விரித்துரைத்து மமையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நஞ்ச னுரைத்தனனென் றுடன்ருத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான். ()

புராணவாலாறுமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௬.

தலவிசேடச்சுருக்கம்

மராமகன் மைந்த கேணின் மனம்விழை கின்ற ~~மனம்~~
 நிருமல மந்தி ரோச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
 யுரையில் டங்கி டாத் தொருசிறி தன்பூரீட
 வருளுது மென்று வாப்மை யறைதரு நந்தி நாதன்.

(௨)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாதவர்
 திலகனென் றுலகுரை செம்மல் கேண்மீயா
 நிலவுல கலைவற நிறுவு சந்திர
 வலகிரை *யிரவியி.னவாசி வம்பலில்.

(௩)

திருநிறை நாவலந தீவின் மேவிய
 பரவிய வானுறு பாத கண்டத்திற்
 பொருவறு திரவிட பூ மி மங்கைதன்
 நிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில்.

(௩)

கண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
 புண்ணிய மாரிதிப் பொன்னி மாநதிக்
 கண்ணிய தெனாமுன் ருய யோசனை
 பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்கரன்.

(௪)

ஒருரு யோசனை யொங்கு தென்கடற்
 சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
 தேரிய லெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
 தோரிய லகலமுக் குரோச மோதுப.

(௫)

தெவ்வனத் தஞ்செய்மால் சென்று சாவலாற்
 செவ்வன சத்திரு வாதி சேர்தலா
 லெவ்வன நித்திய விற்ப மீதரு
 மிவ்வனந் திருவுசாத் தான மென்பவே.

(௬)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னாலிரு
 சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
 முத்திமுன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
 ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்கோ.

(௭)

* இரவியி-மலை.

இத்தல மெத்தலத் திருந்து மெத்தரு
சுத்தமா முனிவருஞ் சூழ்ந்து போந்துமை
யத்தனை வழிபடுவ வமரும் சூதல
தத்துவ மெனத்தருஞ் சனற்கு மாரனே.

(௮)

சூதரத் தடைந்தம ரகில சீவர்தம்
பாதகக் குழுத்துகட் பருப்ப தங்களைப்
பேதுறக் கரைத்துயர் பேரின் பேதரு
சேதத் துவமெனச் சிறக்கு மித்தலம்.

(௯)

எத்துணை மூடரு மெய்தி வீண்டவர்
கத்தியெய சூதவ னக்க ணக்கிலாக்
கொத்தெலாந் தகித்தருள் கூட்டு மாரபூற்
றத்துவஞ் சூதவ னத்தண் மாதலம்.

(௧௦)

சேகதி மனத்தவ மொனினுஞ் சென்றவ
ணீகதி யெனப்புகி னிகரில் பாவநீண்
மாகதி ரட்குல மலைகள் சாடுஞ்ச
தாகதி தத்துவஞ் சாற்று மித்தலம்.

(௧௧)

அம்பா வானபுவி யாதி போற்றுதோ
லம்பா சிவனிரண் டற்ற வன்பருக்
கம்பா விற்பளித் தமருஞ் சிற்கன
வம்பா தத்துவ மாகு மித்தலம்.

(௧௨)

கண்டவ ரித்தல நிரயங் கண்டிடார்
தொண்டெவ ராற்றுந் தனையர் சூழ்ந்துவா
னண்டர்தொண் டாற்றிய வமர்ந்து பேயரு
ளெண்டரு புவனம்வீற் றிருப்பர் வேந்தராய்.

(௧௩)

இத்தலத் துற்றவ ரினித்த லத்தினுற்
பத்தியற் றருட்சிவ பத்தி யுற்றுயர்
முத்திபெற் றய்வரான் முனிசி காமணி
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தி யம்மதே.

(௧௪)

மன்றெலண் டிசைகம முமிர்த மாவன
மென்றெரு முறைதிரு நாம மேவர்வாய்
நின்றெழு ஹினுமந் நிமல நாமழை
யன்றவர் தம்மையு மமிர்த ராக்குமே.

(௧௫)

மாதரு திருவுசாத் தான மாண்பெய
 ரோதுநீ புகழ்த்திரு வுரைசெ யெண்டிரு
 மேதரு பரசிவ ஞான மெய்த்திரு
 வாகிய திருவுசாத் தான மாவரே.

(58)

ஏனைய தலங்களி னியற்றும் வேள்விகண்
 ஞானீமா தவமறுந்விற்றல் பல்லறந்
 தானமா தியவெலாஞ் சாற்று மாம்பிர
 கானனத் தியற்றினென நனந்தங் காண்பரே.

(59)

ஏனைய தலங்களி லெண்ணில் கற்பநா
 ளீனமின் மாதவத் தெய்தும் பேறெலா
 மானதன் னேணியா ருறினு மக்கண்
 தானுவந் தருள்வது சூத மாதவம்.

(60)

தன்னுழைப் போந்தறன் முழ்கிச் சம்புவை
 முன்னுநர்க் கன்னமா முளரி யீபல
 னென்னுரை யளவுகொ லெண்ணின் மேலையோ
 ருன்னுரை யுட்டொகைச் சிகையு முட்படா.

(61)

இன்னினி யென்னிசைத் தின்ன மாவன
 முன்னியன் னையையனு முதலை யென்றும்போற்
 நின்னிய தியற்றினே ரெய்தும் பேறெலா
 முன்னுகை முதிசுத்தா * லுறழ்வு முற்றிடா.

(2.1)

என்றரு ணந்திதா ளிறைஞ்சி வேதன்சேய்
 பின்றற னீருணர் பெற்றி வேண்டிமு
 னின்றன னென்றுபி னிகழ்த்து வான்றனை
 முன்றொழு முனிவர்க்குச சூத மாமுனி.

(2.2)

.வேறு.

ஆத மத்தினி மாவன
 மீ தலத்தினின் மேன்மையை
 யோத லுற்றவர் கேள்வியர்
 தீகொ ழித்தருள் சேர்வரே.

(2.3)

தல விசேடச் சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சகக.

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

சுர்த்த மாவன மின்புற வோதினஞ்
சுர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா
தீர்த்த மான்மிய சிந்தென வோதுமா
சுர்த்த மாவன நந்திபி ரானரோ.

(க)

வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசவெல் லையினு ளெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை நின்
றுத்தம தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முரைப்பதென கிவையெலா முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் றுதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோறுமாற் றேறுமா தோன்றல். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர ாத னுவயத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சரசு ந்ருமல மளிக்குந் தன்டையி னிருமல தடமென் [பெரிதுஞ்
பெருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெரும்புனற் பெருமையிற்
சீருடை மையினுன் மணிகரு ணிகையென் றிருப்பெய நும்பெந்இத்திக
[மும். (ங.)

அத்துணை நாமத் தால்வன ரேல்வை யாழுரு வாயினு மடைந்து
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பரப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுந் தூமந் தோயுறத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிரத்தாலு மிலக்குமா லெனைவர்க்கு மின்றும். (ச)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றினந்தோய்ந் திடங்கிடைப் பரிதருந்தவங்க
னம்மையாற் றினர்க்கே வாய்ப்பதா மெனினு முதண்மதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி ளாண்டொரு தினம்வந் தன்பினுன் மரபினி லாடுஞ்
செம்மையோர் முந்தூற் றறுபத்தைந் தினமுஞ் சென்றுதோய் பயன்பெற
[நிண்ணம். (ஊ)

இறைதிருத் தளிகேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலங்குமோ ஸலந்தையங்கிதன்பே
ஈறைகுப வனும குண்டமென் றவன்மு னத்திற்படிந் தெண்ணியாங்கடைந்தா
னிறையுமவ் வுறையிற் பெனமவா ரந்தா னிகழ்திர வாரமில் வீரண்டின்
முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர் மேதகு முனிவ. (ஈ)

சொன்னவா ரத்தின் வாரத்தின் மூழ்குந் தூயர்பன் னெயெலாந்தொலைத்து
வின்னிகழ் திடகாந் திரதயி ரியமா வீரிய மாதியெவ் விழைவு
முன்னியாந் கொருங்கே யுறுவொந் நலமு முதலுமில் வுதகத்தின் கீழ்பாற்,
பன்னருஞ் சிறப்பெண் டிகையினுந் தகையாப் பயிலுமோ ரியலெழிற்படு
[கர். (ஏ)

திவ்ருறு மனைய வுவனக மாதி கேடன்மா தீர்த்தமென் னுமத்
தவிருமவ்வாழி யாழிய ருழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து
நவிலுறு மாக மதியிலக் நாளி னுன நூன் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியரெண் போக மாதபல் போகச செந்வேலாம் பிறிவறச் சேர்வார். (அ)

நிலவுபோ கீழ் தீர்த்தமென் பெயரே நசைய மென்றதை நுடுத்து
மலகிலாப் போக நுகர்ச்சியீ தென்னேரு வருமறை யாகம மாத்
கலையெலாருள்ள படியுணர் தெளிவுக கைவர வுண்மைஞா னத்தாற்
செவ்வரும்வீடுப கூடுப கேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (க)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழுத்து
நளினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமவ் விலஞ்சியை நவில்ப
பளகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரமம்
புளகநிக் கருளிவ் வளகம்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா புவனம். (கஉ)

சாதவெப் பாற்றிச் சீதள காண்டந தைம்மதி தருகுரு பூசத்
தேதறு விதியின் மூழ்குநர் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதகையாளர் விழிசெலு *மூலகன் மேவிய வாலியும் வெருவுங்
கோதற வுலக மெவற்றினு மாலிக் குவால்கவர் தவாத்திறற் கூற்றும். (கக)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வொரு திறத்தினாலேனை
நன்னல நகர மென்னவு மின்ன நாமே தேரமே னவிற்து
முன்னிய வளிக்கும் வகையலிந கீர முதவிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் றிறப்புற வகுத்தல் ஈவர்க்கு மரிதரிதம்ம. (கஉ)

யாமிய கருபத் திலங்குமோ ரலகை யிதன்பெயர் கெனதம தீர்த்த
மாமிதிற் றோணி பவாம்புதி கடத்து மரும்பெறற் றோணியா மனைய
தேமிரு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா மூதமாந்
தோமிலிக் கமல நிமலநிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னன லவனன வின்னமா வனத்தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேல்லை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி தெனிலவ் வாழிய ருழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னோவுளா னவிற்தற்
கென்னிலா ருரைப்பர் தாலிபு லாகத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும். ()

அறந்தரு மருத்த மாதிய திருத்த மருத்துமித் திருத்தங்க ளருத்தி.
சிறந்துமூழ் கியமுன் னுரைத்தநா ளலதெத் தினமுழு குறினும்ச் செல்வர்
நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ முகனெலா நினைவின்
விறத்தொளிர் தரப்பெற் றிம்பர்வாழ்த் தீற்றின் வீடுபே றடைருவர் மெய்
[மை. (௧௫)]

என்றெமை யளிக்கு நத்திவாய் மலர்ந்த வின்னுடை தன்னுளத் திருத்தி,
முன்றொழு தெத்தாய் நின்றனி வாக்க முதத்தெவிட் தெவிலையெனமுன்
னின்றுபே ரன்பு நிமிர்சனற் குமா நிறைதவற் கறைதரு நிமல
நன்றிசெய் நத்தி நா தன்மே லென்றா நற்றவச் சூதன்பி னவிற்தும். (௧௬)

வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சீரினே
ரார்த்தி தீரவி னாவின் ராதிபேர்
கார்த்த மாமல வாதுனை காதுநீ இ
யேர்த்த பேரருள் வாழ்வனி லேறுவார். (௧௭)

தீர்த்த விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௨௮.

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மரைமக னுதவிய மைந்த தீர்த்தமேல்
விலகரு மகிமையி னென்றிர்சில் வுணரந வின்று மேற்சொல்வா
மலகிரி வரனிறை மனுவிறை யருள்குறி யத்தன் மூர்த்திசீர்
நன்னிடை யொருசிறி துளமுற வினவென நத்தி சாற்றாமல். (௧)

வேறு.

நிருமலமாய் நர்க்குணமாய் நிராலம்ப நிர்த்தொந்த நேய மாகி
நிருவிதற்ப நிராதா நிர்த்தோட டிட்களங்க நிருவி கா
யருண்மயமா யகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனந மாகி
யருவுருவா யருவுருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னந்தமாகி. (௨)

நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
துத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுமங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் தூலமாகி. (௩)

சேதனமாயச சிற்பரமாயச சிறசுகமாயத திவ்வியமாயத திருத்த மாகிச
சாதனமாயச சாந்தியமாயத தாயகமாயச சமயமுமாயச சமயா தீத
மாதனமாய வளரமுதாய உலிசுவையாய வரும்ணுவாய மகத்து வாகி
தூதனமாயப புராதனமாய துந்தாத வெண்கடராய நொதும் லாகி. (ச)

சமரசமாயத தனிமுதலாயச சமரசமாயத தருமமுமாயத தருமி யாகித
தமரசமாயத தமரமுமாயச சதாந்தியாயத தருபரிசு தானாய ரூப
நிமிரனலா யிரதமுமாய நீராகிக கந்தமதாய நிலனு மாகித
திமிரமொழித திமெபரஞ சிவமபெருக்கும் பரஞான தெளிவு மாகி. (ரு)

சகலமதாயக கேவலமாயச சுகதமுமாயவததையதீ தந்தா லாகி
யகலமதாய விகலமுமாய யாதிரநி வந்தமுமாய யனாதி யாகி
யிகலரிதாயப புகலரிதா யெண்ணரிதாய நண்ணரிதா யெவ்வாற ருணும
பகலரிதாயப பிணமுனரும பககமேல கீழநாசோற பவமின ருதி (சு)

எல்லாமா யல்ல துமா யெவவுயிரக்கு முளனுயிரா யெவைக்கும் விததாயச
சொல்லாரும் விததினறித தோனறுவதாயச சமீபமாயத தூரமாகி
விலலாரு மணிமாபன விரிஞ்சனரி முதலாய விபுத ராதிப
பல்லாரும் பலபுலனம் பலகோடி கிலாண்டப பகுதியாவும். (எ)

ஆலரிமுனஞ சலசமெனத் தனமுனஞசேட் டிக்கவம் ரசல மாகிக
குலமறைக டனித்தனியே கோடிமுழாங் கோடியெனக கூறிக கூறிப [துச
பலமுறையும் பலநெறியிற் படாநதுபடாநதெட்டியெட்டிப பாரததுப் பாரத
செல்லமுடியா திளைத்திளைத்துத் தியநருநீண டொளித்தெங்குந் திகழ்வ
[தாகி. (அ)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பில் கா யெப்பொழுது மொபோ மததாய
நனருகி யெவ்வாறு மெவ்விறம் மெவ்வீடையு நவிறறோ னுதாய
நின்றரும பிரமமென சிகழ்த்துப சிவஞ்சிவ சிகரம் டாவூர்
தன்றவி லருளெளித்திற் சாராதயவான நிருவுளத்திற் ததும்பி யோநகி (இ)

பெருகுதிரு வருளாலிப பிறங்கமுத குதவனப பிரம தேசத
தருண்மயமா யொளிப்பிழம்பா யுருதசயம் பிலங்கவடி வாகி வான்றோய
தெருண்மலியாம பிரவிருகத திருவடியின ருளைசதெழுநது திகழ்ந்தென்
[ஞானறு
மருமலிகு வளிமிதழி மால் திருன புடைமலாதா உளைபப மனனும. (க)

தன்னருளாற் சுவேச்சையினுற் றனிமுதலா யெவ்வுலகுத் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதஞ் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் றவர்புயங்க விறைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லில்லிலிங்க மூர்த்திநாமம். (கக)
வானிறைமாரக் கண்டேசன் வருணேச னனந்தேசன் மந்திரேசன்
மருமலா முதருத் தவனாத னுசாத்தான மூத லேசன்
முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலன் ட, த மொழியு மிந்தத்
திருவருண மக்கனிதேன் றெள்ளமுதா நியவெனத்தித் திப்பமாதோ. (கஉ)

இன்னவரு னாமங்க ளெழுகோடி மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
பன்னுமுறை பண்ணுரைப் பவர்முறையே பகிர்மதிவெண் பல்வாய்க் கூற்
வென்னலமே பலரோக வெப்பொழிந்து தட்பநிறை விழுத்தவின்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (கங)

பூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்ச்சுழா டிருந்து வாழு
மோதநலத் தனிப்பரம முத்திரமுதற் றிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதரயீ தருநலமே யிரிந்தநல முதல்யாவு மடைந்து வாழ்வார். (கச)

இத்தருமத் திராதற் கின்னுமள வின்னாம மிசைப்ப வந்தச்
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டி யாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுளைத் தாங்காக்கு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுவினை டேகினுநே ரொளிரு மின்றும். ()

திருவமுத லிங்கமெனுந் திறனடைந்தார்க் கருள்செயலாற் றேற்ற லன்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலகர் யாருந்
தெருளியதேற் றுறு ரிந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறத்த மூர்த்தி
யிருநிலத்துத் தருநலத்து மெக்கலத்து மில்லையென வெளிகை யேற்பாம். ()

நவிலருமிச் சூதவன ாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தாமெய் யன்பொமெய் வாலயந் காலையினி லடைந்து சூழ்ந்து
பலியமுறத் திருமுன்பு பணிந்தே த்தும் பண்பினர்பாற் பதிதான் முற்றுந்
திவளறம்பல் கோடிகளுஞ் செறிந்துளகுற் றேவலெலாஞ் செய்து சூழும். ()

பணகமணி மனுவினைவன் பதப்போது பகற்போது பரவிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் றேத்துநரோத் தேத்துமுல தேழுஞ் சூழும்
வனநிதிசொன் னவநிதிபொன் மணிநிதிமுற் பொருள்குண வளநீ டாயுள்
புனைபொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
ழ்வார்.

மதியிதழி மலருமுடி மனுவிதைபொன் மலரடிகண் மாலக் காலை
யதிகவித துதிபணிமெய் யன்பர்பல விற்பவகை யனைத்துஞ் சூழப்
புதிதுபுதி தாரிறைபல் *போத்திருவா குவாருத்த யாமப் போதில்
விதிமுறைபோற் துராமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். (1)

மகரமதி குருபூச மதிகிறைநான் வரணுணர்ந்தம் மந்தி ரேசன்
பகாரிய பீதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்பினரெப் பாவ தாவ
நிகரமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச்
சிகரமலி தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (உய)

வேறு.

இந்தமா மந்தி ரேச னிம்பரோ மெப்பர்க் கின்பப்
தந்தெழுந் தருள்வி ழாக்கொன் சைத்திரோற் சவநாண் முற்றும்
வந்துவந் திறைஞ்சு மன்பர் மண்மகார் செல்வ மாநி
செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (உக)

திருவளர் சூத காணஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன்
மருவள ரம்பு சாத மலரடி பணிது மென்றா
வருவளர் நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி திறைஞ்சி னுராய்க்
கருவளர் பௌவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (உஉ)

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை
யண்டங்க ளெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம்
மண்டனி லின்னு மோர்கால் வருநினை வடையார் வாய்மை
வண்டரு சூத காண மந்திர நாதன் பாதம். (உங)

இன்னவர்க் கெக்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
முன்னவ னருத 'சூத முளரிவாழ் மந்தி ரேசன்
றன்னடி யம்பு சாதந் தளிபுகுந் தளிமீ தூர
மன்னுண் னியதி வாய்ப்ப வழிபடுஉ வழுத்துஞ் சேலர். (உச)

அலகிடன் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடா வலங்க லாற்ற
னலனிறை காலந் தோறு நல்குத னல்கு வித்தன்
மலர்நறுந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற்
கலசமுற் கலமின் னோசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (உரு)

மறைமுத லிறைசி வாச மம்முறை வழாநி பந்தங்
குறையற வளித்து நாளுங் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ஸூர்த்து ந்மலனெவ் வுலகு மும்வான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (௨௯)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்ந்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி ஸங்கண் மருவினாங் குடனாங் வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொரு திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (௩௦)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்பே ரறத்தி னீண்டு
நிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
மதிக்குளிர் ிட்கா மத்தான் மலர்கிருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருணா லாற்றின் முதமிகப் புரிமே தக்கோர். (௩௧)

துணிமணிச் சாத கும்பத் தணிகள்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிலிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நந்த
மணிவனம் பெருக வைத்து வளர்ப்பவ ர்வைமுன் னும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகாவோ ளளவிற் றுமோ. (௩௨)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ராற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபுட் றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்னோ. (௩௩)

மந்திர மெவையு னாஸின் வருமுறை பகர்பே நெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவ மரபினிற் புரிபே நெல்லா
மந்திர ள்ரைக ளேவன் மலியுமெண் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (௩௪)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலை யருத்திரா தியர் புரக்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா லமலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்திர ரோசர் ஈயமபூ சனையே நல்கும். (௩௫)

இன்னருண் மந்திர ரோச னீண்டுசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்ப மேலு
மென்னிலென் னனவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த மெல்லை
பன்னனு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால். (௩௬)

என்னவாய் மலர்ந்த நக்தி யெந்தைதான் சனற்கு மாரன்
முன்னமத் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வங் கூர்வ
துன்னுபு பின்னு நக்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (உச)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவர் ஷின்பினளி யாற்சொலுநர்
முத்துசெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்லினை பற்றிந்தை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி வீற்றினா
னந்தண்மலர் தாட்கமல வங்கணிமுன் மேற்பொலிவர். (உரு)

மூர்த்தி வீரேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

சூதத்திருவிருத்தம் சகல

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்.

எந்தை தூயமு தங்கொண் டேமனியி ல்க்க மேன்மையி சைத்தன
மிந்த மாதல் மத்தண் மாவன டென்ற நாமரி சைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காசைவ முங்கு வாமனெ னத்திரு
நக்தி நாயக னன்பி னோடுந யந்த வாவின் வீற்றுமாள் (க)

வேறு.

இனிது கேண்மதி முனிவரர் மாதி யெனூஞ்சீர்ப்
புனித மாண்சனற் குமானே பூருவத் தலவேண்
றனைய னாகிய காசிப முனிவரற் றமுவு
மனையர் கத்துரு வினையென் வனிதைய றிருவர். (உ)

மனன மர்ந்தன ரோர்வயி னிருந்தழி மகவான
றனது வானிற வுச்சயிச் சிரவமென் றகுபேர்
வனைது ரங்கமஞ் சேய்மைகண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினையநேர் மொழியும். (ங)

எங்கை யொப்பரி யிப்பரி யினதிலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ னீன்மைகொல் புசல்கென வவடன்
றங்கை வான்மைய தென்னவத் தனையின்மு த் தவடா
னங்கை உன்சொலொல் ஓடியனி சிறத்தென நவின்ருள். (ச)

இன்ன வாறவர் முடினுழி யெம்மிலார் தோற்ற
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா சூகவென வவண்குள்
பன்னி னாவார் தம்மில் கத்துரு பரநது
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சுரூப் பார்த்திது சொல்லும். (௫)

வருக நம்பணி மரூப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
சூரிய தெவ்வழி ய்வவழி புரிதென வுணாத்தா
ளரவ மைந்தராங் கடாசென மறுத்தன வவருள். (௬)

அனைமு னித்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுக்
தனைய னாயகார்க் கோடகன் றுடடி பணந்து
முனிய லண்ணைன் கருததினை முடிப்பெண் றதன்வாற்
றுனைபு சென்றிறு குறத்தழிஇக் கரிதெனக் குழ்த்தான். (௭)

பினை முய்ணையள் பினைநேர் பினைய னுடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போக
தினன் வாலதி யென்றத் தெனத்தெரிந் தினையாள்
சொன்ன நீண்டைய தேயுனக் கடிமையான் றோகாய். (௮)

என்று கூறிமுன னவன்பணி பணிகடா னியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணனாந் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்மொழிக் கனதையாம் வினதைபாக குற்றான். (௯)

உடன்பி றத்தவச், சத்துரு கத்துரு யினுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யினையின யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் ருளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துன் மைந்தனஞ் சுரூர்ச்சுமந் தேகுறத் துனையா. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னணமே
யம்ம பின்னவ டன்னிள மகற்பணித் தவளை
யிம்மெ னச்சுவன் மினைச்சுமந் தரம்புகுந் திழிப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவன்விரைந் திழிந்தான் (௧௧)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவறு மப்பணிச் சுரூர்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுழனை நாடுவண் பலவா
யோங்கு தீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனையா. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுறா யெலுந்தீக்
கன்ன பாசுத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னே பாலுநீய் யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணிக
ணின்னே யீண்டுதற் தாதுயென் றோதிய நிமித்தம். (கங)

உள்ள வாறநுள் சென்றடி பணிந்துநின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனதை
வள்ள வார்மணி மலேபுல வழுக்கிலா மனதை
வெள்ள வான்மலர் மதிமிக மதிமுக வினதை. (கச)

அருமை மைந்தகே ளென்முன ளெனைமுன ளாகநேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமாமிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீ யிப் புன்மையே பூண்டேம். (கரு)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
னன்னே முன்னையன் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னே யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கற்
கென்னே செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லையென் றிசைத்தான். (க)

தனையன் வாசகந் தனையினுய்த் தனையிலா வுலகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிரு ரிடையென்
னனைய டைந்தவிவ் வடிமைநீங் கியதுமக் காற்றும்
வினையு னைத்திராற் றுவலென வினவென விடுத்தான். (கஎ)

ஆன்ன பன்னக மைந்தனா வினவின னவ்வா
றுன்னி யன்னரக் ககபதி முகமதித் துணாப்பா
ரின்ன லந்தரு வானமு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (கஆ)

வியலு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயநி லாவுசேய் வந்தவட் பணிந்தனாய் வானத்
தியலு மாறமு தங்கொணர் வான்வழி யினைப்பின்
றுயலு னாவிலொன் றுதவுதி யாலென வுரைத்தான். (கக)

உதவி னுளவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுண விறைவுறித் படுநீ
ருததி வைகுநர் வேட்டிவ ருண்டிநீ யுணுங்கான்
மதர்கெ டங்கண்வேட் டிவார்மினை வேட்டொரு மறையோன். (கஃ)

ஆங்கு வைகுமா லவனை யெடுத்துணு தைய
வோங்கு வான்புகுந் தமுதுகொண் டெறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரர்புரத் தருள்கெணப் பகர்ந்தான். (௨௬)

அன்னை பேசிய வாசிய ஞர்கலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச் சுடுநீ
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றன் னெழுந்தம்
மன்னர் முன்னனென் பன்னியும் வழங்குந் வள்ளால். (௨௭)

(வேறு).

என்னலுங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றிம்
மின்னெழுங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டித்துப்
பன்னுதன் றுதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்றே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி சைத்தான். (1)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையிற் சில்லர் பல்ல சொன்வயிற் றெல்லையிட்டும்
வில்லழல் கொளுத்த நொந்து மெலிந்தனன் சிறைக ரிந்த
வொல்லெகல் லுணவொன் றைய வுதவென வுதவு தாதை. (௨௮)

பன்னுவான் விபாவ சுப்பேர்ப் பனவனு மிளவ லான
வன்னுசுப் பிரதி கன்ற னும்பொருள் குறித்துப் பூச
றுன்னிய விளைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றான்
முன்னவன் கமட மாணன் முடிணிப மாணன் பின்றேன். (௨௯)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ வயிரக் தீரா
திசையித் தடத்தி னுற்ற விக்ஞரி யுச்ச மாறு
தகுமுடற் பருஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூர்மத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தனவையோ சனைமூன் றுமரல். (௩௦)

எகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழற் பசிடீர்ந் தப்பாற்
போகிரீ போகில் வேந்த போகியூ ர்மரி கொண்டு
வேகியாய் மீளு கென்றான் விரைநவண் விகங்க ராசன்
ருகிபா யவ்வி ரண்டுந் தாளுகி ரிடையே கவ்வி. (௩௧)

விசைகொடு கிளம்பி தூறி யோசனை மேக்கு யாந்த
பசையுரோ கிணிரா மத்தொண் பாதவ விடபத் துற்ற
னசையுமக் கோட ரந்தா னாற்றொணு நிறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்திண் வால கில்லிய விருடி கூட்டம். (௩௨)

* சில்லர் - வேடர்.

வாவலி னப்ப ழைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
 னாவர் வீழ்வர் கீழென் றகநடுக் குற்றக் கோடு
 மேவுறு வுடன்ற ழீஇவிண் மீச்செலக் காசி பன்கண்
 டோவிலிவ் விடப மெல்ல வுத்* தரத் தமைய வைத்தி. (௨௧)

ஐயநீ யென்ற னவ்வா றத்தரத் தினிது வைத்து
 மையிகல் வேழ மர்வுங் கிமடமோ தகமுங் வாய்ப்பெய்
 தொய்யென வவனை மேல்வ் வுவணவேத் துறுங்கா லன்ன
 தெய்வநாட் டிற்பா தங்க டிகழுமுன் கண்டான் வேந்தன். (௨௨)

அச்சமிக் கண்ண லெனனீ தவம்பல காட்டுற் பாத
 நிச்சயித் தருன்கென் றுசா னேர்பணிந் தியம்ப வன்னேன்
 முசுகம் பரவு வேந்த முந்துகா சிபன்ற னாற்று
 மெச்சுந் பண்டங் கொண்டாங் கெய்திய வேவச் சென்றார். (௨௩)

வாலகில் வியர்க ளங்கைப் பெருவான் மாணு மெய்யர்
 சாலமன் சுமைசி ரத்திற் றுங்குபு சரிசெல் காலான்
 காலுறுங் குரநீர் பூழ்கு காத்தியர் களாயே நிச்செல்
 வேலை யசித்தல் கண்டார் விழியெரி சுதுவ வேக்கி. (௨௪)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி செரிந்து நோற்றார்
 சிவத்தவர் சுறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காசி பண்பாற்
 றவப்பெருங் குமான் போந்தான் றன்சிறை யிரண்டி லொன்றாற்
 புவிப்பாப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன். (௨௫)

அமரிகொண் டேக விங்ங னனையும்வ் விகங்க நாத
 னிரிமுமுற் பாத மிற்ற னிகழ்த்தவென் றுணாப்ப வேந்தன்
 கமையொலி யழலோ னாதித் கடவுளர்க் கடவிக் காமி
 னமதுல கமுது புள்ளி னாதனவேட் டிறுநிங் கென்றான். (௨௬)

அதுவினா யமரர் யாரு மமர்விழை யனிகஞ் சூழ
 முதுகய வரவு நீப்பான் ருயலுபு முயல்குழிந் தாங்குக்
 கதுமெனச் சுதைசெய்ச் சூழ்த்து காத்தனர் வருப தங்க
 பதிமுதிர் வரைகள் சாயப் பநகலோ பலத்தின் வீழ. (௨௭)

* தரம் - மலை.

† பம் = விண்மீன்.

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வனரொலி கிளர வீசித்
கொண்டிலல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் தினாயொன் றப்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகுலைத் தோடி யெய்த்தார். (௩௬)

நின்றவர் சிலரந் தோவெந் நீன்விழி முகிழ்ப்பி லாஜிழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்டா துள்ள
மென்றினி யோடினா லு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிழு னும் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
நூற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையின லுக்க பின்னர்ச்
சூற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குவிப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னலிவுற வருதல் பக்கா ணண்ணின ரமர ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்னோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுன துண்ட மொன்ற லலகிலாத் துண்டந் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு முப்ப ரெல்லா மொழித லு மங்கி நாணல்
வெம்புனத் துரப்பத் துண்டி வெம்படை யேற்பப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந் தங்கன் யாவுமுண் மிமிழ்ந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிந்தி ருநதை யாய்ச்செய லற்று நீன்றான். (௪௦)

துணிவினோ ரிமையில் வென்ற னியையிலவ் விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு நானே கர்யென்பான் போற்க ரிந்து
பிணிமுகத் திறையால் லன்னி பிணிமுக னுய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுத் தருமிடம் புருங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக ினாக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மாணங்க டுரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தனியுட லொடுக்கித் தீகான்
ரென்னலர்த் திசைத கிக்கு நேமிகண் டெண்ணு ழைந்தான். (௪௨)

தருப்பைகு முமுத பூரி தக்கன கட ங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூடந்தா மீண்டுன் விற்றெரீனு வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா லுவண வென்றான்

மாதவநீ நமைச்சுமக்கும் வாரந்தருகென் றதுபெற்றச்
சீதானை நினக்களித்துஞ் செப்புதிநின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதிதென வழிதுதுசென் றளித்தபின ராதுமெனா. (௪௪)

தருவாமால் கொண்டுநுப்பொற் றருவாமால் வெருவானெஞ்
சருவரீவா னமுதிழுத்தந் காற்றாமைத் துணிந்தொருவா
னெருவரும்போர் நனிபுரிந்தங் கொருவகையு முய்வின்றி
வருவயிரப் படையாவி வாங்குகென வெறிந்தார்த்தான். (௪௫)

வருருவிசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவதிகள்
மருவுநின் துயிர்க்குலிசம் வறிதுறன்மாண் பன்றெனது
பொருசிறையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்றுதிர்த்தான்
பெருகொளியெண்டிசைந்ரம்பப் பிறங்கியதா விறகாங்கே. (௪௬)

ஊழ்த்தவிற் கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்ந்தெவரும்
வாழ்த்தினராற் சுபன்னனென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல் கிலகுபடைப் புள்ளரசே தெள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் தினர்க்களிப்பக் கைக்கொடுசெல் கின்றனையால். ()

அன்னவருண் டெமையடர்ப்பா னதிகரித்தா லுணக்கந்தோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விரந்துரைத்தான்
பன்னவருந் திறற்கழலுன் பரிந்துரைக்கும் புரந்தானே
நன்னவருத் தந்தணத்தி ந்றையமுத கடமிதனை. (௪௮)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யான்கொடுபோய் வைக்குமிடத்
தேயுடன் கோடியென விசைந்தரிபி னசைந்துவரப்
பாயவகன் காயநெறி படர்புதிற் லடல்வயின்
தேயன்மகி தலமுடித்த தென்கடன்மீச செல்கின்றான். (௪௯)

அப்பெரிய திறற்கலுந் னகல்வானத் துறுகாலே
யொப்பருமந் திரநாத லுலவதுரு வருன்பொழித்
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருசிறைக்கால் விரைசெலவாற்
றுப்புறுமக் கடத்தமுதத் துளிசிதறி நலம்வீழ்த. (௫௦)

அத்திவலைக் குலவிரிவீழ்த் தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமவ் வியலிடந்தான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகமகன்பா கன்றெண்டர்
பத்திவலைப் பபெரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே. (௫௧)

ஆதியருள் கடிக்குளம்பே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதிக்கோத் திரகருப மிசைக்கோடிக் குழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க யாமினிய
மாதிரத்திற் றாளநகர் மறிதிரைவா ரிதிதிகழ. (௫௨)

வருநிருதி யம்பரத்தின் மறைபாவுந் தனிச்சேதுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தரப்பச சிமவுலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க லரியரிதம்
பரிதிரிய மம்புவ னூர்பயிலக் குபேரகிசை. (௫௩)

பன்னரியபொன்னினதி பாதாளீச் சுரந்திகழ
மன்னுதிற் லீசாண வம்பலிடைச் சிற்றேறம்
தன்னிகர்சீ தளகந்த தாபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க. (௫௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமிவ் வெண்டிசைசூழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் ருங்குபரம் புறவீழ்ந்த
புத்தமுதத் துளினின்றும் பொலிகுத முனைத்தெழுந்த. (௫௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின்றி நாறுசெய்வா னெனவிதந்த
மாகாசின் மொழிப்பயனோர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுந்த சூதநிணா. (௫௬)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளனுபவனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரிந்திடல்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரங்கரம்
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல. (௫௭)

எண்ணியவா கலுழனடந் தின்சுதைப்பொற் கடநாகர்
கண்ணெதிர்வைக் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிஞ லக்கடங்கொண்
டுண்ணிறையு மகிழ்சிறப்ப வுவணைபுகுந் தினிதமர்ந்தான். (௫௮)

அணுவுதவி செயினுமலை யளவுதவி யவர்க்கருணற்
குணநிதிகள் செயல்தாட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவிக்
கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தாங்
கணையுநிறை மதிசிகரத் தணிதருசே கரநிகரம், (௫௯)

நமதமுதத் துளிபாரந்த நறுந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போண்ம் விரவுசுவா கதமாதி பாதிதுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை யிரதமகீ ருகநிகரம். (க௦)

வித்தின் றி முளைத்தெழுந்த வீறுபிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பரந்ததென விளந், ளளர்கான் ரெழிர்மாழை
யத்தனலோ திமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிந் குடாவடி *விண் ணைச்சுமடிச் சுடாக்கிடியே. (க௧)

திசைக்கரிய முகக்கவளத் திரள்கொடுக்கும் பாகறென
விசைக்கரிய சுவைக்கனிதூங் கிருஞ்சரகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுகுளிர் நிட்டல்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலனுகர்தே மாந்துருமம். (க௨)

சேதார முகந்தெறிபஃ றிரைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்பஃ நீங்கனியா தியதுகர்வ
சேதார முகவடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
சேதார முகந்துறுமிச் சீர்த்தருமஞ் செப்பரிதால். (க௩)

புண்ணைநற வங்குபம் புகமிலாங் கலிகுடசம்
முண்ணை வழை வில்லம்விளா முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநந் தஞ்சரளம்
பன்னிலகு சுங்கோங்கு பாடலமுன் ஸீடலவண். (க௪)

மாதவிதண் மெளலன்மன மால்திக மால்திகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலியமயிலே சுண்பகமே
யாதியபைந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவயிப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடந்தையர்போல். (க௫)

குதுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றறிரு தங்கமரி
மதுகரம்யா ழிசைப்பமுசு மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞை நடம்புரிய
முதுகனிப்பொற் றிரளையருண் முசுவமுத சேகரங்கள். (க௬)

மாதவர்கை யிளநறும்புன் மடிதுகரு மன்னிளங்கண்
றோதுடச மலகிடுவ வழுவைநிறை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்பணி தருஞ்சரபர்
திதிலிணைச் சிறைச்சிலிறித் திருத்தொண்டு டெயுமாங்கே. (க௭)

* விண்ணைச்சுமடிச் சுடாக்கிட. விஷ்ணுவாகிய நுகரிலா வராகம்.

கிளைமயம்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளைதுகரக் கிளைவானின்
விளைமலர் தூய் விளைதருவின் விரைக்கனிகொ ணுத்தரவஃ
துளையெறிந்துள் ளுளையுறவேம் புணக்கொடுத்தாங் கூடன்மிரு
மளையினுமிக் களைதருமா விவேச்சுவையு மிலையதனாஃ. (௬௮)

வேறு.

இன்னதனிச் சூதர்கை யின்சுவையா மமுதமய மிதுமந்த் ரேசன்
றன்னருளா தலின்வானக் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளர்ப்பதெனு ருளப்பொலிவு மருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தனர்மலத்தின் ரெகைமுனியுந் தகைமுனிவர் சூழ்தாரங்
[கே. (௬௯)]

காசிபர்மாரிக் கண்டர்கென தமர்பிருகு கட யோனி 'நர்க்க ரேவி
யாசர்சுக ரத்திரிக்குற் சகர்புலகர் யஞ்ஞபா லகர்பா மத்து
வாசர்சனாந் தனர்சனகர் வருணர்சனந் தனர்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப் பாசரர்க் கோளர்புலத் தியர்வசிட்டர் குந்தராதி. (௭௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவர் திருவமுத சூதவனந் திகழ்ச் சேர்ந்தே
யுவமனிலா வுலகையா யொருபோது மொருவாத வுளத்த யாகி
யவனுறைபட் லாசசிரம மாமுடச மாககியினி தமர்ந்தா மந்தத்
திவியமுனி சிகாமணிகள் சிலகுணச சிறப்பெவர்வாய திறக்க வல்லார்' (௭௧)

அன்னவர்தா முன்னமர்சீ ரநுட்கைலை மந்த மே ருவைரன் னாய
வென்னசிவ தலங்களினு மிலக குசிவ தீர்த்தமெலா மிவண் வந் தென்று
மன்னுகவென் றுன்னினர் ம மாண்புணர்ந்தாங் கனைத்துலகும் வயங்கு மந்
தப், பன்னரிய தீர்த்தமெலாம் படர்ந்தவண்பல் டடங்களைப் பாம்பி
[நின்ற. (௭௨)]

களியளியுண் டவட்டெடுப்பக் கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் கான்று நாளும்
வளர்கமலத் துணைகுமுத மலர்த்துணை கு வளைத்துணைசை வலத்தை யுள்
ளிட், இளபொருள்கட் குறையுளென வொளிர்தருமங் வுயர்தடங்க ளுலவா
தென்றும், பளகறவிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்க ணல்
[கும். (௭௩)]

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன மலிவெண் ஈங்க
நாதயிசைப் பனகுமுத நற்கடபோந் துவகீத நறுநகேன் பாடும்
சீதமர கதக்கலர்த் திலநீராஞ் சணந்துளிகள் செறியு மம்பு
சாதமா லம்வளைப்பத் தக்கமுர சொலிப்பனபோ தகங்க ளாங்கே. (௭௪)

வானைகள்*வான் நவரோனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கூ தத்தின்
 றுளதிர மோதுததூத் தகுஞ்சுவைமாண் கனிகன்பல தருவ தாமே
 கோளுறடுஞ் சினர்தீமை சூயிற்றிடினும் பொறுத்ததனை குணமாக் கொ
 ண்டு, மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களிருந் தக்கவாசெய் மேன்மை காட்டும்.
 வாவிதட மானிரைசெவ் வனசுநிரை மீதயல்வெண் டலர்தண் பூசு
 துவியதம் மடைநுதியாற் சுரும்பாரற்றக் கனிகனிகேன் னாவா நின்றன்
 மேவியவம் முனிவர்தூல் விதிமதுவோ டொண்புபாரிதூய் விளங்கு செம்
 பொற், றுவிரிவட் டகைகடுவெய் தகச்சொரிந்தா குதிசெய்மகத் தகுதி காட்
 [இம். (௭௧)]

இத்தகைய பற்பலமா ணெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனைத்து முள்ள
 வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவந்தினிய பாவனமாயுற்றெஞ் ஞான்றுஞ்
 சித்திபுத்தி பத்திமுத்திசு சிறப்பெவையு மொருங்குருஞ் திறத்தி னாலு
 மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருக்கமெலாம் பெருக்கலாம் வியப்பி னாலும்.
 திருவமுத சூத்வனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னாலுந் ,
 தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிலவளர் சிவப்பே றுய
 பொருளமுத சிவானந்த போகமடுத் தடுத்தவர்கோர் புறத்தின் வெற்பின்
 வருபெரிய நாயகியேர் மத்திரா யகனருளு மாண்பி னாலும். (௭௨)

கத்துதிரைக் கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழ
 முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமோத் தமதாமென் டுலகு போற்று
 சித்தியமா தலமிதுவே நஞ்சொன்னேன் முகமனென ளினையே லென்ன
 வத்தகைய திருநந்தியடிகன்சனற் குமரமுனிக் கருளி மேலும். (௭௩)

இவ்வருமை பெருமைதிக பிறுங்காணை யதிசூய்ய மேனோர் தம்பா
 லெவ்வகைய வேதுவினு மியம்பேலன் பொழியாத விதய சில
 மெய்வருபக் குவம்பமுத்த வித்தநகங் கமருளுக்கே விளம்பு கென்று
 தெவ்வடுவேற்பணிகொண்டசெவ்வேளிக்கெனக்கருளியசெய்தான்மன்னோ.
 துணித்துணர்வித் தகனினக்கு துவல்லானேன் விரித்திதென துதற்க ணந்தி
 யினித்ததிரு மான்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத விற்புற் றேனப்
 பணித்தவன மதிவேணிப் பரனருள்பெற் றுயந்தவாசீர்ப் பண்பி னோடித்
 தனித்தவன மாண்பினுக்கே தனித்தவன முள்ளினினுஞ் சாற்றுகெந்தாய்.
 என்ருசனற் குமரமுனி யெழுந்திறைஞ்சி சின்ருனென் றிசைத்த சூத
 வென்றிபுனை மாதவினை விராக்கமலத் தாள்பணிந்து மேலு மெந்தா
 யன்றருணந் தீசனவற் கருளியவா றெமக்கின்னு மருளு கென்ன
 நன்னுணர்ச லுனகாதி நற்றவர் போற் றியசூத னவில்வான் மன்னோ. (௭௪)

* வான் நவா - வானவில்.

வேறு.

ஓது சவுனக ராதி முனிவர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனசிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவினமிக யாவர் வினவின ரோதினர்
மேத கவர்புவி வாழ்வு முழுவது மேவி யுதுவரொர் வீடரோ. (௮௩)

சூதவனநாமகாரணம் சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௪௬.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

தேமிரு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு நேபெற லீதென சிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நலில்வானரோ. (௧)

வேறு.

இந்தினா இந்தி ராணி யீரிரு கோட்டு வால்
சிவதுர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைந்தவா காமாங் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாத்ரே. (௨)

தொக்கமு துணை மதித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னால்ங் காட்டி நயந்தடி பணிநத பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீது தண்ணருள் புரிநத நீரா
லிக்கட லிபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே. (௩)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவள மாவம் புயப்பொருட் டெனத்து வங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்கு வேதமா புரம்பொ ருட்மின்
மத்தகத் தமர்வென் னோதி மத்தொழில் காட்டு மாதோ. (௪)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவம் மராள வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தனாப் பயிலல் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவு
வியுத்தரு மனைய செம்பொன் விடன்பணித் கோயி னுப்பண். (௫)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் துடல்வ ளோத்து
மருவுமெல் லணையங் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு ழூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா விதன்பா லன்றோ
னிருவிழி மணியின் சோதி மெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (௬)

மாலிசை மாவின் மேனி, மாலினி தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் சாலொளிப் பரியங் கூத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பாணுப் பாண்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (௭)

மின்னொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருநுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தாமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுமங் வென்று முன்பால் வருமிரு குழவி மான. (௮)

இருவிழி யப்ப தங்க னெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்த்துங்
கருணைநீ ரணுவுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (௯)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழுத்தி
யம்முலை மணந்தாங் கோர்கை யாத்தவெம் பரிதி தோன்றத்
செம்மரை மராளத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (௧௦)

வரதநல் லபயம் வாம வலத்திரு வண்கைகாட்ட
வரதந முதல மைந்த வங்கத கங்க ணாதி
யுரதந வைசயந்தி யுயர்மணி யாச மாதி
சரதந வொளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (௧௧)

கவினிறை மணிவேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிர்தர வனவ னத்தண் ணணிரிழல் பரப்பு மார்பார்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
சுவமனே யுலகெ லாந்தேற் றொருபெருந் திருவி ளங்க. (௧௨)

மறுவெனப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாலு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றோ வுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துடிமெழின் மறுவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (௧௩)

உலகெலா மரபி னோங்க வுற்பவீப் பிக்கு மூல
 குலமகப் பசும்பொன் றேசு கூர்மல ருந்தி யோடு
 தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாய்மை
 மலர்வட தளிர்மே லாந்தன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (கச)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரசுசெங் கேழ்ப்பன்
 ணுற்றிதழ்க் கமல நீரி னோற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
 சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுலகமெல்லாம்
 போற்றிய லெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (கரு)

பரிபுர மாதி யம்பொற் பன்மணிப் பணிப ணிந்தார்க்
 கருள்செயல் பழமன் கூறி யழைத்தென வெவ்விப் பநீலத்
 திருவுரு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீற் றெருவியுந் தன்னை
 மருவியற் குணனுங் காப்பின் வரை வரை குணனுங் காட்ட. (கக)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
 கடிமலர் மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
 கடிமலத் தவர்பல் லோர்முன் கண்ணருள் விழைந்து போற்றத்
 * கடிமல விகங்க ராசன் கைகுவித் தெதிர்நின் றேத்த. (கக)

தேனல ரம்பு சாதச் செம்மல ரயன்மா லாதி
 வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்த்து வாழ்த்த
 வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக்
 கானவர் னைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (கங)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை யெடுப்ப விண்ணிற்
 கன்னியர் மரபி னோடக் கதைவசு சார்ங்க மாதி
 பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழீஇப் பணியி னிற்பக்
 கொன்னியற் சேனைக் கோன்பொற் கோல்கொடி நெருக்கொ துக்க.

மாமறைத் துழனி மல்க மற்றுள கலைகள் பக்
 தேமலர்க் குழந்தை தேவி தேற்றெழி னீளா தேவி
 மாமலர்ப் பூம்ப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
 யாமல ருத்தி மூழ்க வமர்ந்தரு டிருவோ ல்க்கம். (கஉ)

வேறு.

தன்னுள் கவர்ந்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே நுவகைநேர் தாக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந நாதா விந்தினை வந்தித நாதா
மன்னு ணிதியே வைகுண்ட பதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட் டிதியே யியற்றுதண் மதியே யாவையு முணர்ந்தமா துதியே. (1)

என்றினி தனந்த னணந்தமாண் டுதிக லினைத்தினை தெருதயே யென்றும்
பொன்றுறு நித்தி யாணந்த பரம போகமே புரிவதாய் விரிவதாய் போத
நன்றிலாச் சனை சாகரங் கடத்து நலத்ததாய வலத்தலே தாந்த
முன்றிகழ் சகலா கமங்கன்மம் மதமாய் மொழியுமெப வழியினை முறையே.

அறிவிலாச் சிறியேற் கருள்கென வியப்ப வன்னது தன்னிரு செவியேற்
ற்றைவனா யினைய முருகநா யகன்போ கீசன் குணசே யிடு கெண்
முறையினின் வினவுக் கிழையென வருளு முற்றுணர் பராபர முதலாய்
நிறைசமு சார வுத்திதா யகமாய் தத்தியா னந்தன் மலமாய். (உரு)

ஆதிமத் தியாந்த சகிதமா யனாதி யாய்ரு விகற்பமா யளவா
சோதியாய்ச் சமயா தீதமாய் சிவதத் துவமுப சாந்தமுன் ஞாய
நீதியாய் வேத முடிவினிற் பரம முடியாய் நானுதார சிவத்தை
யோதியா லுள்ள படியுணர்ந் துபாசித் துயுக்கே பெறுமல வெவோ. (உச)

அவர்களை வினவு தகிய நெறிமுற் றறிவீ தறிநதிலா லொவ்மற்
றவொரு கிறிது மன்பிலார் நரு ளாதமரங் கவர்களை யாலா
தவமிரு மனந்த வாதலா லினைய சதாசிவ மூர்த்திபு றையே
தவநின் வேட்கை தருமலால் வேறு சாதன மிடையுந் தாகம். (உரு)

யாவரே தீரத் துவம்பெரிந் தோரைந் திந்திய *புபுட்சுக்க ளாகா
தோவியே நாராசை யொடுபயன் கருதா துத்தம பத்திபெற் மய்வோ
யாவரே யரிய முமூட்சுக்க ளென்றாக் கருதறை பெருமுறை யறையும்
வாவலும் விடய நுகர்ச்சிமுன் னாவ டாற்றுதற் கசத்தமே ல்வாதாம். (உச)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி வீமலனை யாமலமா விழைவாற்
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித் துரிசநப் பூசித்த லதுவே
கதிவழி யாமா லிதுதுணிந தென்றுங் கைவிடா துய்வுறக் காணா
மதிவழி யுடலுள் ளளவரு வினையின் வருபய நெருவற துந்நது. (உ௭)

* புபுட்சுக்கள் = புசிக்கும் இசையுடையார்.

நியதிசெய் பூசோ பாசுரூ பெலத்தா னிமலமெய்து ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினுன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிதை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நாத. (௨௮)

ஆதலாற் சமுசா றோததி கடந்தே யருளினு னித்தியா னந்த
போதவீ றெதுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ நலமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவஞா னம்பெநீஇ யுள்ள படியுணர்ந் திரண்டறப் பயிற்று
மோதபூ சனையேயன்றவே நிலையான் முடிப்தென் றுணரகி முதல்வ. (௩௯)
செப்பியாங் கனைய தத்துவ முணர்ந்து சிவத்துவம் பெற்றங்ஙடை யூரு
யொப்பரும் பசுத்து வம்முயி ரெவற்று மொழிவுரு வழிவிரிந் துளதா
ல்ப்பசுத் துவந்தா னெத்தவத் தாலு மிரிந்நிடா திரித்திடு மிவனே
யப்பர மோக்க விருப்பனிட் ஈளங்க னகமிலா னெனுமறை யநதம். (௪௦)
வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுதான் பாசுபத தீக்கை யேயா
முத்தமயா மிதுவிரசா வேமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாந்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா ணியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
ஈத்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக் கேணீ. (௪௧)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமுவா விருளான்கு பதினான்காந் தினநான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபினியீ னாக்கன்னி மலடு மூப்பே
யுன்னுறுகன் றிறப்புமல முண்பதிவை யுருங்நைநன் குணர்த்துசார்த்து. (௪௨)

அனையநறுங் கோமயத்தை யளிக்குங்காற் பின்மறைமெல் லடையிற் சாத
மனுநவீட்பேற் றம்மயமேல் வழம்பகற்றிக் கோசலம்வா மத்தாற் பெய்து
பினைநவிலு மகோரத்தாற் பிடைந்துருட்டி யுலர்த்திமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முன்னவிலோ மந்தொடங்கன் முனையாகு மம்முறைமேன் மொழியக்
[கேட்டி. (௪௩)]

அக்கினிகோத் திரமுளரி யாணிசசி தாணிசில யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் டயசுட்கம் பொலிய மூட்டிச்
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்முறையித் துவேன் விக்குத்
தக்கமனு நாடொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக்கூறி. (௪௪)

சொல்லியவான் கிருதத்தாந் சொல்லியவா ருருதி கடுங்க வாற்றி
வில்லியலுஞ் சயாதியோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றமைந்துபிர திட்டையிலா வோரிலிங்க நாமிக் கொண்டாங்
கெல்ல உலாவ்விட்பட்டேபிர திட்டையுரிந்தருசசித்தினிதுபோற்றி. (௪௫)

மேவுபசுத் துவரீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதி யர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி தக்கிணை தாம் பூலாதி தகமு னல்கிச
சேவுடையான் பாசுபத தீக்கைமுறை யக்கிசுநாற் றிணியா மத்துந்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடைய ருதன்பு திகழப் போற்றி. (௩௯)

வேண்டுமுப கரணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிநதுசே கரணெயம் மிறையே மன்றிற்
ருண்டவகுஞ் சிதபாதா தருகிரிசை மகிழ்நாதா தாயியே னிநநாட்
பூண்டவிர தம்முடித்துப் புணர்பசுத்து வம்முழுதும் போக்கி மேலும். (௪௦)
உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தாவருளே யுதவு கெநதாய்
கள்ளமனத் தேனெனினுங் கைவிடனின் னடிமையெனக் கரைநதிவ்வாதே
தென்னுமுளத் தீராறு தினங்களும்பூ சனையோமச செயலோ டாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்றா னாளுதய நத்தியமு நடாத்திப் பின்னர். (௪௧)

நேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக் குலலிலிக நம்மலன் றன்னே
மாசனைய ருதெறவே மதித்தமைநத சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசுத்துவரீக் கிடுதிருமை யொடுதிகழு மெழிலா காற்கு
பாசனையாற்றக்கிணை தாம்பூலமொடுபரிநதளி ததுப்பணிநதுபோற்றி. (௪௨)
பின்பனைய குரவனைநாற் பெருமறையோர் மரபினரைப் பேதி யாமெய்
யன்புறுமா கேசுரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில்வித் தன்போ
முன்புறுதக் கிணையாதி யினிதளித்தி யகீநதிரரீ யிவ்வா ருக்
முன்புரிய பாசுபத தீக்கையிடை யூறின்றி முடித்தி யாலோ. (௪௩)

வேறு.

முறைமையினித தீக்கையினை முடித்தியெனிற் பசுத்துவம்போய்
நிறைவிரசா வோமத்தா னிருமல்காத் திரீனாதி
யறைதருமிச செயன்முடிவி லாச்சமன மிருமுறைசெய்
நிறைவிரசா வோமாநதத் தெடுத்தொளிரவெண் ணீருதல். (௪௪)

அங்குகோத் திரமென்பா சனவீதி கோதநிரமத்
துங்கசுவாக கினியிவற்றின் றாயதிரு நீருதல்
செங்கையிலியா தொன்றேனுந் திருநதவமைத் தங்கியெனத்
தங்குபத முதல்மைநத தக்கமது வோரோழால். (௪௫)

வலத்தனிக்கை மேன்முடி மனனுறமும் முறைசெயித்து
வலத்தொடபி மநதிரித்தோ மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய * வாபோவா மனுவாலு நறுநீரைச
செலத்ததிதே வினைநினைநது தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௬)

ஒப்பவொரு மூப்பாக மூறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருமீ சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிதய மகடுதோ
டிப்பியவா மத்துத்தி சாதத்தாற் றியன்சாணு. (சச)

இருகாங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுயின்னர்ப் பிரித்துள்ளமற் றெருபாசத்
திருவருள்காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெய்ப் பூசுபுயின் புடனிருகா லாசமித்தே. (சரு)

அனந்தாமற் றெருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைந் திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணைக்காதல்
வனந்தருதத் துவவகையின் மூவாரு றிடனாதல்
மனந்தாமுன் மலுமுளையின் மலிதிருபுண் டாமாக. (சசு)

தரித்திடுதன் மரபாமித் தருநீறு தரித்தவயே
யிரித்திடுவர் பசத்துவரில் விரும்பாசு பததிக்கை
யுணாத்தவிதி வழாதன்பி னுஞ்றினுமுன் ஞாயிர்போல
வரத்தருமாண் புனதொன்று வழங்குதுமற் றதுகேட்டி. (சஎ)

செபமூலம் யாகாதி செயன்மூல மருமுனிவோர்
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைக்குயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
மூபமான ிலிவாதென்று முயர்பஞ்சாக் கரமூலம். (சஅ)

நலிவித்தேழ் கோடிமனு ராசாதி ராசமுனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினும் பலனளித்தற்
கவிந்தருமுக் கியரிபாமா மதிகார மிதன்பாலே
கவிதருமில் வருட்பஞ்சாக் காமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (சக)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரிந்தருளிம் மனுவேந்து
வரமிகுமா றக்கரமா மருவுதொகை வகைமலரு
மானதிக னேயெனைமுன் னுஞ்சாரு ளெனின்மனுவுட்
டிானதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். (ரு)

வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய வீமல மோக்க தாயகமிப்
போத மயமந் திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிரக்கோ ரொழுத்தின் பெருமையெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (ருச)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிரங்க னெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெப்பொருளுந் தன்னு ளமைந்து தனிவிளங்க
வகல மளிக்கு மாதா மாகு மவற்று னெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா யவிரு மகாமம் துரமிதுவே. (௫௨)

சத்து சித்தா னந்தவுப சாந்த பரிபூ ரணவிமல
சுத்த மூத்த நித்தமா சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் றுபட்டஞ்சொல் வாத பரம சிவானென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமம் துரமிதுவே. (௫௩)

வளை மனுக்கள் குழிலையுஞ்சேர்த் தெண்ணப் பெவ தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான மதுவீ தக்குழிலை மருவா துத்தம் வனாடுண்ணு
மேன திருவைத் தெழுத்தெனவே விளக்கு ரியந்தீர் பெறுமனுவாம்.

இதனு லிதுதா ரகஞ்சேர்ந்தா றெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமிதை
முதனு லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவ ரிதுபேணி- சிவாபி வியத்திப் பேறுற்றா
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மதுவி னமவென்னு மிரண்டக்கரங்கள் பசுத்துவந்தீர்ந்
துன்னுமான் மாபரசிவத்தோடொன்றிவாழ்மெய்ப்பொருளுணர்த்து
மன்னு நமசி வாயவென வழுத்திம் மனுமா மலபத்தத்
தின்ன லொழித்துய் வுறவுயிர்கட் கீசன் றானே தருமனுவாம். (௫௪)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருங் குபகிடத்த்
தாவில் பொருளா லருந்தவத்தாற் றருதீர்த் தாதி யாகாதி
யோவி லறநாற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே றென்றிலையான்
மேவிம் மனுவோர் முறையேனுமெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ. ()

கணிப்பி லபார துக்க பயங் கரசங் குலவா கரமாய்
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா கரநீர் துறவே றுபாயநிலை
தணிப்பில் சகல வுபட்டூ டணவிம் மனுவே சகலசகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானே தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௫௫)

தருகை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் குருச பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுணர்க்கத்
தருபிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்க ரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்கரருஞ் சாற்றும் வரோப காரமனு. (௫௬)

தூமத் திரமீ தெப்போதுஞ் சுத்த மயமே யாதலினு
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளலிசைத்தலெவைக்கும்பொருத்த முன
தாம மிகுமா சுயம்பிரகா சத்தூ மகாமத் திரமி துவே. (௯௦)

வேறு.

இம்மாமனு விற்கிவென்னு நிரண்டெழுத்தின்னொகைவகைவிரியிற்றிகழு
மம்மாபொரு ளுண்மைய ளப்பவரா *ரயனான் முத னுண்மறையா தியெலாஞ்
சும்மாவெனலல்லெதன்சொல்லுவதுத்துவிதாக்கரமீ தருதூயபல [சொல்.]
னெம்மானவிலத்தருமோவிடர்முற்றிரித்தின்பொருங்கீமெனலாமொரு

மானந்தரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லன்றியெம் மாதலத்தின்
பானந்தந ல்ல்கினு மெண்ணியவெப் பலனும்பெறு கிற்றில ராதலினுற்
சானந்தரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந்
தீனந்தவி ரச்செபமாற்றினுடனெல்லாமெளி திற்பெற லுண்மையதே. (௯௨)

எல்லாவுயிர் கட்டுமு ளத்திலுந்துன் பெண்ணார்களக ளங்கமுன்னோச்சிந்து
மிஷ்லாதவர் காமமுன் னுயதுரி சிரித்தோர்பய னிக் மொழி பொய்ம்மொ
ழிமுன், புல்லாதவர் தூலுணாசீலர்களைம்புலனீ த்தவர்போற்றுறுசீடர்கள்பா,
னல்லாதாவாற்புரிதிக்கையினு வைநீக்குமெய்ஞ்ஞான லத்தகையோர். ()

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைந்தவரே யிதவாய்மைய சற்குரவோரிவர்பாற்
செவ்வேபெறு மந்திர மேவீளையுத் திறனெண்ணிய வாறுட னல்குமெளி
தவ்வாய்மனு வோதுட றேதுதிடநல் லருண் மாதல னாகிடி லாங்கவைதா
மிவ்வாழ்கட னீள்புவி வாழ்வுறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைலை. (௯௪)

தனிமேருலி மாசல மந்தாங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருச்சயில மிசைபுட்கா மல்லிகை யர்ச்சுனமே
முனிவோர்பணி நை மிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு னுசலத்திலையரு
ணனிசேர்திருக்காள த்திகாஞ்சிபுரநல்லபஞ்சநதம்மிடைமாமருதூர். (௯௫)

புலிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதுரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவீர்மாமதி வேணிசு யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூவிரமா
சிவராசலி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்புமிவை கைப்பொரு ளாக்குமுன
நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நவின்றும்மிது நிற்குல கின்புறவே. ()

நேதிர வாய்மையும திருகட்செவி வாய்துகார் தேயமுத
நனிகூகி நாயக நேதுறுமென் னாதாதிரு நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருனை யல்லதையிங் கெளியேனுயு முறிநங் காரருளாற்
றனியோதிய யாவுகின் பாற்பெறவே ததியேற்குள மார்வமிக் கூர்வதரோ.

அண்ணலெனை யேன்றுகொண்டின்னருளே யளித்தோயகி லம்மும ளித்த
ருளங், கண்ணாவருள் கென்றுப் பணிந்தடிமேற் றகைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணோப்பெற வேண்டலு ளீண்டவருங் கிரும்பைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென வொண்ணாநிதி பெற்றென முற்றுவகை யுததிப்
[புனன் மூழ்கின னாகருடனே. (௬௮)

பின்னையமொடன்னபணிக் கிரனப்பெருமான் நிருசசநிதிமுன்னுறுமோர்,
மன்னோர்மிகுபுண்ணியநீர்த்தமலாவாவிப்புன லும்படிதாசமியாத், தன்னே
ர் திருநீறணிநெ தல்லைபெருத்தண்மாமணிமெல்லிலைகோலமுடன், கன்னே
ர்கவிகைத்திருமாலடிக்கீழ்க்காணிககையதாகமுன்னவைத்தனனாள். (௬௯)

மேலுநதுதி விண்டுமு னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவினன் -
நாலுநதுதி செய்விர சானலமார் நுவல்பாகுப துசிவ தீககைமறை
நாலுநதுதி மருதிரமாதியெலாயப்பப்பிரிந் தத்திருநீறளித்தெக் [மனம். (௭௦)
காலுநதுதி செய்திரு வைநெதழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாயமைகனிர்து

வேறு.

வகசசிவ மாகத்தனைப் பாலித்திரு கண்ணாற்
பாகத்துற நோககித்தரு பார்வைத்திரு வழுதாற்
சேகற்றுப் வாரத்தனி விரதசசெயல் கோளந்
நாகர்க்கிறை தேகத்தனை நானம்புரி வித்தே. (௭௧)

தன்னோர்முகங் கிழக்காகவங் கதக்கோவினை யிருத்தி
யன்னோன்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவருப
மென்னாவரு திருவைநெதழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னோர்சிவ மடமாக்கினன் மகியேந்தகி வேநதை. (௭௨)

உரையாதுக ளாலும்மன வுணராவொளிர் மனுவேந்
துரையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத்திரு வழுதாய்
*வரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வரையாதமெ யறிவானநத மடவாரிதி படிநதான். (௭௩)

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெ
யானநதமம் மாநதம ரங்கைப்பெரு மான்நன்
பானன்றருள் காமத்தக பரிசாசுதிய பயனான்
மானந்தா வெல்லாஞ்சிவ மயமாயவயங் கினனால். (௭௪)

ஆகிராயக னுலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற்
தருமாதா மிகவீழ்ந்தடிக்கடிதாழ்ந்தபல் றுதிகண்
மிகவோதியவ் வரிதாட்பணி யுடைமிக்குளம் விழைந்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாநதரும் பெனவே. (௭௫)

பதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலரே
கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாதப்
பதியாரருட் குறியாஞ்சுயம் பில்ககேசபொற் பதமே
வீதியோடருச சனையேபுரி விழைவேமிக வமர்ந்தான். (௭௬)

என்றோதிய நந்தீசனை யிருதாள்சனற் குமா
னன்றாதா விதைஞ்சாநலில் கதைமேலுந யந்தே
சீன்றனென வருள்குதனை நேயம் நிகு ருனிவோர்
பின்றனா வினைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (௭௭)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னப்புமிகு திறனுற்றெழு சேட னுளக்களிகூர்
தாமுற்றுப் தேசமு ளைத்தகதை தனையற்பின் வி னுவினா செப்பினர்தாங்
குருவைப்பெறு வார்கன்ப சுத்துவயிக்குலமெயசசிவ ஞானமுரப்பெறுவார்
பருகுற்றிக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பரமுததியு மேஷுவர் நிச்சயமே. (௭௮)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௬௨௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழுவதுமுடியின் கண் வாழ்தா நிறுவியபணிபதியன்பு கூர்தா, மலர்மக
டமுவுறுகொண்கொருநள் வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோ தினங், குலவு
று மனையன ஷிண்டபாலெவளிரீர் குளிர்மர கதசிவ லிங்க மேலுறு, நலனிறை
செயன்முறையின்ப மேதக நவிலுது மெனவரு ணந்திகூறு மால். (க)

வேறு.

அருத்திமிசு சனற்குமா வருந்தவகேண் முருந்தனடி யடைவின் பேற்றற்
றிருத்தகுபாக்கியன்விரசா தீக்கையினென் தெழுத்தினுப தேச சீலன்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமு தங் களித்துண் டன்பு
பெருத்தெழின் றனத்தனரி பிரசமலர்த் தாள்பணிந்து பேசு கின்றான். (உ)

சுவலையமுற் றளித்தருளென் குருந்தா திருந்தா கோதெ லாம்போய்ப்
பவலையமா கியபாச பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னைப்போர்
திவலையள விலேனெனினுஞ் சிறியனமை யலதுகதி தேறா னென்றென்
கவலையற வினிதளித்த கடமையின்மே ளுருளலுநின் கடமையன்றே. (ங)

ஆதலினு லெளியனெழுத் தைந்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினு லனவாதங் கலந்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினுத் துடைத்தருள்பூ ஈனைபுர்தற் கேவேட்கை தழைத்தே னுஞ்ஞா
யீதலினு லுளங்குளிர்த் தென்னையருள் பின்னையமர்ந் திலங்குமாற்ப. (ச)

எனவகிவேந் திறைஞ்சுபுஞ் றினிதிசைத்த வேத்துரைகேட் டிநதி ரோசன்
களியடிய ரெணமுடிக்குங் கருத்தவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்த்தப்
பனகபுதிங் கருள்பரிந்திப் பரிசுரைக்கு மனத்தகேள் பாரிற் சோனாட்
டினிலிறைவ னருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றினுக்க வாசி.

ஆரையினில் யோசனைபூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன்றென்பெறுமேந்ருழியமுதாம் பிரகுல்களுலவாதென்றுந்
தேசவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்குத வனமெனும்பேர் சிறப்ப வாய்த்தாங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும். (ஈ)

வேறு.

ககுபமந் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருந்தி
வகுளகூ விளங்க டிக்கை மராதூரா நாரங் கஞ்சன்
பகரிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச
மகில்வழை விசும் வன்னி யாரமா விவிங்கை புன்னை. (ஏ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா துளைய சோக மரசுகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மனுகஞ்சே வோமை வெள்ளி
லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம். (அ)

ஆதிய நிகை ளந்த வாம்பிரா டவிச்செ நிறு
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலே சீந்தின்
மாதவி மல்லி முல்லை மதுரமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பல் வண்ணெலா மளந்து மல்கும். (ஆ)

வேரிகை நமிர மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோங்க
காரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
* வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (கா)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி
யாவியு வளக மேல்லை யலந்தைமுன் ஞைய வென்றுங்
காவிபங் கயங்கல் லாரங் கைரவ மாதி தூரீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வர்ந்து பொலிவினெங் கெக்கு மல்கும். (கக)

மிருகண்டு ஞனு வாதி விழுத்தவ முனிசு முங்க
ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா முடசந் தோறும்
பொருசுண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்தே மாறெழிந் தமர்ந்து சூழ்வ. (கஉ)

இன்னன பல்வ ளங்க ளெல்லையின் றென்றும் பல்சு
மன்னமா வனத்தி லெல்கு மமுதமுன் னடுத்த தூய்மை
யுன்னியோ வுலகெ லாராய்ந் துறத்திரு வுளங்கொண் டோரின்
மன்னுபுண் ணியலி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ. (கங)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றும்ற் றளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெனைமுன்வா னவர்க ளாலு
மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாகி. (கச)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத
மெய்வவள ரொளியி னீடி விளங்குமல் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயலீ வேட்ட தின்றுறு புதுமைத் தன்றால். (கரு)

* வாரி - இசைக்குழல்.

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பரமனார் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலி கூப்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
ரிதஞ்சலி யாம லாற்றி ரிருத்தநேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செய்ப்பெற் றுயால். (௧௧)

வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனுத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினை நூல் செப்புநெறி வழாமலருச் சனைபுரித்
யப்பரம நென்பொழுது மமாமுத வருட்குறியில். (௧௪)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபன்
மணிகனக நிதிவகைகன் வரம்பிலகொண் டருமறைக
டுணிபுணர்த்து சிவாகமமுற் றுரிசுறததேதர் துளந்தெளிந்த. (௧௮)

தீதுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
முதகுசீர்க் காசியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமாளுதி நிருமிதசா தகசதுர
ரோதுலெள கிகமவல்லா ருடன்றேவர் கம்மியனை. (௧௯)

உடனழைத்துக் கொடுவிரைந்தவ் வுத்தமமா வனஞ் சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் கேத்திரபிண் டாநியுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதிவிதியால். (௨௦)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதனா
லிகலரிய மரகதமா விவிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலருமன் பாலென்றுங் பூசைவழா தியற்றுதியால். (௨௧)

என்றருளி முகுத்தனர, விறையிறைஞ்சி யெதிரிநிற்ப
மன்றன்மல ராகுகொடு மரபின்மர கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றோமாங்கி வினைகிரப்பித்
தன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கத் தனையளித்தான். (௨௨)

அகியரச னடிவணங்கி யங்கையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியுகொண்டா சானெதிரா ணையின்விதியான்
மிகுகிரியா தியுதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
நெகுமுளத்தாற் குருபூசை நேரியதறிப் பணிந்தெழுந்தான். (௨௩)

சூரவெதிர்நின் றரவிறைபின் கூறுகின்ற னுன்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சகலதல சிவலிங்க
பரமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவனநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததை யென். (௨௪)

அடிகளடியேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிர்நின்றான் முகநோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசறுமா பூசனைதான். (௨௫)

சுருத்சிவா கமமாத் துதிசருவ சம்மதமே
சுருதுமது கைக்கொண்டோர் கனிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொள்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவை கேட்டி. (௨௬)

வேறு.

மனுட தாபித விங்கமே மானுட விங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனைத்ததா ரிடமே
யெனைமு னாஞ்சுர தாபிதந் தைவிக விலிங்கங்
கனிக னேசகு காதிதா பிதங்கண விங்கம். (௨௭)

உலகெ லாமுய வருளிற்று னுதித்ததே சுயம்பு
விலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றங்
குலவு மாயிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நிலவு னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (௨௮)

வழுத்து மிவ்வகை பன்றிவே ரொருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்சுடு மண்டருச் சிலைகொள்சீ ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பெணவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (௨௯)

இன்ன பத்தினுண் முன்னைநான் கொன்றினென் றேற்றங்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதூச் சைலந்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதின்மணி யிலக்கமே வாணம். (௩௦)

ஆன்ன தற்கொரு கோடிமே விரதமாங் கனைத்தே
யின்ன ரூட்சுயம் பிலிங்கமாக கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா லளவுகண் டுப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையீற் றினில்விடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (௩௧)

மண்ணு தண்டில் மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் சண்மணி சந்தனங் கூர்ச்சம்பூ விரைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா நிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத னாதிய வளப்பிலா ஷ்புதரா லென்னான்
மாத போதனர் தானவர் நிருதர்மற் றவராற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத்துஞ் சுயம்புரிக் கதிகக்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் றுறுத்து
மேய விவ்வியன் மெய்மையா லமுதமா விபின்
தேயமுய்வுறத் திவ்விய வமுதலிங் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
லிருளி ரிக்குமச் சேகா வனம்புகு கென்று
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர நாதன். (௩௫)

ஆவ்வ னத்தன வரதசா நித்திய னாகித்
திவ்வி யத்தனி யமுதலிங் கத்தினிற் நிகழ்வற்
றெவ்வு கத்துநீங் குருதிருந் தருளுந் விதைக்குச்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள். (௩௬)

வேறு.

வரப்புனித தருப்பணம்போற் கருப்பதல் மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ்
சோ பனமண்ட பாதி, புரப்பகைவீற் பொருப்பெனவிண் பரப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்னு, தாப்புகனூ
ல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந் தருமயனா னிருமிதஞ்செய் வித்தியனை
யசின, காப்பவனத் தமரமுத மூலலிங்கத் தட்ட கனத்தருபந் தனம்புரிதி
காசறுநூல் விதியால். (௩௭)

சுணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கரநாதர் பரநாதன் கடைகால
னாதர், தணவாத துசம்பீடஞ் செளராதி சுண்ட சாந்தபரி வாரகார் தமை
நிருமித் தாங்காங், கணவாரின் ருவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரியு
மத வெள்ளிபழ நாயனிவ ரவ்யூர், மணவாரின் றணவாதம் புரப்பரிநீஇ
யியம மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் றருள்வான். (௩௮)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மையுற
வொண்மையுறத் தின்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நண்மையருள்
வின்மைச் சிவவகைவுரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெய், மம்மைதிரு வரு
வீதியினிருதிதஞ்செய் தவட்கெமையனமர் துய்யசின காவிரிபோற்செய்ய
கொம்மைதிகழ் கருப்பதல் விமாளுதி பலவுங் குலவுநிகே தனமெழுப்பிப்
பதிட்டைமுறை சூயிற்றி. (௩௬)

பாவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனரைக் கொண்டேமுற்
பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுகுப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனிதவினை
யனுஞ்ஞமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனைதிரவி
யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகையங்கப் புரிவித், தரவிறைநீ யும்ம
னைய மனுவிறைவற் பூசித் தத்தணாண் முதலாய வனைத்துமியற் றுதியால்.

அனந்தரமக் கனந்தரமா கந்தரற்குப் பன்னீ ராயிரகிட் கம்பொருளொவ்
வொருவருடந் தோறு, மினந்தாவந் திடத்தகுபல் வகையவினை ளிலங்க ளில
ங்குமா வணத்துடனீந் திதன்மேலு முவகை, மனந்தரமா மணியணிகள்
சுவணரசி தாதி மலிதருபா ஈனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கிக், கனந்தர
ரித் தியமுதன்முன் றுஞ்ஞசிவத் துவிசர் கனிதாநெஞ் சினிதளவில் கன
காதி மனைகள். (௪௧)

வளனிதைபல் வினை ளிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாசு வதாதுபவ சாதனத் தான்
மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன்ற தவி யாங்கவரெஞ்ஞான் றுங் கு
லவியவாழ்தரப்பதிட்டைசூயிற்றியொருவாதே, பளகொழியுரியுமவனமர்ந்த
னையான்மார்த்தமார்த்தமா கதவமுதசிவலிங்க மூர்த்தி, களைநீதமு மனவி
லுபகரணவகையெல்லாங்கவ்வினியபூசனைகள்சிவாகமவீதியாற்புரிதி. (௪௨)

இவ்வியல்பிற் பூசனைநீ புரியமுத லிங்கத் தின்னினைமா தவப்பெருஞ்சீ ரிரு
டிகணீர்க் கிதைமுற், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென்
றினிகா மிரவிசுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையய்த் தெவ்விறச்செய்
மெய்வகிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்தின் படைவே
மெய்வமிலொன் பதுகோளு மெய்வுலகும் பூசித் தின்பமுழு தும்பெறுவ
ரென்புகல்வதினிகாம். (௪௩)

ஆதலினுற் பணிராச குணிசிகா மணிகே ளத்தகுமா வனத்தமுத லிங்கேச
சரணங், காதலினு முறைத்தவிதி நருத்துறவெண்ணீறு கண்மணிமுற் சிவ
சின்ன காத்திராளு யார்த்தி, * யோதலினு வரைந்தருளு மனுராச ராச வுத்
தமோத் தமசிவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினுர் வம்பெருகைத் தெழுத்தை
முறை யோதி யினிதுதினந் தினம்பூசித் தின்பினமர்ந் திருத்தி. (௪௪)

* ஒது அல் இன்னுவெனப் பிரிக்க.

இத்தகுதி யோடுபரி சுத்தசன்மாரக் கத்தி னியைந்துமா கதலிங்க வான்மார்
த்த மெனுமல், வுத்தமபூ சீனையும்வழா துளுற்றிலரு குதியே லுவாத வினை
யொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்தினிபா தததுயர்குத தாத்துவிதா னந்த
சாந்தபர சிவமாவை பாந்தன்குல வேந்த, தத்தியமன் றிதுவாடமை யென
மாத வாசான் சூதவனத் துயததனன்கா கோதரே நினே. (ச௫)

வேறு.

என்ன வேர்திய நகதி நாதனை யெண்ணி லாருறை வந்தி யாவய
ஹன்னுகான்முனை பின்ன னாதன வொண்மை மாவனம்வந்து ளானவி
னன்னர் கேள்வியி லுங்கு மாதர நண்ணி னுனெ திராநதிநாயகன்,சொன்ன
வாறுவி ளம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு குதனே. (சக)

அமரர் வானமு தன்று சீவர்க ளமிராத ராயமுழு வின்ப வாழ்வினி
லமர மேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீமய லிந்த மான்மிய
மமர வோதின ரொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல
மமர ஞானமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே. (சஎ)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருதம்-௬௭௧.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லுரு வேணிமுகக ணிரில யங்கி சூரல் கட்க டருவு செங்கை
நீன்மி டற்றன் முதுவானவா, ததிவ பூக நாதன்' முற்செ லருப்பு ரிந்து
காதன்,முற்று துணைசெய நகதி கேச னர்பி னகிகோனமர, கதவி ல்ங்க
மீது பெற்ற கதைபு கன்று மாலு னாத கவினி லுரு சேக ரத்தண் மலர்
கானன, மதைவி ழைந்து நேயரிகக மனனின் முநது போய கித்த வருமை
யன்பி னேது கிற்ப மென வோது மால், (க)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரோறே
வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்
■ பனியுற தவனி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவா தாகி
நளிமகிழ்ந தரிபொற் பாத நளினம்பன் முறையி தைஞ்சி. (உ)

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னோர்நூ
னடைதரு மயனுள் எரிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா ரெல்லாம்
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (௩)

வகைபல வளக்க வொண்ணா மாகிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைக்கொண்ட ட்சு வேதமா பர்த்தி னீன்று
வகைமிகப் புறப்பட்ட டோங்கல் வகையெலாம் பணியு மோங்கற்
சிகைநிரா நிராடல் கோடித் திருக்கையி லாயம் புக்கான். (௪)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நில கண்டனை முண்டத் தித்து
கண்டசி கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க னனைக் + கண்டனை கழலி றைஞ்சி. (௫)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தோய்த்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசத் தொழுது வாழ்ந்தான். (௬)

ஆங்குந் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கமலாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டுனிர்வ டுத்த குளிர்வதி யிருவர் நாப்ப
னோங்கன லோங்க றாய வொண்மணி முத்தாற் றேதி. (௭)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா க்த்தங்
கலிசிலம் பொலியா நித்பக் கனியருள் வலியா நித்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (௮)

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருகனைத் தவத்தின் பேற்றாற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த லம்மா
னையித்தின் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பண்பு ரஞ்சீர்க்
காயித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்சி வாஞ்சி யந்தான். (௯)

அரிபுரத் துச்சு வாச நிச்சுவா சத்தி னாங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுசு குந்த வேந்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படுஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம னுஞ்நீரி வாமூர். (௧௦)

* கண்டன் - தலைவன் + கண்டு அல்லை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிபஃ றலங்க டோறு மடுத்தெத் தாங்காங் கன்பி
 னோதுகேச் திரபின் டாதி யுளுற்றிமா மணிமி டற்று
 மாதாபா தியனை வாழ்த்தி வழிககொளீஇ மறைக ணுன்கு
 நீதியி னருசசித் தேத்தி கிலவுமா ரணியம் புக்கு. (கக)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
 லோதிரு யோசனைத் தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
 மாதவாக் குரமே சாகை வகைவிரிந் துயர்நது விண்ணின்
 மீதெழுந் தனைய சூத விபினமே நோக்கிச செல்வான். (கஉ)

செல்லுழி யகிசு லேசன் நிருக்குநேர் திருக்க லாத
 நல்லன சுபரி மித்த நற்சகு னங்கள் பல்வே
 ரொல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுவுகை வெள்ளத்
 தெல்லகாண் கில்லான் றற்கு ழெனையரோ டேகு கின்றான். (கங)

ராவங்*கடத் துவன்செல் சூத நறுநகடற் றினிலு மேதப்
 பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
 தவங்கடத் துவமோர்ந தாற்று எற்சனர் முன்ன ராங்கே
 சிவங்கடத் துருநி மித்தத் திறம்பல திகழ்தை மன்றோ. (கச)

தனித்தனி சிமித்தங் கண்ட தருமகிழ் வலதுந் தம்மு
 ளினித்தெழு மின்பகதேங்க விருகணீ ரருவி தூங்கப்
 பணிததுடல் பூத் தோங்கப் பரவுரோ மஞ்சி லித்த
 லுனித்தவ மாககண் டாசா னுடசம்வந் தொருங்கு சூழ்ந்தார். (கரு)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லககதினும் புறத்து,
 முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் முளரித்
 துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்கு நிக கின்புறத்தோன்ற்
 கென்னை யோக்ப மென்னயோசனைபுரிந் திருந்திடு மெல்லே. (கக)

வான தூதுபி யோவென வழங்குகெம் பீரவான் வாணி
 யான தங்கெழுந் தரியருள் சேடனாஞ் சேடன்மெய யன்பாற்
 கான மின்னதில் வாழுதும் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
 மேனி மிர்தெழு சூதழ லத்தொளி மிளிரசயம் பிவிநகம். (கஎ)

அமிர்த ரூபமாய டல்விமுன் வல்விகள் செறிநதுகூழ்ந் தடர்பு
 ரிமிர்த ருங்கிரு காந்தரத் திலங்குமந் நிமலமா விவங்கத்
 துமைம ணுனைத் திருமண ளன்ரனி யருன்பெறீஇ யுவந்திங்
 கமைய நேர்தொழந் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். (கஅ)

அன்ன சேடனிங் குறுதனு மருந்தவப் பயனென வறிமி
 னின்ன காண மேன்மித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெதிரே
 யென்ன வோதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
 நன்னர் மாதவர் வேறினி யாதுகொ லின்பென நயத்தார். (கக)

அனையர் குழன்முன் னனந்தர மனந்தனு மனந்தநல் வினந்தன்
 றனைய ளாவிய வெதிர்வா முதிர்வா முனிவார் ஞாஞ்சென்
 றினைய தென்பதி லின்ப்மெ யன்புற முன்புறீஇ யிம்பர்
 வினையை யோலிய மேலிய காவிய நாவியல் வேந்த. (உ௦)

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினேவினிதுவீற் றிருக்கு
 மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினே மறுதமர்ந் தீண்டு
 வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வுரத்தினே மற்றெனே வமையு
 மெந்த வாங்கையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (உ௧)

என்ன வின்ன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர் தழீஇ நமந்தா
 னன்னர் யாராயு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியீர்
 பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
 பின்ன ராங்கவ னருன்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேரே. (உ௨)

எத்த லங்களும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சத்தகு மிருஞ்சீ
 ரித்த லத்தெலை புகப்பெறீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
 வித்த கத்திரு * மும்மையா லுருளுல காட்சி செய் விமல
 வுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (உ௩)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
 கினிப்பு றக்கலந் தழைத்து குலந்தழைத் தெழுமுனி வார்தாந்
 தனிப்ப னன்சுரு ணுகான் டிருகண்டு தனையஞ்ச் சிரமந்
 தனிந்பு கப்புகுந் தருந்தவ விருத்திக டமில்வினா யமர்கால். (உ௪)

நான மாதிகட் கெவருமிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
 கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவாரசொல வினவியவ் வகீசன்
 ஞான மாதவ ரோடுறீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றவ்
 வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (உ௫)

வேறு.

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான
 மேதாந முனிவோர்கள் வெறுக்கையுரு வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
 மீதானத் தருவாதி விருதாநந் தானமென வென்க நல்கி
 யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருத்தானந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

■ மும்மை-விபூதி ருத்திராஷ்டம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறு நியன்முனிவர் பயன்முனிவர் தேற்ப நல்கு
மல்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாழ்க் களத்தமுத மயலிவிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கடர்க்கிங்
கெவ்வாயின் னமுதசுயம் பிலங்கம்வீற் றிருத்தருளு மியம்பீ மென்றான். (1)

அகியரசு புகலுறுமல் வாசைமொழி நேசமொழி வறவி னுய
தருமுனிவ ரகடுகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தாகு லேச
முகமுருவங் காண்மோவ முதீவிங்க தரிசனம் பூளரி யிற்பல்
வகமுறினு மெமக்கெவனு முற்றெமது கண்ணாக வுணர்ந்திலாயேல். (2அ)

இங்குநினைக் கொண்டினிய விவிங்கதரி சனப்பெரும்பே மெய்த லாலே
எங்களிநு கண்ணீமெய் யேமுகம னன்றுகரி யினிவே மென்னே
தங்கியும்பன் னெடுநாளித் தலச்சிறப்பு ள்ளதருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யொங்கியெழுந் தனவிவிங்கத் துயர்வெது முணர்ந்திடும்பே றற்றிலேமால்.
என்றனைய முனிவருவத் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதம சுயம்பிலிங்க வரும் ருத்தை, நன்றுதுரீஇ யெங்
கெங்கு நடந்துறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்றுதய திசையணித்
தா யிசைப்பரும்பல் வளஞ் செறித்தோ ரிடநதோன்றிற்றால். (3ப)

ஆங்கதகண்டு மும்பொழுதா ருரு தினினித் துளச் சனிவித்தருள்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிசைகேட் டிவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டிம்ப ராயி
தாங்குகளத் தமலன்மர் தானமவ னமுதவுருத் தவரு தென்றுச்
சேங்கரதம் பொழிதிறனோ*சீரிதுவென் னுளங்களிப்பச் செல்லா நின்றான்.

வாவரவல் வெவ்வெழுத் தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசங்
காவரவு மாகாந்தா கைலாசா சைலேசா கங்கை டேசா
பாவரத பூதேசா பாசுபதே சாகவதா பரமே சாபூ
தாவரபூ டணசாம்ப சதாசிவமர் திரநாதா தாணு சம்போ. (4உ)

சந்திரசே காவமா தாண்டவமுற் றுண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சைத்தினைய வினத்துயர்மா சரும் வேகா
சந்திரனம் புயதரகோ சராசனபல் கராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி நனர்கோவில் சாத்த வாழ்வே. (4ங்)

என்பனவா தியாபமத் திலங்கொலியா யெழீயு* சுகமா யினித்த லான்மெ
யன்புதரை சுகவொலியீ தாமெனவுட் காமுறவாக் கணுஞ்காலவ் [கன்
வன்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியா யினிது மல்
முன்புதெரீஇ யிரி நித்த முன்னியது முடிக்குமெனா முடிந்து கொண்டான்.

* சீர் = சூவி.

† முடிதல் = சுண்டுமுன்னருனியின் முடிதல்.

அனந்தரமா தவர்குழ வாகுகனுதி மாங்குயில்க ளழைக்குமோசை
கணந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலவென் பனவாதி கழறு மோசை
நிலைநருகி மயினடமுன் னிலைநினைப்பித துலைமெழுகி ஸெகிழ்ச்சி காட்ட
வினந்தருவண் டுசையாதி யேச்துறுமந் டடனாக மெனமுன் கண்டான்.)

சாதிமா ல்திமயிலை தளவுமுத ளளவில்கொடி ததைந்து மல்கி
மீதுபடாந தல்துறுமபல் வீருக்கமுள முருக்கமுத விமல லிங்க
பாததரி சனரி ரிததம் பகிர்ண்ட நிரைகளினும் பயிலா ரீன்ற
வாதிதிருக சுயிலைகிடை டடைந்தவண் குழ்த் தனவெனுமா நமையக கண்டான்.

சேகரபூ ருக்கிகரஞ் செறிதளிர்ன் நிருவாமுனந் தேட நீடுந், சேகரவெற்
பொனதலப். நி ள்ளகொலென நினொருளித சேயயமைகண்டான்
சேகரவா திவாபரபுன நிருவருளிந் பெருநருவித தெளிதேங் கண்டான்
சேகரண மிரகருளிதக செம்மலைக ளெனவிசுழிச செறிவு கண்டான் (௩௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கிலுமீகை ம ளளவா மிருமப யனக
டததமகை யுறனிதரி னெனமெனவே யிலாங்கல்க டமருகு சினனீர்
துயத்திடமுன் னலகியவச சுநாசியமா சுதனமைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல ளிளநீர்குள பறபல்தந் தலங்கரிக்கு மபரிசு கண்டான் (௩௮)

உத்தமர்நூற்கலிசுலப கதுணாவரி தாயவெந்நெனனாதுதானதாதி, மெய்த்ருகு
சொற்றொடருடை சுதாயவீழும் பொருளாழ் தினிபுறமுள விளங்கல் போறந்
வித்தமிதற்கெதிராமரையாவீளைநாலவபல்ததேதோடுகே திராவகண்டான், மொய
த்தெழுமுககலித்தொகைகண்ணு வகைநூற்றற்றத்தில்குழுடைமைகண்டான்

சம்பீர மிலிருசுமென் நனபெயாகதேற் றிடங்கன்னிக கைய லாசரு
சம்பீர மிலிருசுமாத தனிகாட்டுங் கனிகாட்டித்தானே ா கிக்குரு
சம்பீர க்ரைகளைச்சா மீகாப்பன் றினைகளைத் தகைகீட்டிசு
சம்பீர வடியருககி தாவெதிராபாத துறுங்கொடைஞா தாமாககண்டான் (௪0)

நீடுபல பொருள்களெலா சிறைத்திருந்துந் தாழ்த்தடங்கு நிலைமை வாயந்து
பீடுபெறுமணிதொகையாப் பெருமுடிப்பாயருள்கொடைஞா பெற்றிற்காட்
டுந், தாடிமுழம் டெயராலுந் கானிழிந்து முளபீசந் தனைமுன் காட்டி
யீடிவிடம பராப்போனந் கிலங்குறுமுந் திவிருக்கத்தியல்புந் கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணில்குபல நல்குகளெலா மிதயானதந்
செவ்வியிகக கண்டுகண்டு செலுஞ்சேட னெதிரவணவிசேடமேன்மைத்
திவ்வியதேச துயாவ்ருக்க தேச மாயதே கோன்றிடவொர தேச வந்தா
னவவியனமா வணித்திதழி யருணமலிக வுளமபாரி சாத மாதி (௪௨)

சூழபுவா னிவந்துறவத் துருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா ல்தியாதி வல்லிகள் பே ரில்லதெனு மாண்பிற் சூத
வேழிசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம கீத மினி திசைப்ப மல்குங்
கேழிசைய வெருகுழல் கெழுமுதல்கண் கிழவவன் டின் கிழமைகூர்ந்தான்.

அளிகினர வாங்குறுங்கா ல்கூழ லுட்சார்ந்தங் கரிது நீங்க
யொளிகினரு மடிமடைவிண் குறுகாலின் மறுகாலி னுயர்பால் வெள்ளங்
களிகினரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ளுடன்பல்லவல்* கண்டு தாழ்ந்து
தளிகினரப் புறம்போந்து தன்னெநிரே பன்னினாகன் சார்வ கண்டான்.
பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம வசுக்களுடன் பாலி முன்செல்
காற்கடலு னுள்வெள்ளங் கைம்மேல்வத் தும்மேன்மைக்கண்மபெற்றுகு
நூற்கடலீத் திலகனாத னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவசு சென்றாகு விதப்பருமற் புதப்பரம விளைவு கண்டான். (௪௮)

தோற்றுமும் சூழலிற்சார்த் தாலுடும் வால்தியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றமுய லிரலேகுடா வடிக்காகுத் திறைஞ்சுடியோ காதிசொண்டு
போற்றியதா ரும்பணிந்து புரியோகத் தினிதமரப் புழைககை நீர் ன்
யேற்றபணி கயஞ்செயக்கண் டிரவம்பாங் குபசாரதத் திறைஞ்சிசு சூழ. (௪௯)
இன்னபல் விவகினமு மிருங்ககமுற் குங்களுமவ் வெல்லையாற்று
முன்னரும் புதச்செயல் கண் டெவாத வானாத வுததி பூழ்கி
யென்னை யுடை யானராத விவிககேச னெழுந்தருவி யினிது வாழ
தன்னிகர்மா தலதிதுவோ தரும்பணிசெ ய்வமெம்மா தவாக ளேயோ. (௫௦)
என்றுவினா தன்புறமு னேகியெது ரடிக்கடிவீழ் திறைஞ்சி யெம்மாண்
முன்றிலரும் பணிகாளு முயல்கின் நீர் திருத்தொண்டர் முன்னு ளென்னு
வின்றுநும தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்னே வெளிய னேனைக்
கொன்றைமுடி யானேன்று கோட லுஞ் சங்கமத்தின் குணமே யென்னு.

அன்புபாபற் பலபுகன்றங் கருளீர்ப்ப வுட்புகுந்தா னரூத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க லின்னருண்மந் திரநாத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதமகோ ததிழுங்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கரணமெலாந் தண்கதொழிய மணநதகிவந் தானே யானான். (௫)
சீவகுண சேட்டிதமோர் கிறிதுமிலான றிருமுனந்தான் செயதாலோதல்
யாவதுமோர் வரிசாயப்பற் றிலாததொரு தம்பமென வெதிரிற் ருழந்தா
னேவரிய சிவானந்த வுததியினுங் கரையிவ ர தொன்றி வாழ்தான்
தேவர்பிரா னருளெடுப்பத் திரையுடு கரையேறித் திருமு னின்றான். (௫)

* கண்டி-மெயது. வசு-பசுக்கன்று.

† ஓதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யழகெறிப்ப வணித்த துகண் டண்ண லிந்தத் திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுழுதுங் புகழ்தரநீ திவிய லிங்க வருவாதி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா மூலவா லின்பப் பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேசையுனர் பெற்றித் தேயோ.

உரையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருளான்கி னுச்சி யாலும் [தே வரையாரின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மனுத் துணையும் வழத்தொணு புனையோடு தரையோடு புன்றொழிலே துன்றிலிப்புழுத்தநாயேன்,கரையா வர் மனத்தெளியேன் கருதுவதோ விதிர்விதிக்குங் கடையேனுள்ளம்.()

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முழுதருளம் பாநே சாலிவ் வகிலேசா யினுமளியு ருதென தெனையுமளித் தருள்ச ரோசா முகிலேசா முடித்துசா பூதேசா பூதேசா முன்னு ளன்னை நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடனேசா படனேசா நானூல்வாசா. (ருக)

என்றினை யதுதிகன்பல வெடுத்திசைக்குத் தொடுத்திசைக்கு மிடையேயின் பந், துன்றிருக ணீர்மாரி சொரித்திடுநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு முன்றிலடிக்கடியிறைஞ்சு பொழிசுழறும் பினுத்துதிக்கு மூகமாகு மன்றிதேவேத் துற்றுளவர் ராடையெவ ரளக்குர்முற் றரிதேயம்மா. (ருச)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருடிசுழாமெல்லாங் கண்டாங் குவந்தனர்பன் முறையிறைஞ்சி யருகினரிவ் வருதேச னுருவங் காணுந் சிவந்தரவத் தருளியவிச் சேடனே விசேடருல தெய்வ மென்பார் பவத்தெறுங் குருவென்பார் பரகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். (,

பன்னாளிங் கமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பன்னே வென்பா ரன்னேவிப் பணியரசுக் காற்றுறுகைம் மாறெம்மா லாரோ வென்பார் முன்னாளிங் குளகெனிலிம் முளரிமுழு தலாவியவெம் முற்ப டாதோ வின்னாகர்கோனன்பே யிவ்விவ்விங்க வருவாதி யெழுந்த தென்பார். (ருச)

அன்னேவென் புகன்றவா றமுதசுயம் பிலிங்கரித் தநாதி யேச முன்னாதற் கென்னதவ முற்றினமுற் படவெளிதோ முளரி வாழ்க்கை மின்னாத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்மை தேர்ந்த வின்னேன்வத் திலனேலிவ் விலிங்கமதி தூரநமக் கின்னு மென்பார். (ருச)

இவ்வகைபற் பலபுகன்றங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத திவ்வியச ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தத் தினைத்து வாழ்ந்தா ரவ்விருடி குளம்பணிவேத் தமுதவிங்க தரினம்பெற் றடுத்த வந்நாட் டைவருபூ சகருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்தநான். (ருச)

வேறு

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மாநடத்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்றா
லென்னை யோவிதற் கீயுங்கைம் மாறியாம். (௫௯)

யாது நல்கினு மின்னதற் கோரனு
வாத லொப்பரி தாதலி னித்தகு
முதி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
பாச சேவை பரிந்து புரிந்தவர். (௬௦)

ஆச ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத ருற்சவ மாதி வயக்கினர்
காதன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டுமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். (௬௧)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுணைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யாழிகொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுஞற்றினுன். (௬௨)

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர் தொழா
நின்ற வம்புய ணும்பல்பி னேய நிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுஞற்றிய
நன்றி யெந்தை நவின்றருள் கென்றனன். (௬௩)

சனற்கு மார னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுநந் தீசன் வழங்கியாக்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினி
ரெனக்கு ணுகா சூத னியம்புமால். (௬௪)

வேறு.

இனைய காதையி சைத்துளா ரினிது கேள்விம இத்துளார்
வினைகள் யாவும்வி இத்துமேல் விளைபல் போகநு கர்ச்சியார்
பனக கோவின்மு டிக்கணீள் படியி னாயுண்மி சூத்துவாழ்ந்
தனக பாதங் முற்கணை யமல யோகினி லைப்பரே. (௬௫)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன மாவன மன்றேரு காதையி தோதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றாத நீன்பணி பீடியர்
கும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேசு வாமினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச னாதர வோத்தும்.

(க)

வேறு.

தாதை மைத்தனென் றேது தபோந்தே

* போத னந்தன னந்தரம் போற்றுமா

நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்

காத லுத்து கருத்தளி தாற்றுமால்.

(உ)

பாங்கி னின்ற சுராத பதியைநீ

யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலாந்

தாங்கு வானவ னுருஞ் சமழ்ப்புற

வீங்கெ மீசற் றியற்றுகென் றேவினான்.

(ங)

பின்னு மெத்தை பிரானடி யர்ச்சனை

யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய

வன்ன பூசைமா சாத்திகட் காம்பொரு

ளென்ன வுக்கொணர் மின்னென வேவினான்.

(ச)

உழைய ராங்கல் வுணாசிரங் கொண்டுகென்

றொழிவி லாவல் வுபகர ணம்மெலாங்

குழுவின் மல்கக் கொண்டரு முன்னவட

செழிய புற்கொடி யாதிய சீத்தரோ.

(ரு)

பாலு மாய்மருந் தாய தெனும்படி

கோல முற்றுஞ் சுராதிகொள் கோக்களன்

பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு

சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன்.

(க)

பளிக்கு மேனிப் பரனமு தேசனுட்

களிக்கு மப்பிர தேசநீகண் னாடிபோ

லொளிக்கு லாவிய வொப்பச் சமன்செயாத்

தெளிக்கும் போழ்தத் தினகரன் றன்கரம்.

(எ)

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டெறக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்த னிருகரம்
பொறைசெய வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வுறநி னைந்தா கேசன்மு னுற்றனன்.

(அ)

அதற்கு முன்ன ரமர் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலே யெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான நிரீஇயினன்.

(ஆ)

யாமி யத்தொ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றது கொல்லெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு தின்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது.

(க)

அனந்தன் கூர்மன்முன் னாயவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்துற வேண்டு மிடந்தொறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்கிக
மனந்த ருக்கி வகுத்துறு மாண்பது.

(கக)

பாணு வான்செல் பரிசுடேர் பார்த்துமப்
பாணு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பாணு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பாணு றும்பொற் கல்சம் பரிப்பது.

(கஉ)

வானி ராசியு மல்லவீம் மண்ணுலா
மானு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேளை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லேத்தெழில் செய்யு மிளிர்வது.

(கங)

ஐந்தி லிங்கத்தி னென்றதி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனலின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனகித் திலத்தினத்
பூந்து மொண்குடை சென்னி யொளிர்வது.

(கச)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமா
முன்னர் வீசுபு நின்றலம் மொய்தினா
மன்னு கங்கையின் னொரென வாய்ந்தது.

(கஊ)

மாற்று யர்ந்தவட் டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்ந்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பரமென
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. (௧௬)

ரித்தி லத்தொடை சூழ நினாஇ நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. (௧௭)

புத்தி சற்றுமில் புன்மைய னோதுத
ரத்த தாங்கொ னவிற்பரி தோர்ந்துண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. (௧௮)

இனைய மாண விமாண மிலங்கமேற்
புனைக ருப்பக் கிரகம் பொலியுமவ்
வனக னைம்முக னாதவி னாற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேரினாத் தாலென. (௧௯)

நாற்பு றத்து நலந்திகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்பு தெத்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்பு றத்தெழின் மல்க வியற்றினான். (௨௦)

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசுயம் பிலிங்கசதா சிவார்ச்சனைக்கங் விறைவ னேந்து
தெய்வமுனோற் பணமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவசாதிச் செல்வ ராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரரெனத் தணரே யல்லா
லவ்விடையுட் புகுதும்விதி யார்க்குமிலாக் கருவின்முடித் தமைத்த பின்னர்.

அரணரியம் புயன்மகவா னாமிவர்நாற் றாதியரென் றாணஞ்சொன்
மரபினில்வை சியவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மரபிலங்க
வருமறையோர் புருமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சற்குத்
திரர்புருமா மண்டபமுன் றிகழாறு காற்பீட்டு சேரச் செய்தான். (௨௨)

அடுக்குமா ளிகைகரினாவின் ணகடுபோழ்த் துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா நெழீஇச்சூழ்த்து கவினமுதற் பிரகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
ஞெருக்குமவா னகருமிவட் டென்னுறப்பட் டேணைவைத்த தோற்ற மென்ன
மடுக்குறுமைந்தாவாண மதில்களின்மேன்மே லுயர்கோபுரங்க ளைவத்தான்.

ஆவரண மைந்தினுமாங் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவரண வுறையுள்பல மணிபொன்னுற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யாவிரிபன் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய குட்டிமஞ்சக் தரும்பொ னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமும் திருமதிலக் டொறுந்திகழச் செறிவித் தானால். (1)

முாணிடப ந்தியபி முகவாயி றொறுமருவ முதிய செம்பொ
னரதநமா தியதிகழ்மண் டஙங்கன்புரீஇ முதல்வாயி லநநந் தீசா
பாதலமேற் பொன்னாலம் பாதலமே னிரிந்துசத்தம் பங்கி நீஇமா
திரமிருநான் திலுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பித்தான். (20)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசத்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணதி திருமுறையைப் பூசித்தென்றுங்
கனிதருமன் பருண்முனுநீஇக் கனங்கறமுற் றுணர்ஞானக் கணுவ லோர்பு
வனமுய்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறச்செய் வித்தியா மண்டபந்தான். (21)

ஆயிரவிற் கானிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைநீத மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெலாந் துதைத்திலங்க வமுதலிங்க சுயம்பு நாதர்
கேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தோத வியற்றி னாலல். (22)

இம்முறையே மும்மையினு மெம்மையுரண் மெய்ம்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமர ராதி
மும்மையுல கமும் வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாந் சிறந்தோங்க சிறத்தேங்கச் செய்து மேலும். (23)

தூய்மையதாய்த் துண்ணியதாய்த் தொழிற்கினிதா யிழக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்சொல்லும், வாய்மையதா யொண்மையதாய் வயங்கெழின்மாண் சிலையி
னிபமாமுகத்தோன், ருய்மயிலுர்பான்மூவர்செனரா திசண்டாநதசபரிவாரச்,
சேய்மையாமருமுருவத்திருநுருவோவெனவியப்பச்செய்துமேலும். (24)

அண்ணறனக் காலிடையா வருட்சத்தி பீடமுஞ்செய் தாங்குக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மாகதமோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணரி தாயிறுவலையுமீ தலவென்றேமறைகளிறையையோதும், வண்ண
மெனத் துணித்துணாக்கும்வகையெவர்க்குமரிதாருமாண்பிற்றந்தான். (25)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமெனவி சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணைசர்வான் பிடிசுற்றின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாங்கினரத் தூரதேவர் முதலோர் வண்சீ
ருருவி*ழா விருதசாம் பூநத்தா னிருமித்தாங் கொளிரிவித் தானால். (26)

* ளகரம் எதுகைநோக்கி முகாமாயிற்று; உழ்கியென்றயதுபோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாஞ் செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பிலசெய் தழுதேசாக் கைநது சென்னிக்
குருமணிய சுழகைதிகழ் கோளாப் படங்கவிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீதத் திருவணிமு னெல்லாமுந் திருநதச செயதான். (௩௨)

இப்பரிசெல் லாம்புரிநதாங் கெதிர்தின்ற மயனுடல மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய நீயிவண்செ யுதவியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ண்தா
லெப்பெரியவருக்குமெனில்யாண் கொலனு லெவனுங்கைம்மா நியற்ற வல்லே
னப்பரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றோமற் றறியே னம்மா. (௩௩)

என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மரபிஃதங் கே ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருங்குவைக ளரும்பணிமு னெல்லாந் தநதாங்
கென்றுதழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிககொண்டருள்கென் றிறைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்நிக் மாகதான் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூசக் கோர்மற்
றெனையரொடுஞ் சூழ்நதுவைஞ் செழுவாயமா கும்பாபி டேக மீரு
மனியசிவ மகாபாக மகாசாந் தி புரியோரை மாசொன் றின்றயப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுகலம் பொலிவ் தாகி.

திரிகோணங் கேநதிரமா தியநலன்பல் பயன்மலிநது சிறப்பத் தீககோண்
மருவாது துனித்துநிறை மதிநாணிச சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தழுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிசை பிநங்கப் போநதாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிநது. மயனாலவ் வுயர்த டாகம். ()

மேற்றிசைமார்க் கண்டமுனி வியன் றடமில் வீரண்டினுக்கு மிளரிசோ பான
நாற்றிசைமா மதிலாதி யயப்புறுத்தி வியப்புறுமெயஞ் ஞானம வாயநது
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்நிமகிழ்ந் தனவரதம் பெரலிநது வாழ
வேற்றிசைவான்றொடுகுடுமியெழின் மணிமர்ளிகைபலவாகுகியற்றுவி ததான்.

முற்பெறவச சகருடெம்ப முதியசிவ மதையவரை முழுத்த நன்னு
ளிற்பாவு பற்பல்பொரு னெல்லாமு நனிநிறைத்தவ் வில்லந் தோறும்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புந்ந் தமைத்தாங் கேனையவும் புரிநது செய்யு
மற்புயிசு மகிவேநத னகநாட்டு மகிவேநதா மபயர் கோமான். (௩௮)

சாற்றுறுபே ரிராசகு டாமணியென் பான்றினையித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய னுணர்த்தழையி னநதணர்கா னெனவிடுத்தா னவரங் கேகித்
தேற்றினாகேட் டன்புவகை தினைப்பவளப் பரியந் தித் திரளி னோடும்
போறபரி வர்க்கமெலாம் புடைசூழ் மரவனத் தட்ட பொருக்கென் றுற்றான்.

அத்தகைய னிராசரு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வத்தமமா தலமினுவோ வொப்புயர்வில் சிவபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தனோம் பொன்மணியா திகழ்கழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிவத்துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றானால்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்குமரிசேநீ யுவந்துபுரி நிருப்பணியி னுயர்வென் றானின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுதினு முற்றுவுதோ மூதக் கோயென்
நின்னுரைக்குஞ்சென்னி தனையெதிர் தழுவிப்பணியா சோரிருக்கையிந்தான்.
வேறு.

அத்தலத்தமாந்தர சனந்த னோடவ
னெத்தரு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை
மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேருவா
னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டிற்றனர். (௪௨)

அரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்காப்
புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி
விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்
நெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (௪௩)

அலகில்பன் மிடாக்கெட் டைல மார்த்தனர்
பொலியும்*வற் சலர்கா வேண்டும் போதெலா
மிலகுதோ கனமுற யாத்திட் டாரவைக்
குலவில்பல் லுணர்நைந் தொளிர்பல் சாலையில். (௪௪)

அப்பொழு தப்பெர்ழு தாங்கு வேண்டிபால்
பொற்புறு தயிர்மிடா நிகைகள் பூரித்தா
ரொப்பறு சுகந்தமெட் டிலகுஞ் சூழ்பசுத்
திப்பிய நெய்க்குட மனேகஞ் சேர்த்தனர். (௪௫)

நெக்கெழு வின்சுவை நிமிருந் தைவிக
முக்கனித் தொகுதிபன் பூரி வெற்பின்வான்
மிக்கெழுச் செறித்தன றேனை மேதரு
மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர். (௪௬)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர
முதுக்கைழ் ரசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்
பொதிக்குல மனேகழுப் புடையி லாங்கலிக்
கதிர்க்குல கோடிமேற் கவினச் சேர்த் தனர். (௪௭)

* வற்சலம் - இளங்கன்றுப்பசு.

திணியகாழ் நறுங்குற டிரிஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூத் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வா தியின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில வாக்கி வைத்தனர். (சஅ)

பன்னிறப் பல்வகைப் பனகில் சாலிந்
ளென்னவு மனேகவெற் பெனக்கு, வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றாய தண்டுல
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார். (சக)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமுந் கந்தி லாநிய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனகிரை நிறைத்த மைத்தனர். (சு0)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பாஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லர சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லெவள் ளெருக்குநா யுருவி மூவைத்தும். (சுக)

திசுழ்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னுதிய
பகர்சமித் தெலாந்தனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாரரோ. (சுஉ)

மலிபசுந் தருப்பைகண் மரபிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிக்கொணர்ந் தாங்குப் பைம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன. (சுங)

அறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாடியாற்
சிறியன பெரியபல் நிறத்த பாசன
மிறைசில யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர். (சுச)

கூவிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிற்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூலின மீனினம் புவன கூர்மமுன்
ஞவன பொன்மணி யால மைத்தனர். (சுரு)

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி விளங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திறத்தேங் காய்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர்.

(௫௬)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாம ராதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னார்களால்.

(௫௭)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவிற்
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாட காம்பாங்
குலவுமொவ் வோர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி னளவுறாக் கலைக ளார்த்தனர்.

(௫௮)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகன கக்கு வால்பல
நிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொண
விதிர்ப்புற வளகையு மிகக்கு வித்தனர்.

(௫௯)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்துத் தாய கமழ்தருநீ தளவிரைப்பூங் கல
■■■■ சேர்த்துப், பொற்புறவாய் துத்துகிவி னிறுகச் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிரு
நீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நானங் குங்கு மப்பூப் பாளி
தங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்கர்ப் பூரம், விற்பெறுதண் புழுகுமுத லளப்பி
லாத வினைவருக்க நிரைநிரையா விளங்கச் சேர்த்தார்.

(௬௦)

விரைகமழு நறுந்தூபம் விரித கூங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல விதந்தக்
கோலம், வரமிஞ்சா திக்காய்ப்த் திரில வங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச
வருக்க மெல்லாம், பெருகநீரைத் தனரயாகத் திரவியங்கன் பெட்டிறவொவ்
வொன்றாகப் பேணி யாராய்ந், தரியவெலா மிகச்சுலப மாக வாங்க ணளப்
பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும்.

(௬௧)

ஆரம்பைநெடுங் குருத்தலரும்பருவம் வாய்ப்பவரிந்துசுமை சுமையாக வனே
கஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைக ணு வல்லிபழுக் காய்வகை
கண் மற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பூ ருகத்த தொக்கின்
விதமிருத்தி கைவகைவா லுகவி தங்க, னிரம்புகிவ தீர்த்தவகைப் பொற்கு
டங்க ணிகழ்த்து நிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார்.

(௬௨)

* குரியகிரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளெ லாமல் வெல்லையெலாஞ் செறிதாச்
சேர்த் திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத விங்கேசற் குளநி ரம்ப வருண்மேனி
குளிர்தரமா வபிடே காதி, திவ்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்றொ டங்குந் திருத்
தருமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுற தியலுறக்கொண் டருள்க
வென்னு வேத்திறைஞ்சி வேண்டிபுமே விதனைச் செய்யும். (கக)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருந்திரண்டாம் 'பிரகாரத் தீசா
னத்தி, னவத்தருமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலத்தசா யுதங்க
ணட்டி, நிவத்தருமாற் றுவாரங்கூர் மாத னாதி நீடுறு மேல் விமானமே நிக
ழ்வி தான, முவத்தருபல் லுறுப்பெலா மணிபொ னாற்கொண் டொளிர்
யாக சாலைகளாங் குருற்று விப்பான். (கக)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலகில் கோட்டு மிருகோட்டு வான்பிடியோ டொலி
யாருந், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டங் தீரவருண் மதவேழம்
வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கன்முதற்
சண்டிச னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாரர் விமான மாதி வகைக்கெல்லாந்
தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (கக)

அருண்மலரும் பிரகந்நா யகியெய் மன்னை யமுதேச னிருவருக்கு மருமை
வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தாச்செய் வித்தரம்பை
கழைதிண் பூக, மருமலரும் ப்ஹொடை பொன் னரிய மாலை வளரொளிப்
பன் மணிமாலை மணிப்பொற் குச்சு, முருமலருந் தோரணமுன் னணிக
னெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாங் கொளிர்வித் தானால். (கக)

இன்னனபற் பலமுன்ன ரமைய வேண்டு மிருந்தொழில்க டிருத்தநயந்
தெல்லாஞ் செய்தாங், குன்னிரிக மாகமமுன் னேறிக் கைவந் துறுமனுப்பா
வனைசெய்தற் திரமுன் னோர்து, சொன்னமர பங்ககீ னாதி குற்றந் தோயாம
லகம்புறமுந் துயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவீசர் நான்கும் வாய்ந்
தவரை யாய்து தெரீஇ மயிற் போற்றி. (கக)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல்
வர் காளிப், பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாந்தி செய்யும் பணி
மேற் கொண்டே, னவமாவ தணுவுமுற வண்ண மன்ன தாற்றியரும் பய
னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரே நடத்தி
முடித் தருன்கவென நமந்து பின்னர். (கக)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெய் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி
யைங் கையோன், சத்திதரன் முதலானோர் வேள்விக் கெல்லாந் தனித்தனி
யே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போத
கேச ரிருத்துவொடு சாதகனென் றெண்ணி,யின்னா, ரித்தகுண டத்தோ
மம் புரிக வென்னு வெல்லையுற நியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (கக)

அங்கதன்மே லக கதவேந் துரைக்கி னைந்தாங் கருத்திரிது குருத்துவப்போ
திகா ரச்சிப்ப், புல்கவர்தாஞ் செய்விக்கு மிறைவ னுமப் புயங்கபதி யிடைராச
வனுஞ்ஞை புணுந், துங்கவினைமுறைமையிற்செய்தந்நாண் முன்னுத் தொ
டங்குபுசென் மானிதிக் தொகைகண் முற்றும், பக்குபதி னென்னு கப் பரப்
பித் தாய்மை பணுஞ்செயலாந் தனபுசை பாங்கிற் செய்தார். (௭௦)

பின்னுரிய பிராமணர்த டுணுஞ்ஞை பெற்றார் பெருகுத் தி தக்கினைமுன்
பேணி யீந்தா, ின்னையரு ள்முதேசர் தமைமெ யன்பா ிபிடேகா திகண்டு
கழ வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்ளே ண்டி யணுஞ்ஞை பெற்றுகுறு
செயலெல் லாமிடைபு னென்று மின்னி, மன்னியுடி ிதவேண்டி வி க்கினை
சன் மலரடிக்கு மாபுசை வயங்க வாற்றி. (௭௧)

தேர்ததுபாயப்போதமுதநுதனாந் தியின்மகா ரங்கற்ப் கழ்த்தி வாத்து,
சாந்நிபி வேசபலி கிராமசாந்நி சாற்றி ிட்டோக் கனஞ்சீவ தபையீக்கூர்,
தேர்தநாபு சிளிங்காய்முன் னுவ கொண்டு செய்கிளம்புன் முதனிறைத்
தான் ிட்டகு லக, ளார்நதுதிருக் கோயிலிட மெக்கு மல்கி யமர்நருகோ
ரிவாசமுறை யாற்றி னுறால். (௭௨)

அனந்தரம்ந் ருவுபண்ணி யாகவாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாநியாயந்த,
கனந்தருவிப் பிரவுண்டிமர்பிற் செய்தார் கவினுரவுத்தரபுண்ணி யாகக் கண்
டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சுகி தாவோமந்நிசாவோமஞ் சாந்நி
யோமம், வனந்தருமா வருணிநையு மூர்த்தி யோம மல்தாவாங் காங்குவிதி
வயங்கச் செய்தார். (௭௩)

வேறு.

இருசேய்க் கொருதாயெம் மமுதேசன் வினையுண் டசனிவ ருந்நவகொண்
டெழுந்தருண்மூர்த் திகளை, வருதேச திரிகுல் வ ிதிரமா தேவை டெய்யுமபி
டேகாதி வயங்குறப்பு சித்தாக், கொருவாலென் விடையாதி களிவாரோ
கணிப்பித் தொளிராவீதி விழ்புறச்செய துடன்போந்த வில்வத், தருமூலத்
தெழுந்தருள்வித் துறுமரபி லினைய தருமூல மிருத்திகைகொற் றட்டதனிற்
கவரந்தே. (௭௪)

மாற்றயார் தாம்பாமேல் வயக்கவிநித் தனைய டென்கவந்த வண்கனக பாத்
திரத்தை மரபி, னேற்றிவர்பாங் கமர்ந்தருளு மமுதேசா தியரோ டெழுந்
தருள்வித் தாலயம்புக் கெழில்யாக சாலப, பாற்றிகழ்ச சோமகட தாபன
முன் னிகழப் பால்கைபு சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுவீற்
முளபாலி கையினிநீஇ யான்பால் விராயபல தானியங்கண் மீது தெளிந்
தமைத்தார். (௭௫)

அவிர்தருநில் வகையிருச்சங் கிரகணத்தோடங்குரார்ப்பணஞ்செய்தனைய சிவத் துவிரசொலா மன்பா, விவர்தருபொன் ஞாணிமட்டா பந்தனங்கைக் கொண்டாங் கெமதிதைவ னமுதசுயம் பிவிங்கேச னிமய, நவிரம்வள சீலையேமு னெவர்க்கு ருயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்பமுறை புரிந்தபி டேகாதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கனைய தேவேசன் முதலா னோர் திருத்தருசங் கியியில். (எசு)

தாயதுகி லான்வடித்து ம்ணங்கன்பல் தொகுத்த ஆநீர்பூ ரித்துனபொற் குடகன்பிர தான, மேயவருத் தனியட்ட வித்துயே சாதி விதமுறத்தா பணம்புரிந்தாங் கமுதேச விபுவை, யேயாதனிச சுயம்பிவிங்க விம்புநன்றிக் கும்பத் தெந்தையே வந்தருங்கென் றிரந்திரங்கு சின்னா, னாயிசனி லமர்ந தெனியே மட்டபத் தனதா னனாத் தயின்னீண் டெழுந்தருள் யாமர்ந தருந் க வண்ணம். (எஃ)

ஒருவாத தனியமுத லிங்கயரு விதாந மொருவரிசென் றமர்க்கருளேல் பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்சிகைபொற் றேகாய்பா விவருத் தெரிநூலா தியலேனைத் திருமுடிப்பத் திகழ்வ, வருணீரிற் குவிர்ந்தாமண கிறைத்துபூ ரிதமா யமர்திருத்த திருத்தகுடட் டகத்தினிபொன் ருமே, பெருமானே திருமானேர் வருமானேர் பாகப் பெம்மானே யம்மானேந தியகாத்தெம் பிரானே. (எஃ)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென் விபவமெடுத் திருஞ் சுருதி விரிப்பதையுன் றனையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ணலோ வெனவே யடுத்தெத்தாங் கிரப்புமொழி யளப்பில் சொற் றழைக்கு, மாண் டருமம் திரங்கெடுத் தோதிநியா சாதி மரபினிற்செய்தனையதடத் தாவா கித் தேனை, யேண்டருபொற் குடந் தளிஞக் கவாவந்து சுனமா யேய்த்தரு ள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (எஃ)

அருளுருவா யமர்தருளெம் பெருமானே யருகு மன்புருவாய் கின்றிர்த்து வேண்டியலிற் குடத்தின், வருதன்முனக் தெரிதலெனப் பரிசுலிஞல் வயக் கி மற்றனைய பொற்றகம்பை யருச்சித்தாங் கேனை, யொருவிக்கடங் களும் பூசித் துடன்பாத்தி ராதி புபர்தானம் புரிந்துதனித் தனிபுட்டி ணீட, கிர மேலக் கிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துக் செல்லடிமே ளெதுவன்றமெல்ல நடக் கின்றார். (எஃ)

முத்தாரா விருதமுழுக் குடைகள்சா மரங்கன் பூரிவிடைக் கொடியாதி வரிசையெலா லெய்ப்ப, வித்தார மாநதர்வத் தியர்குதர் வீர மேதருமங் கலம்புகழ்கள் வித்கெடுத்தப் பாடப், புத்தேனிர் கற்பகப்பு மாரிநனி பொ ழியப் பூதேவ ரக்கதைது யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிநீர் பஃ நறுந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் னார்ப்ப. (அக)

வேதியர்கள் சிலரொதுரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர்க்கமது வர்க்கமும் பாணக்தூ நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வோதனம்பல் கனிகள் விதைபசுப்பால் பாயசாதாம் பூமுக வாச, மாதியன வளப்பிலை வடுத்திடுத்து உவேதித் தாதிசைவ குலமறையோ பண்ணைவிடா தொழுந்

நிருபாது * பிருமறைக னெதித்தினுப்பார் போற்ற வெதிர்சன்ம பாலம னையோர் சுவத்துகளங் கிணைப்ப, லொருவாம லெப்பாதுள் சிவாக மங்குண் முழுக வுருத்தியா நமசு ம சுகநீர்னி டோகசுப், பெருவாய் ய தருபுளாக் கபச நக பஞ்சப் பியமசுக தாமனுக்கண் முதலாயபெருகத், திருவாருந் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருத்தின யா ருருத்தியி னுதிதியினை மலிய.

(அக)

மாபுளியர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்கத மனங்ககிகுநா நெககுரு குத்தககதிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிநா சார்த்தவா வேணைச சாற்றிப் பற்பலாக தையர் தவா வெவ்வா, மேமுறக்கண் டுதவன்மே யானெய்தவப் பேறென் நெயயாக வானாத மெவவாய் ய டுதோத்தே, துமுளியர் போற்றபதஞ் சரியாம யானகன் இருபர்துவா வி ராசு மமண்பின் இருடா.

(அ)

கண்டவர்க் கின்றவர்க னென்மையா மெவ்வக காத்திததுணை யுமறி வரிதாகி கவின, மண்டிவர் பாப்புதிருப் பாவாண மேழ்நம் மொழிவாக் தொருடேகி மகாயாக சாலைத், தண்ட ருப சிவவாய் லெழுக்காய் போச தத் தகம்பினகன் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாக கமபத, வெண்டருவே திகைகடபிற் றென்னியினின் நெதித்தாக் கிருத்திபேவ தனமுதல் வினிகு புரீறு மகிழ்த்தார்.

(அ)

பரிவாச கலசமொடோர் மகசாலே தோறும் பண்புறவாக் காங்குந் திற்பு னையோ மாதி, மடபோடாந் தியுதொடங்கு கருத்தால்த தோறம் மகசாலே யினைப்புண்ணி யாகவா னனான, தருந்தாக கலியபு னையுண்த் தெய்தம் பொற் தகம்புகரின மருந்தருளம் பூர்த்திசனாக் கெவ்வா, மருளா வட்டே கம் பாவனையிற் புரிவா ராணி மத னுகிவிது திகழ்வெதித் தமைப்பார்.

ஆன்னதனி வன்னியிலைப் பிதான குண்டற் தாருறைதா பண்புரிந்தா ரதினின்னு மெடுத்தே, பன்னுளவே னையகுண்டங் கள்ளுறதா பித்தார் பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமச செய்கன், பன்னரிய வித்தார மாக மலி சமித்தின் பகுதிகள்குத் தானன்குறையலிகடேகா கிருத, முன்னுயலி கோக்கடரு சுத்திசுறை துத்த முதிர்களுவ வசியானித் ததிபாலி ராந்.

* இருமறை-புரிடவேதம், தமிழ்வேதம்.

திலமதுவா னெல்லெவைவீ வாரசிதை சாலித் திரள்வகையக் கதைசாமை தினைமூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சத்துமா முர்க்கமா மாட மிராசமா டஞ்சண கங கோதுமையா டகமுந், குலயதுதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கரையின் குளநீலோற் பலங்கமுநீர் குரதாதி மூல், ஸுக்ருணை பல்வள்ளி சகுடாதி பூலா நயங்கிபூக்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (௮௮)

மாதுகோர ரங்கமரம் பாடியெயன்றென் றிஹுடபல் வகையாறு கனிகண் முநீர் வருக்கையங் கனிகள், குததறு கனிகள்கொடி முந்நிரிகற் குரஞ் சுவனல்கு சாதிவகை ஆயாச கண்ட, மேதனநற் பாகதூற் புலவந்துனித் தேர்ந்தோர்ந் துஞற்றுவபல் வருக்கவகை யுலப்பிலன் வெல்லா, மேதகமா டாபூபஞ் குபபூ ரணமே முதிர்சுவைநா னுகோணஞ்சட்டுவியே *முர்க்கம்.

பாயசமெள் ளுண்டைமனோ கருநோயை றிரட்டிப் பானிறைசந் திராபூபங் களுபுப முதலா, மேயவளப் பரும்வகைய பண்ணியங்க னெல்லாம் வெட்டி வே ரிராமிசசம் வேப்பனிநீர் புழுது, தூயசுகோ ரோசனை குங் குமப்பூக்கத தூரி தூறுககர்ப் பூராதி கத்துரி மஞ்சன், பாயசறுங் குங்குலியஞ் சடா மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட ரெரியரிசிப் பான்முநீர்ப் பசகை. (௮௯)

வலையுஞ் சாதிக்காய் பத்திரிதக் கோல் மிலவங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச மெல்லாஞ், சாலிதை தாம்பூல் முகவாசஞ் சீநதித் தண்கொடிவெற் றிலைக் கொடிமுன் றுயசறுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லார தவயபது மாதி நீர்ப்பூ மந் தாம்பா டலகன்னி காரங், கோலையம் புன்னாகம் பாரிசா தம்பூங் கொன்றைபஞ் செருகுதியகிழ் கூவிளஞ்சண் பகமே. (௯௦)

பன்னிதா டுடஞ்சுவே தார்க்குகே தகைதண் பலாசுஞரா வட்டிபுதுண பலா வலரி நறவம், வன்னிதாத திரிலிகுந் நாங்கஞ் செசசை மாவிலிங்கை குருந் துவிளா மாநாவன் மருது, பெண்ணிஞ விரைகிஞவை சுததுமுதற் கோட் டிப் புவகைமென் றவரவகைகந் புனிசுவலம் புரியே, துன்னுநறுஞ் வெவ் வநதி கொக்கிறகு பசை தும்பைமருக் கொழுநதுசிவ கரதைகதிர்த் துள [பு. (௯௧)]

முதலாய் ஈலப்பூமா தலிமயிலை மல்லி முல்லைநறுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற் கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலயிஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின் மேலுளனி மிக்கதிர வியமந், புதமாக மனுமுறையா குதிசெய்தீந் றினிற் றும் பூவெரு வாசமுநிர் புதியநதந் தேங்காய், பதமாரின் கவைக்கனிக் கெடைமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிகுச பலமுதற்பல் பொருள்கன். (௯௨)

* பூர்க்கம் நண்டு உலேதஞருகயாப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.

* சண்ணவதி=தொண்ணூற்று.

இனியசுகோ கிருதமுதற் சுருக்கினிறைத் ததன்மே லீருஞ்சுருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு வெடுத்தே, பனிவனிகண் முற்றுமே லெழுத்துவலஞ்
சுழித்தாண் பாரித்த கிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொல்ப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்றெழமா பூரண குஞ்செய்து
நயந்தாகு, கணக்கட ள்வாசவமு தேசர்முத லோரை யவாவர்தங் கடங்குநீற்று
சுணையாற்று கிற்பார். (க௭)

மணங்கமழுந் தூபது நெய்த்தீபு கோட்டி மலிகவைப்பால் வருக்கவோ த
னமாதி பூட்டி, வணங்கவைபின் னருநீட்டி மாஜீப நீட்டி மலிநாளை
குபாராம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்கனிமெ யன்பின்மணை கிரியாதி
கூட்டிக்குலமறைசொ றிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் சூட்டிக்கு, கணங்கெ
ழுநா மாவரிநா வெடுத்தினிதி லூட்டிக்குப் பூர மாஜீபு குழலவடை காட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமே லினந்தரேந் நின்றாக காரியமுஞ் செந்தமிழு மாய
பர னுவந்த, கணந்தருமா ரியவேத நின்கவைமா தூரிய கவின்றருந் ரியவேத
மிரண்டுமெடுத்தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றருங்
கெதிர்த்தபா ரெவர்க்குமிரும் பூதியிச சாத, தனந்தருவர் தினந்தொழுவிவ்
வகையிருநா லமுதலில் சாற்றுபு சுணையுரித்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (க௮)

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய திடையிலைநா தனவிம்ப
நயனோன்மீ லனமே, சுத்தசல ள்வாசநகர்ப் * பதக்கணந்தா னியமேற் றேறிய
வாசஞ் சயனாரோ கணமாதி புரிவார், பொத்தசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சுணை
மன் புர்ஜிவிம்ப குத்திரவீட் சணநேர்வா லுக்கமே, மத்தினமா ளியாசமே
யநகிரதா பனமே நாலிருபந் தனமேலுஞ் சுவணபந்த னாதி. (க௯)

நவந்த லேபனமே தைலாப்ப யக்க நலிற்றுமுடித் தகசொட்டி ம விம்பா
யாதி, யலிந்தருசஞ் சோதனமே விம்பகத்து யாதி யவைபுரிவார் புவிமுழு
னுனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிநா விம்பபட்டா பந்தனஞ்செய துவப்பா
ருரைபரிசா குதியா சார்சுணைசெய் தெழுவார், திவியமகா பூரண குதிகள்
பூ சுணையாத் திராதான மகாதான மாதிபுர்ஜித் திற்பார். (க௯)

பின்புசிவத் துவிசுவா சாரியர்க டாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புறதை தலபுட்டி ணீடொர மேற்கொண் டாலயஞ்சு பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபேர்த், தின்புமலி தரப்புதுப்பும் பாவாடையிடை
வைத் தியவங்குயிணைக் கல்கைக் கை கடங்குளின்மே லிவச, முன்புலருங்காணி
கழந்த புபசாரத் செண்கான் முதிந்தருபந் பவகைய புபசார மொய்ப்பு,

வேறு.

ஆர்வமிக வுடலசையா வழுகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வதிகை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புருது
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காகரு
தார்வனாவ் விம்பகுல் சமீபமுறத் தாபித்தார். (க00)

அந்நிபயார் சாதகும்பத் தவிற்கும்பங் கள்ளமரு
மந்திரமா மயமுர்த்தி மானவிம்பங் களிற்பிரம
பந்திரமாரக் கத்திய நுனினமுநீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யண்புருவாய். (க0க)

இரந்திரந்தி யாசகமுத் தினாகாட்டி யினிதேத்தி
ந்ரந்திரமா கத்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* துரந்திரகு கரந்தனின்மேற் றாக்கியெழுத் தாக்கமொடு
வரந்தருமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (க0உ)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் துவகைமிகுந்
பதஞ்சலியாம் பணிவேந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா சிமிர்ந்துளங் றிருமதகிற் பெருகியெழு
விதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருகை. (க0ங்)

எதிதொழுதின புறவபய னிராசகு டாமணிவேந்
சதிமகிழ்வுந் துடன்றா வழுதேச னுமையாதி
பதிவதாள்ர்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (க0ச)

ஆங்குடனே நவவாச மணிச்சருச்சித் தழுதருத்திப்
பாங்குறுபா ளித்திபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளியெண் டிருநீறு திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞ்ஞவித்த வொருசேடன். (க0ந்)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வயிடேகந்
தொடர்பாய பொருளபுத நியுதமெனுந் தொகைபெருகத்
திடனோடு செயவளித்துந் செயவித்தார் கவர்புரிபு
மடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (க0சு)

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரணவளைய மவர் * வசதி
யிற்பிரிய மூறநகர்வித் திருந்களியிற் நிருந்தவழைத்
சொப்பரிய பெருவாழ்விந் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியோ
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாறு மெதிராமோ. (க௭௭)

நகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் நாமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுதால் பகர்முறையேற் றருந்கவெனப்
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைசுவனும் பரவரைகள். (க௭௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
லற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகணனி புனிதமுற வினித்தளித்தான்
பிற்பாவி யவர்கிறைந்த பெருந்திருக்கூட் டம்பணித்தான். (க௭௯)

முற்றினமே முதலாக பூசுநகர் ருணுலோர்ந்
தற்றவருந் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவநீர்க்கை
பெற்றான்பூ சணையினிமை பெறுவேத சிவணமு
ஊற்றமகே சுரபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (க௮௦)

முதலியபல் வகைசிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்தாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (க௮௧)

இவ்வகையே கும்பாவி டேகதினக் தெனையவெல்லா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டிசனோ டவனியுயப் பவனிவருந்
திவ்வியகண் மகோற்சவம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (க௮௨)

வழிநாளுந் கலியாண மதோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிஞான சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குமாஞ்
செழிநீறு கண்டிகைமுற் சிவவோட மினிதிலங்க
விழிநோர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (க௮௩)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய் மேதகைய வுற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டலசியம வபிடேகார்ச் சணையாதி
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (க௮௪)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.

† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி னுடொறுமவ் வினையமுத சுயம்பிவிங்க
மைவருமா மணியிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுக்கொண் டிருமூன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுந் திகழ்வுறுமா நயமித்தான். (க௧௫)

நித்தியநைமித்திககா மியமெனநூ னிகழ்த்துரிய
லுத்தமபூ சனையகைக னொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரிதை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சுவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா நயமித்தான். (க௧௬)

எல்லாமு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வல்லொரு நிதினோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லொரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைச்செல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான் (க௧௭)

பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநா யகிதளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரகிட்கம் பங்குபொரு ளொரோர்வருடந்
தன்னிலுமாய் குறுவினாவாற் றப்பாது தரற்குரிய
நன்னிலமவ் விராசு டாமணியா நரேந்திரனாள். (க௧௮)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத நிரையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனா லளிப்பித்தான். (க௧௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூதவனப் பிரதேச பால்கராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிகையிவனா. (க௨௦)

வீதிவழிமுன் றனித்தனியவ் வியனகரி னாங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலினையோர்
மதிதருபூ சனையகையு மனுநாத னிமாசலவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனையகையும். (க௨௧)

தன்னாலந் நகரிடைமுன் ரூபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னாநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
தின்னாமுற் றெழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னாநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியமித்தான். (க௨௨)

இப்படியிப் படியுய்வா னியாவுமியற் றியசேடன்
மைப்பழிவ னளித்தருளான் மார்த்தமா கதவிலிங்கத்
தப்படியர்ச் சனைபுரிந்தே மன்னையிடத் தழுதேசன்
றுப்படி கடினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறுகான். (௧௨௩)

வேறு.

மரபினி லையொன்பாளுண் மண்டல வடிவே காதி
தரமிக முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நாபதி தரிசித் தின்ப ஔலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பரவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகண் றார் புக்கான். (௧௨௪)

மகியர கிராச ரூடா மணியவ ன்கன்ற பின்ன
ரகியா சனைய கான மகலரி தாகி யுள்ளம்
பகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ரருட்டே னுண்டு
சுகிதரு பமா மாகச் சூழ்வாந் கமர்ந்தா னென்னு. (௧௨௫)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்திர ண்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து மென்னுச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூதனோதும். (௧௨௬)

வேறு.

உரைத்தவர் வினவினர் நிருப்பணி பணிபதி யுளுற்றிய சரிசமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக ரிதிக்குறை நிறைசுக மடுத்திக லவன்முழு துறவாழ்பு
பரத்தினு துக்கு முழுச்சுக வகைபல பவத்தொடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ராண்டி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்துவி தரிஸிப னுறுவாரோ.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவீருத்தம் அசுட.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய நிருப்பணி யாண்கொடி நத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தாத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நவிற்றிய
கனந்தருமிக் கதையினித்துறுகவின்பெறு பொற்புள தெனச்சொலு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்திறை யெனந்திம னத்தனி மிகுத்தரோ. (1)

வேறு

அனந்தரஞ் சனறகு மார வனந்தனாக் கமாந்த ந்நாந்
கனந்தா கரத்தி னோடாச சனைதிகழ் கால மெல்லா
முனந்தா லீமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னா
வனந்தான றளியுட் சென்று வழிபடு ரியதி பூண்டான (௨)

போற்றமிப் படியான மாரத்த பூசனை புராதத சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பஞ் மிருந்தவந் திருநக வங்கட
டேற்றநிக் கெழுமு ளசதிற நிகழுமெய யன்பின் மலந்
வாற்றிவா ழனைய சேடந் காண்டுமு ள் தந்நந் தாங்கே (௩)

சினகம் பியமசு தேகிசு செரிசுனா னந்த மீகட
ரினகா மணிசெய சூட ர் திரு மபைவேந் கொருநாண் முகந்
டினகா வி மந் தாங்கிசு சிவாரசனை சிவாக மககா
தனகாச தியாறு மாவந் கழைத்துப் காண் மெல்லொம் (௪)

பெருகிய வமைபித காசுப பிறங்கிய கன்போ வாலிப்
பருகிய னீடி னொற்றிற் பழகணித த்ருக்து கூல
திருகிய லொழிசுரு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ஞருகிய சைவ சுந்தி யு ந்முறை யுஞ்நறி யேகி ()

பெரியநா யகிதான போற்றிப் பேணிந்ந நிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில் பெரிதவந் சடைநதைந் கையோன
றுரியன யகீத னொருந் தாயமா முகனைப் பூசிசு
துரியன யிலி யாதி பூசனை யுஞ்நறிப் போந்த (௬)

வேறு

திருவமு தேசன நிருமுனம் வடாத திசைமுக னாகவாங் கமாந்தா
னொருவருந் திககு பந்தன மவருண்டனமனு லொடுபுரிந் தவற்றான
மருவபூ சனைசெயிடசுதிட ரொன்றும் வராவகை காவலா வயககி
யிருகா ரியாசஞ் செய்துமே லிருகா லிருபெருவிர் லீனினறெழுந்தே (௭)

வானநனி பூலா தா மட டிணநி வழுவதா யுச்சிபட டொன்றாயசு
தோன்றுவ தாகி யுடடுவாத காய சுழுமுனா காடிநி கொடியே
போன்றொளிந் திதயங் கண்டநா வடியே புருடுப பிரமந் திரையந்
தேன்றிடசு திடைபிக் கலைமெ னு நாடியிரண்டொடுமபின்னியகாகி (௮)

கருதுமவ லிருசு யாதியைந் திடசு துந் கமலவைந் கருமபதோ முகமா
யொருவந் தன்பாற் கொண்டது வாகி யுட்புறம் பழுதந் ருணா
தருவதாயப் பரம் விவேமாமா ருப சுததியாயப் பகதியாயத் தியானித்
தருமையிற் சிகாமந் திரத்தனிப் பீசு மாயவூங் காமா மனுவை. (௯)

இருதய கமல நடுவினிற் தீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூசுகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவற நிறுத்தி யனையலுங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா துவாத சாந்தமேற் சுழுளு வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (௧௮)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்தினா யதனால்
விசிவுந் று யதோம காம்புறு முஞன மேனிரிந் திலுதறப் புரீஇருன்
மருவுதா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருநிரே சகம்புரிந் ததன்மீறற்
பொருவளி பின்னும் பூசும் புரிந்தப் பூசுக வளியினான் யனடாம். (௧௯)

தனிவன சத்தி லமர்ந்திருப் பவனாய்த் * தாயகா காயம்போன் றவனு
யினிதுறு சாந்த டீசமா மயனா யிதயசம் புடிதசே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட சத்தினின் றெரீஇய ருத்தனாய் சூக்கும னாகிப்
புனிதலுங்கா முடியனாய் பிந்து பூதனாய்த் த்னிசரா மயனாய். (௨௦)

நிலவுமாண் மாவைப் பாவனை புரீஇமுன் னிறுத்துமங் வளியைமே லேற்றி
யிலகுசங் கார முத்தினா யதனா விதயங் றனையசீ வனையங்
குலவுபல் டீச சகித மந் திரத்தைத் கூறியாங் கெடுத்துமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் நிகழ்பர சிவனிடைச் சேர்த்தி. ()

துயனிடைச் சத்தி பரிசமே யசமா லவனிடை ரூபகந் தங்கன்
வயவருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்விந் துவுமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசேர்ந் தொன்றிய சூக்கும தேகச்
செயலறு சத்தி செய்துபின் றால தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (௨௧)

பொன்னிற் தவிர்த்தி கலாமயங் கடினம் புகலுகாற் கோணமுன் னுவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்தகாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ராகும் பகத்தினம் பீசத் துடனிலிந் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் படநகத் தைம்முறை கூறித் துவாவளி துவாதசாந் தம்மேல்.

ஏறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வல்புக் கிரேசுகத் தாச்சுழிந் திதனோ
டெறில்க் தாதி பிருதிவிச் சூரித்தர் யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேவின பாவனை புரீஇப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ் பான்மதி வடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்பபூ தந்தா னாகத்தன் றேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்கூற் பீசத்தோ டியைய
வோதுறு பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்பட ருகநான் முறைசொற்
ருதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (௨௨)

* தாயகை ஆகாயம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிநற மப்ப பூதந்தீ மயமாப் புக்கொழிந் தெனநீனீந் ததன்பி
னொழிவில்செந் நிறமே வித்தியா கலையி னுருவமுட் டினந்திரி கோணந்
தழுவி ய லங்கி பூதம தாசத் தன்னுட றன்னேப்பா வித்தே. (க௮)

தேசமுப் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டுற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியையே லேற்றி யிரேகிந்து ருபமுள் னாமந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனந் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நீனைந்து
காசறப் பின்பு கருந்தறச் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (க௯)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை நீனைந்து முன் போலக்
கதுவிரு பீச சக்திமந் சாந்தி கலாமனு வும்பட ருக
விதமுற விருகாற் புகன் றுறு கால யிடை யினந் பூக நியற்றி
முதுசமு ருனையா விருமுறை யேற்றி மூதகு துவாதகாந் சத்தில். (௨௦)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிறு குணங்களு நீக்கி
யுன்னுடய வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாலித்தாங் கதன்மேற்
கன்னில் பமுகஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தரல் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட றன்னை முன்னிமேற் பீசமொன் றுடனே. (௨௧)

சாந்திய தீத கலாமனு வும்ப டந்தமா வெருமுறை சாற்றித்
தொய்த்திவ வளியை யிடையிற் பூ ரித்துச் சமுனையா லோர்முறை யேற்றி
யேயந்தபிங் கலையா லேகித்தா காயத் தியைகுண சர்க்கமொன் றினையுங்
காய்த்துபின் னனைய காயமேற் பரமா காயமாம் விந்துவின் கலந்து. (௨௨)

இச்சகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநீனைந் திவ்வகை கால
சுத்திசெய் தனைய பிராரத்த தேகந் தொடர்புறு துரிசெலாநதொலைய
வத்திர மனுவை யும்பட ருக வரைநதுகால் வலப்பெரு விரலிற்
சித்திர பாண வெழுப்பியவ் வெல்லாந் தீந்துறத்தகித்ததா நீனைத்து. (௨௩)

ஆயபின் சிவாய வெளசடென் ரேதி யர்யநந் துவாதகாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவிந் துவின்னமு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக
காயமுட் புறம்பு நீனைத்ததா நீனைது கருதிய விருதய நடுவி
லேயதண் டிலைபொற் கருணிகை முதல வியைதரு சலசமென் மலரை. (௨௪)

ஆதன மாக முக்கலைக் குழில யால்மைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ருபகூக் குமமெய் திகமுநாந் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தானீனைத் தனைய மிளிர்தரு சூக்கும வுடலி
லேந்துது துவாதகாந் தத்திற் சிவயா யுடனயர்ந் தொளிருயான் மாவை. (௨௫)

அனைபசி வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரொளி யுருவுடை யவனா
யினிதுதா பித்தே சத்திமந் திரத்தை யியம்பியாங் கதனிநாற் சலக்குண்
டனகமாய்ப் புருவ நடுவினின் ரொழுது மமுதவென் னத்தபி டேக
நனிபுரிந் தாக நியாசமே வியற்றி நாடுறு மிவ்வெலா யுமைந்த. (உச)

விரவுமைப் பூத சத்திமுற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பாவுமன் பொடுமந் நாடியந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமந் குலத்தோர் நாளநீண் டிதய வரையுற் றதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிர்ந்த வுரைத்திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் பழக விலிங்கொன் றிருப்பதா நனைந்து
புனிதபூ சோப காணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற் றமைத்துளக் கமலத்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் ருபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளங்கன் பத்திர கருணிகா திகரில். (உஅ)

சாற்றுமா தார சத்திமுற் குடியா சத்திய ருயவா தனமிட்
டேற்றவப் பழக விலங்குகற் றிடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை நீவேசித்
தாற்றுதண் டபங்கி ருண்டபங் கியா சம்புரிந் தவ்விவங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே.()

நேத்திர க்யாசம் புரிந்து பி னாத ககரிவாப் பழகமா விலிங்க
மூர்த்திதன் பிரம ரந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாக னாதிபர்க் கியங்க ணவிற்பித யாதிய நியாசம்
பாத்தியா சமனாக் கியமலர்த் தானம் பயிற்றிகன் மாலியங் சுழித்தே. (உஅ)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னொ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்
தவளவொற் றுடை சாத்திவெண் ணீறு சாதமுன் னணிந்துல யாங்கந்
திவியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நீவேசித்
தவிர்பொ நவேத னம்புரீலி முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (உஅ)

துதிபுரீலி நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே னின்றொழு கமுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
ததியுய மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திர சத்தியோ சாதமுன் னாகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடுத் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாஅ சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமங் விலிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச கித்துத் திக்குபந் தனமும் பிறங்கவ குண்டனந் தானும். (உஅ)

தேனுமுத் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்ந் தொளிரும்
வானிரிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைந்தினிப் புறத்து
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் றிரந்தனு மதிபெறீஇ யுவந்திம்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாதோ. (௩௬)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பந்தனம் புரிந்தப் பணியிஞ லெளரிந்தழன் டிதிலு
முத்தகு மகழ்தர் ணிவலச் சூழ்மும் முறைபுரீஇக் கவசத் தி னுல
மைத்துறு தேனு முத்திரை ளத்தி மனுப்புகன் றுஞ்ஞரியம் மாண்பால். (௧)

தாவிலாச் சத்தி சமுதமேல் கீழிற் சார்ந்துகுழ் சாலமா நினைந்து
மாவருக் கியவ ட்டகையையத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன செல்பு ரிதமணிக் கலசம் பயின்புரு நடுவரை யுயர்த்து
யோவிலல் விநதுத் தானன் னெழுமுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௩௭)

உள்ளுறத் கொண்டு மெல்லென விழித்தவ் வுதகத்தை யிதயமக் திரத்தவ்
வள்ளவட் டையிற் பூரித்துச் சாத்த மலரறு நக்கதை வில்ல
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நலிற்றுறு பிரமபஞ் சகமே
யொள்ளிய விதயா தேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலேநத் திரமில். (௩௮)

அங்கபஞ் சகமே மூலம் மொட்டா டிருச்சித்துச் சுகிதா ளனுவாற்
கொங்குற வாயிந் திரித்திட் சாவ குண்டன மத்திர கவச
முங்குணாத் தியற்றித் தேனுமுத் திரைதந் துறுசிவ மூர்த்தவ் வுதகக்
தங்குதன் தலைமேற் புடோட்சித்தத் திரத்தார் நகுதிர வியசமு தத்தும். (௧)

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் ணஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வயிமந் திரித்தவ குண்ட தேனுமுத் திரைகொடுத் தவைய
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தேயக்துமந் ணஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் திரைதந் தின்னமு தாக்கியிவ் வகையே.

திருத்தகு தான சுத்திபின் விசோட சிவார்க்கிய தாபனச செய்கை
கருத்துற னுறத்த திரவிய சுத்தி கண்டுபி னமுதநா யகனை
யுருத்திரு மேனி கீண்டுபூ சனைதா னெஞ்சுசா தியனுஞ் றுதலே
யருத்திரால் விதிசெய் றச்சிவ சாதி யாகத்தா னஞ்செயல் புரியும். (௪௦)

நலனுறு தனகா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றப ரிட்டு
மலர்தன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசந் தனத்தின்
றிலகநெற் றியினைத் திரம்புகன் றணிந்து சிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தலைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௪௧)

கராவிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மென்னியா யிருந்து
வரமிசு மூலா தாமமுற் புருவ மத்தியாம் வந்திடம் வரையும்
பிரமபஞ் சுகமேற் பிரமரத் த்ரந்தம் பேசுறு ஈடங்கமென் றிருபாற்
றமிகு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வோடுமூச் சரித்தே. (௧௨)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மார்புற வஞ்சலி கங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேஷ வள்ளலே யெள்ளலே யாதும்
மந்திரத் தமர்த்தோ யாசையா லேழை வழிபட வேலற்றருள் கெணந்.
மந்திரத் தன்பி னகநெகிழ் துருக மாபினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியநற் சிவகா யத்திரி மனுவா ள்ட்டபுட் பாதியர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருக்கியங் கொடுத்துப் பரிமள தூபதி பாதி
புரிபுநின் மாலி யங்களைத் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினி் சாணத்
துரியசண் டசார்த் தம்பிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தாத் திர மனுவா
லன்னபின் டிகையை ஈலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டசப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபதி பம்முன் பேணிநின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமூ லத்தால். (௧௩)

தரமிசு சுகந்த தைலமே யெவைவெந் தண்டில ரூணந் ததைநீ
ரரிசனப் பொடிநீர் தாத்திரி மாநீ ரவிர்தரு பஞ்சகவ் வியமே
யிரதவைத் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலகுபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவின வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பீரம். (௧௪)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பஸ்கனிச் சாறிள நீரில்
வலகில வாக விடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னரச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (௧௫)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் ருரைமுன் ஓவ துலங்குந் ருத்திர நமகம்
பன்னுறு சமக மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சந்த னோதக மிமநீர் மண மலர் ப் புன்னமணி யுதகம். (௧௬)

உவமனில் வில்வோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவளவண் டிருவொற் ருடைதான் கவசத் தனிமனுப் புகன்றுமென் மெல்ல
வவிர்தரத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல ரணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (௧௭)

திருத்தகச் சிவபூ வத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தரத்தினு தார சத்திமுற் குடிவா சத்தியீ ருகவொவ் ஷொன் றுங்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவும் கரிசற விரிவுறப் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க ணிறைகராஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து. (1)

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தநிறைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப் புருவ நடுவனாடும்பூர்த்திமல் திரத்தான் முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிமல் ஆர்த்திவந் தென்கிணை நிறக்கி யிறையிரு தயத்தின் மெல்லென வமுத லிவந் கச்சூழ் வறநிலே ித்தே. ()

சிரமூக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பமையத்
திரமிசு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற்
பரவுழர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சசி யாசமைஞ் சிரத்தும்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வக் கிர பங்கி. (௫௨)

விதிபுரீ இப் புட்பாஞ் சுவியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிற் தாதி [த்த
பொதிசடா முடியைத் திலங்கெழிற் பரிங்கு பொண்கரி தருணவெண் ணிற
வதன்மைந் தைம்மூன் தும்பக மொருபான் மலாக்கர மாதிய மருவங்
கதிர்பளிக் குருவாண் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாதிய கவினும். (ருங்)

வீத்தியா தேகம் தனைநனைத் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் பெயர்த்தி யதனுளாக் கத்தனு மின்றே
கொத்துவ் செனவோர்ம் திவிடகவா கார முண்ணுரு தஞ்சலிப் புருந்த
வித்தகு முருவே சனைநிலிவ் கத்தி னியைபுற நியாசஞ்செய் தாக்கே. (1)

வதன்மைத் தினிஷு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை யீதயமே னிறுத்தி ஸூலம் கிரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசார் தத்தம் முதுமணுப் பொருளே யாம்பர சிவனை மோதமெய்ப் போதரிட் களவ நிகலியா பகளுத் தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசார் தத்திலு. ()

ஊர்க்குள் நனைய பரசிவ னிரவி யொளியினாய் புருநி வளாயுத்
 ருங்குமென் மெலன் றிறக்கிவந் திபயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலி யதனுட்
 டேங்குபல் கோடி யிந்தொளி யினனையத் திகழ்மப் புருநி நின்றும்
 பூங்குழிப் வலழக கிரேசக வபியாந் புறத்துநிஐப் புருத்தா ந்நேக்தே.

அகநாநின்மலவிவ்விலிங்கமூர்த்தியின்வந்தமர்ந்தருள்செகன்றுவேண்டடையுப்பு
திகழ்புயல்முதலுன் டனேவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகலரி யறிவி லழுத்துமா வாசனம்மித யம்மனுநவின்மே
தருமுறை யாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றும்ச் சதாசிவ மூர்த்தி. (௫௭)

பிரமரங் திரத்தா லுட்புகுந் திதயப் பிரசவம் புயத்துவீற் றிருப்பப்
புரிபுதா பனிமுத் தினாயின்முன் னழைத்த புனிதனை யிருத்துத லாகி
மாயின்முன் னழுத்து மதுநிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப் பரனை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பான்வியா பகத்தில் (௧௮)
தனதுபே ரறிவு மதில்லியா பகமுந் தங்கியெயன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்நிதானமுந் திரையாற் புரிதரு சந்திரா னமுமே
லனகவர்த் சனைமுந் தளவுவே நகலா தமர்கென வேண்டிபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விலகுருத் தகைவினக் குலதாய்.
சாற்றுங் ஞா முத்திரை யாற்செய் சந்நிரோ தனமுமென் றிவையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசுலை யுமாபதே யாவரு
தேற்றுமா தேவ சுவாகநக கிலவென் றிருததுவிண் ணப்பமுன் புரிநது
போற்றரு மைநத நன்குவந் தனமென் பொன்மொழி புகன்றதா கினைந்து
வேறு.

நமசு வாமிநு சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவில்
வழுத விலங்கத் தேதைபுரி யர்சசனுவ சானவரை
* மல பீதி மிகவெளியே னேர்சன்றருளு கெனமீட்டு
வீமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிநதுகனகமற. (௧௯)
மொழியைஞ் சிாத்துஞ் சவாகாநத மூல மனுவா ளருக்கியமும்
வழுவில் காள கன்னிங்கு மருவஞ் சலிமுத் திரைதகது
தழுவு மீதயா தியசியாது சகந ளவ்வம் மனுவாற்செய
தொழில் லெக்கி யம்புலத் துளுற்றி யிரட்டை யத்திரத்தால். (௨௦)
அவகுண் டனப்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவரு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமு லத்தாற் நடுதரும
சுவத சவாகாந தம்புலத் துய மனுவாற் பதங்கண்முக
மலர்மென் னியினு முறைபாத்தி யாச மருர்க்கி யம்புரிந்தே. (௨௧)
விரைசெய் மலாக் கதைதூர்வை யிளர்கூ வளமென் ள்வையிருகை
த மு னிறைத்தாங் கருளபுட்ப தானம் புரிநது கண்டையிடக
கரனின் றெலிப்ப நுநதுபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வரதன் முகங்க ணசிகள மார்பு பதநேர் தனிகழற்றி. (௨௨)
தொகுத்துப் பிரண வாகார தூலிதுவோ வெனருக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிசுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவினக்கி
முகததுஞ்சிர த்துமுன்போல மொழியாசமனாகவியுளர்த்தே. (௨௩)

பாவ னாபி டேகமுறை பயில மீட்டுங் தைலாதி
தாவில் சந்த னுந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
தூவி சேடார்ச் சியமனுமா தோய மாட்டித் தூயந்றத்
தேவில் விலகு மெல்லியவண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (௧௬)

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு வினாக்கலவைச்
சுகந்த பரே மக்கதைபைந தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னாளு னெனினிருஞ் சுவண கௌபீன
திகந்தமிலகுவிசித் திரவத்திரம் பொற்பூணான் மணிக்குழைகள். (௧௭)

புதி புனை இப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளித்து மூலத் திண்டை முதற்
கோதை புனைநது புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மனார்க்கியந்தந்
தோது மனோ தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா ல்லயாங்குக
காதல் வேண்டல் போகாங்குக கவினப் பூசித் தருக்கியங்கள் (௧௮)

செறிய வனைய போகாங்கு தேவர் பலர்க்குந் திகழ்வளித
திரையீ ஈன முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதுமந்
திறன்ருச் சூலந் திகழ்மகாஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் புகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவால்.

புதயத் தமையப் புரீஇ மூலத் தினிது புட் பாஞ் சலிசாத்தி
யெதிரின் பகாருத் திரைகாட்டி யினைய சுரரா தியொல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனை செய்
ததன்மேற் றாப தீபமளித் தாச மனார்க்கி யங்கொடுத்தே. (௧௯)

ஆங்கு ன்ரைத்த ன்வேதனங்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க னுஞ்ந்றி மிருத்திஞ் சடமனுவாந்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாசு பாற்றி யருத மயமாக்கித்
தேங்கு சபரி வாராய சிவாய னைவேத் தியஞ் சுவகா. (௨௦)

எனவவ் வவற்றின் பெரிடைவைத் திடம்பி ன்வேதித்திம்மனுவாந்
புனித பாணீ யங்கொடுத்தப் புகலா சடன மாத்திரந்தந்
தனகன் கரங்கள் சந்தனத்து ளாலே கவசத் தாற்றுவட்டி
யினமெல் லிலைசாய் ரு கவாச ம்னிதந் தருக்கி யம்மளித்தே. (௨௧)

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பிணங்கோட்டி
நேசித் தாச மனார்க்கியரு நெர்ந்து மளரக் கதை தூர்வை
தேசித் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந் நறைத்தஞ் சலியாவ
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவெண்ண. (௨௨)

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாதி பாதியெலாந்
திகழ்ந்து பரம சிவஞான தேசு சிறைக வெணக்கோட்டிச்
சுருந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கவிகை
தொருந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (௭௪)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டற் கறிகுறியாப்
பரவு புளித மாதீபம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமனாக் கியமளித துப் புட்பாஞ் சலிதூயப் பினமாமுத்
தினாபஞ் சமுகி முத்தினாகை டிருந்த வளித்தா விரநாமம். (௭௫)

சாற்றி யளியா ளிறைவில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்த வலக்கரத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகரத்
தாற்று செபநூற் றெட்டிருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடண்வாங்கி யினிதூற் பவருத்தினாயாலே. (௭௬)

அனையசெபமே கன்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன்றும்
புனிதன் வரத கரத்தின்மனுப் புகன்று சுவேதிக் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டிஞ் சங்கி தாமனுவை
வினைபோர்பதின்காற்செயி த்தளித்தந்கிமலவிவிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னுதியமைச் சருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடங்
தனையர்ச் சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் புசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே. ()

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பையோடி தநிநதியாய்க் கலந்தாங் கிருகண் ணருவியெழு
வுருக வுனமு மிருகாங்க னொளிர்சென் னரியின்மேற் குவிந்தேறத்
திருமு னமுத சுயம்பிவிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்

கண்கள் குளிர் மெய்குளிர் கருத்துங் குளிர்க் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிர்ச் சூத்திரமு னெல்லாங் குளிர் மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர் வெடுத்தோதிப் பணிநது பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர் வாய்குளிர் வழத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். (௮௦)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தே முநது திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி கின்ற னுடனமு தேசு னந்த
வருவுருச் சுயம்பு விங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவில்சுந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் காண கின்றான்.

சூதவனபுராணம்.

மலவிரு ணென்குந் தேசு மலிதரு வேணிகண்டா
 னிலவுறு மதனிற் றுனே நிகழ்பிர ணாவசொ ஞபி
 பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்.
 குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (அஉ)

கங்கையு மதியுந் தானே கணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
 வெங்கொடும் பிறவி வெப்பும் வீட்டிமெழஞ் ஞான நல்குந்
 துங்கமிங் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினோர் கண்டா
 னங்கதம் பலவு மிந்தோ டளாவுண்ணு பருமை கண்டான். (அங)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானரை மதியு மென்று
 ன்றைமதி யமும்புண் டாங்கு நிகழ்துதன் முகமுங் கண்டான்
 முறையின்மும் மலமுகக் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
 பறையன் தருள தேற்று பாலபுண் டாரேந் கண்டான். (அச)

உலகெலா ன்றைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
 நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
 குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கள்வீற் றிருந்தெஞ் ஞான்றும்
 விலகுரு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (அரு)

பொதுமறை யாரின் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
 ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
 புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கன் புகல்பசு பதியே யீச
 னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (அசு)

மிடற்றெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சிறும்
 விடத்தினும் புரந்த தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வியா
 துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திங் குறிப்போ வென்ன
 விடத்துறு மிரேகை மூன்றங் விருங்குந் திலங்க் கண்டான். (அ)

அருளுதம் வருக வென்றங் கழைத்தலி னெலியா நிற்கு
 மிருகமு ந்சமென் தேந்து மிளிர் தழன் மழுவு முற்றேர்
 வெருவுரு வபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
 மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கா சதுர்த்தங் கண்டான். (அஅ)

உலகெலா முறையிற் றன்பா லொடுங்குதத் தனையொ டுக்கி
 நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நித்தியன் றத்வா தீதன்
 மலர்பா சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
 யிலகநேர் காட்டிம் வெண்ணீ நிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அக)

அண்டகோடிகளெ லாமாங் கமர்புவ னேச றெல்லா
மண்டபல் பொருளெ லாந்தன் மகைசுவ ரியலே சம்மென்
மெண்டகு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் லணிகள் கண்டான் (க௭)

புரத்தலின் றெழுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபங் டஞ்சொல்
கருத்தினை யேனக் கொம்பு கமடவோ டிலுரு மீன்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ னகைதரு கபால் மாதி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்ச்சக் கண்டான் (க௮)

தானலா துலகமில்லே சகமலா தடிமை யின்றென்
நேநவில் சுருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனிநிர் தரவி யாபித் தவைலியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனிநிர் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (க௯)

தன்னிலவே றற்ற மர்த்துந் தானுறு ருருவீற் கேற்பப்
பின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்ந்து மேவு
மென்னையா ளமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான். (க௯)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளரருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்குந் வெள்ளக் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கணாபின் காணான்
நலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணான். (க௯)

பரவச னாணன் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வரனரு டாருன் போந்த வள்ளநன் குறிப்பு முற்ற
புரனளித் தனன்கொ லென்ன ஷணர்த்தெழுந் தார்க்கெம் பெய்மான்
பிரசமென் மலர்த்தாள் போற்றிப் பேணியித் துதிசுள் கூறும். (க௯)

ஒருவன யுலக மெல்லிர் மொழிவற ள்றைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபங் டம்போற் றத்துவி தீயபோற்றி
வருபரா பாமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி னேட வாதநா யகனே போற்றி. (க௯)

நாயக மறையொன் றான ஞாதுரு ஞேம னபி
யாயவற் றதீத தூய வகிலமும் விரிந்து நின்றாஞ்
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிர்வ னத்தின்
வாயம ராதி னேட வாதநா யகனே போற்றி. (க௯)

மூதுணர் விப்பி ரோசர் முறைபுரி தூங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ணங்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௩௮)

விரிகலை யாவமோர்ந்த வித்தக ரெவன்றி யானத்
தொருவுபு கன்ம பந்த முறுவந்து முக்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சந்த சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௩௯)

மிருகண்டு சூனு லொன்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்றே
னருகண்டு மறில வீட்டி யாகினித் தியமா லின்பந்
தருகண்ட காள லொண்டே தாரமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦)

வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வுநீ தித் திகிரி தந்தோய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை சூழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௧)

தொழில்களோந் துணையன் றின்றத் தொகைவகை விரிப ளப்பின்
ரெழிவில வசல னீயிவ் வுனவறி வரிதென் ருன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்த மூர்த்தியாம் பிரவ னத்தின்
வழியரு ளாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௨)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிக துவித மாகத்
தன்னில்வே ரென்று மில்லாச் சர்வபூ தேச ரோச
மன்னிய வழுத சூத வனத்தன வரத வாச
மன்னிய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௩)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளல்
பேதறு சர்வு சித்திப் பிரதனே யிரதக் காளின்
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௪)

நித்திய நிர்வி கார நிராலம்ப சிராம யேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பர சாதூர் வேத
துத்திய நிமல் சர்வ சோபண சூத காள
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௫)

அனந்தர வமுத நாத வட்டமங் கனசொ ரூப
கனந்தர கந்த நாதீ காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத கான
வனந்தர வாதி சேட வாதநாயகனே போற்றி.

(க0௬)

சங்கர நீல கண்ட சக்திச் சமுல சாரங்கங்
கங்கர மீந்தி பேச சீரணபெரிய நங்கை
பங்கர சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்
வங்கர வாதி சேட வாத நாயகனே போற்றி.

(க0௭)

வேறு.

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெநதைச் சையா த ணர்ந்திந் தேத் துகிற் பே
னன்றிமகத் தெனிலண்ட மணுவெனுமா று றுனின்ரு யனுவே யாதி
யென்றிடிவோ வந்தண்ட பெனத்தூலித் தெழுகின்ரு யேக னென்னில்
வென்றியுத வநேகனும் விரிகின்ரு யென்றிளக்கும் வேத நான்கும். (க0௮)

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றினைய கலக்கத் தீர்த்து
மாண்பார் வச்சுருதி சாரமெடுத்தி னைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றினையடிக்கி ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவாளுய்த் திருருனம் தாங்கருளிற் றிளைத்தான் மன்றோ.

அகிராசன் செயனோக்கி யருதேசன் மிகுகிழ்வுற் றனந்த கேட்டி
தருராச துதிக்கவா துமாயஞ் சரிசேக் கித் தழைக்கு மார்வ
மிருமோகையுற் றனரிவ் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர்விழைந்த யாவர
தொகமேவி யொருவீடுந் துன்னுகநீ லேட்டவாஞ் சொல்லு கென்றான். ()

அனையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செலிவா யார் மாந்தி
யெனையுடையா யிம்கிரிசை யிடத்துடையா யருதேச வேழையேனி
னினைவரிய திருக்கோல் நேர்காணும் பெரும்பெறு சீரம்பப் பெற்றே
னினியிதனிற் பெறுபெரும்பே டென்பகர்வ தருச்சுயிர் பிலிங்க நாத. (க0௯)

ஆளுஞ் சேட நாயகவருளால் வேண்டுவதொன் றாய்யெ னெஞ்சாந்
தேறாத சினதுபத செம்பதுமத் திருவருளா னாதத் தேனுண்
டேனாஞ் சல்யாம விவணமரும் பெருவாழ்வீ கென்று தாழ்த்தான்
பாறாறு யொழிபாகப் பரமேச னகியிச புகர்தல் கேட்டி. (க10)

அன்புடையா ரொவரினுநிக் கன்புடையா னாகின்ரு யானு லுங்கே
ணின்புடையே நட்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புகிதம் பாங்குத்த முதமருத்தோ சினக்கிடயா முளரி வைப்பி
லன்புத சுயம்புலிங்கத் தெழுந்தருண் தரிசென்பே றினிது தருதோம்.

அனகநின் கென்றும தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயிண்டுப் படர்த்துமுத னமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிலவு நானெம்
முனகமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (௧௧௭)
வழிபடுவோ ரிகபோகம் வருவாது முழுதார்ந்து மரபின் வாழ்த்து
நழுவரிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுமினி ராசு குட-
முழுமணிவேந் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவமும் மூதூர்க்கென்று
மெழில்வளர்பூ ரணை முடிவா யியல்விப்பா யென்றுமினு மியம்பு மாதோ. ()
நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோககுத் திரந வின்று
சமைவுறகன் பெயுமினிற்பா தஞ்ஞென் றதற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
சமைதருமா தேற்றுவிடா கரணமாக பாடியமுங் கவினா சொட்டே
யமைவுறுமா சாகுவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாகவைப்பாய். (௧௧௮)

நம்முரிய சொருபவிய னன்குணாக்தோ றுரணனை நவின்ற துண்மை
யெய்மில்வ னபேதனென வெண்ணுதியா னினக்கவனெ யெம்மை நல்கும்
மும்மலமோ சன்குருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய னாறு
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்த்துவழி படலேகற் கமைதியாகும். ()
ஆதலு லவனையடைந் தனையகுரு பத்திவழா தமைத்து வாழ்த்தி
கோதறவீற் றினினமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருள்புரித்தப் புனிதசுயம் பிலிங்கநடுப் புருந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் தூநாதன் மறைத்துவீற் றிருந்தனனில் வையம் வாழ. (௧௧௯)

பின்னருளா வகிபதிசெம் பியற்கூவ் யமுதேசன் பெரிய வண்ணக்
கன்னமகோற் சவம்வீதியி னுற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவின் காற்றா னாகிப்
பன்னருளா ணையுமறுக்கும் பன்னமையதோ வென்றிரண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளலெத்தாழ்த் துள்ளமெல்லாம் வைத்திட்டாங்கே
வெற்றுடல்கொண் டேகுபுபால் வீரையிற்றன் குரவனடி வீழ்த்து முற்றுஞ்
சொற்றலையன் பணியாற்றித்த னன்னெனென் றருணந்திசொல்க்கேட்டின்ப
முற்றசுனற் குமரமுனி யுழுவலன்பா லெகுகினி யுதக வேராதன்
முற்றவண்முன் பெற்றபயன் சொற்றருள்கென் றிறைஞ்சிடவத் தூய நந்தி.

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூதன்முன் மேலிய முனிவர ண்பு கூர்தர
மாஸறு கதைபினு மங்க னேதுறு மாசிரி சரிதமி துந்து மாதர
மேலுற வினவினர் நன்று கூறின ரேவரு மிசுகக மென்ப யாவையும்
வாலிதி னுசருபு பின்பு மாபதி வாக்கழ லடிபிடி லொன்றி வாழ்வரே. (௧௨௧)

ஆதிசேடன் சிவாரச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௮௬.

சூடபதி கேண்மதி யில்வருட் சூறியைநி னுடலன் விடையரு
திடர்தப மிடையுப காணமுற் றியைதர நியதியி னுடொறுத்
திடமிசு மளிமிக வுளநனி திகழ்தர வருச்சனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிறைஞ் சவனிரு காரிசை யருளினன் மாதவன். (௨௪)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய நூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றோலிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் தெறியினு மதீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் கெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (௨௫)
வேறு.

என்னுவெழு மாதர மீதுறவங் விலிங்கேசனை யாகிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப தேசமுளைத்
தின்னுவற நீன்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை றோர்புரியா
விண்ணீண்மணி யாதிய வாய்திர வியநேந்தொழு காணுறை நல்கியரோ.
தொழுதாங்கெழுநதஞ்சலிசென்னியினிற்சூடித் திருமுன்னுறநின்றனன்
முழுமாதவ தேசிட னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமுனைக்
கெழுவாரி திருப்புவியின் கணலா விவணீசெயி னும்பய னின்றததனால். ()

புகுபாரினும் பாவன் மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னுமுடனத்
தருமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் காணன் மேற்றிசையிற்
நெருகுயோசனை யோரிரண் டின்னுள சச் சூதாரணி யத்தமர் தூமணியைச்
சுடபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றுத் துனை யாகும நாதியனை. (௨௬)

படிவாரு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசுற் பூசிட பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிக்றை மனமுருக்க
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப காணம்பல வேடாட வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.
மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேன்வியும் போற்றுதி யில்வகைநீ
புரிவாயெளிற் சாப நசித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீமெளிக்குமென்புகன் றுனுதகேசனெழுந்தெ திர்தாழ்ந்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தர்ப்புகு சற்கூவ பெரியோய் ன திருவினா யாக்கலியை. ()

எவ்மாற்றுநர் சொல்வழி நற்பனின்வாக் கிடையேழைவிண் ணப்பொன்
றையதிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்வெ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமொற் றிகழ்மோக்கமின்
நென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுடம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
நன்றருண் மென்றதேனோ. (௨௭)

அழவினை மடிதனின் முடிதலீ தல்திலை யெனகிறை யார்கலி
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுறு வெற்றுல ரார்ப்பில
வழிவவ ணுறப்பிரித் தன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறென
வெழுவழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமெனா. (அ)

முறுகின் ரெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முஞற்றுடி நீடுமை வெல்லுநா
ளறுதியிங் கமர்தனுங் கடனெனா வவர்தகை யறிவிலி தகைஇயினு
ணுறுவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவான் நென்பதால். (ஆ)

பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாய்வே
னின்பமிக் கருமறை யாதி யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்த்துளான்
றன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத ருபதுத் தாண
மென்பஃ தேனையர்க் காற்றுவா னீன் நவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (க)

தாதைபா தலத்தினை செயறெரீஇத் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ ணுற்றெதி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாதைமு னாகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாராயு
மேதினி புருந்துதந் தியதிகண் மேவிய வமர்கென விதித்துமேல். (கக)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமது
மடமைய ரெனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
னுடனறி விழந்தனை பித்தற யுடலழி குருபமுற் றுல்தாக்
கடவையென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகின்ன ருதைபின். (கஉ)

வருணன்வ வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலெகிலை மனைமுனோர்
தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் நென்றுரைந் தினைந்தன
ரொருவிலிப் பழிதெற நீடுநா ளுழலுமவ் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவனுற்றெனவிருபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ ணுற்றுளான். (கஃ)

எதிர்தொழன் முதலுப சாரமின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
னதுதெரிந் துடன்வினாந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணிஇ
முதுதவ முனிவார் சிகாமனை முழுதுநி னடியல தாணிலேங்
கதுமென நசிக்ருமா மேதையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பரால். (கௌ)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னாகவிங் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகவெம் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொடிவற முழுதுணர்ந் தருளெனு மொண்கல னணிகல னெனக்கொடே
நெடிதருந் பெருந்தகைக் கெணப்பினு நேர்பணிந் தனாடிக் கடியசோ (கஐ)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதது பிராமண
ருழியவ மாணஞ்செய் துற்றதிவ் வுறுபழி யகற்றரி தாயினும்
வழிபடு தும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளனனி யாதலி
னெழிதரு முபாயிங் கோதுது முணருநி னெனப்பினு மோதுமால்.(௧௬)

துமதிதை மனமழி சாபமு னுலன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் தூயனவ் வட்டவக் கிரப்பெழு ரண்ணல்சொ
னிமிர்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (௧௭)

வனையர் புரிதரி னிரிதரா துவன்மது பானவுன் மத்தன
யீனநிந் திதசபா பிட்டனா யினனறி வுற்றல் தியல்வரு
தூனமி லனையதிப் பாதலத் துஞற்றுதன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மாதல் மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (௧௮)

மனாமலர் புறாதன கரமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
கரவிலவ் வத்தமத் தகசய்யோ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிலவ் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
சிரசதை வரவீழந் திறைஞ்சுபு தீயலிப் பேயனை நியலால். (௧௯)

அருள்பவர் பிறரில் ரரணின் தடியல திலையென நமந்துள
முருகிய மேதகு சேள வுதகமென் பத ரிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கனா சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதி யான் மரபினி லருச்சினை யாற்றினான். (௨௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெந்நர் தொழுவரு ணனை
நேசமு னீடிய நோக்குபு றிறையருள் செலுத்தவப் புனலிறைக்
காசது முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்கிவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தாளன மாமனு. (௨௧)

திறன்மலத் திரையமொய் நகித்தொளிர் சிவத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
லறிருநி யெனுந்திரி புண்டர மணிமஹ நியாசங்க ளிருடிகன்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி ரக்கர பஞ்சகம். (௨௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் னோக்கினுற்
கரிசுமுற் றெழிந்தொளிர் முத்தனாய்க் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தலினுயர் சிவாகமத் தவீர்முறையிந்திர நீலமா
பரசிவ லிங்கமொன் றினையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சினை புரிந்துபின். (௨௩)

குடபதி கேண்மதி யில்வருட் குறியைரி னுடலன் விடையரு
திடர்தப மிடையுப காணமுற் றியைதா நியதியி னுடொறுச்
திடமிரு மளிமிக வுளநனி திகழ்தா வருச்சனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிற்றைஞ் சவனிரு காரிசை யருளினன் மாதவன். (௨௪)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய தூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றேவிடச் சிவசிவ யுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் தெறியினு மதிதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் கெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (௨௫)

வேறு.

என்னவெழு மாதா மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாகிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப தேசமுளைத்
தின்னாவற நீன்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை றோர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாய்திர வியநெர்தொழு காலுறை நல்கியரோ.

தொழுதாங்கெழுநதஞ்சலிசென்னியினிற்சூழ் திருமுன்னுறநின் றனனம்
முழுமாதவ தேசிட னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமுனக்
கெழுவாரிதி சூழ்புவி யின்கணலா விவணீசெயி னும்பய னின்றதனாலு. ()

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னுமுடனத்
தருமாவனங் காலிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானன மேற்றிசையிற்
நெருகியோசனை யோரிசண் டின்னுள தச் சூதாரணி யத்தமர் தூமணியைச்
சுகபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றுத் துனை யாகும நாதியனை. (௨௬)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசற் பூசிட பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிந்றை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வேடன வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவானோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.

மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேன்வியும் போற்றுதி யில்வகைநீ
புரிவாயெனரித் சாப நகித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீடுமெளிக்குமென்புகன் றுனுதகேசனெழுந்தெ திர்தாழ்த்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தரப்புகு சற்குவ பெரியோய் ன திருவினா யாக்கலியை. ()

எவர்மாற்றுநர் சொல்வழி நற்பனின்வாக் கிடையேழைவின் ணப்பமொன்
றையதிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்வெ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமொற் றிகழ்மோக்கமின்
நென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுடம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
கன்றருண் மென்றதெனோ. (௨௭)

எனவேவரு ணன்புகல் கின்றதுகேட் டிறைகூறுமுன் னூலுரை சத்தியமே
யனஞானமப் பூசனை யன்றியுரு தகத்தும்புறத் தும்புரி பூசனையான்
மனதாய்மையச சுத்திப ரம்பரையின் வருமாண்சிவ ஞானமப் பூசனையே
முன்மேதுவென் றோதலுஞ் சத்தியமே முத்திக்கது பரம்பரையேதுவதாம்.

அவிரோதமுன் சொன்ன துக்கேட்டதுமென்ற நிரீபினுமத்தெளிவோதுதுங்
சிவபூசையொட ின்றியலெத்தவற்றஞ்சேவன் சுழிதேகமென்றே துபரையுட்கேள்
யவமேயவை யுத்தம் பூசனையா மதுவேசிவ ஞானமென் றோருதியச்
சீவபூசையுண் மந்திரம் பாவனை யாச செயறந்திர மாதிய வாயமையெலாம்.

முன்னூலுணர் வன்பருள் சாந்தமுதன் முற்றுங்கொளுமுத்தமசத்துவனை
யன்னேரிட்டற் றோனருள் புக்குள்ளுலறிவானதனருமைபல்பெருமையெ
மென்னேயினிப் பூசனையேயலதொன் றிறவாதலின் லீவதுமுண்டுகொல்லா
வின்னேகர நெல்லிய னத்துவித விரும்போகரிப் பூசனையேதரலால், [லோ

இதன்மேலுமெய்ப்பேறுயிர்க்குள்ள துகொலெந்நூலுமிசைத்திலதுண்டென
றதைபேடிநாதத்துவிதானந்தவாழ்வரைவானெனவொருதியீதலதுட்டுவென்
துதிசேர்சிவ மாதல வாசமுநீயுர சுயம்பீசவ ருட்குறி நேர்தொழுநி
யதிமேவினுமுத்திபரம்பரையின்ருண்மென்றுணருண்மையிதையமுறேல்.

அல்லாமலு மத்தகு குதவனத் தமுதாகர சுயம்பிலிங் கேசனையாங்
கெல்லாரும்க் காலமு நேர்தரிசித் திநியாதுவ சித்திடு சீலனெவன்
மல்லாரவன் நேகம்வி டும்பொழுதம் மனுநாயகன் நேவி யொடும்புகுநதே
வில்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுதரு வானிது விச்சயமே. (௩௬)

இவ்வாய்மையை யோர்வறி னித்தலமேயிறுங்காறும்வசித்துமெனும்விரதஞ்
செவ்வேகொடுசாந்தமன்பா திதினந்தினமோங்கியவிட்டலிங்கார்ச்சுனையோ
டவ்வாரமு தேசு தெரிசனமை உதழுத்தின்செபர் த்யானமுன்னாயுபுரிஇத்
தெய்வாதிப ஞாரருண் ழுழ்குநர்க்கத் தேவேச னளித்தல் விரிப்பவாரர், (௩௭)

வேறு.

கேண்மி யாவுத கேசநாம் விரிப்பதென் னினத்துஞ்
சேண்மு னேகமும் மாவனஞ் சென்றமு தேசன்
ருண்மு னேபணிந் துன்பெய ரிலிங்கதா பனமும்
வாண்மு லீலலிங் கேசுவான் மார்த்தப்பூ சனையும்.

(௩௮)

மாரபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர முனிவன்
 நாமுன் ஸீஸிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
 வரத மெய்ச்சிவ ஞானமா மகோததி மூழ்குந்
 தாமு மாமவ ணுறலொரு தலையெனச் சாற்றி. (௩௧)

அமல னும்வீர பாக்கமா முனிவா னநன்றன்
 சமல நீக்குமத் தாபுத முனிவான் தடைதட்ட
 கமல மன்புறத் தாழ்த்தருந் துதிபுரீஇக் கனிந்து
 நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான். (௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாரந்
 தணிவில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
 டணிசி நந்ததன் பத்தினி சுகிதரு யனைய
 பணித லத்தினும் பிலத்த வா ரத்தின்மேற் படரும். (௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேணு
 நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
 தலத்தி னோர்தடத் தெழுந்தன னத்திருத் தடமுன்
 புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புவனம். (௪௨)

அனைய தவ்வமு தேசலிங் கத்தின தவாசி
 தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
 லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
 யினிது நித்திய வாசஞ்செய் துறத்தனி யிலங்கும். (௪௩)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்ப்பர சித்தமா மனைய
 வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
 சீவ னாதிபன் மாரபினத் திருத்தந்தோய்ந் தார்வ
 மேவ நித்திய நயதிகண் முடித்துமே-னிலவும். (௪௪)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வயக்கிக்
 கணித மில்லுப கரணசங் குலத்தொடுங் காந்தை
 பணிச னங்கன்பின் வாச்செலீயுப் பணியணி வேணித்
 தினியி ருட்களத் தமுதிறை சினகரத் திருமுன். (௪௫)

தூல லிங்கமாங் கோபுர தவாரத்தி னிருபாங்
 கேல வைங்கர னுறிரு செங்கர னெனுமப்
 பாலர் பைங்கழன் முறைபணீயுப் புடர்ந்துகோ புரத்துட்
 சால வந்ததி காரநந் தீசர்தான் சார்ந்து. (௪௬)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய ளித்தருள் கெனப்பராய் வேண்டுகொண் டபித்தாங்
கிடப நந்திதாள் பத்திர விலிங்கநே ரிதைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (௯௭)

இரவி யாவினு மிக்குய, ரிமாகலை யெமையான்
பெரிபீ நாயகி திருநுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருணரு னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிரீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளுநீ டுள்ளெழிற் றிருவுருத் தோற்றம். (௯௮)
கண்கு ளிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கழதே
மண்கு ளிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபர வசன
யெண்கு ளிர்ப்பவா னத்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பநே ரெழுத்துநின் றின்னணம் பராவும். (௯௯)

அகில மீன்றரு ளன்னசே யறிவிலாச் சிறியேன்
றகையின் மைந்தர்க்கே கிர்க்கதி கினைந்துளந் தயைகடர்ந்
தகல்வு ருதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வகெ ணென்றெதிர் போற்றும். (௧௦௦)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தா
மலைத்துமென் றுளங்க றுத்தம் மலவிருள் வமவே தான்கொண்
டலைத்தென நெறித்தொப் பெல்லா மசுற்றுநா ரளகம் போற்றி. (௧௦௧)

அருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாலிக்
கருள்வது தெரிக்கு மெண்ணு ளவீர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலக் காடு லர்த்தித் தகித்துமென் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வமுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி. (௧௦௨)

துக்கதுர்க் காத நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முற் றய்வா னுயிர்ப்பெழு நாகி போற்றி
தக்கசொல் லமுத நாதன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி. (௧௦௩)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரின்
பமைவிலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
சிமலனே காந்த னாக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுல குயமெக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (௧௦௪)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த தேற்றங்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மாணமெய்ம் முககிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர்தா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பா வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசும்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் சூலின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விகாரமி லுதரம் போற்றி
தூயசிற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னோடு மொழுக்கம்போன் முரோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்கின் றெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி
புரகான் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னிணைகள் போற்றி. (௫௭)

பருமுலைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பத்தினைக் காணு சேய்போ
லருணனி றிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தாள்கள் போற்றி
யிருவரால் வணப்பு வெள்ளத் திலங்கனேர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்சம் பீரம் பிளவுசெய் பரடு போற்றி. (௫௮)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தும்
† போமெனப் பலகா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தூமறை யுபநி டங்கள் சுமர்திடப் பெறாத ரற்றத்
தேமிகன் புளத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௫௯)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளீஇ வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாத் திட்டரு முமுத நாதன்
நிருமுனுற் றருண்ம கித்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ. (௬௦)

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் வினாவை ஒகாரம் தொக்
“செப்புதற்காமெனின்” என்பதிற்போல்.

சேயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தன்னை பாங்கத்
தாயருட் கடனே யேழை சாற்றியும் பிழையி ழைத்தேன்
நீயவெஞ் சாப னோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
ஐயவிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே. (கசு)

என்றுமுன் றுதித்துப் பல்கா லிதைஞ்சியா ரருள்பெற் றேகி
மன்றிமுன் றிதழி வேணி மத்தி நாதன் கோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிகன முழைசெய் துட்போய்
நின்னொளி ரமுத ரூப கிறையருட் குறிகேர் கண்டான். (கசு)

கண்டனன் கரண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்றைக் காணான்
றண்டெனப் படித்தா னந்த சாகாந் தனிதி னைத்தும்
கொண்டெழு சிவானு ளுதி கூர்பர வானு யொன்றிப்
பண்ணெர் வந்து ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வார்தான். (கசு)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குறிய கோக்கி
யுண்ணெகிழ்ச் துருகச் செங்கை யுச்சிமேற் குவிய நேர்சன்
நெண்ணரும் பிறவி தோறு மெப்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம். (கசு)

எனமுனந் துதிய னேக மிரைத்தடிக் கடியி னைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வாதனுந் காதி னோடன்
புனைநிருப் பணிக ளோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவினா நிலங்க ளாதி கல்குபு பெரும்பே யற்றி. (கசு)

அருட்டிறன் முற்றுங் கேட்டாங் ககரிது வகையன் புத்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா சயாச மாதி
தெருட்டுச் சூருத்தி ராதி செபமகா வபிடே காதி
மருட்டெழு கவேத னுதி வயங்கவா க மதூன் மாண்பால் (கசு)

போற்றுமா பூசை மாசிப பூனை யாய வாக
ளோற்றிவ ரமுத நாதந் கியற்றுபு வேண்டி னோட
லாற்றினன் பதினா லோதி யாயந்தமைந் தன்பின் வாய்மைந்
தேற்றுவிப் பிரக்குத் தானந் திறப்பட யுகித்த ரித்தான். (கசு)

இன்னண மயபி னாளு மியற்றியத் தலங் வாச
மன்னுநக் காலந் தோறும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மரந்து சாருநாட் பிழத்தி னின்று
முன்னெழீஇப் போந்த வாலி முதுதட மதனி லேகி. (கசு)

சாலேநூன் மரபிற் கோல்ச் சாற்றுகும் வேள்வி யொன்று
மாவற வியற்றி யார்வ மலிதிரூப் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க. (௭௦)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூரணை நாளி லன்ன
வரந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப ல்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் சூழாந்தை யென்பா
லரந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (௭௧)

வேறு.

ஆங்கது வினவிய பனவரெலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனசிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாடமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னாயினே நீயெனவே. (௭௨)

ஒதின ரோதமச் சொன்முடிமு னும்பரி னெம்பெரு மானருளா
வேதறு மேற்றிசை காவலகே னெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருந்
தீதற முற்றொருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னாயினேநீ. (௭௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமுற் றெய்துபு வாழ்த்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்த் ஞானமுநீஇச் சிகழ்பா மோக்கமுஞ் சேர்கவெனத்
துன்னரு மின்னமு தொழக்கெனவே தொடர்புற வெழுந்தன தாமொழியப்
பன்னச ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே. (௭௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்றுகொ ளத்தகுமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணிசின் ருற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்னக வேனையமு தேசனங் கருளிய தென்புகல்கேன். (௭௫)

எந்தைசெ யாரரு னென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சுந்தையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தாமுன் றிருத்தக விழ்ந்தடிக் கடியிறைஞ்ச
முந்துபட் றுதிபுகன் றரிதுசெலீஇ ருனமிரு கண்டரு டனையனவன். (௭௬)

நிறுவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலங் கேசனடி யமைந்தாறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
பறிகொடுத் துறுமவன் சுவாசிய பா தலம் போந்தமார் திருந்தனனாஹ். (௭௭)

அதலக் தனிற்சிவ சிந்தனையோ டனேத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பாசிவ ஞானமொ டமர்த்தனனப் பனிக்கட லாசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங் காயுரு வாயட்டா வக்கிர மாதவந் ரெட்டர்த்தனரு
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினே யெதிர்தொரித் திதுவென்னே.()

எனநனி கருதிமெ யுணர்த்தன்னோ நெத்தகு பாதக வினையாயுந்
தனதெல புருமுனந் தொலைத்தின்பே தருவது ௧௧+௧௨ வடவ்யென [தாங்
மன்னுறத் துணிந்தொரு ரொடியாங்கே வடதறன் மூழ்கிவெண் ணீரணிந்
கினிதெழுத் தைத்தெணி யமுதேச னிணையடி முறைபணிந்தெடுத்தேத்தி.

அருச்சிங் கேசபா சி மபாகத் தருட்குறி நறுவியாற் றினிர் பூகித்
தி திர்பயங் காயுருக் கொழுமுன்சா ரிடர்முழு துடனா வினிதாங்கே
ந்மலமக திரமுதல் வளைநாளு நீடளி நீடளி யோடிதாங்கி [ளா
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்த்தோங்க விழைத்தமர் தனமென்னு முறைகே

அயன்மக னத்திதே வடிதாழ்ந்தெம் மண்ணலிவ் வருணன் மார்க்கண்டேசற்
கியாலுறு தென்றிசை யிலிங்கநீ யு யினனென வுலகத்தே யாம்புனிவ
னுய் மவழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணிதுவிய வுதன்வாயமை
மயாத வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவலு நந்தசன். (௮௧)

கடிமல மடியினை முடிக்கொண்டு களியளி யொடுதொழு தருள்சென்ற
படியருள் கதைபக ருகமென்று பழமைமொன் முனிமுனி குலமுன்பு
கொடிதரு மிவணரு ளியவிர்த நுவல்கதை வினவினர் புகலன்பா
வகிவொழி பிகல முழுதுண்டி மருவுவ ரிணையறு பாவியின்பே. (௮௨)

வருணன் சாபமொசைசு சுருக்கமுற்றிற்று.

சூத்தருவிருத்தி — ௧௯௬.

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

சிந்து பூப சாபமொ சிந்த கரதை யோதினங்
கந்த மெரு மாமிரு கண்டு சூறு யாவன
மந்நு சேச மிவையடி வந்த பேறு கேளென
நதி லாத சீரரு ணத்தி நா த னோதுமால். (௧)

வேறு.

வருத்சனற் குமரம வளர்குரவ பரம்பரையின்
மருவுமழ வுருவகுரு பணியொன்று வந்து திப்பப்
பெருகியமா தவய்வாயப்பப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
ஞெருவரியு திருவெண்கா குவரிங்லத் தொளிர்நருமால். (உ)

எனமுரைத்த பன்னுணர்வா மெழுமுன்னெழுந் தீனையடிதாழ்,
தொன்றுரைசுக்குள் எனக்குமா னும்பர்ப்பணி ருடியுரிஞ்சிக்
கன்முறையெ மென்கமலக் கடிடலாப்பூங் கழலெநதாய
நன்றுரைத்த குருணைநா னையதாபரம் பரையெண்ணெயர். (ங)

அலைப நிருத்தணையெண் உவனியிடைத் திருவெண்காட்
டிலிவாதித்த காணமென் னினம்பருவ ருதுகுரவப்
புணையெனயின் மெய்யாது புணர்நருவி டீமலெய்தத்
துனிதருடி உண்ணு வொன் றிழைஞ்சுதுவி ஈநதீனன். (ச)

சினதுவிஞ்ஞ ளெனின்ம நீடவட்ட படிபகர்து
மினியசுவா கம மிருபா னென் டிணுஞ்ஞ சாபதா
யனாகருரு முணித்தெல் னருயிச தென் படைதரிடீபா
புனைவொ டவாகமத்திற் புகல்பட லம் பலவவற்முன். (ரு)

பாவருஞ்ஞ ளாற்காயம் பாவல்கீமா ரணபட லம்
வாக்கையப் படல் மிலை வளர்சுவ ரத்தினயா
யருள்பதியு முத்தட டாத்த தாழ்த்துடமலுக் குரையாகுக
கருகருமெயப் பொருள்வ ரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைந்தது. (சு)

தொலையுறவுவா பண்ணிபண டிசுலோகக் கைந் துலகுமுது
புகல்வருஞ் சிவஞ்ஞ டோதமெனுந் திருநாமு
துகத்தருமென் டுபயதன் துறத்தினரும் பொருள்வ ரித்து
ங்கழவரு டர்ணன் டென் னிதலமர்ப்பூ கழலொருவன். (ஈ)

உயதிரு வருண் றுறைந் ளாறமுற யாழ்மன்ற
மெனயிரு மக்காப ருல ணை தீக்காதி
தாயவசை புரிந்தார்ப்பத் தீதாமறுநீ யாமதனை
மேயமாந ததுவொன தெரிசுனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தந்தனையம் முடையனைய தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனை மெய் பாஞ்சீரது டோருனிக்குந் தனனிதரு
னித்தனையில் கல்லால் பழற்பாய குரவசுவ
சந்தனை மெய் பாயவையென நிறுணையப் பெற்றனையாய். (க)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பபாபு வுலகினிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னறரு
மிருண்மலரீத் த்ருணெறிசென் றின்புகென் றெம்பெருமான்
றிருவுளம்வைத் தமர்தனனிக் செடலிவ்வா றிவணிகழு. (௧௮)

பண்ணிலிவு தழிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினயர்
மண்ணுலகிற் றூங்காலை மாடமெனுந் திருக்காயில்
கண்ணிலிவு திருப்பெண்ணு கடமெனுஞ்சாத் திருப்பதியி
னுண்ணிலி மொருவர்ப்ப டோத்தமபுண் ணையல்லர். (௧௯)

இவர்பெயரக சுதனெழுன் னிலுதகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாழுமுரை தாலரிதில் லறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறகன் மகப்பேற்றி னூர்வமுறீஇத் தமக்கென்று
மெவடகலுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய குலகுரவன். (௨௦)

திருத்துறைபூர் நகர்க்குப்பன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திவளர் சிவாகமமே யருடனறமுன் னூலனைத்துங்
சருத்தொரு மித் தோர்நதுணர்நது காட்சிநிறை காரணத்தாற்
றிருத்துசக லாகமபண் டிதநாமச் சிறப்புடையோன். (௨௧)

ஆயவரு ணந்திசிவா சாரியனை யடுத்திழைஞ்ஞ
மேயமலி சங்கருந்தை ச்சுழ்ந்திடவன் சென் னெழியடி
தூயசிவ தருடமெலர் தொழப்புகுநு பகர்ப்பெய
மேயதல தணத்தாகாத் திறத்தாண்மீட் டுந் தூவன். (௨௨)

அழிபாவிப புகன்றையோட் டருமலையிற் கொதுந்த
வடிதமிழ்பா மறைமுறைபை யுற்றைய சுவசு வன்
காடிமலர்நா யரு-சுத்தக் களிப்பாளர் தலைமடமாக்கி
மெடியதிருக் கயிறிதனி லீவகிழ்நா ராத்துகெண். (௨௩)

அச்சுதரக் களப்பாள ரம்புறையி னம்புறையி
ரகசகரத் தெடுத்திமய நங்கையொரு பங்குளையுள்
வைச்சுரிய மூவரையும் வழுத்தியெளி யேற்குளிய
மெய்ச்சுதனல் குகவென்று வேண்டுவகிர்ந் திட்டனரால். (௨௪)

அனையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிழ்
தனையடையா னந்தெரிந்து தணத்திபவண் முன்பிடுவெவ்வோர்
பனையிதழ்க னெடுத்துடன்முற் படிமோலை யீற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுமடப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திவைப்பார். (௨௫)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே னெள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ னுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா வர்தம்மைத் தோயாவார் சீவினையென். (க௧)

பெறலரிய காழிபருட் பிள்ளைகருப் பாட்டுகித்த
திறனினைபச் சிவகுரவ சிகாமணியுள் ளுவந்துவியல்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பாள
நறையொழுது வெண்காடு நண்ணுதியிக் கணமென்ன. (க௧)

அருளியவச் சுதர்களப்பா ளரும்வியந்தாங் கன்புநனி
பெருகியதம் பன்னியொடும் டிபுணு பலபொருளோடு
முருகுமனத் தொடும்புகுத்தொவ் வோர் தினமு முக்குளநதோய்ந்
திருள ஸூது சனைவெண்காட் டிறைக்குநனி சிறப்பநடாய். (௨௦)

வேறு.

தூன்னண ியம விரதநன் னெறிநின் றியலுற வாங்கொரு நாளிற்
தூன்றுமல் வேளாண் குலமணி யாயச் சுதர்களப் பாளர்தங் கனவிற்
பன்னுவெண் காட்டெ மிறைபுகுத் தன்ப பரிந்துநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலை யுலந்தா சின்னுளம் விதைத்த நலனெருங் கரித்தலே முறையாம்.

பூயிறு சிவக்கிப் பிரப்பினின் மகப்பே றரிதுநன் கருமத்தி னளவான்
மேயுடன் னரிய தவர்ப்பழு தாகா விதமொற் புதமக மேலைந்
கெயுற வளித்து மைகெனக் கேட்டல் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக விரியு டைய கடிது நாப்பண்ணைத் தமர்ந்தரு ணம்ப. (௨௨)

வர்ப்பெனச் சுவைய பத்திப்பேருன் றிலுமைய வெண்ணெகொலேதங்
கர்பெருந்கு டைய மய டே சை கருத்தினிற் சுவற்சியொன் றிலையாற்
தெய்வொ வவசியம்பெரி துண்டு செப்புவின் ணப்பெமொன் றெந்தா
மொளர்மெ வி ரத்தியருள் கெனவேண்டி பும்பர்கோன் றிருமுனமு டைப்பார்.

அகிலமீன் றறித்த வண்ணபா லெந்த வையபல் கோடியா மாவி
நகிலுரு கன்சே யெனப்பதி தன்றா னிசமிதே யாகவு ந்கர்வன்
னகிலம்ர் குந றியைகச் சேயை நனி நிகு காதலா னயந்து
முகிலம் ரிமெவற் பன்னையு நீயு முனத்திரு நனந்தலை முதமே. (௨௪)

மருவவைத் தொருவா தமர்ந்திரா லனைய மைந்தனே வந்தருண் மரபாற்
குருடணி யாகச் காழிவாழ் மண்கண் குலமணி சேய்மணி குமுத
வருமைவாய மலந்த வுருட்டிரு லாக்கு மலந்தமா யொழிவதோ வந்தோ
கருமமாந் தழுவல் வேழையா லெனுமக் கவற்சியே கணிப்பற் வெழுத்து

முழுதுமென்னுளத்தைவாட்டுமாலினியான்மொழிவதென்றுண்டுகொலெ
ன்னாக், கழலிணைஞ்சாழலுமுலகிணுக்கன்புகாட்டியநடித்தவெண்காட்டெ, மழ
லவிற்காத்தோனன்பீவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதரிதுவே, மழலின்மா
ன்மியநாம்வருக்கொணுதுணக்குவாய்த்தென்றருளுமுறைந்தான். (2௬)

விழித்தெழுந்தனரக் சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தார்
கொழித்திட லுருமந் நியமநன் னெறிநன் றெழுஞ்சூ ஞாலகெலா முய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ
விழுத்தரு நாய பரம்பரை யருளான் மேதினியீதினி விளங்க. (௨௭)

திருவருள் பெருக வணையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா
யருளொளிப் பிழம்பா யவதரித் திடங்கண் டன்னையுத் தாசையு மளவாப்
பெருகுமா னந்த வாரிதோய்த் தருமைப் பெருந்தவக் குருத்தினைப் பேணி
யானரு ணினைந்து சினைநுள முருகி யார்வரீட் டினவெடுத்தினைத்தார். (28)

இன்னவென் பருஞ்ச் சருமைபா ரட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவார்
தென்னில முயச்சார் திருவவ தாரக் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வணைய பதியினர் கிளைஞர்க ளேனோர்
தன்னிக் குவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார். (௨௯)

பல்லுக் கொருவா தருந்தவம்பெரிதுபயிற்றினுங்கிடைப்பரும்பொருள்கைந்
நெல்லியங் கனியிற் கிடைத்தெசன் றேனைநீர்முழு கிருமுது குரவ
நல்லினு நீங்கா வருந்துணை யெ ளக்கொண்ட விர்பணிப் பணிபிறை யனைத்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனெவர் நலிந்துவா ரம்ம. (30)

வைதிக சைவ தாபன குருவாய வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற சிதிலி யமாந்தன முன்னுட் டெய்விக சுத்தவத் தாவீச
சைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்தரு ளேபுரி குதுமென்
முய்வருள காழி வாட்டியின் னருமீண் டிதித்தெசன் றுவப்பு முயசம். (31)

வழுத்துரித் தூய சேயினைச் சுவேத வனப்பெரு மாளெனு நாமக்
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச் சுவேதவ னோற்
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா ருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகவு மனையொடு தம்மார் வந்தமர்ந் தனர்களப் பாளர். (32)

ஆங்கமர் வழிநன் மாதலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைப்
தேவகுத லையஞ்சொன் மகவையே தமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநையீர்ப்பத்
தாங்குசோ தரிமைத் துனரிடை வேண்டித் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற்
பாங்குறப் பெற்றா ரொடுத்தனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத்தழைத்துடன் படர்
[ந்தார். (33)]

மாதுலர் தமது மனையலக் கார வகையெலாந் தகைபெற மலிவித்
தாதா முகத கேர்புகுங் காலக் கமர்பெருங் கினையெலா மடித்தே
சாதிமங் கலங்கள் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர் தழிஇத் ததைய
வோதகம்புகுந்தவ்வரும்பொருண் மணியையொண் மணிமஞ்சமீ துய்த் தார். (

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த ஸ்ருதவன! சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையையும் பாங்கியம் பாங்கியம் மென்டா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வொண்சிக மணிபென வுலப்பார்
தேங்கு நிக் கிளைமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி ஶய்மணி சுகழம். (௩௫)

அம்மணி யாங்குட் பாலீ லாதி யமர்களுட் யருட் டெய லாதி
யெம்மனே ரெவர்க்கு மியப்பி தாக வின்பமீ சூதவன! சுகழம்
செம்மது லையஞ்சொ லெனுகதா தமருந் திரங்கிஇத் தாதையு ர்கினோரு
நிம்மக மணியு முகதையாக் கொல் லே வென் னுளத் தெண்ண மிக்கிருநகார்.

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவா மிளஞ்சே யினைய மகரொடிக் கேசி
யவ்வருள் பெருகும் வெண் ணையல் லாந் தாண் டா யாடி
திவ்விய மேனித் திருவொள யெழுந்த திகழ வீர் நிருந் துஞ் டெவ்
யுவரு டருநிக் கயிலைன் லேகெயொண்மே யாசல முனிபால். (௩௬)

அளவனா யினிய நண்புரை யாடி யமர்குடி னிவண்வாக சருதி
வளனுலாந் தெய்வ வெண்மணி வி மானமருவி வின்வழிப் பென் னா நெருவன்
பளகறு மவனின் னருள்பெறுந் தப் பணிகதருந் பெறுபாஞ் சோதி
கினர்தரு மவனிவ்விமானம்வீர் நிருந் துஞ் டெழுபுலா னென்ப்புகு காலை. (

வெண்ணெயல் லாந் தவின்விளஞ் சேய்தான் வீற்றிருந் தெய்வ மகதனேர்
வின்னிவம் மாணஞ் சேவ வெழிந் துறுபுண் மிளந் துஞ்சோதிமா முளினின்
றுண்ணென் லியகதம் முளப்படியாண்டு துநித வினா மகல மகதரு
கண்ணகன் விமான கசையு லீர் நிருந் து காண டெண்ணைக் காண்பான்.

தினசுகனான் பாதுக தை செயா கலைமை தேர்த்த பி னதோமுக ளாகி
நகைதரு புலியை ஶாககித்தன விமான நன்னிழ ரெய்யுறப் பெற்றாக
கினைதரு மிளஞ் பெயர்வருவப் பதமபா யிடுங்கக் கண் டினையசேய வி
மான, யசைவரப் பிணர்த்த பெருவட சிழம்போ லிர்வதே யல்வதொன்
[நில்ல. (௪௦)

என்றுளந் துணிந்தாங் கன்புமா ருளு மின்புமற் புதமுரிந் நியக்கச்
சென்றொளிர் விமானத் தோடெம் மறுகிற் சிறுர்வெருண் டோடவு மசையா
தொன்றொளி விரியத் தனியமர் சேய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியங் வொருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும். (சக)

பெருகும்ற் புதநேர் கண்டினி தெடுத்தப் பிள்ளையி னெள்ளரிய மேனி
மருவிய துகடஞ்ஞனையாற் றுஷடத்து மடியில்வைத்தனைத் துடன்மகிழ்ந்தே
யருளின்மூழ் குவித்தாங் கறன்முழு குவித்தின் பளிக்கும்வெண் ணீறுமெய்
யணித்து, திருவருட்சத் தியோரிருவாணதீக்கையாநோக்கமுற் றளித்தே. (சஉ)

தீக்கைசெய் யுழியா சிரியனச் சீடற் சிவமக வாக்கிருஞ் செயலுக்
கேற்கண் ளும் கரணஞ்செய் முறையா லெப்பெய ரிடு துமென் றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையே போலு நோன்மையாற் றந்தைபேர் மைந்தற்
காக்குதன்மரபான்மெய்கண்டானெனவேயனைய தன் குரவன்பேரமைத்தான்.

புனிதவத் துவித நிகழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசித் திதனைநீ மைந்த விருந்தமிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வார்த்தி கம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமே லனைய
நனியொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நசையெழு வாங்கணித் தேகி. (சச)

பிறைநிக ரொருகோட் டைந்துகைப் பொல்லாப் பிள்ளையாற் திருவடிக் கமல
நறைமல ரனைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்து திபலபுகன் றெதிரின்
நிறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிந்துசே கரணே
மறைசிவா கமார்த்த சொருபனே யிந்த மைந்தனின் னடைக்கலமைய. (சடு)

காமிக முதனா லேழ்சிவா கமரிக் காண்முளை கருத்தமைந் திலங்க
நீ நிக வருள்கென் றத்தனிச் சேயை நேருற விருத்திமின் டனைய
தோபிகன் முனிவ னீங்கின னாக்கத் தோன்றலே யேன்றிப முகத்தோ
னோநிக வாச சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும். (சசு)

இன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையனருன் வினாவிடையாதி
நன்னருற் றிடப்போ தித்திடுங் காலந் நாயகன் றளிப்புற னளினி
தன்னினீர்கொளுமோர்தையலக்கோயிறளி லெழுமொலிசெவிச்சார. (சஎ)

அத்தளி நோநின் றுற்றுநோக் கினளாங் கனையசேய் தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச் சேயை மூங்கையென் றந்தோ வினைவதென் றந்தைதாய் முத
வித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்குமீ துணர்ந்திலர் போலு [லோர்
மித்தகையவார்க்காங்குணாத் துநாமென்றாங்கேகினள் *சேய்மையிற்கண்டாள்.

* சேய்மையிற்கண்டாள்-வினையாலனையும் பேர்.

வகியாங் கவர்முன்னென்னகொ னீந்து மினந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை
யாகிய தெனத்துன் புறலொரு கோடியருண்மொழி தருவதின் தறிந்தேன்
மீகெழு பொல்லாப் பின்னையார் கோயின் மேவநீர் காண்மினென் றன்னங்
வோகைவா சகந்தஞ் செவிப்புரு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில். (சக)

முன்னுற் சேய்த்தாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொவியெதிர் கேட்டார்
பின்னராங் கொருவ ரிலாமையுங் கண்டார் பெருந்தகைச் சிகுகாமணியும்
பன்னுசீர்ப்பொல்லா மணியுமே யுடனாய்ப் பரிந்துவீர் றிருத்தலுங் கண்டா
ரென்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன ரொழுமொழியிலாமைபின் கண்டார்.

ஆங்கவர் வரவு மாகம முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார்
பாங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தானோ
தீங்கற முழுதுத் தெருள்கென ளுளங்கொன் செய்கியான் முற்றிய திறனோ
வீங்குநாளடைவிறற்றித் துணர்த்துதுமென்றெண்ணியோயாதெனவுண்

[ரேம். (ருக)

வேறு.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர்
வில்லார் தோற்றங் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திறைஞ்சி
நல்லார் பரவு மிபமுகத்தெத் நாதா வேதா கம்பொருளே
யெல்லாமுணர்த்துமெந்தாயெம்மிளஞ்சேய்மயுனமிரித்தனையோ. (ருஉ)

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வரத சரத வன்னாலோ
சேம நிதியே நின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுங்
தேமன் விரத நெறிநின்றான் றிருமுன் றிருவாய் மலர்சேயை
யூம னோவென் றுளங்கொண்டோ முண்மையுணரு முரணில்லோம். (ருங)

என்று துதித்தா ருடச்சேயை யெடுத்தா ரணைத்தா ரின்புற்றார்
நன்று பியன்மேற் கொண்டுவந்தார் நணுகுங் கிளைஞர் நற்பதியோர்
துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மனையிற்
சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப நேர்பணிந்தார். (ருச)

சுன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளினஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை
தோன்ற நேர்கண் மன்புற்றா டுக்கி யெடுத்தா னோக்கமைத்தா
ளுன்று மன்பான் மார்பணைத்தா ளுஞ்சி மோந்தாண் முத்தமிட்டா
ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளறைத லெளிதோ வம்மம்ம. (ருரு)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நலிற்றற் கருமில் வற்புதங்கேட்
டாளுங்குலதெய் வத விதுவென் றடிக்கு மேனைப் பல்பதியோர்
கேளிர் முதலோர் வந்துவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே
மூளு மிடர்நீத் திட்டமெலா முன்னி யாங்குப் பெற்றுவப்பார். (ருச)

மகிவே ணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதிநீ விரசத் தினிபாதத் தமைதி வாய்த்த வுத்தமர்கண்
முதிர்மா மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடுத்தச் சூழ்த்திறைஞ்சத்
கிதியா ருணோக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவனோக்கி. (௫௭)

அருள் செய் குரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தமிழின் மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதந் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமார்
திருள்செய் மலரீத் தத்துவித விற்பே தருமச் செய்மணிதான். (௫௮)

இவ்வா றனைய மெய்கண்ட விற்ப மணிநா டொறும்பொல்லாக்
கைவா ரணமா முகத்தெதை கழல்போற் றமைதி முதனியம
முய்வா ரெப்பப் புரிந்தமரந்தாங் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்
சைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதாபாங்கர். (௫௯)

ஆக மாகி யருணூல்க ளமைய வோது மன்பர்சிலர்
சோக மாறி யமைந்துமனந் தாய்மை யுமா சிவஞான
தாக மாகி யதுபுணர்த்துந் தன்மை யவர்பா வின்மைதெரீஇ
பூக மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன ரமர்சத் தின்பாத முதியர் பெறும்பே ழுற்றாக்கு
நன்ன ருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழறழந் துடன்சூழ்தார்
பின்ன ரனைய திருத்துறைபூர்ப் பெரிய ரவாசார் புணர்நதுடனே
யினனர் தமையின் டனையத்துறுகென் றேயி னார்மா ணவாரசிலரை. (௬௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யலுப்பினரச்
சிவமா முறையோ ரனறவருஞ் சென்றங் கவ்வா ழுடனமரந்தா
ரிவார்மா ணக்க ரெல்லாரு ரிவ்வா ருதித்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சரணாச சாரந்தமைந்தார். (௬௨)

தம்மா ணக்க ரெல்லாருந் தமைவீட் டே -கத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொண்மை யடுத்து நமந்த களப்பாள
னம்மா ரருளாற் பெறுகிறுவ னவிறுங் குதலையினுசரம்பா
னெம்மாண் பின்னென் றுதித்தமரந்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௬௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்தற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி துண்ணியர்சென் றுற்ற துகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்டு மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (௬௪)

இவ்வாறானைய சிலமறையோ ரெல்லை கடந்தது முறுகிவளர்ந
தவ்வா ணவவல் பெஞ்சாயு மமய மணித்தா தலுக்கிசைய்
வொவ்வா வுரைகள் பலபுகன்றாங் குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுறினுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக ளுறச்சென்றார். (௧௫)

சிவிகை சீதைநத புத்தகங்கள் செறியுஞ் சூட மச்சொழிநத
கவிகை முதல ருநிநதபெருங் காற்றாற் சூதவம் பஸ்தடுத்த
குவிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டுதித்தா டதுவுந் குறித்தே ரித்த. (௧௬)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சூததாத் துவிதக்லை
மருவும் பெருமை தமகூணித்தின் வாயத்த லுணர்த்தாங் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியுத தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெயப் பதிமேவித்
தருல் ளெனே யுருவாடத சனிமா குரவ சிகாமணிவாழ். (௧௭)

திருமா ளிகைகே ரணித்தாகு சென்றா றனைய மெயகண்டா
னருளா னன்னோர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையோடு தொண்கை யினாபீற் பலர்கூழ்து
பொருளா டமுதுண்ட சன்வசமாயப் போற்றுங் கொலுநே ருருககண்டார்.

யாழுட் புனினேர் கண்டிறைஞ்சா னிருககை யெழுபேற ரிருககைதரான்
நேரமற் றிடுகம் வாயவமயினற் றேன்று மிவனேர் சற்றலடா
தாமற் புதங்காண் பதும்வேண்டு மதற்கீண் டுதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோரா செயல்பிற்சாற் சரிப்பார் பொலங் குலவினராள். (௧௮)

அப்போ தனைய மெயகண்டா னமைந்து குழு மப்பெரியாக
கொப்போ தருமா ணவச் சிவியுப்பி னுண்மை யுணர்ந்து திறங்கேட்டா
ரிப்போர் மலத்தி னியலெனை யென்றாங் குப்பி வினவினரா
சொற்போ யுறலு மெயகண்ட னாய மனியாங் கோகிந்து. (௧௯)

பொழுது தாழ்த்து கமிர்ந்திதுவே போலு மெனனோ பார்த்து இலுந்
தொழுது வீழ்ந்தாா சென்னிமலாத் துணைத்தா ளுரிஞ்சுக கிடந்தாங்கே
யழுது பொரு டி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே னுற்றுபிழை
முழுதும் பொறுத்தாள் கெனறுபல மொழியாற் றுதித்து நேர்பணிந்தார்.()

வேயம் வறந்து திரிசுருங்கு ள்லைமைசு சுடர்மிக் கெழுந்தொளிர்ந்தே
மாயு முடனாங் கதுபோல வளரா ணவமே லெழவினவி
யோய ரீர்க்க ணங்கண்டாங் குடனா ரடிவீழ்ந் தெழாமலமா
னாய சீட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டுககைமுறை. (௨௦)

திருமலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல் வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி மூன்புகுந்தாங்
ககல் வருமா நெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தல் வேழெழுவர்
நிகர்மா ணவகர் சூழ்ந்திறைஞ்ச நிலவு மனைய விளங்குமலி.

(எக)

திருவார் துறையூ ருணந்தி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதந் தாழ்துண் பொருளெல்லாந்
தெருள்வாய்ந் திலங்கச் சிவஞான சித்தி யாரென் றுத்தமர்போற்
நெருமாண் வழிநூல் வழியடியா ருடன்கொண் டியவான்விநித்துணைத்தார்.

இந்தா லுடனா நன்னூலொன் றிருபா விருபஃ தெனும்புனித
மெய்நூ றனது குருமணிபான் மேவுந்துகியாக் சிவஞான
முன்னூற் போதத்திருவிழியா முறைசெய் தமைத்தக் குருமணிதா
ளன்னூல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்ந்தார் துறையூ ருருமறையோர். (1)

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ருமாபதியும் புணர்ந்து தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிந்நால்வர் பெயர்ச்சு தான குரவரென்ப
தேற்று மனைய ஷுமாபதியாற் நிகழ்ச்சந் ததிகள் பற்பலவாம்.

(எசு)

குலவு மினைய சந்தான குரவர் நால்வர் பெரும்புயியி
னுலக மெவையும் வந்திறைஞ்சி யுய்ந்து வாழ்க்கென் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்ந்துன் னியவீற் றிருக்கின் ருரென்று
மலரு மனைய மெய்கண்ட மணிவந் துதிப்ப மாதவஞ் செய்.

(எஃ)

பெருமை யுடைமை யான்ரு னநாம் பேணி யுணர்த்தா யேலினியாத்
திருவெண் காட்டிற் கணிடையினிற் நிகழ்ச் புரமென் றென்றதஞ்
வருதண் கடவு ரெனும்பெயரால் வயக்கு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருள்செய் மார்க்கண்ட விடல ருனிவந் தடுத்தாங்கே.

(எஃ)

தன்றே காவ சானகில தணத்தி நீடா யுந்தருவான்
மன்ற டமலற் பூசித்து மன்ற தெனா டொறும் புரிந்து
நின்ற னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யுகமுற் றியதுணர்ந்து
குன்ற விதலின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளரளியான்

(எசு)

ஓவா துஞற்று சிவார்ச்சனையி னெருமித் தமர்மார்க் கண்டரெதிர்
லாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனைநின் நெதிர்நோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்னைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். (1)

வேறு.

நார்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலைகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நனுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணின்தாம்.

(அக)

குழக னெண்கட லூரிதை பேரருட் குறியையுத்
தழுவி யேத்தினன் றீனையாங் கனையனைத் தனரேல்
பழுது தொண்டருக் காற்றினார் கெடுவென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிக் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த.

(அஉ)

என்று வாய்மலர்ச் திறலினம் மறவிலீழ் துனைவா
னன்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் தன்மே
லொன்று வெஞ்சின் மடங்கலான் மடங்கறன் னு... லங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமார்ந் கண்டன்.

(அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெப்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முத்துறு சித்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்யபொன் மேனிய வாணியல் விமல.

(அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே னிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வானெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் ருனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பர்சிம வாவியொன் றுனதால்.

(அரு)

வனை நீருட் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லே
தானும் வேண்டுமோ முழுது நி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்மைபோ மேல்வழின் மேலொளி மேவ
மான வாய்மையா ல்த்தட நீரினீ யாடி.

(அசு)

ஆங்க ருட்சயம் பழுதலிந் கேசனை யன்பு
தேங்க நேந்தொழு தமர்குதி திரலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுருதசீர் படைத்தே
போங்கி வாழ்சிஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி.

(அஎ)

அனைய தீர்த்தனின் னாமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக் காத்வா சுகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்த் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள்விடைபெறீஇ மீண்டான்.

(அஅ)

சூத கானனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவீதோய்ந் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூத மேனியிக் கொளியெழப் போந்தழு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். (அக)

எழுந்து நின்றமு தருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புனையிலான் புடைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டிணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமூனின் றருந்துதி புகலும். (ஆ)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ வணபதே பிரணவ ரூப
பூம னாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (க)

பரசு பானிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தரசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந் தவபொற்
பரசு காம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கஉ)

வணச நேத்திர குசுமமா பூசுத மாற்குத்
தனக ராம்புய சக்கர தாயக சடில
கனக சம்மியா கந்தர கந்தர கரள
புனித வாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கங)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் குலசார் மிருகண்டு வம்பிர பால
முடிக்கொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிக்கொ ளாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கச)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ஞானமை
நலன்மு னாம்பல வரும்பொரு ணிதைசிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் நெருதனக் கெயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கரு)

என்றிவ் வாதிபஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுசே யானன ளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுலகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெனத் தோன்றியீ தருளும். (கசு)

வேறு.

நார்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலேகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரொனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணின்தாம். (அக)

குழக ஞெண்கட ஐரிறை பேரருட் குறிஷயத்
தழுவி யேத்தினன் றீனையனங் கனையனைத் தனரேல்
பழுது தொண்டருக் காற்றினர் கெடுவொன் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிக் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மலர் திறலினம் மறலிவீழ் தினைவா
என்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின மடங்கலான் மடங்கறன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்க் தருமைமார்க் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு த்கலுமென் றடிதாழ்ங்
துய்ய மெப்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முத்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்யபொன் மேனிய வானியல் விமல. (அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வானெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் றுனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாலியொன் றுளதால். (அரு)

வனை நீருடற் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லை
தானும் வேண்டுகோ முழு குறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்மைபோ மேலெழின் மேலொளி மேவ
மான வாய்மையா லத்தட் ரீரினீ யாடி. (அசு)

ஆங்க ருட்கயம் பழுதலிங் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க செப்பொழு தினுமினி யுருதசீர் படைத்தே
போங்கி வாழ்சொஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி. (அஎ)

அனைய தீர்த்தநின் னுமமே யகிலமும் போற்றப்
புனைபு மென்றுருக் கந்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்த் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள்விடைபெறீஇ மீண்டான். (அஅ)

சூத கானனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூத மேனியிக் கொளியெழப் போந்தழு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். (அக)

எழுந்து நின்றமு தருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புனையிலான் புடைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டுணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமூனின் றருந்துதி புகலும். (ங)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம ஈருவ வணபதே பிரணவ ரூப
பூம னாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கக)

பரசு பானிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தரசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந் தவபொற்
புரசு காம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கஉ)

வணச நேத்திர குசுமமா பூசுத மாற்குத்
தனக ராம்புய சக்கர தாயக சடில
கனக சம்மியா கந்தர கந்தர கரள
புனித வாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (ககஉ)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் குலசார் மிருகண்டு வம்பிரச பால
ரூபிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (ககஉ)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ஞானிமை
நலன்மு னாம்பல வரும்பொரு ணிதைசிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் நெருதனக் கெயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (ககஉ)

என்றிவ் வாதிபஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுசே யானன நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுலகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும். (ககஉ)

கேட்டி யாலெமக் கினியமெய் யன்பநீ கினத்தும்
பாட்டி ருந்துதி யாலெமக் கின்பமே பலித்த
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றனன் விமலன்
தேட்ட மிக்கவன் பின்னரும் பணிந்திது செப்பும். (க௭)

பெரிய நாயகி மணுளரின் பிறங்காண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மனுத்துய ரனைத்து
மிரிய நீக்கமெய்ச் சிவத்துவப் பேறரு ளியற்கை
தெரிய வாய்க்க மாகமத் துணிபுரூர் சிறியர். (க௮)

எந்தை நிற்பத மன்றியீண் டெப்பொரு ளெனினுஞ்
சிற்தை வேட்டிலேந் திண்ணமே யேழையேஞ் சிறியேய்
புத்தி யான்மறை யபுத்தியாற் பேதமெம் புத்தி
வந்தி யாதப சாரமேற் புய்யினும் வன்னால். (க௯)

திருந்து முற்றுணர் வற்றிலாச் சிற்றறி வுடையார்
புரிந்த செய்வீனை கோக்கலென் னொமனப் பொறமை
பரிந்து செய்செமை மருதருள் புன்கெனப் பாலி
யருந்த வத்திரு முனிபுகன் றிறைஞாறு மலன். (க00)

வேறு.

வருதியா லரிய தோன்றல் வந்திவண் முந்து நீதோய்
சரசுநின் பெயரி னாலெச் சகமும்போற் றியநின் றோங்க
மருவிமும் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீக்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாசு. (க01)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுரை யெனவெம் பெம்மா னமந்துமார்ச் கண்டன் கூறு
துன்றியா ருயிர்க ளெல்லாந் தோய்த்துய்வா னீண்டென் ருன்னீ
நின்றருள் வாமென் றென்று ந்லையுதல் வேண்டு மண்ணல். (க02)

அடியரே முளத்தெ முத்துன் னடியமுற் தன்பெஞ் ஞான்று
மொடிவிலா திதுதி யாவிக் குறத்தகு மிடருற் றுலு
நெடிதுற லளர வேண்டு ர்மலநீ யருளு கென்னுப்
படியுறப் பணிந்து பின்னும் பரவினன் பரனி யம்பும். (க03)

மைத்தறிற் கெனவொன் றோதா மாண்பினை பரோப கார
சின்சையை யாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முத்தற மெவற்றி னுள்ளு முக்கிய மிதுவே யின்ன
துய்த்தொளிர் வேன் முத்த ரிலக்கண முணர்ச்சி மிக்கோய். (க04)

எவ்வகை யுயிர்க ளேனு மிறையுமோ ரிடருந் தம்மா
வ்வுயிர்க் குறும்ம யோம்பி யளிப்பது சீவன் முத்தர்
தெய்விக வியலென் றோதுந் திருந்துநா லிதனின் மேலா
முய்வரு ளாறன்வே நின்றுமை யுண்மையே வண்மை மைந்த. (௧௦௫)

சாற்றுமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்றி டுகலுதுந் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரேசன்
தேற்றமல் வேதி யற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (௧௦௬)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனல் விரிந்து
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுமை மாயு நோக்கா
துன்னிய பரோப கார முஞ்ஞாவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளாவகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (௧௦௭)

நன்றுநன் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞ்ஞாந ருதுதா னிற்க
வென்றிலென் விடையோ னற்குல் விழைந்ததி ளுவ தென்னை
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (௧௦௮)

தேவர்கண் முனிவ ரேனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கல்தொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுணைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (௧௦௯)

அகிலகா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தருவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறுநீ கீர லீரைபல் விடருந் றேயுந்து
மிகவுரு தமுத மத்திட் டுந்தது மற்றே போலும். (௧௧௦)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லக்கர்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ்வையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னஞச் சமங்கு புடவித் தீந்த
நிலைபு தற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியு மற்றே போலும். (௧௧௧)

சாற்றுப் மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்த்து
போற்றிய கண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ நீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புருத்த தாது யனைத்துமாங் கற்றே போலும். (௧௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வரசருட் சிபிவேந் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்ந்தது நன்று நன்று
சுரர்முனி வரர்மு னின்னோர் தூச்செய லுணர்ந்தி வாய்கொல். (௧௧௩)

என்னுளந் தெரிய வோதிற் றென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
மின்னுறை மருமத் தண்ணான் மேதகு பரோடி காரந்
தன்னின்மேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மையாகு
மன்னது சுவார்த்த முற்று மளிக்குமே ஸ்சைப்ப தென்னும். (௧௧௪)

என்றிக் கனைய லிப்பி ரோசனோர்த் தெதிரும் டுத்தா
னன்றருண் மைக்க விஙங னவிற்றிய பரோப கா
வென்றிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்னு
வன்றரு ளமுத நா த னருட்குறி யதின்க ரந்தான் (௧௧௫)

திருவமு தேசன் றுன்செய் திருவரு ளன்னி யுன்னி
யுருகிய லுளத்த னுடவ் வுறுவர்கோன் மிருகண் மும்ப
லொருவிலான் சூத நானத் துறைந்தருண் மநதி ரோசன்
மருமல றடிமும் போதும் வழத்திவீற் றிருநதான் மன்னோ. (௧௧௬)

வேறு.

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
தாற்றினி டமுதுறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிறுவிப்
போற்றியர்ச் சனையினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
சாற்றுப் மார்க்கண்ட ஸங்கமெனச் சாற்றரி ததன்பெருந் தகைமையென.()

செங்கையி னெனளித்தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை வவனிலை யியம்புதலு
மங்கலை வினவிய சனற்குமா னமிகனு மடிதொழு மடியனெனைச்
சங்கையி னெழிவற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியன்னை
பக்கனை டாம்பிர வனேசனெனப் பகர்ந்தனை யெந்தை மனிதுகாறும்.(௧௧௭)

மநதிர றாயக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முநதபி தானத்தின் பரியாய மோவிது வேறெனி லிடுகுறியோ
சிந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்சிப மேலதை விரித்தெளியென்
புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் றுதைதன் புதல்வனோ ()

வினவிய வேத்திரப் படைக்கரன்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமா
முனுளிறை டெனும்பெய ரதிரும்ப மாண்பொரு ணிறைதரு ளிபநாம
மெனவண் ருதியி னு தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
முனைவ னருளிய வாகேண்மின் முனிவர்க ளெனமொழி தருஞ்சுதன். ()

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக செவவேனு
மெத்திய லீணினி யுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்சிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாவொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[ரால். (கடக)

மார்த்தண்டேயச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் துகடெ.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற ச ரு க் க ம்.

—:0:—

சூர்த்த காலே வென்ற குணு துலங்கு காதை யோதினாள்
சீர்த்த ராமன் மந்து ராதி திறக்கொள் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூட வமர்ந்து கேண்மி யாவெனா
நார்த்த பாத நந்தி நாத னயந்து கூறு மாலயோ. (க)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தனா
மெனக்கொண் மாய னாமுன மிழைத்த தீமை யீனரு
மனக்கொ ளாத பாதக மதித்து மாத வப்பிரு
குனக்கி தாகு மென்றெனையுலப்பி லாத யோனியில். (உ)

சென்று சென்று லேகைஞ்செப்பு சாப முற்றுடை
தன்று சன்று வேண்டீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வானே லுக்கன மெம்மி னாவ தன்றினி
நன்றி னுள்ளுத் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும். (ங)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்ந்தனம் யாது தான வக்குலம்
வீவ தாற்று நன்மையு னவ்விந்த சாப மேற்கொட ப்
பாவ நாமு ணச் செலுற் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால். (ச)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்
பொருவி லாத சிட்டரைப் புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா
பிருகு சாப மீதருள் பிறந்தை நோக்கி யான்றவர்
திருகு கோப முந்லெஞ் செய்யு மென்ப தேர்ந்தனம். (௩)

என்றி வாதி யொவ்வொன்று யாவு மோர்ந்து ளந்துணிந்
தன்ற யோத்தி வாழ்து ச தப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்சால்
வெனறி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ரும்பய
னென்றி ளன்று வம்மெனா வுற்றெ திரிந் லுத்திட. (௪)

ஆத வன்கு லக்கணமுற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ முந்தவம்
பூத லுஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க ளைத்திடக்
காதல் கொண்ட விந்நியை காத லன்னெ முந்தனன். (௫)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுசி மேற்கொ ளுட்பலாய்த்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னுக்கொ டாஸைதன்
வரைத்த டம்பு யததினான் மகிசு மக்கும் வென்றிராம்
விரித்த லென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் முற்றுமே. (௬)

அரசி ருக்கு மங்க ளவி லெத்து ணைத்திற
லரச ருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குந்
வாமு தற்க ணெல்லையு மருவொ ளுத சர்த்திதன்
வாமி குத்த பேசிரால் வயக்கு மேலு ளைப்பதென். (௭)

தன்னி கர்த்த சநகர் தன்னின் மாலு தித்தபின்
றன்னின் மிக்க தென்னமு ச சகங்க ளுந்து தித்திடு
மென்னி லன்ன செயினெண் ணிலாத சர்த்து யாதுமொன்
றென்னி லாவ தேகொல்வே றியாவ பாணு மாவகொல். (௮)

அண்ட நியாபுத தேசமும் மகா நியா ப முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட ளர்க்கை யாருமாத தரும் மித்தி ளெகளிப்
பெண்ட ரச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்தினான். (௯)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் சார மாவவகுந் தப்பிரான்
சாம னொருநுட் கந்த னெனெனக் கவினொ டேகல ளைவே
மாம னொமென வுணர்வ ருவண மனுட னொமென வளர்ந்துபின்
பூமன் மாமக ளும்வ சிட்டபை பொற்றி யாதா வேற்றியே. (௧௦)

போத நூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புத்தி தேவத நிட்டையே
யாதி யாவையு சிரம்ப வாய்த்துநா மாதிரி யாவை யொருங்குநீத்
தேத மில்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாகிய யாவுமேய்ம்
தோதொ ணாதசீர்ச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளால் கெலாமுற. (௧௩)

அனுசார் மூவழை டகன மந்தரு ளன்னை தாதைசொ ல்வைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னாகுவந் தினவ லோடனடித் திடப்புகுந்
துனல ருத்திறந் றுட காவத முழுற்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனை ம ணத்துவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தானரோ. (௧௪)

வீற்றி ருக்குநான் வேறொர் நாணனி விரும்பு தாதைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல் புரித் தொண்டெவிப் புகுது முன்னெழீயிப் போம்பிரி
வாற்றொ ணுதுரு கிளவல் சானகி யடிதொ டர்ந்திடக் கடிதுசென்
தேற்ற காணந் வாச மேகமக் கென்று முள்ளதென் ரோகினுன். (௧௫)

ககுத்த மாமர பிலங்க வந்தருள் காளை யேகிய கானன
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
ரெகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நாண்டவர் முகங்கண்
ருகுத்து நீடலை வணங்கி பொண்பதத் தொழிவு முமலர் பொழிவன. (௧௬)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்ரை தீர்க்கென மாறெழு
மானி னம்பல வந்தோ பாலென் றறிந்த போனனி யார் கெதழுக்
தேனி னம்பல விறையி தாவெனத் தெரிந்த போலலச செய்தெழு
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழு. (௧௭)

வேழ வங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென்றெழிர் லிழ்க்கெதழுந்
செழு னம்புரும மேற்கொ ணுகளைக் கிட்பு மேருமென கிளர்ந்தெழு
பாழி பாவரி கா பியுந் பவரி தோவெனப் பதகதொழும்
வாழ்கு டாவடி மாம்ப வண்டினர் வணங்கல் போற்பத மலர்ந்தொழும். (௧௮)

குணங்க ணீன்குறு முனிமு னேபெகு குலாதி பண்புரு தினன்னிளி
யணங்கு முற்றெழித் தின்ப வீடரு லோத்தெழுத்துப் தேசந்
மணக்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மணக்கொ ளற்கொள் நித்தமா
யிணங்கு தாபக சகித வைந்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (௧௯)

நெடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்த்திடர் நீக்கு கென்முட னேவல்போ
நெடிய புருக ந்ரையி ராகவ னீன்க முற்கணி னைஞ்சுமால்
கடிய மெளவல்சே வடிப ணிகுதன் காதன் மாண்கை வானியாயக்
கடியை பென்முல கோது ழும்பழி கடத்து கென்றலிற் கலவுமால். (௨௦)

இன்ன காணனத் தேகி ராகவ னிளவல் சானகி பின்வர
முன்ன ரேபல் வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டிபு
மன்னு தண்டக வனம்பு சூத்தவண் வாழு மாதவர் சூழல்வா
யின்ன மந்தவ ராகி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (௨௧)

உடச முன்வின விப்பு சூத்தவ னெண்ம லர்ப்பதற் தாழ்ச்செழுந்
தடிக ணும்மடி யடிய னேன்றொழற் கடியின் மாதவ மென்னெனாத்
தடம லர்க்கைகு வித்து சின்றதா சரதி யானன நோக்குபு
நெடிய பானுகு லேச மாசது நின்வ ரத்தூல் வரத்தெனா. (௨௨)

முகமன் பற்பல கூறி யாகிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகவி தெம்மனோர்க் கேய டித்தத சரத சக்கர வர்த்திமா
மகளி னக்கிவண் வயவ டித்தெதம் மாதர் மாதவங் கோதுலா
துகம்வ முத்தங் நியலு மாறிட மொழித்த ளிப்பதை யுள்ளியோ. (௨௩)

வேறு.

மைந்த சின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுணா வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ பெளமனீ தமியை போலவே
யிந்த மாவளம் வந்த காரணம் யாது யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த னான்றோ லார்க்கு மோரர சருந்த வத்திலே ரரசு நீயரோ. (௨௪)

அகில லோகமு மடிப ணித்திடி னவ வர்க்குளகுறைகண்மு ற்றொழித்
திரு லங்களும் பர லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலும ளித்திடத்
தருமொர் பேர சாய நீயொரு தாயி னேனையு மரசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மரச லக்கண நவின்ற துண்மையே ரசரி லாதவன். (௨௫)

வன்னு மந்தி சமேல் யான்மொ ளத்தகு மெந்தை சின்ன செத்தொளிஹ
மன்னு ரத்திய சுகலி யாபக வந்த மாசிவ ஞான வானர
சென்னிலைநெய் னெனிகைப்பதெங்குனென் றமைந்துதன்னைச் சன்றேகிய
தின்ன தென்றுமுற் றினை த்துமே லுமோரேழை விண்ணப்பங் றிருச்செவி.

சாத்தி யானாக தானு வேல்கர் துர முற்றுணர் சரந்த வேந்த வென்
தேத்தி சின்றெதி ரோது மையலிங் கெத்து னைத்தவற் தான மாதியி
லீத்தி டற்கரும் பவஞ்ச வாஞ்சையா ளிறைக டற்குடந் திடுமு பாய மொன்
றூர்த்தி ழீர்தர வருடி யாலென வடிப ணித்தன னலரி மைந்தனே. (௨௬)

அதுவி னாய்மல யாச லத்தெமை யாள கத்திய மாமு ளீந்திரன்
கத்திர லாதிப புத்த மக்குண கணங்கள் சேர்கரு ளுல கேண்மதி
யதிர்க டற்புவி யானு பாயமுன் னாய காழுறு மரசு ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவாக மத்துணர் தியம்பு மந்தன மினிது கேட்டனே. (௨௭)

முதுவ சிட்டனிற்ருணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைத்தெழுசனகன்மாதுலன்
மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் மைந்தனீ விதைத்ததொன்றுபின் விளை
வொன் ருருமோ, வதிவி ருப்பான் கேள்வி யின்னமக் கைய தய்யவான்
மெய்ய செய்வன், பதியு னங்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்மெமக்
கென்று பன்னுமால். (௨௬)

சாதி யாச்சிர மானி யொன்றினுக் தவறி லுத்தம ஞான சீலராற்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கனா யிவர்த்து வாழ்வுறற்
கேத மின்னிக மாக மந்துணிந் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
றேது மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (௩௦)

அகில முத்தன துடைமை யாகவைத் தானு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தருப ணிக்கன லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெருமு ளத்தொடு மகம்பு ரத்தினு நிகம வாகம முறைவ மூமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பலஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௩௧)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மந்தன மினிய தோதுதுங் கேளி ராகவ
வினையை வெல்வது பலஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரந்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ருபரிச் சயார்த்த பூரிதம். ()

பரம வாசக மாயொ ரிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்தி போசமாய் வயங்கு நீரது
இரம சாத்தியந் தேவ' மாதவர் தேர்ந்து னோர்க்குமே செப்பு தற்கது
வாமன் மத்திய மறையின் மத்திய வருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம். ()

ஆய ரத்தினந் தாய மெய்த்திரு வைத்தெ முத்தென வறிய வோதுமான்
மேய வன்னமா மந்தி ரேசனின் மிளிர்செ விக்கனே குளிர வுய்க்குதும்
வாய விம்மது நீகொண் முன்னரே மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்டுமன் னதும் னுச்சக, தாய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௩௩)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்வி ர சாங்கி யின்விளை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது தான்முறை பரவப் பூசிமே லொளித ருத்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறியாங் கிசைத்த வாவிர சாங்கி நீற்றினை. (௩௪)

முறைவி னைத்தெடுத் தன்றி யீதலு முளரி கூம்பிளே மலர வாங்குபு
நிறையுத் துளன புண்ட ரங்கனு னெறிய ணிந்தெதிர் முறைப ணிந்தனை
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காகுத் தன்றினைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வழுது குத்தனன். ()

தூய தன்செவி வாயு குத்தவச் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை மறந்த மர்க்கொரு வாறெ முந்துட
னைய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிச் கடியெ முந்துநின்
ரேய்வி லாக்கரு ணம்பு தேயென துடலு மாலியு முடலு முன்னதே. (௩௭)

செய்கை மாறிலாச் சிறிய னுயினேன் செய்கை மாறுநின் நிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்ற மாகநேர் தெரிய வந்ததென்
றுய்கை பெற்றதீ ராம னோதவவ் வுடச னாதனாங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்கிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினான். (௩௮)

அசு நச்சிவ தத்த வார்த்தக நனைத்து முள்ளகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற் றேனை யோர்களை வ் வெவருஞ் சீவரே
மாசு நத்தியா தாங்க னென்றமா மறைசொல் சூத்திர வாக்கி யந்தனைத்
தேசு நத்தனி யோது மாசிவ கீதை தூலையு தெரிய நல்கினான். (௩௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீந்திர னிராம னுகருநீ றளித்த மேன்மைபாற்
றுன்னு றும்புத் துவத்தை மாற்றிமேற் றுலாகு தாங்க சுகித வைந்தெழுத்
தென்னு மநதி செபத்தி னாச்சிவத் துவலி னைக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபத்தி மும்முறை பாசி வார்சனை விதியு ணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்றமெய்ப் பேறு கொள்வென்
றியுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் ரெனிர நல்கினான். (௪௦)

இரவி மைந்தகே ரிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா ரெருவு முமலே
பரவி நாடொறும் பயில ருசனை
வரசி வாகம மரபி னாற்றுகி. (௪௧)

மேயு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்ககக்
காவ லாப்புறக் காவ லாகவிந்
சீவ கொள்கென வேதி கார்டுக
மாவ நாழியாக கவன்கை நல்கினான். (௪௨)

சுருவ சத்திமா னுய சுகக
னொருவ னேசிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாலி னாந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலந் பாலதே. (௪௩)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
ஞன்ற கேள்விய னுய ராமனைச்
சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
யேன்று காண்கென வினிது கூறினான்.

(௪௫)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொல்லு
மனைய னங்கிரி யம்பு சாத்தீமுந்
தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன்.

(௪௬)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
வரதன் வாசக மறுக்கொ ணமையும்
பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணாதரோ.

(௪௭)

ஆரிய தூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
ஞாவ ரானிறை குணத்தி ராமனே
பெருநி டர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
வருமை யிற்றென வளக்க ளாவதோ.

(௪௮)

இருத லைப்படு மிதய ராமனாந்
கொருத லைத்துணிந் துழுவ லன்புளம்
பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயனை
மருத லைப்புரீ டி வணங்கி யேகினான்.

(௪௯)

ஏகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணதுநீண்
மாக நீடுகான் வழிக டந்துபோ
யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன்.

(௫௦)

வேறு

வரம டுத்தகோ தாவரி மாநதிந்
கரைய டுத்தவப் பஞ்சவ டிக்கணே
பரையி டித்த புனிதனி ராகவன்
விரலி யொத்துழி வீற்றிருந் தானரோ.

(௫௧)

அங்க ணடொறு மைந்தெழுத் தின்செபத்
திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
துங்க சீதை பராயணந் தோமற
நங்கை சானகி நாத னவிற்பு.

(௫௨)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நதியொடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்
தாளின் ஞாளுநந் தத்தனித் தண்கதை
மீளி யுண்டு விளக்கழிக் கானரோ. (௫௩)

இன்ன வாறுசின் னுன்க ளிரிந்திட
மன்னி ராமனை யாஞ்சித் திராவண்ண
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின னன்னதாற்
றன்ன நாசி தனஞ்சிதை யுற்றனன். (௫௪)

அதனி னுற்கர தூடண ரார்த்தெழு
வதைபு ரிந்தந் நிருதர் வரூதினி
சிதைய வென்றமை தேர்தந் கிராவண்ண
கதாமி குந்துமா நீசன்ச காயத்தால். (௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட் டாலென
வரிய சுற்பிற் கரசி யணுவந்தற்
பிரியொ ணுத பிரியை சனகியைக்
காவி லுற்றுக் கவர்ந்தனன் காசகன். (௫௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் நம்பியோ
டவச னாய்ச்சரித் தங்கநர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனல். (௫௭)

சுக்கி ரீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் குதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் னுவந்தரோ. (௫௮)

ராக வன்செய் நடன்மற வாமலன்
போகை யுநச வுடன்வட மேருமுன்
நாக நீளச லத்தமர் வானா
வாகி னிக்குல் முற்பு ட் வகுக்கென. (௫௯)

வாவி ளித்துத் யாத்த மனவரை
விரயு கிட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பாமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கடற்றினூர்
வரையி னுத்தா யாமிய வம்பலா, (௬0)

இடையி டங்களுங் கெங்குந் துருவிநங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் றேவியிப்
பு - வி வாயத்தபொன் புகுகொம் பிருப்பிட
முடனறிந்தொல்லு நீன்கென வுய்த்தனன் (சுச)

சென்ற வீரருட் டென்றினை மாருதி
யன்றி னீங்கை யனாக்கணத் தேகிநோன்
பொன்றி மேனி யொடுக்கின் னுள்ளுயி
நென்ற மா மணிசயத் திருப்பவுட். (சுட)

சோக ருற்ற தென் றேகை யிராகவ
மேக மின்னிட ணைவினா விற்றரு
மேகனை யாகென் னுணர்ச்சி மேகநகர
மேக விண்ணினை சூழவி னீழலிள். (சுக)

வீற்ற ருநத மிரருட் டனகியைப்
போற்றி மேகண் டணுகிப் புருத்தொன்
மேற்றி மாகவன் னாதெனச் சென்னெனத்
தேற்றி கண்கின் னீழ்நிரி மோதுமம். (சுர)

வாங்கு கொண்கண் மாரபின் டணகயுகைத்
தாங்கி நோக்குபு தா - பதுதனை
மாங்க ணைநென வன்பிற் பெருகிய
தேருகு மின்பக கடலிற் றினைத்தனன். (சுரு)

வருதி யையவென் மாதவ வாழ்வீன
தருமை மேனி யணுபும் விகற்பியா
தரியு தம்பி யுடனுரை வொடுந்தே
வருவ தேகொ ணித்தமர வாழ்க்கை யோய. (சுச)

என்ற மேக விக கிறைமுறை யெயினைத்
தன்றி - ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டுடன்விடை கொண்டுதாழ்
தென்று சேம மைச செயுதினன் மீண்டோ. (சுவி)

கண்டு வந்தனன் காருத்த தாயினை
யொண்ட ரிர்க்கை யுசுபு கு டாமணி
யொண்ட ருநிற் தென் றெனநிற் றவன்
கொண்ட மெனநிற் றயாவையு கூற்றினுன். (சுவி)

வினவி ராகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ

டனகி யாய சனகி யமர்நிலை

துணையி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்

கினிது மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னெழுந்.

(௧௬)

தம்பி பாணு சநைய னனுமனே

பம்பு வாணா வீர பதாநியோ

மும்பர் போற்றுற வொல்லையி னெண்ணினு

னம்பி ராமன் நெஞ்ஞது நாலையே.

(௧௭)

வேறு.

ஆங்குரு மறைகள் போற்று டட வியி னகில மீன்ற

தேங்குயாழ் பழித்த வின்கொற் றிருந்திழை பாகத் தெட்மான்

பூங்கழ லறைஞ்சும் வாஞ்சை புருத்தவா னரப தாதி

பாங்குரு தவணி ருத்திப் பாணுசே யனுமன் றம்பி.

(௧௮)

புடைவாக் குணக்கி னீன்கோ புரப்பெரு வாயின் முன்னா

படியுற நமநது வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த

முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறு கண்டித்

தொடைபுனைத் தெழுத்தோ னாந்துந் துகளற் செய்தித்த லாதி.

(௧௯)

நீத்திய சியமம் யாவு ள்கழ்த்துபு ரொத்த மாதி

சுத்தகேத் திரபிண் டாதி தூரிசற் புரிபுட் சென்றருங்

கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல

வீத்தனை வீனா கான வி ராடணி யுடனி றைஞ்சி.

(௨௦)

அகநெகிழ்ந் துருக ள்ளருங் கருந்தி பலமுன் கூறி

யிகலருமன் பின்மேலு மிரைஞ்சியாக் காதி நீங்கித்

தருமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன்றன் றொங்கு ரங்கின்

ஞெகையினை யாழி மீதோர் தூக்குரம் பிலங்கைக் கேக.

(௨௧)

ஆற்றுக் வெணப்ப ணித்தா னுணை தஞ் சென்னி மேற்கொண்

டேற்றெழு கலிக னெல்லா மிரவிதோ யிவலி வான

மேற்றழை விருக்க மாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்

ஞற்றவார் கலியிற் மேதோர் தினத்தினு னையோழ் செய்தார்.

(௨௨)

வரம்பறு வலிமு கத்த வலிமுக பலச மூகம்

வரம்பறு பரரை வானீண் மரம்பல சுரும்ப னேகம்

வரம்பறு மாழி மீதோ ாதுவீழ்த் தியவே கத்தான்

வரம்பறு தடையாற் பொங்கி வருபுர ளயமோ வென்ன.

(௨௩)

பிரவகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீன்கோ
புரதுவா ரத்துஞ் சென்று புருதவப் பொழுதி யாரு
மரகர முழங்க மேலோ ரார்கலி பென்ன வாழ்விட்
*டரகரன் சினக ரத்து ளச்சமுன் லீர்ப்பப் புக்கார்.

(௭௭)

புக்கவ ரண்டம் வீண்டாற் பேளன்மெனக் கதறு மேழைத்
யக்கணந் துரத்திச் சென்றும் கரர்கலி கோயில் வாயிற்
நெருக்குளார் கலிபே ரோதை குரலங் கரத்தன் காண
நக்கன னுயப்பி னுன்மன் னநிலை வரலெ யென்பான்.

(௭௮)

நந்திரா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேறுயச்
சிந்திய தகர்த்த தாழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
லந்தில்வா னரசு ணங்க ளசமிக் குலைந்த கோக்கி
நைந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றுந்கு.

(௭௯)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேரண யமையித் தான்மற்
றன்னதும் பெருங்கான் மீன்க ளல்களா னிலைகு லைந்த
தென்னினிப் பரிது மென்னு வேக்கரிக் குளங்க லங்கி
யின்னதென் றென்றுந் தோன்றா திருந்தன னிராம நாத.

(௮௦)

அம்புதி சடத்தின் பாங்கோ "கரமீன் பூச லென்ன
விம்பரின் விளங்கும் யாண்டு மிடரற வியல்வான் மீன்க
டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீராட்
னம்பியவ் விராமன் முன்பின் னவிறுமக் குயம்பி ண்டும்.

(௮௧)

சிதைவுறப் பெற்றும் வாய்மை சீலமுற் குணங்க ளாதி
யிதற்கு புனித ராம னியற்றிய நீரா லென்ன
ததைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன விடரி ண்டு
துதிதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும்.

(௮௨)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ராணந்
தன்னலன் விரித்துக் கூடநத் தயங்கும்பின் னவிதீர்த் தத்தை
மன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் னுலகம் வாழ்ச்சி
யின்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெயதும்.

(௮௩)

* அர - குறிந்தோரகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

காண்டலுங் காண மெல்லாங் கைகெழிந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்து ஞான நந்த மயபர வசனாய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் ருங்குத் திருமுன மந்த மரந்தான்.

(௩௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் நியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விப்பிப் புரிவதொன் றேர்தல் கூடா
தழுந்தமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழக்கி வீழ்ந்
தொழுந்தகை யிராம னுக்கச் சுயம்புநே ருற்ற அய்மை.

(௩௯)

இன்னவா நென்ன யாரே யிசைக்குந் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பாலுகு லேசெ னெம்மான்
றன்னரு ளதரு லாற்று சபரியைத் தொண்டிறுவந்
துன்னவேண் டெவன வெல்லாந் தோமந வினிதி னீட்டி.

(௪௦)

உழுவுவன் போக்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லாற்றின்
வழுவறச் சுத்த யாதி வயக்கிவெந் பரித்த தாயோ
டழலவீர் மேனி யெந்தை யாருத பிங் டேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளி சரைந்தடிந் கழந் மந்த.

(௪௧)

துருமுனின் நிளிய வாய்மை திகழ்துதி புசன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ருட்பனே யெய்பி ரானே
யருவனே யருவனே தா யருவரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௪௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் வாறோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௪௦௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண காள போற்றி பாரண சுவ போற்றி
தேண வமல கான டேசரச் செல்வ போற்றி.

(௪௦௪)

திருவருப் படிசு மோர்வத் திரிமது செம்பொ னொன்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
ஹருவமே தணிதல் கூடா துறிலுண சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௪௦௫)

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்கனி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாவி வீட்டி
யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்பனை யமரக் கண்டா
னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே நென்கொ லென்றான். (கக)

செறியுல கடலிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடலிக் கணிய னாகப்
பெறுபுமாந் குயிலெ லாமெம் பிரானரு னாவந்தி ராம
புதுதியிற் குதுதி யென்றாந் கழைத்தென வெலிப்பச் சென்றான். (கஉ)

புவைபைங் கின்னை சாட்ப புராதன புனித நேமா
தேவசங் கரசம் போசச் சிதாந்த வழுத நாச
சேவக விமல சேம சேகர மந்தி ரேச
மாவன ச்வாச தேச மாதவ பூத நாச. (கங)

சண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தா கந்த ரேச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பா சைல ராசன்
பெண்ணா சகில மீன்ற பெரியநாயகிச மேத
வண்ணமுஞ் சூச கான வாதவென் றினாப்பக் சோட்டான். (கௌ)

இன்னை பல்ல ராங்க ளெண்ணில் சுண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப் ப் மேன்மேற் பங்கிய போன் புந்த
முன்னரு ளீர்ப்ப் சென்றம் முனரியின் வருண தீர்த்தந்
தன்னினான் மாபி னாடிச் * சபலவெண் ணீறு சாத்தி. (கரு)

கண்டுகை பலபூண் டைத்தங் காமுறை செபித்து நீல
கண்டனீ ணிகேத னத்தங் கைத்தநப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டோ லிங்கங் கைதொழு திறைஞ்சியின்சொற்
கண்டமர் வலவை நேச கணேசனை யினைய சேயை. (ககங)

பணிந்துந் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்
தணிந்துசே கரச கங்கா தாவமு தேச நாம
மணிந்துல சுருளா நிற்கு மருந்துனை திருந்து வேகந்
துணிந்துரைப் பரிய சோதி சயம்பிலிக் கேசற் கண்டான். (கௌ)

* முன்னிரு நெடிலங் குதுகிளவாக் கொண்டு சாபால வெனக்கோ
டலு மொன்று.

காண்டலுங் காண மெல்லாங் கைகெழிந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்து ஞான நந்த மயபர வசனாய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் ருங்குத் திருமுன மந்த மரந்தான்.

(௩௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் நியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விப்பிப் புரிவதொன் றேர்தல் கூடா
தழுந்தமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழக்கி வீழ்ந்
தொழுந்தகை யிராம னுக்கச் சுயம்புநே ருற்ற அய்மை.

(௩௯)

இன்னவா நென்ன யாரே யிசைக்குந் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பாலுகு லேச னெம்மான்
றன்னரு ளதரு லாற்று சபரியைத் தொண்டிறுவந்
துன்னவேண் டெவன வெல்லாந் தோமந வினிதி னீட்டி.

(௪௦)

உழுவுவன் போக்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லாற்றின்
வழுவுறச் சுத்த யாதி வயக்கிவெந் பரித்த தாயோ
டழலவீர் மேனி யெந்தை யாருத பிங் டேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளி சரைந்தடிந் கழந் மந்த.

(௪௧)

துருமுனின் நிளிய வாய்மை திகழ்துதி புசன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ருட்பனே யெய்பி ரானே
யருவனே யருவனே தா யருவரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௪௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் வாறோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௪௦௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண காள போற்றி பாரண சுவ போற்றி
சேண வமல கான டேசரச் செல்வ போற்றி.

(௪௦௪)

திருவருப் படிசு மோர்வத் திரிமது செம்பொ னொன்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
ஹருவமே தணிதல் கூடா துறிலுண சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௪௦௫)

அவனவ னதுவொன் றன்ஹென் தருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ னிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவனெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ யாதென் றோர்துஞ் சேகர வனத்தாய் போற்றி. (க௦௯)

அரிபிர மேத்தி ராதி யகிணீ வருமோ ரொன்றே
யுருவமுறீ றுதித்துண் டாஸை யொடுங்குவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென விருமை யானின் பொன்னுரு விடத்துங் கண்டுக்
தெருளிலா மூடர்க் கெண்ணே தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (க௦௭)

அருநா காழு மூழா லளவில் கா முகனென் றந்தோ
வருவுகண் டிரைநிர் மூடர்க் குரைப்பதெ ணுடல் கூட
லொருவடி வினிலெங் கெய்து முணர்த்தினீ யன்றி யாவர்
தெருளுவர் சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (க௦௮)

சீவர்க ளொவரு மின்பந் திளைத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவிபேற் கின்று போந்த படரெலாம் படர வீட்டி
யாவிகாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தேவனே சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (க௦௯)

வேறு.

என்று போற்றிசின் தடிக்கடி யிதைஞ்சின் னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
னினு மிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
ஞென்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவர்த்தரு ளொருவன். (க௧௦)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வளத்தி னன்சிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளத்து மித்தகு முருவனாய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டளத்தி ருத்திரா மணையரு ணைக்குடி சாற்றும். (க௧௧)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு ணெறியதே கவற்சி
தருதி றற்பவ சாகா தரணவாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி சொல்லுபா யம்மிது சுத்தநிற் தோடும். (க௧௨)

இதயத் தூன்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூடதலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூனை முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
றுதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (க௧௩)

சுண்டைக் கோசனை யெட்டினிற் றென்றிகை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகர
மாண்டைக் கேக்கீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம் விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால். (ககச)

ஆழி மீதனை யனை திறன் குறித்தனை யருச்சித்
தூழின் வேண்டுதி யேலனை யுளுந்துதற் றூரிய
பாழி யாற்றறத் தின்னருள் புரிவளப் படியே
வாழி ராமகீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயச்சி. (ககரு)

ஆய பேரனை வழிச்செலீது யிலங்கையை யடைந்து
சீய ராவண வதம்புரீஇச் சீதையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வயினை விளிந்த
பாய வானர கணமுயிற் தெழும்வகை பயிற்றி. (ககசு)

உரிய சீதையோ டினவல்லசெங் கதிர்மக னுதை
பிரியன் வானரப் பெருந்தொகை பீடணன் முன்னோர்
விரிபு சூழ்வா விரைகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வரந்துசென் றயோத்தியிற் பரதனோ டமர்ந்தே. (ககௌ)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் ளிரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி விச்சிவார்ச் சனை தினம் வழுவறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (ககஅ)

சுற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய வின்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெம் பிரான்முன்
நேற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கரந்தனன் ரெழுது
போற்றி ராகவ னனப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (ககக)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு தூய்மை
வாய்ந்த லிங்கமாரக் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டனைபா
லேய்ந்த வாரமு. தேசனைப் பினும்பணிந் தேத்தி. (க20)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றால்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறத் தொருசிறை யடுத்தவ்
வான தேவிபட் டணம்புக-மதித்தவ ணிருந்தான். (க2க)

வேறு.

ஈதிவ்வா ருக் விதற்குமு னரிளவ லிரவியே யனுமன்சாம் புவனே யாதிய ராங்காங் கருட்குறி வியுவி யருச்சுனை புரிந்துவந் தடுத்தா ரோதவற் றிலக்கு மணனருச் சித்த வோருட் குறியழு தேச சேதனசுயம்புலிங்கத் தின்றென் மேற்றசையினுற் குரோசத்திற்கழும். ()

நவிலுமக் குறிவாழ் கொந்தம் பிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் னுமத் தோர் தவிர்தரு மதன்கீட் டிசையின்முகக் குரோசத் தழுதலிங் கேசதென் றிடை- திவள்குயோ சத்தி னெல்லையிற் நிகழும் திருத்தரு சுக்கிரீ வன்செ யுமமைந்நிலிங்கமுங்விடமு த்துப்போட்டையென் னுரைப்பின் றொளிரும்.

திருந்துபு சனைசெய் சுக்கிரீ வன்ருண் றிருமு னின் றருந்துதி செயுக காற் பெருந்தகை யிலிங்கத் தொள்ளொள்ப் பொலவும் பேயடி கமைதிபு னேர்கண் டருத்துனை யெந்தா யருட்டிரு மேனி யழகனை யென்றகா ரணப்பேர் பொருந்துயே யொளிகள் ஸ்கிரிளா தோங்கிப் பொலிதனைர்காணலாயின் றும்.

அத்திரு மேனி யழகனுந் கிசைந்த வழகியெம் மனையு மனைய துத்திய நாமத் தான்வடி வழ்கு யென் னுல கிறைஞ்சிடத் துலங்கு மத்திரு மேனி யழகனு மனையு மேத்துநர்க் கருணைங் களுமங் வுத்தம தலத்தின் சிறப்புமோ ரளப்பின் னுரைத்தவப் பெருமபதிக்கழ்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் ராமப் புவன் றொழுங் குறியிலங் கிடுமங் விருநகர் நாமஞ் சாம்புவ னொடை யெனப்பொலிங் திவங்குமிங் வகையே யொருவினோ றொருவு ரும்புரி யிலிங்க முலப்பில் பல்பல நகரின் டருவீடன் றிலங்கு மேலினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம். ()

இளவல்லோ டனுமன் சுக்கிரீ வன்மற் றேவரு மேலாத் தேவி லாநகர்க் கேக்கி மந்திர நாதன் வழங்குநர் வழிகுரம் பியற்றிக் கிளர்தரு றிலங்கை புக்கிரா ணண்முற் கெழுமுபன் னிருதையப் பொருதக் கணனுற வீட்டி ராவணப் பியம கத்திரா மேச்சுர மாகும். (௧௨௭)

மாதலத் திராம லிங்கநா பனத்தான் மாற்றபு வீசுநத் தியினை வேதகா னனத்தைப் கர்த்தொரு கோட்டு விமலபு சனையினல் விலக்கிக் காதயர் குடக்கா தவனிழ லானைக் காவிறை பூசையாற் கடிந்து கோதற வயோத்தி புக்கமு தெசன் குளரித்திரு வருணனி குலாவ. (௧௨௮)

மலையமா தவன்றன் பதமலர் சிவமேன் மலபவீற் றிருந்தரு ணெறியே யுலகெலாம் புரந்து சிவார்ச்சுனை யாதி யுத்தம னெறிவழு வாது னிலவிய வியற்றி வாழ்த்தன னவற்கு ஸ்ரீலமந் திரவாப தேச வலனளித் தனையாற் குதவ னேசன் டத்துவ ரப்பெயர் வாய்கதான். (௧௨௯)

அன்னமா வனமல் விராமன்சா னகியை யடுத்துமீட் பதற்குள வுபாய
மென்னென வுசாவி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாங் கெய்துதற் கிடனாய்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வன்பெயர் பெற்றதான் மலரோன்
தன்னருந் தனய வென்றுவேத் தியக்கைச் சற்குரு நாதனே தினமுல்.()

வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமகன் கெட்டாங்
கொன்றிய வுளத்த னுகி யுத்தம ருவ ரேறே
நின்றனி முகாம்பு சாத ிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
நன்றதி லார்வங் கூர்வ நாடுமென் னெஞ்ச மன்றே. (கநக)

இன்னுமிற் சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி டாதன் வாய்மலர்ந் தருளு மாதோ. (கந௨)

அருத்தவ முனிவ கேண்முன் னானந்த தாண்ட வத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னின்று
பெருந்திரு நடஞ்செ ள்சன் பிரசமென் மலர்த்தான் பேணித்
திருத்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (கந௩)

அன்னவன் தவங்கி ரங்கி யருட்டில்ல யம்ப வத்திற்
பொன்னடம் புரியெம் மான்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்துங் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்திட் டிருகைகூடம் புறன் றேறும். ()

யாவரு முணர்ந் தேற்று விதைவனை யேழை நாயேன்
ருவரு சின்னா னந்த தாண்டவ தெரிந் தனத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துன யனுடந்து மேன்மா
தேவலின் றிருவ ளத்தின் செயலென விழைஞ்சு ன்ருன். (கந௪)

வருதினோ சிகனை யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள ருவந்து முன்னாட் பேணிநு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு டமின் ருற்றென் புணரியந் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாக்கே. (கந௫)

நீவிழை நடனங் காட்டி சினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நயந்து போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புருந்து கோசி கன்மனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவறு தடம்புக் காடி யோதிய டுதி யாடி. (கந௬)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் காங்கருத் துறச்செ பித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரண்வான் போற்று
மொண்மணி கண்டன் முன்சென் றுளநெகிழ்ந் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (கரு அ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
றன்னருங் பெருக்கி னாலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னைத் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் இதிகள் கூறி ழடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (கரு கூ)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா லிப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதிலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மாப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (கரு உ)

அளி விலா னந்த ிக்கூந் தனையு ளோறு மன்ன
பளகிலா யோது சூத பாதவ கானத் தாலங்
களனிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னுள்
வளனுலாம் புனை வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னான். (கரு க)

கோசிக னைடங்கண் டன்பு கொண்டுவாழ் காதை யீதான்
மாசறு தவத்தோய் பாணு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமில் வனத்தோர் காலெம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (கரு ட)

உ த்தம முனிவ வேறென் றுரைத்துநீ யுழைக் கேண்மோ
முத்தொழின் மத்தி வாய்ந்த முத்தொழிற் றிதிசெய் தேசன்
நத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றுமா சூவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதி யுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (கரு டு)

இப்பெருந் தலைவ ளையு மித்திறை கேள்வ னூழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
முப்புறு மசுரற் காற்றூர் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலை. (கரு எ)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமரர் சூழ வேண்டும்பல் கருவி கூட்டித்
தக்கபா லாழி மாலோன் றுண்கடைந் தியல வரக்கே. (கரு கு)

இருதிரை யிருதி ராணி யிலங்குவென் ளிபமுன் னாவ
வந்துவந் தெழுவு மீது மற்றெமக் கெமக்கென் றேநீ
முநதுமுந் தொவ்வொன் றுக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
கித்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழுக்காண் கில்லார். (கசக)

மெய்விசைத் தீர்த்து வாநோர் விசைதூக் கடைநதா மற்றுற்
பைவிரி யாவாற் றுதப் பாவையும் வழப்பத் தன்வாய்
மைலி யாலங் கால் மற்றெமக் கெமக்கென் றேநீ
கைவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (கசஎ)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றெருங் கோடி னொப்
பொழுதிறை பாணித் தான் னா னுணித்தான் பொருக்கென் றேநா
வழுவினல் வால மீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுபுஜிக் கரிய னாகப் படர்கதி வலியி னுயந்தான். (கசஅ)

வருவிட உதாப்ப சென்ற மாயன்முன் வாநோ ராச
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி நைந்து
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராரிபே ருந்கை. (கசக)

அடுத்தவ ரிடுககண் டுர்க்கு மழுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணை வய்குஞ் சூத பாதவ கானத் தெயதி
கிடுகமுற் றெழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மான் கோயிலுட் புகழ்கா விடா

அண்ணலெம் டுநது மே னடியின்ன புலந் வீழ்ந்தா
ருண்ணெகிழ் துருகு மாயா நோதுமீ தும்பர் கோவே
அண்ணென் விரிந்த நஞ்சு துப்பநொக தலைதோ கழிற்
நண்ணரு ளீர்ப்பப் போநதுன் சக்தி யடைந்தே மெந்தாய. (கசஉ)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன்மடன் றெலககு டஞ்சம்
வருகண மீற்றி லாடு மயானபித் தான மாகிப்
பெருகண வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விடய நஞ்சு
மருகண வுரும லெம்மை யளித்தியா லுருளின் வள்ளால். (கருஉ)

வேறு.

என்று மாதவ னிணையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நன்று வேண்டுவ ன்மல னொரு ணிலையா
நென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச சென்று
பொன்று ருத்திறல் வைவாவச் செம்மன்மேற் றிசைப்பாய. (கருஉ)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமா
 கொங்கு ளாரோன வினவலிற் கொதித்திரைந் தெழலுஞ்
 செங்கை நீட்டுபு கவர்ந்தனன் றிருவுசாத் தானத்
 தங்க னாதன யிடைப்புக் வருட்காத் தளித்தான்.

(கருசு)

அனைய வல்லிட மங்கையி னங்கயின் றகில
 ஈனைய நீலகண் டேசுநா மங்கொடந் நிலையிற்
 புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராபி
 யெனையு மாள்பரன் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும்.

(கருரு)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
 மைந்த னும்வடு கேசுன்தென் மாதிர முகனா
 யெந்த னானுமத் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
 மந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா றனேகர்.

(கருசு)

இன்ன நற்றலந் தாமரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
 வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரின் டிக் கிலக்கு
 மன்னு சீகண்ட நாதனாந் கருள்செயல். வா ம
 மன்னு தாயறம் வளர்த்தநா யகிபெயர் வயக்கும்.

(கருள)

அறம்வ ளர்ப்பது நாரிரு நாழிகெல் லாலெத்
 திறனி வர்க்கொடசு செயல்லிரிக் குதுமெனத் தெளிந்தம்
 முறைய ளித்தெகல் லாலுல் கூட்டுபு தருசீர்
 சிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிலாவும்.

(கருஅ)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ னெண்ணிய செயலை
 முன்னி யாக்குமுற் றினரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
 மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாடோ
 வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமந் தருமப் பாங்கும்.

(கருசு)

லிடம யின்றரு ளண்ணறன் சூதமா லிபினத்
 திடைமி டைந்தமான் முதலிடுஞர்க் கருள்புரித் தினிநீர்
 கடல்க டைந்திடிந் தணைசனைப் பூசித்தே கடைபி
 னிடமொழிந்திடுஞ் சென்மினென் றிசைத்தன னெம்மான்

(கருஉ)

அன்ன வாதரு டிலக்கொடு மான்முத ல்மரர்
 நன்ன ரேனின ரயன்றிருக் குமாமே னலங்கேண்
 முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மணுவிறை முளரி
 யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைதனை யடைந்தான்.

(கருசு)

குருகு லத்தினில் வருகிற லொருகுலக் கோமா
 னுருகு மன்பினிம் மந்திரேச் சுரனடி யுன்னிப்
 பெருகு பூனைப் பேற்றின்வா னுருப்பசி பிசியா
 தருகு வாழ்மனை யாப்பெந்நீஇ யின்பமுற் தமர்த்தான். (கசுஉ)

சசிமு கத்துவான் சசிமுனா ணகுடன்றற் சார
 நசைமி குத்தமை யுணர்ந்தொநீஇ வெநீஇயிவ ணண்ணிப்
 பசைமி குத்துள மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
 வசைமி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழுங்கி. (கசுங)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைந்து
 விண்ண லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி ருவப்ப
 யுண்ணி லாவின் புறப்பெ-லிவ் துடன்றழீஇ யமர்த்தா
 னெண்ணி யிந்திரன் மந்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (கசுச)

அருள்பெற் றுக்கெதிர் விருத்திரற் றடித்தினி தமர்த்தான்
 றெருள்செ யாயுள்வே தியர்களுக் கூவினிகே விருவர்
 மருவி மந்திரேச் சுரனடி வழுத்திவா னவலோ
 டொருபு ருதலிப் பாகடோ பெற்றினி துவத்தார். (கசுந)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா சிணையடி சூத கானத்
 தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்ற
 ரெப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
 றப்படி வேணி நந்தி தொழுதடி பாவிசு சேட்டான். (கசுசு)

ஆயசீர்ச் சனற்கு மாற னுநிர வனத்தெம் பெம்மான்
 னாயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றெடர்த்தெழு மார்வக் காண்ட
 மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரிமா முகற்பூ சித்தே
 நீயரி கடைசென் றேய சிறையருள் பெற்றா னன்றே. (கசுவு)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியெ லுற்ற தென்னொ
 லன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென். மடியிற் றுழ்த்தான்
 மன்னரு ணத்தி யெந்தை மற்றவற் கவைவி சித்தார்
 சொன்னவா கேண்டி னென்னொசு சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (கசுஅ)

வேறு.

ஆளியி னீடிய சாகவ னஞர்முன் வீடியவாழ்வுற வருள் செய் சாத்தைய
 யாதிய, லொளிரி மான்ரிய மோதின ருடன்னி னுயினர் நீன்பகை யொரு
 லொனாவிட மாதிய, பனகெ லாமெளி தோடிய படியில் சீரொழி லார்மனை
 பலம கார்குத லாரிக, வளனு லாவபல் போகமு மருவி யேசிவ ஞானமெய்
 வழிசெல் வாரொரு வீடரோ. (கசுஈ)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

சூதத் திருவிருத்தம்-சூநகூசு.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசாதன் மைந்த னுனமீளி தளர்வொழி புயந்த நூவாழ்வ
னினைதரு மகதி ரோபதேச மினிதுறு நன்றி யோதினமுன்
னையமு தங்கொ ணமுராரி நகமகள் கொண்க னர்முனீயு
ரிசரி தஞ்சொல் வாமைனா ணிகழ்தா நந்தி நாத்தேனும். (க)

வேறு.

குதவன நாத னமர் தாசரிதத் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சனற்குமர கரிசுறுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிபானளித்த மலியருடன் ருலரினவைத்
தாதாமிக் குறுதியினி யமுதுதுதி யெனசகுழும். (உ)

சுரசுமர் குழாநதொடாத தும்பிழுக கம்பியிரு
வரகமல மலரடிகண் டறவாடி ஓறவாழ்த்திப்
பாபபெருள் பலகொடு பரியைவிதி வழியாற்றிச்
சுரமலர்ஞ் சலிமுடிமேற் கவினுறசன் றனன்றுதிப்பான். (ங)

பிரணவமாந தனிக்கடும் பெயராத குஞ்சமே
பிரணவமா மாளானம் பிரியாத புகர்முடிகமே
பிரணவமா மலர்வாவிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வாரணமே. (ஈ)

புகார வேங்குகைத் துதித்துலாந கிரிசபமே
யோகாரத் தீங்குடனா யுள்ளவிரு நதிசபமே
யோகாரத் சேகான மொருவாத வணசமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுள்வருநக தாவனமே. (ஊ)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாம் பிடிசளிற்றிற் றனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளாபி ராயந் தணவரிய குணகரியே. (ஈ)

திருவருளா மதவெள்ளந் துலாகொழிக்குங் கவனையே
கிரியையறி விசையெனுங் கிளர்மதமுன் றெழுக்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிநு மிடத்தமருங்கு கடக்களிறே
வாவொடுபாக் கலாசெங்கு டருவீரை மதாவளமே. (ஐ)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்த்துழக்குந் கறையடியே
வீரவுபலப் பெருங்காட்டை விரைந்தழிக்கும் புழைக்கரமே
வரவயிர வணமுனைத்து வருங்குளப நால்வாயே
யரவுதர பத்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரே. (அ)

ஐங்கரநால் வாய்முக்க ணருளிருநா னொருமுனியே
சங்கரனின் சடைக்காட்டிற் றனிவிளையாட் டியல்கயழே
கங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்த்தினைக்குங் கயத்தையே
செங்காவேற் கோளரியோடு னுதித்த சித்தமே. (ஆ)

மறைமுடிப்பா துலையினடி மலர்சாத்துந் துலையுடைய
மறையுணர்நா புலமாக விரையணிமா லெழுமே
மறைபுகன் று லப்பொருளா வழுத்தியன்மா தங்ககம்ப
மறையுணர் சூதற்கருஞ்சர் லளர்ளப மேகமே. (இ)

கணராச குணராச கலராச புலவாச
பணராச சமலமகி பதிராச நிதிாச
வணராச மலர்தழி விரைராச விரைவலை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ள்வினை போற்றி. (க)

அகிலமொ முபக்கிரமத் தன்பினினை யேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகமுறயாந் தொடங்குயரிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருன்பொழிபூம் பதத்தீணையே துணையென்றோ. (கஉ)

இன்னலப் புகுபுகன் றல் லிரையருளா னிறையுலகை
துன்னியென் றம்முதத்தன் குதவன நாசனடி
சென்னியுந் தவர்த சித்தையுறையப் பாழி
முன்னிலையிற் சுராகாரான் மோதமுந் கடை விததான். (கங)

ஒங்கெழுந்த துனியசுவை யாரமுத மூகடத்தின்
பாங்குறப்பி ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தன்னபின்னர்த்
தேங்குகா சுரனைய திருமார்ப னடிதாழ்த்திவ்
வோங்கமுத முறைபகிர்ந்திவ் குதவுகென வேண்டினரால். (கச)

அதுவின்னு மரியவரை யழைத்தகா சுரகுலங்காள்
விதுமுடியாய் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாலித்
முதசுவையா முதெதமக்கு முற்றுறப்பெந் தனமவனுக்
கதுவனிவ் தனம்புரித்தல் வருட்பியா துக்கொளலே. (கரு)

மரபாகும் பொறுத்திருமின் வல்லையமு தளிப்பலென
வரையாடி யீழுதகட மொருங்குடன்கைக் கொண்டேகி
விரையார்தண் குதவனம் விரையாவந் தனையசுவைச்
சுரையார்பொற் றகம்பொருபாற் றுரிசறவைத் தழுதேசன். (க௬)

கழன்மறவா மனத்தொடொர்க் கண்டதோ யந்தோயந்து
நிழன்மறையாக் கண்டிவகவெண் ணீறணிந்தைத் தெழுத்தோதிப்
பழமறைபோற் றருமமுத பரமசயம் பிலிங்கேசற்
றொழன்முறையா னயந்தேத்தித் தூநறுமா மலராதி. (க௭)

அருச்சுனைக்காம் பொருள் பல்பு மமைத்தடிபூ சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரநேர் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுறாதருட்செங் கைநீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருச்சுடரோ யமுதேசா சிரியோன் றிருவருளால். (க௮)

அழிகடைத் தெடுத்திரு வழுதிதுநஞ் சமுதாக்கொள்
வாழிதிருந் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெய
பாழிலினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தேழிசையா மறையனந்த மெடுத்தேத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (க௯)

பூசனைமுற் றுறமுடித்தப் புனிதங்வே தனவமுத
நேசனையாச் சண்டசர்க் குளபாக ிவேதனஞ்செய்
திசனைநல் வாசனையா ரிதழிமதி நதிவேணித்
தேசனைமீட் டும்பாவிச் சென்றனனங் வழுதினெடும். (௧௦)

அன்னதிரு வழுத நுகர்ச் தசனாலோ வதுமேனித்
அன்னியோ முற்கலுழன் றுனையமுதத் துளியானோ
மன்னமிர்தந் தருதானவ் வடிவிலுணர்ந் திடவதுவாய்
முன்னனோ முளைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (௧௧)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வருளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடி வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தககே ளவ்வமுத மிளிர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தசா ருணிலமார் குலக்கிடா மெனக்குறித்தே. (௧௨)

அவ்வசுரர் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளித்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாந் குரகபதிக் கொளிர்துத
திவ்வியகான் விடந்தூர்த்தச் சென்றதுமந் திரநாதன்
றெவ்விடமுண் டியிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (௧௩)

எண்ணியவா நமுதுகொளற் கிடர்புகுதா வுபாயமினி
துண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியாதுத்
தண்ணியவின் நமுதநகிலே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டாப்பெற்றாங் கமரருண வளித்ததுவும். (உச)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச நருளனைத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வாகேச னேதுயினத்
தாதாமிந் குறைத்திடின் நமுதேச தெரிசனமெய்
போதுகிடைத் திடுபிணுமென் நப்பாமன் பதப்போதே. (உரு)

யனத்திருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழிவோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலீநீ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிர்குத
வனத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனோ. (உச)

என்றுரைத்தங் கன்புநனி யெழுந்துசெல வினிதிருந்தா
னென்றுரைத்த கந்திகழ விறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னன்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்டினென
நன்றுரைத்த வச்சுத நற்றவர்கோ னயாந்துரைக்கும். (௨௭)

வேறு.

முருந்த னுதலரி வேதனா முதங்கொள் சரிதாமி தோகினோ
ருகந்து வினவிய சீரினோ ருளங்கொள் செயல்கன்கை கூடுவார்
மிருந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிதுநர் வார்பினீள்
சுக்கத் தலரடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வரோ. (௨௮)

அமுதாவேதனச்சருக்க முற்றிற்று.

அசுக் திருவிருத்தம்-தரு ௮௭.

இந்திரன் நிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமு தங்கொள மாஸுநன் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல நீடுவி ழாமுறை
யிந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமென
நந்திரன் பாதக மோசக நந்திபி ரானவில் வானரோ. (௨)

வேறு.

மைந்தகே ள்ளனந்த னுங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்

மைந்தம் ரிராச சூடா மணியெனும் வனவற் கூய

மைந்தபல் வளந்து வனற மரபினி லுவகை மல்கி

■ மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (உ)

வானநா ட்ளிருஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத

கானநா ட்ளிரு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன்கான

பானநா ட்ளிருட் போந்து பரவியத் திருவி ழாச்சீர்

மேனநா ட்ளிரு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான். (ங)

அனந்தன் முன் னியற்று வித்தாங் கணத்தாம் வலாரி யாற்றும்

வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாமென்

றினந்தரு முனிவர் வாநே றேனையர் தமையொ துக்குங்

கணந்தரு வேத்தி ரக்கைக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும். (உ)

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேநே

யனகனும் பனக வேந்த னாற்றமத திருவி ழாச்சீர்

தனகமோர்ந் தெழுசு நாசி தண்ணரு ளமுத நாதன்

கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னுகி. (ஊ)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தரச்சதா கதியைத் தன்முன்

னழைத்தனி லேச கேட்டி யாம்பி ரகானத் தெம்முட்

ருழைத்தரு ன்ருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கிந்நாண்

மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும். (சு)

அதலி னமுத சூத வணிவனம் விளையச் சென்று

பாதலி னுங்கு முன்னர்ச் சலினிறை செயல்க னெல்லா

மோதலி னதிக மென்ன வுஞ்றெனென் றனன்கேட் டாங்குப்

பாதலி னுர்வ ரிக்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்னே. (ஏ)

ஆசக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றே

வாசக† மரித்து மாற்று மழுதலிங் கேச னம்பா

லாசக வளிப்பா னாக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்

ருசக வேந்தன் மீது ரார்வமுந் துறச்செல் கின்றான். (அ)

* மைந்து - மயக்கம்.

† உகம் - உலகம்.

செல்புழி மயங்குயீது செப்பும்வான் நபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிக் சூது கானத்
தெல்வள ரமுத நாதற் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்லகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லு யென்றோ. (௧௭)

இந்திர னானை யாமீ தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் தச்சன்
மந்திர நாதன் சூது வனத்துட னனன ரோடும்
வந்திர வகற்றுந் ஈய மார்க்கண்ட தோயந் தோயந்து. (௧௮)

தாரிபுருத் தமுத நாதன் தந்திர தாழ்த்தி நைஞ்சி
யார் நிகுத துத்தத் தானமுன் னொற்றுமக் கோயிலெல்லாந்
காரி நிகுத் தெழில்வி னோக்குங் காண்முனை தன்னைக் கண்டாந்
கொளிபுருத் திழுக்கக் கண்ணுந் துரைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (௧௯)

இயலெழி லுலக மெல்லா நிலங்கினு மிளஞ்சேய்க் கிணேரார்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காதற் நிறத்தினா செய்சி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்ம மலிருமத திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக னெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான் (௨௦)

கவின்மு தற் கோபு ரம்முன் னந்திமண்ட பத்து தீசி
மலிர் திசையிடைவ ஈந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
ணுவமனெவ் வுலகத் துள்ளு முள்ளதன் நிறத்தென் றோதத்
திவியமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநா நிகழக் கண்டான். (௨௧)

சிலவொளி வயிரத் தம்ப ஈரையதி னிறுவி மேனின்
நிலகொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா நின்றி ரீலப் போதி
குலவொளித் தரள விட்டா கோதில்செம் மணிலி டக்கங்
கலவொளித் தலமேன் மூன்று கவினவேவர் விமானங் கண்டான். (௨௨)

தாமணித் தாபி யச்சித் தொழமணி * ஈரைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கோற்குந் திறமணி யுறுப்பெ லாமுங்
கோமணி ஈரையின் யாத்தத் குலமணி கிரிசை யோடு
மாமணி கண்டன் மேயம் வனமணி பட்டங் கண்டான். (௨௩)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பாணம்
வைத்தது குழுத் தூநீர் வந்துபோம் வழிய மைத்தச்
சுத்தநீ ராகுந் யாத்துத் தூநுறு மலர்ப ரப்பிச
சித்திர கிரைக னெல்லாந் திறத்திற னாகக் கண்டான். (௨௪)

■ மணி .. இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வுணிக னெல்லாந் திருத்தக வமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு குழக்
கறங்குச் சிள ம ரக்காக் கமழ்த்துல களப்பக் கண்டான். (௧௭)

திருத்தகு மபிழு கச்சீர்த் தென்துவா யில்னே ரெம்மா
னுருத்தக வெழுந்து பத்தி யுலாநடைக் காவ ணந்தான்
குருத்தகு விதான மாதி குலமணித் தொங்க லாதி
மருத்தகு மால யாதி மலிந்தொளி வயகக் கண்டான். (௧௮)

மரகதத் திலைக டண்டு மணிப்பொருற் குலைய னைத்து
விராபுத் துகிரிற் றூக்கும் விழு மிய வாழை வெண்பொ
னையதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னவர்புகை யாதிப் பூக்
கைகள் பல் வகைய கண்ண னிரை *ரை யாகக் கண்டான். (௧௯)

*லனெலாம் பரிங்கிற் சோதி லவெழுச் சமன்செய தன்ன
தலனெலா மதித ழூஉம்பட் றாகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா றிறைந்த தூய நகுமணி *ரைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (௨௦)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய அபம் விசும்பெலாக் சுமழச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விதமெலாம் விரியப் பெய்தான். (௨௧)

இட மிடக தோறுஞ் செம்பொ னெழின்மணி குயின்ம ளாய
வடிபுன னிறைத்துச் சென்னி மாவில மணிப்பொற் றோகா
முடிதரு தருப்பை வாச மெயும்பு மாவே சேத்தி
வெடித்தொளிர் பூரகும்ப புனைரை டாக வைத்தான். (௨௨)

இன்னன மேலு மேலு கெண்ணில வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப முத்தர்கோ டித்தாங்
கெண்ணையாண் மத்து ரேச னிமாசல யாவா நீன்ற
வண்ணவாழ் நகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (௨௩)

தினமரு தமர்ந்து போற்றுந் திருத்தொண்டி னிலையர் தாழு
மினமரு தியாமுன் றெண்டாற் நிருத்தளி யிதுவன் றென்னு
மனமரு தையுற் றெத்தை வடிவினுற் றெனில பென்ற
லனமரு வ்ஸ்யல் ஞாற்று மணிக்லை யளக்கற் பாற்றோ. (௨௪)

உலகெலாந் தழைக்க வெம்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
* லனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழெலழத் தாய்மை டெய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றுந் தன்மையிற் றரள நுண்மைக்
குலனெலாம் பரப்பி வேணிச் சூழனெயென் றுவப்பச் செய்தான். (உரு)

ஆம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ முக்க
மம்மறு கனைய கங்கை யாற்றிரு கமை ல் லாவுஞ்
செமமலர்க் கதலி யாதிச் செறிவென் றறுவி மீது
செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (உச)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை கிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் சென்றாக் கனிலனுக் குணர்த்த வன்னே
னுய்வகை முன்ன யேய அம்பர்கோற் குணர்த்த வொல்லைச்
செய்வகை யமர் சூழத் தேவர்கோ ளுங்குப் போத்தான். (உ௪)

ஆரூ ளீர்ப்ப முன்னின் றன்புபின் றள்ள வள்ளம்
போரு ளுலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய
சீரு ளமுத றாதன் சேவடி தாழ்த்து பல்கா
னேரருள் வெள்ள மூழ்கி ன்றுபட் றுதிந வின்றான். (உ௫)

காளகந் தரம கேச கனகந் * தாமா னேச
† காளகந் தரர்க்கு மேச கவினகந் தரமா னுச
‡ காளகந் தரம கேச கனகந் தரம பேச
|| காளகந் தரம கேச காளகந் தரம வாச. (உ௬)

வந்தனை கண்ண புன்று மாறு ற லிசெய் வாங்கு
வந்தனை யினுந் தரம லெய்முன் பொய்ய வாங்கு
வந்தனைத் தின்பமு ற்றும் லெய்முன் கேச வானி
வந்தனைச் சூலும் போன்று மாவனத் தரமே போற்றி. (உ௭)

* நாகவரசன் வாத குமணிக் கடிதை யுச்சி
நாகவரசன் பூசை நயந்தவ தருமே காச
நாகவரசன் காதி நற்றவ குவ வானை
நாகவரசனம் போற்று நறியாமா வனத்தாய்போற்றி. (உ௮)

* தரம் - மலை. † காளகம் - கரியபாவம். ‡ காளம் - மேகம். || கம் - கிரக. || காளம் - குலம்.

* நா - கவர் எனப்படுக.

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியச் சொடையாய் போற்றி
சருமமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (௩௨)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
சுளிவளர் ினத்தாய் போற்றி காளபோ சனத்தாய் போற்றி
துளிவளர் சுனத்தாய் போற்றி தாயசோ பனத்தாய் போற்றி
நளிவளர் தனத்தாய் போற்றி நலிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (௩௩)

வேறு.

என்றிவ் வாசுதி ஶுதிந ரியம்பினேர்
ரின்று செங்கர நீண்முடி மேலெழீஇந்
சென்று கூம்புநட் சிங்கை மலர்ந்துதா
னொன்று மணி னுலவந்திது வேண்டிமால். (௩௪)

ஐய வாரமு தேச வசலைபான்
மெய்ய மந்திர நாத விதுநதிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
ஐய்ய வேண்டிச் சன் சந்தி யுற்றனன். (௩௫)

உற்று னேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று நூன்முறை தொட்டு முடித்திட
செற்றி வாழ்விருப் பெய்தின னேழையேன்
*பெற்று கந்தரின் பேரருள் வேண்டிமால். (௩௬)

நலம தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு குந்திடும் பண்பினர்க் கும்மெனி
னலம தொன்றுரி னாயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்சால் பகர்தலும் வேண்டிமோ. (௩௭)

செய்த லோத வியாதுத் தெரிதராய்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழைபா
லுய்த வில்லப ராதமொ ராயிர
லைத வெய்துற னண்ணினு மண்ணலே. (௩௮)

திருவு ளம்பொழுத் தாள்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்குமேல்
வெருவு ளந்தெறு நதிமுன் வேண்டிபு
தருவு ளம்புரி யானே தலைக்கொளா. (௩௯)

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானழைத்
தன்ன மும்மனம் வேறென்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வற்வத் தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன ரின்ன வியற்றுகென் றேறினான். (சு௦)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமரரை
நேச மிக்க ரிமல நமரநகா
ளேசி லாத வழாவிக் கியற்றுதல்
பேசி னுந் திணைப் பேறசொண் டேயெனா. (சக)

முகம னேதி யவருண் டு திர்த்தித்
தகவற் கோதுவன் தக்கினை யாதிய
சொருபொன் னொடொறுந் காலைக் கொற்றதொற
மிகவ ளிற்கும் வினைந் தனக் கென்றனன். (ச௨)

஁ முநாக்கொ ளெரியினே நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல்
தேழின் மிக்க சுவையிற் செழுமுணை
ஆழி னுக்குந் தொழிலுந் கென்றனன். (ச௩)

அனில தேட்டி யனகன் கினகரம்
புனித வீதிக ளாதிய பூவெலா
வினிய சண்ணடி யென்ன விளக்குமல்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (ச௪)

வருண வாதனச சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றுரம்பணி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
புரிய வுன்றன் கென்றன ஹம்பர்கோன். (ச௫)

நருதி யீண்டு ருத ரசுரர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகாதுந்
நரிதி னோம்பணிற் காடுமன் றறைத்தனன். (சக)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கின்
நிடரு முருநெறி செல்ல வியக்குகோ
ஹுடைய கைத்தொழி னிற்கென் றுரைத்தனன். (சஎ)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மிநின்
ரோது கோற்றெழு லாற்று முரிமைநிற்
கேத கும்பணி யீசகொன் கென்றனன்.

(சஅ)

ஏற்ற வேற்ற பணிக ளியம்புபு
சாற்று சோதிடர் யார்க்குந் தனிக்குரு
போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன்மலர்க்
காற்று ணைக்க ணமந்து கழுவவான்.

(சக)

ஐய மந்திர நாத னருள்விடாச்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
ஐய வேரந்துரைத் தான்கென வேர்ந்தவம்
மெய்ய னோயென் ரோதினன் மேதக.

(ரு1)

நாளே யென்று தொடங்க நலந்தரு
நாளே யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்
நாளே யேதன் னவையொழித் தின்பரு
* னோ யென்று நயந்தன னாகர்கோன்.

(ருக)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா ளிந்நாள்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி ருளிர்ப்பக் காண்கென்
நிந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதுய்த் தானால்.

(ருஉ)

யத்திடு முடங்கல் கண்டா றொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிஸைஞ்சி யேற்றுப் பணிமலர் தூய்ப்பு சித்தா
ர்த்தினை யன்றோ சீர்த்த தெத்தினை களிணு மென்றோ
வத்திகழ் குத கான மெத்தநாதர் நிசையுஞ் சூழ்ந்தார்.

(ருங)

புல்லொடுஞ் ச.ரிதை யோடு னுல்லொடும் போது வாரு
நிலல்லொடும் வேன்வித் தீக்கை யினையொடு மேகு வாருஞ்
ல்லொடு தேயாசா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாருங்
ல்லொடு தேயந்த வாகச் கல்லொடுங் கமனிப் பாரும்.

(ரு௪)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் நகும்பணி செய்ந் பாரு
மமைவிசே டாது வாய்ப்புற் தகம்புறத் தருச்சிப் பாருங்
கமைபடச் சிலம்பி னோசை கண்டுகேட் டிருக்கொன் வாருந்
தமையுணர்ந் தமைத்து சார்ந்து தாமிரண் டறவாழ் வாரும்.

(ரு௫)

எற்புடை வேட்டன் முன்மு விருதொழி வீயற்று வாரு
நாற்பை - சூழ வாழு நானில் புயத்தி னாரு
மேற்படை துலாக்கா லாக நிளர்க் தி விளைவி னோருத்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு துயவிப் பாரும். (ருக)

களிரொடு பிழக ளென்னக் களியொடு நடவா வாரு
மிளர்மு கி லோடு நீங்கா மின்னென வீரவு வாருங்
கிளியொடு மின்சொல்லாழக் களர்வெடு* மேரு வாரு
மளியொடு புயத்த லாக லலங்கநே ரண்மு வாரும். (ருஎ)

அமிவ மாதி யானோ மனைவரு மாங்காங் கன்பான்
யாமகிழ் புப்ப வன்றோர் மரபுது *பேயுட் கொள்கை
தாழுணர் தவா வர்க்காந் தாத்தினோட் டினையுங் குவா
செழுற வசித்தற் கொதத வசதியி னிருப்பா செயதான். (ருஅ)

இன்னன வேளை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்க ளாக வமைத்தன ளாக வாறோர்
மன்னன் சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பானு தானு
தன்னன் விசுவ காண்பான் றேயமே னாலே புக்கான். (ருஆ)

புள்ளின் காளை யென்னப் புரார்தன் நிருவி யூவைத்
* தெளளின் நமரங் காளுந் தெரிசூழ் யத்த மாக
† வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினெ குடயனாக் கென்ற
நள்ளின் வழுத்தல் போனது நன்றன செல்வ வானிள். (ருஇ)

உலகெலாம் பொது விற் கொள்வா னென் னாழு துணைக்கா
நல்லுகண் டோரபுன் னோடை சூரிமற் றோரபுன் னாதோ
நயிவுற லகில லோக வாயன் றருண் டொன்றே
பொல்லு மின்ப துன்பம் வினைவழிப் புட்டிடல் காட்டிட. (ருஈ)

யுய்தோர் காலை மாலை யவ்ந்தி யமயர்*கோமான்
மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்தில ளுத லாதத்
தூயதோர் விழாவி னாஞ்செய் றாப்பணி* கரின் நென்மாள்
சேயதோர் பணிசெய கென்றாந் தெளிகட ற் குள்தெழுந்தான். (ருஉ)

எழுந்திடு யதியோன் செயத தென்னென வுரைத்து யம்மா
சமுத்தம் பணிகைய வாறோர் சாம்வழி வசத வேறோ
மழுந்தம் போனது யனைவர்க்கு மருத மாப்
பொழிந்தயா பொழிந்த சூ றெ லும் புரிபணித் காற்றல் மெத்தான் (ருங்)

* தெளளின் - முற்றெசைய் † வள்ளினம் - இதுவுமது.

புனிதன்முன் ஞால வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சரத்தி போற்றன் விழுத்தகு கிரண சிதநு
கனியமு தனைய சூத கானன முற்றும் பெய்தாயு
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ னென்பார். (கக)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றுயிர்க் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா றிகுட
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றுனுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தருமிதென் றுவப்பிற் சால்வார். (கக)

வாட்ட மிக் கருக்குங் காலம் பிரிவென்ப மதிஞ்சு ரின்ப
ஐட்டமிடிக் கருக்குங் காலங் கடுப்பென்ப வுண்மை தெய்வ
வாட்டமிடிக் கருக்கு மெல்லி னயினந் பணிகள் பெய்தோர
கூட்டமிடிக் கருக்கு மல்லீ தெனக்கலாய்க் குலவி ஞாலல். (கக)

வாளொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப
மாளொன்று வைத்து துவவா ஞலிகட் கெனட கண்டாம்
வாளொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றலிர் வெண் டுககண்
மீளொன்று விலக்கிற் றென்னு விழுத்தக வழுத்து வாரால். (கக)

இதனுண் டிற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பான்
முததுகண் டெங்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பாணு
வததுகண் டெனமேகான் செல்வ மலிவிழா வுன்பு துயப்பா
னததுகண் டுயகு ஞாது நாலேமீ தெழுந்தான் மன் றேற. (கக)

வருபிற் றிசு வேலை தேயுந் தான் மரதி போவர்
நரிசுள் முரற் றேந்த கண்டெயா கண் மலர் டோ
வரியுடம் சாடந்த ஞாது ஞா னணியாய் படவெழுந்த
துரிசுறுத் தருவெ மப்பர் தோற்றமுந் துணையப் பெற்றான். (கக)

ஞாயிருங் குத்த மாய ணத்தஞ் செய்து வெவ்வோ
ஞயிலு மருளாற் கலை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னைய ரிக் காதத லாலந் தலையொழிந் தருத் தநாதன்
கோயிலார் தோ தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான். (கக)

வருடவக டோறு மெனகை மருதா காதன் செய்ய
வரு டகு லை - கதி போற் றெயா டி சித்தந் தாருகு
மரு வதன் லையின் டோறா டாசுமுன் றுடன் துடால்
தெருடத விரவி தோமெல்லதென் றுரைப்பா மாதோ. (கக)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
நாயகற் பினர்மாண் பெண்ணுந் துணிவினைக் காட்டிப் பாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்டன சுடர்முக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (௭௮)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி னோதல்
சாவினிற் சாத லேயாந் தலையளி யென்ப தேற்று
மேவிய விரவி கோழி விதுருக வொகரிம முங்கக்
காவியா குமுதப் போதக கண்முகங் கூம்பிற் றம்மா. (௭௯)

செயலொழி புறக்க மீண்டு மெய்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள சூக்க வெழுந்தன ரியற்று கிற்பார். (௮௦)

தேவர்கோன் குரவன் சொன்ன சித்தினைத் திங்க ளரித்து
மீவளர் பக்கத் தைத்தின் மிருகஜீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயரு கூர்த்த மொன்றரு னோத யந்தான்
மேவமப் பொழுதே யன்பு மீக்கினர்ந் தெழுவெ முந்தான். (௮௧)

நத்திய மானி மூன்று சமலனா கமத்தி னாற்ற
லொத்திய றமக்கே நல்க புதுமதி காயம் வாய்க்தோர்
சத்திய சிவதிக் காதி சுமக்கார முற்றுப் பெற்றோர்
முத்தியெய் பரமனைந்து முகோற்பனர் வழிவந் னுற்றோர். (௮௨)

வேறு.

புயசிவத் துளி ி குழிது யாமர்ந்தகிருந் டட்ட முன்போய்
மோரிப் பனர், தெழுந் து டென்பன் டவ் வானவர்கோ
னாய்க்கே யான்மார்த்தம் பார்த்த மென நல்கிறிருபார்
றாயசிவார் ச டோபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழ்- சிறந்தீர். (௮௩)

எனையமு தே- னுந் துண்டி யுற்றுவிழாத் தொடக்கமு த
லதகம்வரை புரிசெயறு மன்றியுந் து யமுதனு
வந்தமே யன் முழுலகதும் யான் மெய்மே மொளவோர்து
மிதவிழா வியற்றுகென யான்வேண்டன் மிகையன்றே.* (௮௪)

ஆமரெலாந் தொழுவானத் தரசேநின் மொழியென்னே
கிமலன்மேற் ற சவ நிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமதுசெய வியற்றுதொழி லெய்பெருந் செயனினதாற்
கலமதருகாத் துருத்துவன் உண்ணதென வுலக்தோதி. (௮௫)

* என்றெனன்பதவாய் உலையாற்கொள்க.

அனுமதிபெற் றகமதியா லதைராச வனுனையெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியுயர்தம் மனுனையும்பெற்
றெனையருளு மமுதேச னிமாசலபூ சனைசிறப்ப
வினிதுபுரித் தெதிர்வேண்ட லெனுந்தேவா னுனையெற்றார். (அ௦)

அக்கடவுண் மாமறையோரனையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினும் முருதினிகு வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பேரண்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (அ௧)

பின்னையை விழாவினுக்காம் பெருந்தியந் தாய்தாக
வன்னதனர்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுந் தினர்வாத்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவில்வ தருளுலம். (அ௨)

தனிலமுத நாதனிரு தனையரொடு மிடத்தமர்த்த
வனிதையொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் கால்கொடும்
புனிதவயிற் றேல்கொடும் புடைநிழிப்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளிவீற் றிருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (அ௩)

விதிமுறையிற் பூசனையவ் விருக்கமு லத்தியற்றித்
துதிசெய்மிருத் திகையதன்பாற் றொட்டெடுத்துப் பட்டெடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணியொடும் பொற்கோயில் புக்காரால். (அ௪)

இன்னமுறை யேமிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
ன்னையிருத் திகைமுக்கூ ருக்கியவை யொவ்வொர்வகைச
ொன்னமுளைப் பாலிகையிற் றூயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாந் திர்த்தமென்கூ வகைக்குறித்தா முளைதெளித்தார். (அ௫)

இவ்வகைசெய் தஞ்ஞார்ப் பணமிரட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்விழுவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரிசறுமெல்ல லயின்முடித்தார். (அ௬)

எண்டிசைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும்
பண்டிசைநூல் வழாதுதிசா பந்தனமம் முறைபயிற்றி
வண்டருமந் கிராமதே வார்ச்சுனமு மரபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தாவிமயத் தேகையொடு மமுதேசன். (அ௭)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி நெழுந்தருளவித தெதிர்மரபின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந தூத்துயர்த்தார். (அஅ)

ஓதுமுறை மாதுவசா ரோகணமீ துஞ்ற்றியுடன்
மேதகவெண் சொழுகரினும் கிடைபுயாத் தாந் குடன்யாக
வேதிகுகழ் சாலபுகழ் மேவுபரி வாரமுடன்
மேதகுயா கேசகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (அக)

நோதான விக்கிவவ குண்டமுற முறையகி
யாதான முதலான வாற்றியா குதிகனெல்லா
மீதானம் புரிநீண்டிவ் விசத்தககி வினைக்கடி
மாதான மமந்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுனு நீதி. (அஃ)

அளிபெருந் கனிதிரப்பி னைத்தருபூ சனையாற்றிம்
களிபெருந் வாநுதாரி கவினவிபண் டணிந்தவற்றி
னெளிபெருந் வெளிபெருமா னென்றினுமை யொன் நிவந்தி
தளிபெருந் வலம்போகது தகவின்மக சாலசனில். (அஃ)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சால யபிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பசுமிமேர் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பொழிந்தருளி னன்றருளப் புரிந்ததுகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூணு குதியினிது முடித்தனமே. (அஉ)

அன்னமகச் சாலசுடு வமந்தையந்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளம்பெரிய நாயகிசுரு
சொன்னகடத் திருந்தினைத் தொடரலிரு பாகசரினு
கன்னம்மா தீபாதி கலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (அஃ)

சான்றகிவத் துவிசரிவர் தம்பகும்ப விப்பொணு
முன்றினுநிம் முறைபூணு முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன் னலகுத் களித்தவணின் நெழுந்தருளி யெம்பெருமா
னென்றதிரு வீதியிலும் மனையொய் முலாத்தருவான். (அச)

பாணுகி யெனுநிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாத்
கானபணி புரிந்தாய்வா னடுத்திருபால் வாலேய்ப்ப
மேனிமிர்வுற் றவிர்செம்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
கானாரை நிரையாகக் கவிந்துநிழ னனிபாப்ப. (அரு)

ஒருபாறன் பூலாக வுமைகவர்க்தா டவம்புரிந்தா
 ளிருபாலும் பெறப்பணியீண் டியற்றுவலென் றடித்தனன்பல்
 லுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டிரைவீ சுறுசெயல்போற்
 றருவான மகளிர் பலர் சாமரைகள் புடையிட்ட. (௧௯)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருநதானைச் சிறுகாட்செய்
 தின்புதவு மம்மையப்பாக் கீண்டிதுசெய் திடுன்முறையென்
 றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செயல்வீ சனங்கெழுண்டு
 முன்புதனித் தனிவிசிறு முழுமணக்கான் முகமிடப்ப. (௨௦)

தொடர்பிருபா லாலவட்டஞ் சுருட்டிநிரை யாதிசெல்
 மிடையுநெருக் கொதுக்குமுடி விடையொளிர் பொற் கொலுவல
 விடியகல்வான் பறந்தோடு மியலிருபுள் ளிவைருதல
 கொடிகடமக் கோராயாக் குலவுவிடைக் கொடமுஹ. (௨௧)

யாமிதுகா றந்தோடும் மிருநடனத் திறனோரா
 ளுமர்முன நடித்தலுத்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
 மேமுறவோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெருமபேரென்
 றுமகல்வா னாமகளி ராகங்னெதிர் நடித்துவா. (௨௨)

நாதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
 பேதமுற விறைவன்முனம் பெருகலிரிந் தெழுவுவென
 வேதவொலி தமிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
 கீதவொலி பல்வியத்தின் கிளரொலிகள் வளர்ந்துவா. (௨௩)

இருபாலு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைப்பருக
 ம்ருவாரின் றேனையமா மறையொல் பின் மல்கிவாத்
 தருவாய்மைத் தமிழ்வேதஞ் சந்நதியின் மன்னிவா
 வொருவாத சிவநாம றீர்த்தனத்தி னேசையெழ. (௨௪)

வீணமுதற் றந்திரிகண் மேயபல கருவியிசை
 காணமர்வேயங் குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
 யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருதா ளத்தினிசை
 கோணரிதாய் மிடற்றெழுத்து குலவுமிசைக் - குலம்பெருக. (௨௫)

வந்தியர்மா கதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீரம்
 பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறந்ந் நெதிர்பாட
 முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்சுவைநாற் கவிசூட
 வீந்தியநீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட. (௨௬)

குருக்கொண்ட மதிமௌவிக் குழகனருட் டுவெள்ள
முருக்கொண்டச் சிறம்பொலிந்தெவ் வுயர்கருமளித் துறல்போலத்
திருக்கொண்டர் திருமேனித் திருவெண்ணீர் றெருளிபாவக்
கருத்தொன்று மாவோசை கண்மலர்நீர்த் திரைவிரவ, (௧௦௪)

திருவருளி னடங்கிமலர் சிந்தைதெளித் தன்புருகுந்
தாரிகுமெய யடியர்சிவ தசபுரா ணத்தீடைவின்
வருமரிட யிருமகிமை வகைநனியு வகைசிறப்பப்
பரவிவின யுநர்களிப்பப் பரிவினெடுத் தோதிவர, (௧௦௫)

வின்மாரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யன்பர்தருந்
கண்மாரி சொரிலிரைப்பூந் கவின்மாரி சிவநூன
வண்மாரி தருதமிழ்மா யுறைமாரி யுடன்பதினெண்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நல்ம்பெருக, (௧௦௬)

எமதுரியு மேகாச மெனவகித்துச் சிறப்பளித்தோ
னெனையருளு மெனவகுத்தாந் கிபமனிந்து முன்போதக்
கலை, தருமா மறைபரியாக் காசலித்தா னாசலினு
னையருள்வா னெனப்பரிசு ணடம்புரிந்தந் குடன்போத, (௧௦௭)

சிவனெனுநா மந்தனக்கே யுரியனென மறைதெளித்த
திவியதமிழ்ச் சுருதிபுகல் செழும்பொருணேர் தெற்றுதல்போற்
கவணகட முதற்றேவ மங்கலமாந் தொகையெட்டு
மலிரிழைவான் மடவார்க ளணித்தாக வெடுத்தேக, (௧௦௮)

என்னெனவோ துதுமெல்லா முடையபிரான் றிருவெழுச்சிக்
கின்னனமற் றென்னவுமாங் கெய்தமலர் மணிமறுகின்
முன்னவன்மா தேவனிறை முக்கணன்வந் தானென்று
சின்னமெல்லா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போந்தான், (௧௦௯)

திருக்கோயின் முன்போந்து தேவரினா ரெடுத்தேந்துந்
கருப்புரூசு சுடர்முதல கவினுறமும் முறைசூழத்
தருக்காதி சைவர்செய்ப்பு சனையேற்றுட் சென்றருளி
விரும்புரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன், (௧௧௦)

ஈழம்முறைநா ளேறேற விருஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மலிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவரிசைப்பார்
நம்மையரு ளானபெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையு 11 குயவூரு முறைபூர் திவகைமொழிவாம், (௧௧௧)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் காளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய நித்திலப்பூம் பந்தர் சிழந்தி முறதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு நினைப்பித் துலாப்போந்தான். (ககஉ)

மூன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னை முறைபோந் தன்றிரவீற்
முன்றூழ்ந் தல்குற குடைந்தபணி தன்னைச் சுமப்ப வுஷமபோதக்
கோன்றா னிவண்சார் பிரிவாற்றாக் குணத்தி னடைநது தரித்தசெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தனிவா சுனமெம் பிராணூர்த்தான். (ககஉ)

*வருநான் கெணுகாட் காலையுலா மரப் போந்தவ் விரவினடை
தெருளோ திமமூர்ந் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டும்
பெருவாழ் வினுமீ ததிகமெனப் பேணு நகதி மிசையவற்குப்
பொருவா முன்னூற் சிவஞான போத மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (ககச)

ஐந்தென் றிடெகாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தக சிகிகரத்து
கந்தின் சொல்லா முதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனல்போன்
முந்துங் கிளியூர் தரவுமையெம் ருதலவன் கணேச னெனற்குடைய
வுந்தும் பூதந் தனைவசுநத விழாக்கொண் டீரந்தா னும்பர்பிரான். (ககடு)

இருமூன் தெனுகாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந்சிசியெம்
பெருமான் றனையு டலின்வெல் லும் பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென
வரியூர்ந் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமூர்ந் ததுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வர்த்தனமாங் கிதுமை தெரித்தாக் குலாப்போந்தான். (ககஈ)

அறமே வேழா நாட்கால யருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
ஹமே யருவா யென்றும்வன ரறமே புரிவா னதுதெரித்தாக்
கறமே யருவாம் விடையூர வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர் தொடர்புணர்த்தாக் கருமால் விடையூர்ந் தருன்புரிந்தான்.

இருநான் கெணுகாட் காலையுலா விண்ககப் போந்தவ் வுயிர்க்கு முணு
வொருவா தூட்டி வளர்க்குமுயிர்த் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காம தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் னவதாரத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டெற்று னெனப்பாய் மாபூர்த்தான்.

ஒன்பா னாளி னுமையொருசோட் கிம்பன் மயிற்சேய் சண்டசு
னென்பா ரொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவர்த்து திருமா மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தரவெம்மா னமுதநத னணிமணித்தே
ரின்பா லூர்த்தாக் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (ககக).

ஒருபா னுளிற் சிறுகாலை யுடையா னுடையா னுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தனிவெள் விடைமே னிருமலமாங்
தெருன்ன மா தீர்த்தங் தனிற்போந்து தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்ந் தின்புறப் புரிந்தான். ()

பின்னர் யாக விசர்ச்சன நூல் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ றமுதேச ஈயம்பு ஸூர்த்திக் கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னேருன் புரிந்தவ் வருதேசன்
முன்னர் விடைமான் கொடியிறக்கி ருதரீக் கூர்த்தார் சிவத்துவிசர். (க௨க)

சுற்றிற் புரிசண் டசவிழா விவங்கப் புரிந்தா ரெண்டிசையும்
போற்றுபால ஶக்ரு ரங்கன் புனைந்த விசுடசை விசர்ச்சனங்க
ளாற்றிற் புரிந்தா ருதேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று கலியா னேற்றவமும் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (க௨௨)

வருநா டோழத் தனிவசந்த மணிமண் டபத்தில் வீற்றிருந்து
திருவார் விழாக்கொண் டருளியவச் சிறப்பி னனந்த மடங்கின்னாட்
பெருநா ளிறப்ப் புதுநீர்க்குழ் பிறங்க யாத்து நறுமலர்பெய்
தொருவா நாப்பண் மணிநீடத் துமையோ டெமையா ளுருதேசன். (க௨௩)

தனக்கு நபன கும்பாதி தாபித் தருச்சித் துறுமரபின்
மனக்கொண் டுளிய வபிடேக வகைகள் பெருக நனிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வர்க் காதிருவே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாச்சீர் வயக்கினார். (க௨௪)

உடனாங் செழுத்துட் சூழ்ன்முத லோரைத் தாவ ரணங்களினும்
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண ஶருத்த வாத்தியங்க
ளிடனீ ளோதை யோரொள்ளு யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துவா
நடநா யகன்குழ் போற்றுகுக்கை நணிவீற் றிருக்கு வலம்புரிந்தார். (க௨௫)

சாற்று மிவ்வா றுருதேசன் சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடித்த சிவத்துவிச ரலிர்வெண் பூதி பிரசாதம்
போற்று வலாரிக் களித்தாசி புகன்றிவ் வரிய பெரும்பயனீ
யேற்று வாழ்கென் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியேற்றங் குடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரனைய சிவத்துவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிந்து மாபூசை வயக்கிச் சிவிகை களி னிவந்தாங்
கன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப நனிதந் துளமகிழ்ந்தான். (க௨௬)

அடைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகு மன்பு பெருக வுருள்வெள்ளங்
குடைந்து பணிந்தாங் கமுதேசன் குளிந்தா மரைச்சே வடிநிழற்கீழ்
மிடைந்து தனிவீற் றிருக்குமன பீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றுடைந்து வினைநீங் கியமகவா னும்போடு மும்ப ருற்றான். (௧௨௮)

என்னை யுரைத்தாஞ் சூதவனத் தெய்தியுய்ந்தார் பெருந்தொகையோ
ரன்னை யிதனுட்பே ரருளுடையா னபுத நாசு னடைந்தனவே
முன்னை வினைநீத் தருள்வகைகண் முற்று முகம்பற் பலகோடி
தன்னை நிலைசெய் துரைப்பினுமச் சேடன் தனக்குஞ் சாற்றரிதே. ()

மலர்மெய்ஞ் ஞான சனற்குமா மைந்த வினிநாம் விரிப்பகையென்
ஹலகி ஹயிர்க டிருவருள் பெற் றுயமெய்ந தூல்சொல் சாதனம்பற்
பலவன் னவையா வருக்குமுறை பயிற்ற வருமையவைக்கெல் லாந்
திவக மியற்றற் கிலகு நிது சிவபுராண சிவவணமே. (௧௨௯)

சிவபு ராண சிவவணமே தெளிநூல் பல சொல் வறங்க ளெல்லாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்குஞ் செல்வத் திறங்கனெயாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்கு யனை நன் மக்களெல்லாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்கும் பலவா மின்பமெலாம். (௧௩௦)

சிவபு ராண சிவவணமே சித்த சுததி பூதவளிப்ப
சிவபு ராண சிவவணமே செரிமும் மலத்தைத் தெறுவதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே சீவ குணநீத் தளிப்பதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே திகழ்பே ரின்ப மருள்வதுவே. (௧௩௧)

அன பூதையா லவற்றிடைமிக் கருமை நிகழிக் சூதவன
மேன புராண முழுதேனு மேவு சருக்க மொன்றேனு
மான கலிகள் பலசிலங் மற்றொன் றேனு நியதி பெற
ஞான முறலோ துதல்கேட்ட னயக்கு மவரே பிறந்தவராம். (௧௩௨)

இன்ன சூத வணக்காதை யெழுது மவரே டந்தவர்மேற்
பன்னு முதலி புரிந்தவர்க் பரவு மவர்பூ சித்திடுவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தாயர் முதலோ ரமுதேசன்
தன்ன தருளா னினைத்தவெலாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சரதமிதே. (௧௩௩)

என்றாங் கெமையா ணந்திமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்டை
குன்ற தெனினுந் திருவிளையாக் கலியைக் கடந்து மேற்கூற
னன்ற காடென் றமைந்திருந்தா னான்கு முகன்சே யெனக்குத
னன்ற தரித்த முனிகுலத்துக் கறைந்தா னனைக் கமைந்தாரால். ()

வேதம் வாழி முகில் வாழி வீராகூழ் வாழி யுயிர்க்கின்ப
 சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
 சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
 நாதன் வாழி யனைபெரிய நங்கை வாழி வாழியவே.

(கநக)

இந்திராநிருவிழா சசுருக்ஷுந்நிர்நய.

சூதவனபுராணம் முந்நிர்நய.

ஆகச் சிருவிருத்தம்-கநக, ௧, ௨, ௩, ௪, ௫, ௬, ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪௦, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

சிவமயம்.

சூதவனபுராணவசனம்.

பா யி ர ம் .

சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகநாயகாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொன்றாக ஆராய்ந்து *நேதிகளைத்து அவற்றினளே இது உபசாரம் இது உண்மையென்றுள்ள படி தெளிந்து, அத்தெளிவினால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் ஒன்றே; அது இலைமறைகாய்போல் வேதத்துள்ளே விளங்குவதாம்; அப்பதி உமாபதியேயாம். இதுவே எவ்வாற்றினும் நிச்சயமென்று தேர்ந்துகொள்ளுதல் மிகவும் அரிதாதலால், அந்தவேதத்தினுட்பொருளை அவ்வுலகநாயகாவரும் எளிதினுணர்ந்தாய்க வென்னுந்திருவுளப்பெருங்கருணையினாலே வெளியிட்டருளிய புராணங்கள் பதினெட்டாகும்; அவற்றுள்ளே அக்கினிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரம்மபுராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் நான்கு, சிவபுராணம் பத்தாகும், அச்சிவபுராணங்களுளொன்றாகிய பெளஷ்யோத்தரபுராணத்திலே சேஷத்திரசண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகங்காயகிசமேதஸ்ரீமக்திரேஸ்வரஸ்வாமி அந்வாத சாந்தத்தியராய வீற்றிருந்தருள்கின்ற திருவுசாத்தானமாகிய சூதவனஸ்தலமானிரியம் விளங்குகின்றது.

இதைச், சிவபுராண உமாதேவியார்க்குப் பதேசிக்கும்போது, அவர் மடிபீதுவீற்றிருந்து கேட்டருளிய ஸ்ரீசுப்பிரமணியப்பெருமான் நந்திதேவர்க்குப் பதேசித்தருள, அவர் சனற்குமாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்குப் பதேசித்தருளினொன்று சூதமுனிவர் சொல்லிய இச்சூதவனமானிரியமநாயகியவடமொழியைத் தமிழிலத்தாருணர்ந்தாய்யும்பொருட்டித், தமிழ்பெயுள்ள பெயர்த்துத்தருகவென்று அச்சூதவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுரோசத்தி¹ குணங்களுக்காட்டிலே, பூவைசியர்குலத்திலே, கொடை கடையாறியுத்தமிழ்நுயுதித்து, னானிறைந்த² இராமநாதச் செட்டியார் செய்த அருந்தவப்பயர்ப்பனப்பொருள்

* நேதி - ந - இது எனப்பிரிபட்டு, “அல்ல என்று” என்ற பதியிலக்கணத்திலும் வடமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராயுங்காற்றுவென்றுமீக்கி என்னுங்கள் அமையப்பெருதனவற்றை இது பதிப்பொருளல்லென்க்கு (குணங்களுக்காட்டிலே) பதியிலக்கணங்கள் அநாதிபொதாதி அஷ்டபதிகு, ராதென்னினும்

¹ இவரை ராமசாரிச்செட்டியாரென்றும் வழங்கியென்னும் பொருளுள்ளதே.

உத்தமோத்தம சத்துவகுணவீலாச சிவநியமாநுஷ்டான சிவாநுக்கிரக சம பங்க சிவபூஜாதரங்கராயப்பிரசித்திபெற்று வினங்குகின்ற ஸ்ரீமான்-சிதம்ப ரச்செட்டியார்க்கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ் சிறிதுநிலை ஓயிலும் பெய்யுன்பர்கள் எண்ணியகாரியம் இனிது முடிந்த ருளுந். கிருபாவன் னாகிய சிவபிரான், அம்மெய்யன்பர் பொருட்டு இதனை இனிது முடித்தருளுவாரென்று துணிந்து ஸ்ரீ சரம்பசிவகுரவசரணாவந்தங் தனை வணங்கித் திருவருளைவேண்டி உதண்ண அடங்கின்று தமிழ்மொழி பெயர்த்து ஆயிரத்தை நூற்றிருபது திருவிருத்தகனாகச் செய்தமைத் தேன்.

அவைபாடக்கம்.

மொற்பொருள் எல்லாம் சக்தி சிவரூபமென்பது சர்வாங்கிகாரம். ஆதலால், இப்புராணச் சொற்பொருள் களைச் சத்துவகுண விசிஷ்டர்களாகிய சாதுக்கன் சக்தி சிவரூபமாகப் பெருகி அவற்றில் சிவாட்சி திரமகிமையைத் தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறவார்கன், மந்தையோர் யாதுகாரணத்தா லாயிலும் அதை மறந்து குற்றம் நோக்குவா யின அதற்குச்சமாதானஞ்சொ ள்லுதல் பரந்தரி வழிப்பட்ட மது சடமையன்ற. அன்றியும் சமஸ்தவாக் கியவகளும் சிவாஞ்ஞையாண் டி நடவா ன்று பெரியோர் சொல்லுதலால் இப்புராணச் செய்யுட்கள் யான் செய்ததாக உதைத்துக் குணவான்கள் குற்ற ன்ஞ்சொல்லார்கன், உப்படியன்றி என்வாக்கென்றேபிரர் கூடிலும் அக்கூற்ற டையார் இக்கவிகளிற்குற்றம்பார்க்கின் அது அவர்க்கேபழிப்பாகும். என்னை 'காணோவென்றால் இறைவனாற் குற்றங்களை ல்வாற்றை' சிறைத்துவைக்கப் பெற்றது அநேகங் ளஞ்சியாகவே நிகர்த்துள்ளேன். குற்றமே வடிவாகிய என் னிடத்து முற்றங் குற்றமேயன்றி வேறு தோன்றவாகலின்.

புராண வரலாறு.

உலகெல்லம்புகழ்கின்ற சத்துவகுண விசிஷ்ட புண்ணியபூமியாகி லைநிராணியத்திலே முன்நெருங்காத் திடில், மீளானகா முதலிய ருட வர்கள் சத்திரயாகஞ் செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் கவேசன யாக அங்குவந்தார். முனிவர் யாவரு டு இருக்கவிட்டெழுந்து, காஞ்சிரே ற்குவிய எதிர்த்தென்று உபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திருத்திப்பூசித் தின்று முனிவர் பெருமானே? அடியேங்களுக்கு அநேகமுறை கருணை கூ ட்த்து சிவபுராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதுந் தெவிட்டிலது; முன் சிவகே த்நிர மகிமைகள் உபபேதசித்துவருந் காற் சூதவனமென்றெரு உத்தம சி ஸ்தலம் உள்ளது, அது சூத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிரு

தஞ்சாவூர் சிவபிரான் அன்பாக்களுக்கு அருளிய திவ்யபசரித்திர மகிமைகள் அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவின் தாரங் கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையே ம, அதுககிரகிததநஞ்சிக என்று வேண்டி க்கொண்டார்கள.

குதமுனிவா, மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீபிரகரநாயகி சமேதநீமநதிரேஸ்
வரஸ்வாமி பாத்தபகயங்களைச் சிரமேற்கொண்டுதியானித்திருநதுபின் முனி
வாகளே 1 டங்களை கேள்வி உலகெல்லாம் உயத் குரு முக்கியக் கணமுமா
கும் எனமனமுமஅசனையே விருமயியது இசுவபுராணசிவணமே யாவ
ாககும் பாவாவுட டுகளுக்கொடுப்பது நீங்கலேட்ட இசகுதவன் மான்மி
யம் அபகருவாகளுக்கரசு சொல்லக்கூடாத அதிகரகரியசிகிதிரமாரும் இத
னை ஸ்ரீநந்திசேவா சனற்குமார் முனிவாக்கு உபதேசித்தருளிஞ்ஞென்று
அம்முறையே சொல்லக்கூடாதுகிஞா

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொறி நிருக்கையிலிலே, ஸ்ரீகண்ட பாமேஸ்வர சநிதானத்திலே, சிராவராவெள்ளமென்றே யாவருங் துதிக்கின்ற அமுகமேரினா நுள்ள சிவநாடக மொண்டாளனாத புதன்கலையிலே, ஆயிரக்கான மண்டப மொண்டாண்டு சததவ் தத்யாமயமென்றே யாவா லுங்கு திக்கப்பெறும. அகஸி - கதுப - கச - முனிவாங் டமுடவேகசிவாகமாதிராஸ்திர முழக்கமும எப்பெ பூம - ம - ருந்து மகாண்டையிருக்கும் அமமண்டபமத்ததியிலே, வியாக்கிராசனத்திலே வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீகந்திதேவரைச சன்றகுமாரமுனிவா வணங்கப் பூசித்துத் துதித்து அஞ்சலியஸ்தராய நினது, எம்பெருமானே ' தாங்குள் முன்பு கேசித்தருளியருத்வனமானமியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாகக் கட்டித் தலி விருப்பம் மேலிகுணந்து, திருவருள் புரிகவென்று வேண்டிசெய்கொள்க, திருந்திதேவா, அததலத்தையும் விராயக சுப்பிரமணிய பரமபசிவ பாதுகளையும் வணக்கித் துதித்து, நமது அருள்வழிப்படுத்தி சிதாமன் டாகிய சன்றகுமாரனே ' அவ்வியாஜகிருபாமாததியாகியபரமசிவ எம்மெவ்வொரு யயுமெபாருட டி அவ்வாதாநித்தியாய வீற்றிருந்தருளுகின்ற ருக்கவனமாகிய உதகம் சிவஸ்தலமானது, அததியத்தாமல ஸ்தானமாயத் தென்னமுகத்தித்திலுள்ள ராமசேதுவின் ஈசானதிசைவினாகவீற்றிருப்பது யுத்த உதக சிவஸ்தலமே இப்பூரிகரு திருவருட டிணையாடி விளங்குவது கண்ணையுடையகாராக மகாபாகாதிசமஸ்தபாவங்களும் நீக்கிச் சாவாட்டித்தருங்கு கொடுத்து மோகந்ததையுங்கைப்பொருளாட்டுகது யுக்க சதிவ பெரும உயர்ந்திறட்சாராலும எத்தனை கதடகாலம் இருந்து சொல்லிலுமுடியாது அங்கனமாகவும் நீ அதனைக் கேட்பதற்கு கொண பேராஸையையுக்க முடியா உயால் ஒரு சிறிது சொல்லத் தான் தோர ஆச்சலய எம்மட பதினெனது பத்தியா உள்

னன. அவையாவன, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடமென்றும், குதவன்
நாமகாரணசருக்கம், ஆதிசேடனுபதேசமபெற்றசருக்கம், ஆதிசேடன் சிங்
லிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் குதவனருசென்றசருக்கம், ஆதிசே
டன்றிருப்பணிசருக்கம், ஆதிசேடன் சிவராச்சிசருக்கம், வருணன் காபி
மோசனசருக்கம், மாகக்கண்டசருக்கம், யுராமன மந்திரோபதேசச் சரு
க்கம், வபுசர் மவதனசருக்கம், திருவிழாசருக்கமென்றமாம இவற்றை
வரிசைக்கியமாம அறிந்தவாறு வரிசைத்துரைக்கின்றோம், கேட்பாயாக என்று
திருநகதி தேவாசோம் லீச கொட்கிறோ

தலவிசேடம்.

சனநகுரோண மகாபுருஷியே கௌரிநாயிகே, சம்புதீவிலே
பாசகண்டகுதிலுள்ள கற்ப நாடாங்கு குடிகேட்கு முகமென விளங்குகின்ற
சோழ நாட்டிலே, அம்முகத்திறகண்போல் இச்சுதவனம் பிரசித்திபெற்று
விளங்கும் அது காவேரிகுடற் தெற்கேமூன்று யோசனை தூரமும வேதா
ரணியதற்கு குடேரமே உரண்டு போய் மூமதெனசமுதிரத்திற்கு
வடக்கே ஓடிகுடோசதூரமுமாகயொடியிலுள்ளது அததலத்தின் அகலம்
மூன்குரோசமாகுடைய குதவன் மூராம சதில பூராமனஇராவணரு
கியபகைவீனவெல்லுதற்குபாயவல்லபம்பெரவேண்டித்தன்னிடமவநதுழீ
மந்திரேஸவரஸவாமி திருவருள் பெறபுகாரதல் செயதமையாலும், செல்வ
ம கல்விஞானம் முதலியவருக்களாபிப்பாதுமடசாலிக்கொண்டிருத்தலாலு
ம், திராவிடமதப பிரதிபாத்திய மாகிய திரு சாததானமென்னுந் திவ்ய
நாமம் பெற்றத இச்சகலகையா வடைநது அஷ்ட சித்திகள் அஷ்ட
போகங்கனிதச்சத்தியாதிப பூததிருக்கலி அவற்றைவேண்டினும்வேண்
டியபடிபெடவாசன சம்புசிவவதலம், பஞ்சகம் மேயாகுமெனதுணர்
நதுவல்லாதத்கள லுமவசித்தகலம், பூனிவரும் புகு வநது திருவருள்
பெற்றுப்போதுமவசித்தகலம், இந் பருத்வத்கலம் மென்றுசொல்லுந
த்குடி வ்ருபததேகரித்தனனை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மண்
லைகளை முழுதுகளைத்துப் பேரன்பமாகியத் தனத்துவதைதக்கொடுத்தலா
ல்அபுத்தத்துவமென அசொல்லுமபடிம எவராளுலமதன்னையடைந்தவாக
ளுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலாற்றேயுத்தத்துவமென்று சொல்லுமப
டிம, தன்னையடைந்தாருடையபாவமலைகளைப்போததுளித்தலாஸ்வாயுத்தது
வமென்றுசொல்லுமபடிம தன்னையடைந்த அனபாகளுக்கு ஞானஞ்சா
நித்தியானகக உர்த்தகலா ஞானஞ்சா தத்துவமென அசொல்லுமபடிம. இ
த்தந்திதைக்கணம் லாபிபுருஷ மாகிய பிரபதமாகுநககபாத்தகங்கள் எல்ல
ளவு செய்கிருந்தாலும் அவ்வளவும் நீங்கப்பெறுவார்கள் இத்தலத்தில் வசி

இதிலுந்து சிவகிருத்தொண்டு செய்பவர்கள் திருவருட்புவனராஜாங்குபுதி
 களாயத்தேவரெல்லாத்மக்குத்தொண்டுசெய்யயின்றிருப்பார்கள். அமிர்த
 சூதவனமென்னுங்கிருநாமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் மிர்தம் நீங்கப்
 பெறுதலால் அமிர்தராகின்றார்கள். திருவுசாத்தானமென்னும்நாமம் ஜெபித்
 திறவர்கள் கீர்த்திலெக்டுமி அன்னாதி அவட்ட லெக்டுமி சிவஞான லெ
 க்டுமி முதலிய லெக்டுமிகளெல்லாம் உசாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலா
 ல் அவர்களும் திருவுசாத்தானமாவார்கள். இத்தலத்திற்குரியகின்ற செய்த
 பயாகாதிதர்மங்கள் ஒன்று அந்தமாகும். அந்நியதலங்களில் அநேககற்பகால
 ம் பஞ்சேந்திரிய சீக்ஷாகத்தோடு செய்யப்படும் பரிசுத்த தவப்பிரயோசனம்
 இத்தலத்தின் வால்பையை அடைந்தமாத்நிதர்த்திற் கூட்டுவதாகும். இப்படியா
 னால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவதீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து சூதவனேசர் சந்
 திவந்து தரிசித்தல் நியானித்தலாதி செய்கின்றவர்களுக்கு இத்தலம் கொ
 டுக்கின்றபலன் என் சொல்ல எவற்படுமோ. கணிதனால் வல்லார் நினைந்தே
 டுத்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகை *சிகையுள்
 உட்படா. இனிப்பல்லவாறு விரித்துக் கூறுவதென்றே. இத்தலத்தில் இடை
 யுறுது வசித்துப் பெரியநாயகியையும் சூதவனேசரையும் தினமும் வழிபடு
 சியமமுடையோர் பெறும் பிரயோசனம் ஈகைமமுதிக் கியாயத்தால் ஈன்பெ
 ருக்கித் தெரிந்துகொள்வதும் அசாத்தியமே. இதனை மெய்யன்சேற்றவர்ப
 வர்களுக்கும் உட்பவர்களும் சமஸ்த தீமைகளு நீங்கித் திருவருள்வாய்
 வார்கள்.

தலவிசேடமுற்றிற்று.

நிர்த்த விசேடம்.

--(1)--

சனஞ்சுமாரண மார்ச்சண்டாதிருளினவர் உளபுல புலனங்களினு
 முள்ள சிவதீர்த்த சுகமென்பாரும் உத்தர ததிலுள்ளேவந்து கூபதடாகாதிரு
 பங்களாய என்றும் வசிக்கின்றன. இவற்றின் காமவரிடையே அளவிலையா
 தலால் அவற்றுட் சிவ தீர்த்தமாத்நிதர்த்தம் விளக்குகின்றோமென்று திருந்தி
 தேவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அன், இதிதூயிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது.
 அது, கர்மல தீர்த்தமென்றும் மயேரணிகாதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும்.

* ஈண்டு சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்று என்ப
 தில் மூன்று என்னும் இலக்கம் போல் வருவனவற்றையென்க.

ஈகைமமுதிகம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதென்படி மெ
 ன்னுத்தாற்பரியதடைத விளக்குவது.

ஞ்நவனபுராண்வசனம்.

இது நீர் வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன் விதிவழிமுக்குவோருடைய பிறவீப் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எளிதூற்றித்து விடுதலின் அக்கினி யென்று சொல்லத்தகும். யாவர்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே தினமும் நியதியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும் வருஷத்துக்கு 50 முறை * சித்திராபருவத்திலே இத்தீர்த்தஸநானஞ் செய்தால் முந்தூற்றியுபத்தைத்து எவ்விடம் ஸ்நானஞ் செய்யத் பலன் முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே செங்குதி யில் 420 மட்டும் மென்றெரு தீர்த்த முள்ளது. அதில் 200 துணுமன் முழுவது இவ்வுட சித்திகள் முற்றும்பெற்றன. இதிலே மங்களவாய ஸ்தி லவாஸநானம் முக்கியம். இதின்னங்கடல் முக்குவோர் திட காத்தூர தைரிய விரியாதி இவ்வுடகாமிமேல்லாம் பெறுவார்கள். இதன்கழ்த்திசையில் யுதிசே நாதத்தமென்று ஒன்றுள்ளது. இதிலே மாசமகாளிலே அன்பு மிக விதிப்படி முக்குவோர் அஷ்டபோக முதலிய இவ்வுட சித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாத்ரி சகல சாஸ்திரபாங்கதர்களாய உண்மைஞானத்தாற் சிவபாயுசியப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டதீர்த்த மென்றெரு தீர்த்தமுள்ளது. இது சர்வபாதகங்களும் நீக்கத்தக்கது. சகலபுணங்களாலுந் துதிக்கத்தக்கது. இதிலே தைமாச குருவார பூச நஷத்திராபருவகவ-அன்போடு விதிப்படி முக்குவோருடையபார்வை செல்லுத்திசையிற்செல்லுந் அன்கவான்; சர்வசர்வாகாராயுங் கவருகின்றயமனு மென்றால், அந்ந் பெறும் பலன் முழுதும் யாக்கான்சொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற் புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம நாத மென்றெரு தீர்த்த முள்ளது. இது முக்குவோர்க்கு இவ்வுட சித்திகளெல்லாம் உடனேகொடுப்பது. இன்னும் யுவைபோன்ற அநேக சிவ தீர்த்தங்கள் இத்தல் த்துள்ளன. இவ்வளவென்னுந்தொடைய உறுஞ் ல ரால் முடிபாதாசில் மகிமை யெய்திதுசொல்ல நினைப்பதெப்படி செய்தால்புராக் குடியதகாவுகித்துணாக. இத்தீர்த்தங்களெல்லாம் மென்றொட்டி உலவத்திணைகவரென்று எத்தினுங் களின் முழ்கினும் எண்ணியல் ஸ்நான இவ்வுட சித்திகளெல்லாம் கொடுக்கும். இதனை மெய்யன் சீபாடுபடிப்பவாக்கேப்பவா இவ்வாழ்வுமுற்றும்பெற்று அனைவமலவாதனை நீங் சித் திருவருடேய்நன வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிசேடமேற்றிற்று.

களை.

* இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்தினை முடிபோஸ்வாஸ்வாமிமகாரதோற்சவார்த்தமாகிய தீர்த்தோற்சவங் கொண்டருளும் வழக்கம் என்றுமுள்ளது.

† ஸ்தாஸ்புலகம்—ஒருபாளையோற்றத்துக்கு ஒரு அவிழ்பதம்பார்த்து, எல்லாம் அதுபோலெனத் தெள்வதுபோல வீளசுருவதோரூடம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? இனி மூர்த்திமகிமைகேட்பாயாகவென்று திருமந்தி தேவர் கூறுகின்றார். சீவதளமாகிய பரமசிவன் ஜனனமாணப்பட்டுப்பற்பு வ சரீரமெடுத்துழல்கின்ற சீவ கோழிகள் எளிதிற்றிருவருள் பெற்றுங்கலெ ன்று திருவுளங்கொண்டருளிட பெருங்கருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அ மிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபராய் இச்சூதவனத்தில் ஓர் மாவிருக்க நீழலி லேதோன்றி, வில்வம் கொன்றை மல்லிகை முல்லை முதலிய மரங்களுங் கொழுகளும் மலர் தூலிச்சூழ்ந்து மிக ரொருங்க மத்தியிலேவீற்றிருந்தருளும். இங்குவந்து இசைப்பு மூர்த்தியை, நுதுகோடன் வருணன் மார்க்கண்டன் இராமன் முதல் அநேகர் வழிபட்டுத் தங்கள் தங்கள் இஷ்டசித்திகளெல் லாம் பெற்றார்கள். இந்த அரிந்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன், வருணேசன், அநந்தேசன், மருதிசேசன், அமிர்தசூதவனேசன், திருவு சாத்தானேசன், அமுதலங்கேசன் முதலிய அநேகருருமங்களுண்டு. மு த்றும் விதந்துகூறுதல் எவர்க்கும் அசாத்தியமே. இத்திருநாமங்கள் சப்த கோடி மகாமந்திரங்கூறியு முண்மையுள்ளன. இவற்றள்ளே, மார்க்கண் டேச நாமஞ் செயித்தவாகந் யமனையும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ் வார்கள். வருணேச நாமஞ்செயித்தோர் சர்வரோகமுநீக்கிச் சுகமுற்று வாழ் வார்கள். அநந்தேச நாமஞ் செயித்தோர் சகலகலாவல்லவர்களாய் உண் மைஞானம் பெற்றவாழ்வார்கள். மருதிசேசநாமஞ் செயித்தோர் பூதவேதா ன பிரம்மாக்கூதாதிக்களால் வருங்கஷ்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். சூதவனேச நாமஞ்செயித்தோர் திருவருள் விராசமாகிய குளிரிழலிலிருந் து வாழ்வார்கள். திருவுசாத்தானேச நாமஞ்செயித்தோர் முத்தி முதலான சகலதிருக்களுந் தம்மைச்சேர்த்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலங்கேசநா மஞ் செயித்தோர் மிர்தம் நீங்கி ரித்தியானந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற் சமஷ்டிமூபாய விளங்கும் இச்சுயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறுவேறு சுயம்புலிங்கங்களான வியஷ்டிமூபங்களா ய்விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்றமேயயன்பர்க்கு அரிந்தத் தவத்தைக்கொடு க்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிர்தவிநகமென்பதை விள க்குகின்றது. பல்வாக்கூறுவதென், இந்த அமிர்தசுயம்புமூர்த்தியைப்போற்றி மந்த மூர்த்தி எவ்வுலகத் துறியிலேயென்று அக்கினியைக்கையிலேந்திச் சத்தி யஞ்செய்வோம். இச்சிவபிரானை உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடு தரிசிக்கப் பெற்றோர் உண்மைநூல்களிற்கூறுகின்ற சமஸ்ததர்மங்களுந் தம்மிடத்திலுந் தி னங்கப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்தநி தி நிறையப்பெறுவார்கள். சாயங்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இ ன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் 100

திறவாப்பெருவாழ்வாகியபரமுத்தியைப்பெறுவார்கள். அதை ருருவாரம்பூசுகளைத் திரும்பென்ற மிகுதியினத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்விறகுருபாதகங்களும் நீங்கப்பெற்ற அநிபரிசுத்தர்களாய் கிளைத்தவெல்லாம்எளிதிறக்ககூடப்பெற்று கோகப்பிரசுத்தியாவாழ்வார்கள். ஸைகதிரோற்சுவத்திறபத்தினானும் சியதியாக அன்போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பூரிசெல்லவம்புத்திரசெல்லவம் பொருட்செல்லவமுதலியசெல்லவச்சிறப்பெல்லாம் பெற்றவாழ்ந்து தேகாத்தத்திலே சிவகதிச் செல்வராயவாழ்த்திருப்பார்கள். இசகூதவனத்தைப்போய்வணங்குவோமென் நெண்ணி வழிசென்றும், அங்கே மெய்யன்போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பெறும்பலிபாப்பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த்தியைக் காணப்பெற்றவர்கள் ஜெனன மாநாதி எவ்வகைத்துன்பங்களையுங்காணமாட்டார்கள் பணிதவர்கள் சாவாண்டங்களுநதம்மைப்பணியிற்றிருப்பார்கள். கலைதவர்கள் பிப்புரியில் அண்ணபிரதாந்தரிய சினைவகொள்ளார்கள்.

இம்மாத்திரஞ்செய்யும் இக்தொண்டர்க்கே இப்பலனெல்லாம் அருள்கின்றனொன்றால், இனி இவ்வமுதல்கேசனம் அபையி ராத்தினுகோறுய்யியதியாக வழிபடுவோர், திருவருப்பணி திருமெழுஞ்சுப்பணி திருத்தனவனப்பணி திருமலைப்பணி சாபப்பணி தீபப்பண் முதலியன செய்வோர், சொன்னமுதலியவற்றொகிய குடங்கள் கலசங்கள் அபக்கால் தீபக்கால் மணிமுதலிய பூஜாபாத்திரங்கள் கொடுப்போர், சித்தியபூனைக்குவேண்டியசமஸ்ததிரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல் கனகராயகூதகாலதோறுங்கொடுத்தவிதிவழுவாமற்செயவித்து, அப்படியேகேர்த்திகமாகியமகாரதோற்சுவாதி திருவிழாக்கள் விதிப்படி சலிஸ்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலிலேபழுதுநீக்குதல் முதலியதிருப்பணிகள் மணிபொன்ன திகளாற்செய்வோர், சொன்னசத்ரபாணதிகள் செயதளிப்போர், உத்தமமானபகங்கள் வளர்த்து நாடோறும் பாடுகொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டர்க்கருளும்பலனை அளவிட்டுக்கொல்ல யார்வல்லவாகர் அநாயதலங்களைல்லாவற்றிலுமுள்ள அவ்வவ்விவகாரநரிசிகுறிஞ்செய்யுஞ் சினைகரியாதி திருத்தொண்டெல்லாந்தரும் பலன்புழுது இவ்வமுதலியசெதரிசனம் ஒன்றேகொடுத்தலரிடும் இகலோகவாழ்க்கையும் பிரமலிஷ்ணுவாதியர் பாடோகவாழ்க்கையும் உருத்திராதியர் வாலோகவாழ்க்கையும் அமலோமாசுவாழ்க்கையும் அபிரிதலிங்கேசர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவிதிப்படிசெய்யும் பூசனையேகொடுத்தலிடும் இவ்வமுதலிக்கேர்த்தி இகேசெய்தருளுகின்ற திருவருள்விராசத்தியற்றையல் ஓராணுமாத்திரங்கு - அளவிடமுடியாதானொருமுதுஞ்சொல்ல யார்வல்லவர்கள். அன்பனே நாம்உனக்குஇகேசெல்லியது அணுமாத்தியையிற்கேடியிலொருபங்கேனுமில்லை. இதனை அன்போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யாவரும்

சூதவன நாமகாரணச்சருக்கம்.

முன்செய்திவினைமுழுதும்நீங்கி இம்மையிலேபலபோகங்களும் அனுபவித்தி
த்தேகாத்தத்திலே திருவடி சிழுவிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவன நாமகாரணச்சருக்கம்

சனநகுமாரனே? இனி இத்தலம் சூதவனமீன்னுப் பேர்பெற்ற
ரணங் கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகால
த்திலே காசிமுனி பத்தினிகளாகிய கத்தாரு வினதையெண்ணுநிலவரும்
சற்றே ஊர்த்தே இத்திரனுடைய குதிரையை உண்டு மூத்தாளாகிய கத்தாரு
இக்குதிரைவால் வெண்மையா நருமையா வென்று கேட்க, வினதை வெண்
மையென்னக்கத்தாருருமையென்றார். நுப்படி ஒருவரும் மாயபட்டினம்மு
ள்ளே தேற்றவன் வென்றவளுக்கு அடிமையாய்விடுவதேபதமாகும்; இக்கு
திரையை இன்னுமொருமுறைசமீபத்திற் பார்த்துக்கூயிப்போமென்று பிர
தின்கொடுசெய்துகொண்டார்கள். பின்பு கத்தாரு, தன்மக்களாகியஅனந்தன்
முதலியசர்ப்பர்களைநோக்கி நீங்கள் இந்திரன்குதிரைவாலேக்கருமையாகச்செ
யுங்கனென்றார். அடாதகாரியமென்று அவர்கள் மறுத்ததுகண்டு கோபித்
தான். அவருள்ளே காரக்கோடன் அவன்கருத்தின்படி அக்குதிரைவால் கரு
மையாகும்படிதான்இறுகச்சுற்றிக்கொண்டான், பின்புகத்தாரு வினதையை
அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினான். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதா
மென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்கத்தாருய்க்கு அடிமையேவே செய்துவருவா
ராயினான்.

அப்போது கத்தாரு நான் பாதலிலோகம் போகவேண்டும், என்மக்க
ளாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் கூடத்துவா நீ என்னைக்கூடத்து செல்
பாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினதையும் அவன் மகன் கருடனுஞ்சுமந்து
செல்லப் பாதலத்திற்சென்ற ஆளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பார்த்து இ
ருள்ள பவித்ரங்களும் பார்க்கவேண்டும்; என்சன் மடிமைக்காரி மகனாகிய
எங்களைச் சுமக்கசெல்லென்றார்கள். கருடன் அதோட்டி உடனே தாயை
நாக்கி இவர்கள் உன்னை அடிமையென்றகாரணமென்னென்று கேட்க, வி
னதை முன்னிகழ்த்தைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களைநோக்கி என்
ராய் உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ளு காரித்தம் உங்களுக்
துவதுசெய்யவேண்டுமென்றார். சர்ப்பர்கள் தேவாமிர்தம் தருவாயானால்
லெக்கிவிடுகிறோமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மார்த்தத்திலேசில ஆ
சரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்துயுத்தத்திலே இந்
தோடுகேவர யாவாராய்மென்று சர்ப்பர்களை மக்களினிவிடம் கொண்டு

முதலியன ஒவ்வோர்மதில்போலசுழும்புகொண்டிருப்ப, அவற்றின் மீதுவீல் அக்கினிமயமான சக்காவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டிசென்று தருப்பையினுள் சூழப்பெற்றவள்ள அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது இரத்திரன் தடுக்கவும் வலியின்றி விட்டுவிட்டவ மனமின்றி வருகி இணக்கத்தார்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து தாழ்ந்த மொழிகூறிய பசுநாடுகரே" நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சாப்பார்களுக்குக்கொடுக்க அவர்கள் அதையென்று என்ன வகுத்தினால் உனக்கு என்ன லாபமுண்டு, தயவு செய்து என்று வேண்டி வந்தவர்கள், கருடன் பிரதிஞ்ஞாப்படி நான் இக்கடத்தைச் சாப்பார்களுக்கு எதுபோல வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செய்கிறேன். அப்போது நீகூறியதுகொள்ளென்று சொல்லி இரத்திரனும் பின்னொரு அகாயமார்க்கமாக வரும்போது சொல்லும் வேகத்தாலும் கிறகின் காற்றினாலும் அவ்வயுதஞ்சிகரி வித்தலத்தினால் லேழுமூவகம் பாம்பின், அவ்வாழிந்த சூழலிடுவீன்று அளவில்லாதபாம்புகள் முளைத்தெழுந்தன. தான் நினைத்தபடியே கருடன்கொண்ட சாப்பார்களுக்கெதுவோ அமிர்தகடத்தை வைத்துத் தந்தாயின அடிமைசெய்யவே நீக்கிக்கொண்டு அவர்களைநோக்கி இந்த அமிர்தம் அதுபரிசுத்தமாகதான் வைக்கொண்டது கசியோடுபுகியுங்க ளென்ன, அப்படியே அவர்கள் ஸ்காந்தித்தம் புறஞ்சென்றசமயம் இரத்திரன் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான்

அமிர்தத்தைக் கண்டேவாவிருக்கூடிய முளைத்தெழுந்த நூசாசத்தை யளாவியவதாமாத வெள்ளினின்று செல்லுபெறும் சூழல் பப்பித்தகின்ற மகிமை, இக்கு அவ்வாத நூசாத்தியாபு வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீமத்தினோஸ்வாஸ்வாமி திருவருளால் உதென்முண்டை யுணராதவாகளாய்க், காசிபர் மார்க்கண்டர் கௌதமர் பிருகு அகலவியா கர்க்கா வியாபா ககா அத்திரி குற்சகர் பலகா யஞ்ஞாபாப ததுவாசர் சுஞர்த்தகன் சனகா சனகதன் வருணர் சத்தி வாழதேவா கௌகிகா பராசாரகடோளர் புலத்தியர் வசிபட்ட முதலாக அளவிலாதபுனிதர்கள், தாங்களவிகத்திருந்தமேருமந்தராதிசம ஸ்த சிவகேசுத்திராகரையுமிட்டிருக்கி வித்தலத்து வந்த அளவிலேவகித்த ற்குரிய சிதப்பெலா நிறைந்த சித்தசபதியாதிஷ்டமலாபமுற்றும் எளிதின் அரிக்கத்தக்க ராமலக துவாதவிசிபட்டகுணங்களோடு விளங்குவதை உற்று நோக்கி, இது யார்பனதையையும் வகித்ததக்க உத்தமோததமஸ்தலமென்று செயலாலுநெதிரிந்து சசயித்து, அப்புனிவரெல்லாரும் அநாகாருப் பன்ன சாலையுண்டாங்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்தும்வித்தலத்தை நீங்காதமனத்தோடு வகித்துவகுபுள்ள சிவதீர்த்தங்களைல்லாம் வித்தலத்தில் வந்துவருக என் று நினைத்தார்கள். அப்படியே அவ்லோகங்களினுள்ளுள்ளசமஸ்தசிவதீர்த்தங் களும்வித்தலத்தின் முக்குரோசவீஸ்தார எல்லைக்குள்ளே அநேகவாவிவகா

தி நீர்நிலைகளாகவருநிறைநது தம்மிடத்துவநது தரிசித்தல்பரிசித்தல் மூழ் குதல் மூதலியனா செய்கின் தவர்களுடைய எத்தகைய பாதகங்களையும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தததுளியினின்றும்முனைத்த மாவிருக்கிகள் செறிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தசூதவனமென்றும் ஒருபேரையுடையது. உலகமெல்லாம் அமிர்தசூதவனமென்னுந் திவ்யநாயக சிறப்பையும் அகற்றிணங்க அமிர்தவிங்கேசர் அங்கு அபித்தார்க்கு அருளுகின்ற பல்லகையான இகபோக விஸ்தாரஞான மோகிப்பெருங்கத்தையுமேருக்கிவிடவேண்டுமென வந்தவற்றிலும் உத்தமோத்தமம் மென்று போற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலமிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இத்தலமகிமை அநிபந்தியமாயுள்ளது. மெய்யன்பு நீங்காத அபிதிவிபரிபக்குவசீலர்களுக்கேயல்லாமல் அநியங்களுக்கு எவ்வித காரணத்தாலும் இத்தலமகிமையாகியத்தைச் சொல்லாதேயென்று இருநாகனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானை எனக்கு உபதேசித்தருளினார். மிகவும் நுணுகியுணர்கின்ற அபியுகுபுதுகிமானாகிய எனக்கு நாம்சொல்லவும் வேண்டுமா? இவ்வை அனபோதி படிப்பவர்கேட்பவராவருமலும்மையிலே புத்திராபித்தி காரகநிதி சுலபமபத்தும் பெருவாழ்வுதேவகாதத நிலை நிறுத்திவாபபெருவாழ்வாயித்தியானைக பாமோகியமென்று வாழ்வார்

சூதவன காமபாணசுருக்க முற்றிறம்.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

— 0: —

சனஞ்ஞமாயினே' இனி அதிசேடனுபதேசமபெற்ற ரிதிதிரகுகேட்பா பாகவென்று திருநகதிதேவாகையினுரா. திருப்பாற்படலிலே மணித்தீவிலே கவேதபாகதிவள்ள நிருக்கையிலே, தேவாமுனிவர்முகலியோர் னுந் துதிசேடனுபதேசம் புத்தேவி புத்தேவி நீளாதேவிசமேதபாய வீற்றிருநருளுகின்ற விஷ்ணுபுத்திரபாத்தகனிலே ஆதிசேடன் வணங்கித்துதித்து இன்று எமபெருமானே' பிறவிப்பெருகாமலாககடந்து பிறந்திவாப்பெருவாழ்வாகிய சுத்தியானந்த பரமோசுருகொடுப்பதாயும் வேதவேதாந்த சாஸ்திரசம்மதமாயுமுள்ள அண்மையாககம் இன்னதென்று அடியெனுகுபதேசித்தருளவேணுகமென்று பாராததித்தான. விஷ்ணுபுத்திர அருளுகின்ற ப. சந்தான சம்பநவியேடனாகிய சேடனே? அவருக்கு அவாதி அஷ்டமகநன் திவ்யகுண பராபரமுலகாரண சகிதானந்த காமல கர்விகற்ப ஆதிமதவ்யாநதமகித அநாதிசூதிய சர்வவியாபக சமயாதீத சுயம்பிரகாச விவரத்து திவாபகாரநதி திவ்விய வாகவொச்சுலசலியமய உருவாரகாததைக்கட

ததுவதாய் வேதமுடியில்விளங்குவதாயுள்ள சதாசிவத்தை யுள்ளபடியுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிற்கும் உத்தமரெவரோ அவர்களே நீகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்ளபடி அறிவார்கள். இது அறியாதாரெவரோ அவர்களே நாரூ ன்ளே அதமராவா, ஆதலாற் சதாசிவபூசையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். எவர்கள் அசையாநிலையினாய் விஷயங்களிற்செல்லாது நித்திய நிக்கிரகஞ்செய்து சபாணாமேற்கொண்டொழுஞுவார்களோ அவர்களே முழுமூட்சுக்களாவார். அசுகதர்சனானால் இயன்றளவு நிஷ்கபடப்பத்தியோடுசிவ பூஜாநிநியதிமேற்கொண்டொழுக்கலே முறையாகும். இப்படியேதேகாந்தம் வலாவினைப்போகா பவதத்தோடு செயதுவரும் சயம்பூஜாபெலத்தாற் சிவ ஞானம்பெற்று அகஞ்சுத்தகாதுவித பாமுத்திபெற்றுலாம்பவர்கள். ஆதலாற் பூஜா சாக்ஷி பதாந் சநியாஸக பாமுத்திபெற்றுபவதற்கு முக ஷயகாரணம் இந்நிநிய சக்திபாசுத்த சத்த சிவஞானவாயிலாக உண்மைய ணாராத செயவன்ற சிவபூஜையன்றிமெல்லில்லை.

உண்மையுணர்ந்து சிவத்துவப்பேற்றையடைதற்கு இடையூறுகச சர்வ சிவர்களிடத்தும்பசு சதுவம்ஒழிவின்றிவிநிதிருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக் கஞ்செய்வது பாசுபதத்தகையாகும். இதுவிநாஜா ஓமத்தோடுசெய்வதாகும் இது பன்னிருநாள விரதநியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இநத ஓமத்துக்குட பெரும்பாலும் சபித்துககோமயமேயாகும். உககோமயம் பசுக்களினின்ற ம் எடுத்தகுகொள்ளுகிறகாலம் அமாவாஸை, பெளர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர த்தியென்னு நான்குதினமாகும். இத்தினங்களிலே, சமீபித்தநாளிற் கன் லீன்றபசு, கோயுள்ளபசு, 7 நாடகண்ணிப்பசு, மலட்டுப்பசு, கழுப்பசு, கண்ட நக்கப்பெற்றபசு, மலத்தின்னுமபசு அகிய இவையல்லாத பசுக்களிற் கோய யம் வெளிவருஞ்சமயம் நீலத்தில் விழுமுன்பு தாமரையிலையிலே சத்தியோ ஜாதமநதிர் ஓடொல்லி வாகுசி, உககோமயத்தின்மேலுள்ள வழம்பை நீக்கி அதிலே வாழத்தாழ்ந்தபசு மலிட்டிஅகோரத்தாற் பிணைந்துருட்டி உலர்த்த வைத்துமெரெண்டி, 9 சனபிண்டுகாது புஷ்டிவாமக தொடங்கல்மெண்டும் சத்தியாச்சினிபாணியற்கடைக்கெதிருக அத்கினி குரீயகாந்தககல்லிலெடுத்த அகுகினி பூரண நிலைமெறெடுத்துத்தற்புருட மநதிரத்தால் முன் ௨6 நீத்திவைத்த கோமய கூடத்தாற் பற்பவிதசுப் போதாயன குத்திராந் அபவகசகூத நிரவதள்ளுள அவாவாகுகுச சொந்தமாயெடுத்துக்கொள் ப்பட்டசுத்திராவிதிப்படி ௧௪கமநசிரககால் (௩௬) தத்துவாதியசத்திடு ய்துபசுருய்யால உரிய அருதிகஞ்செயது, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அ மே பூரித்திடையெய்தி விதிப்படி பூஜித்து, சற்பிராமணபோஜனாதி செய வித்து, அன்றி ௩ நாளுயாமகுகினிபூப அக்ஷிலிங்கபூசனை விஸ்தாரமாகச்செ

யது, பசுத்துவரீக்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமு
ம் வேண்டித்துதித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருநாளும் ஒமத்தோடு பூஜ
னைசெய்து, பதினமூன்றாநாளித்தியநியதிமுடித்துக்கொண்டு பூசித்தஅச்சி
வலிங்கத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரியமுறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வா
சாரியனோடு சுற்பிராமணபோஜன மாசேகரபூஜை தெக்கணையாதிகள் சிறப்
பச்செய்து இப்பாகபததீகையை இடையூற்றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவ
ரீங்கி கிராமலாவாய்.

இச்செயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்நவிரஜா ஓம்
சுண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிவாநிதிருண்டுகளிலுள்ள விபூதியாவது
கையிலாவது வைத்துக்கொண்டு மேல்புறிகொண்டு “அக்ஷரி வன்பதமுத
லிதெகொண்ட மந்திரமுதல் மருபுதொடங்கால் பூனமுமுறைஅயிமகதிரித்து
“ஓம் மாபோவா, ஆப்போவா” இன்னமந்திரங்களால் நோதெளித்து, அத்திரு
நீற்றை மூன்றுபாகமாகி ஒருபாகத்தை நானத்தாற்சிபிலும், தற்புருட
த்தால் நெற்றியிலும், அகோரத்தால் இருதயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்க
ளிலும், வாமத்தால்நாய்பிலும்சத்தியோசாதத்தால் முழந்தாள்கள் கரங்களி
லும் லேபனமாகப்பூசி, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதலாக உடலெங்கும்பூசி
இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதல் ஐந்திடத்தா
வது பதினாறு முப்பத்திரண்டு முப்பத்தாறிடத்தாவது திரிபுண்டாமாகத்
தரிப்பது முறையாகும் இச்சித்திரநீறு தரிப்பவரே பசுத்துவரீகப்பெறுவார்
கள். இப்பாகபததீகைமுறையும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யலும் இத
ற்குள்ளுயிர்போல்வதென்று பெறவேண்டிவது அவசியம்.

அதாவது - தக்கமாததம சிவமூல பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரமே. இது
சப்தகொடி யகாமந்திரங்களுள்ளுள் சிறந்த மாஜாதி ராஜமந்திரம். இதுவே
பாகபததீகைபலனைத் திருத்திரு முக்கிய காரணமாகும். சாமலமோக்ஷ
சாஸகராய - நமஸு தக்கரிருக்கத்தில் விளங்குகின்ற இம் மகாமந்திரத்
தில் ஒரு எழுத்தின் மகிமையேனாளு சொல்லவாவது கீழ்க்கவாவது என்
னாலும் அயனாலும் எவாலுமியிவது இம்மந்திரமேதெசிவாகமப்புரானேதி
காசாதிசகல் சாஸத் திருக்கும் தனனுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக்
கொண்டு அவற்றைவிளக்கிக்கொடுவது. இம்மந்திரமேசுசிதானத சுத்தாத்
துவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அநவாதம் வீற்றிருத்தருளப்பெ
றுகின்றது. இது பிரணவஞ்சோகக அநெழுத்தாகுப. மற்றுநேவதாமந்தி
ரங்கனாகிய அஷ்டாக்ஷராதிகள் பிரணவமுரு சேந்ததேதத்தம் அளவு எண்
ணப்படுவன சிலமந்திரங்கள் அநத்ததினுள்ள நமாதிகள் சேராமலே தத்த
ம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேரந்து அநெழுத்தாயிருந்து
ம் வேதசிவாகமாத்ருவகொல்லாம திருநவநெழுத்தென்றே வரங்குவ.

அளவில்லாத சிவஞானமுனிவர்கள் இத்திருவைந்தெழுத்தைப் பேணியே சிவத்துவப்பேறு பெற்றார்கள். அளவில்லாத தேவர்கள் விரும்பிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள். இம்மகாமந்திரம் சிவகோடிகள் மலபந்தம் நீங்கி உயர்தற்காகவே பரமசிவனாற் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யானுடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேத புராணதிகளால் அரியதவங்களினால் மூர்த்திதல தோத்தவங்களால் யாகாதி கர்மங்களினால் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை. மெய்யன்போடி யுத்தவ சூதாடல் வேறு எவ்வித ராதனோபாயங்கள் செய்யிலும், அபரது ஸ்கபூரணபயங்கராகாரமாயுள்ள ஈழோ மகோத்திரியைக் கடைக்கமுடியாங் புது மலர்க்கும் உள் ஈடடி சிவசொருபத்தை விவாகஞ்செய்யும் ததினதீரம், யுதுவே ஸானருவாகிபார் முதலிய பலரும்செயித்துய்யத்தக்க ஸாவோபகார மஃசிரமாரூப இவ் அடிவாத சுத்தமயமாசினால் சூம முதலியபூரவாக்கங்கள் அதிகார முதலியபாடும் வேண்டாமலும் பபதே சிக்கக்கூடிய யுதிபிரித்த சுயம்பிரகாச மகாமந்திரமாகும். இதிலே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் பகிர்மவிஸதாரம் பிரமனாலும் என்னாலும் முனிவராலும் வேத வேதாந்தங்களாலும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந்துரைத்தல் அவாத்தியமே. இது சந்திருவாஷபதேசிகப்பெருமல்யார் செய்ததாலும் எண்ணியகாரியம் ஒரு சிறிதும்கைகூடப்பெருந்தார். சந்திருவாஷபெற்று உததமோதகம சிவவேஷத்திங்குசுநிலிருந்துசெயித்தால் நினைத்தவெல்லாம் மிகலெகுவாக உடனே கைகூடவது உத்தியம. எல்லா உயிர்களுக்கும் மனத்தாலும் சூர்ஜன உதன்பரிணயாகவாய உத்தகங்கராயக்காமக்குரோகாதிகள் பொய்கூடல் முதலிய உமந்த கீமையுமில்லா உவராயச சிதேந்திரியர் உராயத், தம்மைவந்தடுக்கின்ற ஸோகஸிததேச மிருதத உதயவோடு செய்யுநகீசையினுடே பழுது முழுது நீசனி ஆதமலாபத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமுதலிய உதசூம ததுவ குணங்களெல்லா சிறையப்பெற்றவர்களே இம்மகாமந்திரோபதே ருமெயசுக்குரிய ஆராரியாவாராகள். இதுவும் திருவருட்பரிபுராணவிலா உத, உமோத, உமசுவன் தலத சிற்பெற்றால் நினைத்தவைகள் மிகலெகுகுரிய உதகைகூடிய. அதை உங்களாவனி, ஸூகைகராயம், மேரு, மந்தம், இடமர், உதசாரம், ஸாசி, பிரயாணக, ஸூசைலம், புல்கரம், மல்விகாரச்சுனம், ஸோகானம், சிருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணகலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாணியம், குராவணியம், மகாராபுரிமுதலிய சுயம்புலிங்கங்கள், வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிவஸ்தலங்களும், ஹரிசங்குததசுடாணியங்களும் வில்வம்கொன்றைமுதலியசிவசாநந்திய விருகடி மூலம் கருமேயாகுமென்பகூறிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, துதிடே உன்பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குச்சொல்லிய எல்லாம்எனதுபதியாகியதகாரி மே பெற்றுக்கொள்ளும்விரும்பமிக்குடைமையன் அருளுகவென்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுமூர்த்த அப்படியே செய்வோ

மென்று அருள, அச்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்தியிலுள்ள புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானம் விபூதிருத்திராஷ்டதாமணஞ் செயதுகொண்டு, தாம்பூலத்தோடு தனதுமாணிக்காத்தினைக் களைப்பாதகாணிக்கையாகவைத்துவணங்கித்து நித்திரின்றான். அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசுபதீக்ஷா திகள் விதிப்படிசெய்து அத்திருநீறு கொடுத்துத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித் துக்கொண்டு தமக்கு றேரோ அதிசேடனாகக் கிழிருக்கச்செய்து அஸ்தமஸ்தகையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காரங்களைல்லாம் விசர்ப்பாடி செய்து திருவைந்தெழுத்தை யுபதேசித்துச் சிவமயமாகுகிறார். உடனே அதிசேடன் தான்வேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீங்கி அவனே தானேயாகின்ற கத்தியாணந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங்குருபாதகங்களில் வணங்கி, முன்கொல்லியபடி சுயம்பு லிங்கபூசனையிலேயிச விருப்புற்றிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இகவாழ்வு முற்றம் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்குருவின் நிருவருள் பெற்றுப் புகுத்துவ நீங்கிய சிவத்துவப்பேறு டையர்களாய்த்தேகாதத்திலே பாழுத்தியுபெறுவார்கள்.

அதிசேடனுபதேசசருக்க முற்றிய.

அதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சனற்குடமாரனே” இனி அதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாக வென்று நிருக்கதிதேவா கடமகிண்டார். நாஜா நம பாசுபத தீக்ஷாசமஸ்காப பூநிபஞ்சாக்ஷிதோபதேச சிவக் துவப் பேறுபெற்று அனந்த சாகரத்தரிபூதியு அதிசேடன் விஷ்ணுபாகுக்களிலே மேலும் வணங்கித்து நித்த வம்பெருமாளே” அடியேற்கருமிய அதிருவருட்பேற்றிற்கிசைய இனிச் சிவலிங்கமும பெற்றுப் புலித்தவரும பெருட்பேறு அளித்தருள்க என்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணு கடமகிண்டார். மேலனே பூரியிலே சோழநாட்டிலே சூதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்தலத்திலே, சர்வஸ்வர்களும் புகையுப்பொருட்டு வந்திருந்தருளுகின்ற அமிரதமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச் சிவாகம விதிப்படி புஜிப்பாயாக அததலத்தசருக் செல்லுக்கால் அரவில்லாத சொர்னாததிருதி பலபொருட்பெருசகோடு, வேதசிவாகமாதிரி நிறுணர்ந்த ஆதிசைவாசனாயு, சற்பிராமணாகனாயு, காசியப் ருதலாக சிற்பநூலுணர்ந்து அவ்விதிப்படிசிவாவயகநிருப்பணியாதிகள் தெளிவாக வினாவித் தைக்கசாதுரிய பரிசீலனை சாயந்ததியத்தோடு செய்யுத்தக்க லெளகத்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகமரியனையும், மற்றம் பரிசுண்களையும் அழைத்துக்கொண்டு விடைவாக அசூதவனத்திற்கேற்றது, அத் தினத்திலே சேஷத்திரபிண்டாதிசெய்து உபவாசாதிந்யாதியோடு அன்மார்க்க சிவலிங்க பூஜனைசெய்வாமாக, அது மமஸ்த தலக்களினுமுள்ள மமஸ்த சிவலிங்க பூஜா பலனையுங்கொடுக்கும். ஆதலினால் இநகே உனக்கு ஒரு மா

கத சிவலிங்கந் தருகின்றோம், இதனை எககாலமும் சியதியாகப் பூஜித் தி
 வருவாயாக என்று அவலிங்கத்தை ஒமாதி சமஸ்காரம் பப்பூஜித்துக்
 கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டுமவணங்கி இருகையும் விரிகேதந்
 விதிப்படி மகன் சுந்திர சிரியா விகம்ப மெல்லாம் அவவாகானே காட்டத்
 தெரிந்து, அமருறையே அமரகதலிங்க பூஜையையே செயது முடித்து,
 மேலும் ஆசானை வணங்கி எதிர்ந்து எம்பெருமானே? இந்நகலுனமாதத்
 சரலிங்க பூஜையே சகல சுவ சிவலிங்க பூஜாபலன முழுதூதநக விடுமெ
 ன்ற தாக்கள், முன்கூச்சவனத்தில் அமுதசயம்புலங்கபூஜனை செய்வாடு
 ன்றதெனன்? இசுசுநசேகர நீதிபருநகலென்று வேண்ட விஷ்டம் அவனை
 கோங்கி ஆதிசேடனே? நாம் இப்பெ முடி கூடும் புனடா சத புஜாமகினை
 வேதசிவாகமாதிரிவாஸதிரமசமேயா உவமேயொண்டோரா காவ
 மாகிய பராசத விசுவழிபாடுசெய்யவேண்டியது சிவ சாஸ்திரம் உகே
 யாதலால் அதனை முற்கூறினோம் அககாலம் சங்களபரம்பலகையாகும்
 அவை யெல்லாவற்றினும் சயம்புலிங்கம் மிகவேலாம் அவை பெருவாறு
 னும் இசுசூதவனகது அமுத கூடமடங்கும் அதிகமாசலால் னனை அக
 செல்லுக்க வென்றோம் அப்படியே நீ சென்று, திருக்கோயி நிருபபணி
 கும பாபிலேகாதிமெல்லாம் விதிப்படி உவத்ததநீயும் அவவரு சலிங்கசனை
 பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷந்தோறும் டண்னீராயியம் வானவருமபடி
 க்கததக்க விளைரல்கள் சாசனஞ்செய்து கொடுத்து, சுவாண்டி ததினாப
 னாதிகள் பாதசிரங்குள வேண்டிய வெல்லா உணவிகது, ச்சுடிகை
 கதிபூசனைகள் எப்போதும் நடந்துவர உடையது, அப்பாநகபூசனை
 செய்து வருகின்ற ஆதிசைவலிங்காதிருந்நாமா ஒவ்வொருவருக்கும்
 சகுதியான மாளிகைகளும் அமைத்து, அவை யெல்லாவற்றினும் எல்லா
 பொருள்களும் நிறைத்துவைத்து, டொண்டி ததினாபாஸ்திரங்க
 ம் அவர்களுக்கும் தத்தஞ்செய்து, மிகுதியான விளைவென்க
 மாரிம உவை யெல்லாவுமும் ஆவர்களுக்கே சாசனகாலுபலமாக
 சாசனஞ் செய்கு கொடுத்து, நீயும் ஆனமர்
 நீத்த மரகதலிங்கபூஜையுடைய தத அமுதசயம்புலங்கபூ
 ஜையுடைய கொண்டு அககாலம் விஷ்டம் பாக அப்பாநகசு
 தாம முடிபாசியாம் இருவினை யொப்பமுடபரிபாசச்சுரி
 பாகநகசாசனம் தரிசுநகரணதப போகப பெருவாடி
 பெருவாய விசுவாஸி உகேதந் து அவவரு சலி
 மகந்தை இனி அநேச ரிஷிகா சோசன புருசுது
 உகேத சிவகிளைபெபத வர்கள் எழும்
 பின்வரும் சாசனம் மாவசு சிவலிங்கபூஜையால்
 வேண்டியநன்மையெல்லாம் பெற
 டொண்டி பலவா விரிப்பதென நீ
 நின்று தாமதியாமல் அசுசூதவனஞ்
 செவ்வாயாக எனம் கூறினா
 இதனை மெய்யனபோடு
 படிப்பவா கேட்பவாக
 உணமயிலே சகல
 போசுக்களும் அனுபவித்து
 உணமைஞானசத்த
 பமுததியைப் பெறுவார்கள்
 ஆதிசேடன் சிவலிங்கமபெற்ற
 கருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாங்கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வுற்று அன்புமிதாசூதவனஞ்செல்லுங்கருத்தனாய் உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போலப் பதஞ்சலிரூபங்கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்கூறியபடியே அளவில்லாத சொர்ணரத்தினதிரவியாதிகளோடும் ஆதிசைலப்பிராமணர் வைதிகப்பிராமணர் தேவகம்மியனாதியரோடும் புறப்பட்டுத்திருக்கைலாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாந்தெரிசித்தக்கொண்டு வேதாரணியத்தினின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிசுரத்தே ஷகாயத்தை அளாவிநிற்குஞ் சூதவனநோன்றக்கண்டு உடனேமிகக் ஆராமையோடு நிலத்திலவீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து அநேகசுபரிமித்தசருகனங்கண்டு பேராணந்தத்தோடு வருகின்றான். அப்படிவருங்காற் சூதவனத்தன்னே மார்க்கண்டாதிசகலமுனிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவர்யாவரும் மார்க்கண்டமுனிவராசிராமத்தில் ஒருவருகூடி இந்நிமித்தங்கள் ஏககாலத்தில்தமமில்லாயவருகருந்தோன்றியகாரணம் என்னென்று யோசிக்കும்போது, முனிவர்களே? விஷ்ணுவாஹுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்ததனாகிய ஆதிசேடன் அமிர்தகயம்புலிங்க தெரிசனானதப் பெரும்பேற்றிற்கணியனாய் இவ்வனத்தூக்கணிமையில்தவருகின்றான், அவன்வாவு உங்கள் அருந்தவப்பயனேயாகும்; அப்புண்ணியசீலன் வரப்பெறுதலால் அதனைக்காட்டும் உற்பாதமா நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஷகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிளாக்கைக்கேட்டு, முனிவர்யாவரும் மிகமகிழ்வுடையாய் எதிர்கொளச்செல்லுங்கால், அவர்களெதிரே ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடு அவருவாகக்கண்டு யாவரும் பேராணந்தப்பெருங்கடலிற்படிந்தவாகளாய் வணங்க, அதற்குமுன் சேடனும்வணங்கி அன்புமிகக் உபசாரகூறி அவர்களோடு மார்க்கண்டமுனிவராசிராமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவரோடுசென்று மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானாதிசியதிகள் முடித்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற பேராசைசெலுத்தச்செல்லுங்காற், ஞானுக்கினிமையான ஓரோலித்திராட்சிகேட்க, உத்திசைநோக்கி வரவா அவ்வீவாலி அக்ஷரவொலியாய்த், திவ்விய மந்திர சிவநாமகோஷமாய்க், கினிமுதலிய பக்திகளாற் செபிக்கப்படுவனவாய்த் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வுற்று சசமீபித்து அநேக விருஷ்டங்கள் கொடிகள் பக்திகளின் அருஞ்செயல் நோக்கிச்சென்று, மிக உந்தமமான ஒருமாலிருஷ்டத்தோடு கொன்றை வில்வமுதலிய மாண்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமூல்லையாதி கொடிகள் நெருக்கமாய்ப்படாப்பெற்று, ஒரு ஆலயம்போல அங்கொரு சூழல்தோன்றக்கண்டு, மி

கவிதைத்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபசுக்கள் அச்சுமுலினுள்ளே போதலும் பணிதலும் வலம்வருதலுஞ் செய்யப் பலபுவிகள் திருவலகுப்பணி செய்யப் பலயானைகள் நீர்தெளிக்க மற்றும் மிருக பசுவிகள் திடான யோகா இகள் செய்யக்கண்டு, போகசிரியமும், போகநதமும், போன்புமுடையனாய் எம்முனிவர்களோ இவ்வுருவங்கொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றாரென்று துணிந்து பணிந்து கசிந்துருகுமனத்தனாய், உபசாரம் பலகூறி உள்ளே புருந்து அமிர்தலிங்கத்திருவுருவங் காணப்பெற்றான். உடனே தன்வசமிழந்து பரவசமாகிச் சிவானந்தசாகரத்தழுநதிப் பலமுறை நிலமுநவணங்கி யெழுந்து, அசுசிலங்குத திருமேனியடிகும், திருவருட்பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகியவிளக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய் விளங்குமேன்மையும், மற்றுமற்புதங்களும், உற்றுநோக்கி அன்போ ருவமாய் அருளையேநோக்கிக்கண்ணீருங்கம்பலையும் உண்ணீரமைதோற்றம் என்று அனலிலாத்து திபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பெராண்மைதிதி பூசநகத்திமாயிருப்பது தெரிந்து இத்தினமல்லவா எமக்கு முன்னும் சிதம்பரத்திலே ஆனந்தநடனங்காட்டியதென ஹரிகமகிழ்வுற்று, இத்தலத்தில் இகதினத்திலே இவ்வமுதலிங்கத்தெரிசுறதி உற்சவாதிசெய்தேரா புத்திரமித்திராகனத்திராதி சகலசம்பதத்துக்களுடனே இம்மையிலே அநோகதிடநாத்திர தீர்க்கராயுகமான் களாய்வாழ்ந்திருந்து தேகநதத்திலே கவர்க்காதினப்பெல்லா மனுபவித்துப் பின்பரமுத்திபெற்றவாழ்வார்கள என்று கூறி அதன்மேற் புஷ்பபலாதிக்கொண்டு அமிர்தலிங்கேசனைப் பூசனைசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன்படிப்பவர் கேட்பவர் நீவினமுற்றும நீகசப்பெற்று இகபோகமெல்லாமெய்திப் பின் சிவாநுபூதிசெல்லவாகளாய் திருவடிநிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சுதவணஞ்சென்ற சருங்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் திருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் திருப்பணிசெய்தாசிரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநதிகேவர் கூறுகின்றார். அமுதலிங்கபூசனை புரிந்து கொண்டிருந்த ஆதிசேடன் புறம்போகது உடன்வந்த சேவகம்பியனைநோக்கி மயனே எம்பெருமானுக்குச் சுவாணரத்திருநதிகளாலே சகல அங்கங்களுக்கும் பொருந்தத் திருக்கோயில் செய்வாயென்றும் மற்றை வவலானாரோகல்வீங்கன் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுகிறவியங்கள் முழுதிரிஞ் சலிஸ்தாரமாகச் சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் அஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செடிகொடிபுல்லாப திகளைச் சீத்தொழித்துப்பாலுமாயிற்று மருகதுமாயிற்று ஏனென்பதுபோல் அனைகளை அங்குள்ள பசுக்களுண்ணக்கொடுத்ததநிலத்தை ஒப்பஞ்செய்துவருங்கார

ல் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சற்றேருரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து உடனே மிகவிஸ்ரந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான். அந்தநிமிஷமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடிகுரியோ தயம்போல் ஒருவிமானம் மேலமைய விதிப்படி சுவர்ணரத்தினாதிகளாற் கொப்பக்கிரகத்தை நிருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அலுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசேர்ந்து அநேகநிஷபங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந்திருமதினுயர்ந்த முதற்பிரகாரம், இரண்டுமூன்று நான்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கே கோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் துஜஸ்தம்பலபலிடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளும் வசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமாதிரி சாஸ்திரபுஸ்தகரூபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிர்தலிங்கசேர்க்குப்போல வேகாலங்கடோறும் சிவத்துவிஜர்களாலே பூஜிக்கப்பெற்று நூல்பலகற்று முற்றுணர்ந்த உத்தமகுணவித்தகர்களாலே அச்சிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறும்வித்தியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருந்தமிழ்ச்சீரியவேதமாகியவூரண்டுங் கசடாப்பயின் நேர்ச்சிறிதும்வழுவின்றி உரியசுரமும்பண்ணும்பொருநத அத்தியயனஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரக்காண்மண்டபமுதலிய சமஸ்த அங்கங்களுக்கெல்லாம் அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோகசிவலோகமே என்று கூறும்படிசெய்து, பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகச்செய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாலிக்கிரகங்கள், மற்றும்கௌரவதிரைசுண்ணாந்த சிவாலிக்கிரகங்கள் முழுதும், சோமாஸ்கந்தர்முதலிய உற்சவவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சொர்ணரத்தினபாணதிவாகளுதிகள் முழுதும், மற்றுமயாவும்நிருமித்துச்செய்துமுடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனெதிர்வந்துநின்றான். அத்தேவகம்மியனிடத்து நிகழ்ப்பீடிகொண்டு அநேகஉபசாரங்கூறி நீசெய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உபகரமுழுதுங்கராகா; ஸ்ரீயும் பூறைமைநோக்கி என்னொற்றாப்படும் இவற்றைப்பெறுவாயென்று அளவிலாதசொர்ணரத்தித் திரவியவஸ்திராபாணதிகள் கொடுத்துமகிழ்வித்துப், பின் அவ்வாதிசேடன் ஆதிசைவராதியோர் கூடியசபையிலேகும்பாபிஷேக சுபமுகூர்த்தத்தினநிச்சயஞ்செய்து, கீழ்த்திரையிலேதன்பேரால் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி, அதற்கு மார்க்கண்டதீர்த்தாதிகளுக்குத் தேவகம்மியனரூபித்துறையாதிகள் செய்து, மேலும் அவனைக்கொண்டேசிவத் துவிசர்க்கொல்லாருக்கும் திருக்கோலைக்குழித் திருமாளிகைகள் செய்வித்துத், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துத், பின் தினத்திலே அவர்களை அம்மாளிகைதோறும்பிரதிஷ்டைசெய்தான் பின் சிலபிராமணர்களைநோக்கி இரண்டாரசனாகிய ராஜகுடாமணியென்னுஞ்சோ மாராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்ததைத் துவருகவேண்டுகிறோம், அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வாறே அவர்களோடும், அள

விலா மகிழ்ச்சியோடும், அநேக திரவியங்களோடும், அதிவினாவோடும், ஸ்ரீ
 ஸ்ரீயங்கன் குழு அத்தலத்திலவந்து ஆதிசேடனை வணங்கி, அவனோடுஞ்சென்
 று, திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லா முங்கண் குளிரக்கண்டு கண்டுபெ
 ரானந்தப்பெருங்கடலிற்றினைத்து, ஆசசரியமுடையனும் இதுவோசுவலோக
 மென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செயது உபசரிப்பதானான். அ
 வ்வரசனோடு ஆதிசேடன் அளவளாவிககொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற ஏவலாளர்கள் குமபாயிஷேஷத்துக்குவேண்டியதிரவி
 யங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்ருவியல், அதன்
 பொடி, அரிசிமாப்பொடி, நெல்லுமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம், எண்ணெய்மு
 தலியன பற்பல மிடாக்களினிறைத்துவைத்தார்கள. சிலர் அநேகம் இனங்
 கன்றுப்பசுக்களை வசதியான இடத்தில் நிறைத்து உணவுகொடுத்துப்பாதுகா
 த்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிரகொடுத்துவருவாராயினர். சிலர்
 பசுநெய்யைக்குடங்களிலிறைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழைபலாமாழுதலி
 யகனிகளெல்லாம் மலைமலையாகருவிப்பார்கள். சிலர்தேன கரும்பு கறகண்டு
 சர்க்கரை தேங்காயமுதலியன, சிலர் சந்தனம் பன்னீர்முதலியன, சிலர் பல
 விதநெல்லுக்கள் அரிசி துவரை உழுநது பயறு எள்ளுமுதலியன, சிலர் வில்
 வம் பாதிரி புரசு மூங்கில் மா அதி வன்னி இதழ் அமகு அசு ஆல் பலா
 கருங்காலி வெள்ளெருக்கு நாயுருவி சந்தனம் தேவதாரு அகில் நெல்லி செ
 ள்சந்தனமுதலியசமித்துக்கள், சிலர் தர்ப்பை நவபாண்டம் நூலமுதலியன
 அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொனவெள்ளியாதுகளாற் பூ
 ஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத்திரங்களும், சொன்னாத்தினங்களால் லவந்தா
 மரை கொன்றை குமுதம்நீலோற்பலம் செங்கழுநீர் முகலியனவும், மசகூர்
 மாதுகளும், மாலிகை கூர்சசம் தேங்காய பூணூல் பவித்திரமகாதனிகாப்புமு
 தலியனவுஞ்செயவித்துச் சோததுவைத்தார்கள் சிலர்பொன் டணி பட்டு வ
 கைகளாற் குடைசுருட்டி சூவவட்டமுதலியவற்றையெல்லாம், வஸ்திரங்களை
 யெல்லாம், எத்தினவகையெல்லாம், திபலியவ்வையெல்லாம், நிறைத்துவைத்
 தார்கள். சிலர் விபூதியைக்கற்பமுறைப்படியெயுவுடித்தெடுத்து வாசனை
 சேர்த்துப் புதுமிடாக்களில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தால்மூடிக்கட்டி
 வைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பசைக்கர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ கோரோசனை
 புழு குதப்பூரம் தசாங்கப்பொடி வஸ்தகோலம் சாதிக்காய பத்திரி லவங்
 கம் வால்மிளகுமுதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலை,
 பலவிதகாய்வகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாக்குவகை, துவர்மாங்களின்த
 ளிர்வகை, அவற்றின்பட்டைவகை, மிர்த்தகைவகை, மணல்வகை, சிவநீர்த்
 தவகையெல்லாஞ்சோததாக்கள். இச்செயல்படி சிதழ்ந்துகொண்டிருக்க,
 திசேடன் ஸ்ரீபிரகாஸாயசமேத ஸ்ரீஅமிர்தலிங்கேச்சந்திரியில்வணங்கியெழு

ந்துளம்பெருமானே இகும்பாபிஷேகங்கொண்டருளுகவேன் றுபிரார்த்தித
துககொண்டு, இரண்டாய்ப்ரகாரத்திலீசான திசையிலேசிவத்துவிஜாமுன்னி
லையில மயனைக்கொண்டு பூயிரகநாயகி அமுதலிங்கேசா சுப்பிரமணியாதி ச
மஸ்தபூர்த்திகளுக்கருந்தனி த கனிவகுண்டா திருண்டங்குள, வேதிக்கைகள், அ
ஷ்டமங்கலங்கள், தசாயுதங்கள் நாம* துவாரதோரணங்கள், கூடமாசூத்திக
ள், வேதிக்கைக்குரிய மாறாதிகள், எல்லாமுமன்றத்து விளங்குமபடியாகசா
லேசெயவி கது, இவைபோல முன்பு யுகவேணடிபவையெல்லாஞ்செயதுமுடி
ததான்

பின்பு வேதசிவாகமாத்ரி சிவசாஸ்திர பாரங்கதாக்களாய மந்திரதந்திரகிரி
யாபாவனாதி பரிசுடலாகளாய அங்கஹனாதி குறறமில்லாதவாக்களாய உளரு
ம புறமபும பரிசுததாக்களாய சபததினிகாக்களாய சமய விசேடநிர்வாண சிவ
தீக்ஷாசமஸ்கார சம்பூரணாக்களாயுள்ள ஆதிசைவாக்களாகிய சிவத்துவிஜாகளை
ஒருங்குகூட்டி ததுதிதது ௨ பசரிதது, இடகும்பாபிஷேக மகாகாரியத்தை
நீங்களை வகித்ததுகடத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனை தந்தருளுக என்று
பிரார்த்திதது, அவருள்ளே இன்னா இன்னயாக நடத்தது இன்னா இன்ன
சாதகாதிசெயக என்ப ரிடமித்தான் அதுவே ராஜாணுனையாக்கக்கொண்டு
சிவத்துவிஜா யாரும் அககும்பாபிஷேகத்துக்குச் செல் உமான பொருளமுழு
தும் பதினொருபக்காக வைத்து அவற்றின் சுத்ததியென்பதாகிய தன்பூணு
செயதாக்கள் பின் பிராமணனுக்குப் பெற்றுத், தந்திரேயாதி பெருக்கக்கொ
டுததுப, பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசாக்கும் அபிஷேகனைவேதத்தியாந்
லிசேஷபூணுசெயது, வேணடிக் கோலாகிய கேவாணுன்பெற்று எடுத்த
க்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபுத்தனருமபாபிஷேகம் ஈவிக் கிணைமாபதியா
கும்படி விக் கிணைசுரபூணு செயது பிரார்த்திததுக்கொண்டு, அமுதலிங்கே
சுநந்தியிலே யாவரும் ஒருங்குசேர்து மகாசுந்தரபஞ்செயதுகொண்டு, வாங்
துசாந்தி ப்ரபலி கிராமசாந்தி மகாநீராகம் கோவாசிய முறையேயெ
யுப, ப்ரபலி தாவபுண்ணியாகவாசன உ, சுறபாயமணபொலுனம், பத்தர
ண்ணியாகவாசனம், கிருகங்களுக்கும் சங்ககாடும், திசாடும், காந்திபூமம், ர
ரத்திபூமஞ்செயது, மசவசூர்த்திகளாகிய விநாயக சபபிரமணியா கவய
அம்பா சண்டேசாகிய பஞ்சபூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், கும
வேதகாதி விசேஷபூணுசெயது, அப்பஞ்சபூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவஞ்சி,
ஷ்டபாதிவாகணங்களிலெழுந்தருள் வந்து வில்வமாதத்தடியிலே வீறிக்ககா
ளசெயது, அம்மாதத்தடியிலே புத்தேவியை விதிப்படி பூஜித்தது, தலவகை,
கையைச் சொனபாதத்திரத்திலெடுத்தது மேலே படடுவவத்ரிதஷ்டபவகை
கொண்டு, அப்பஞ்சபூர்த்திகளோடு மீண்டுப்ததகரினமாய ஶ்ரீசயது, முடி

* துவாரதோரணம்—வாயிலிலுள்ள நிலைக்கோப்படி.

சாலையுள் வருதலாகியமிருதசுகிரகணமும், யாகசாலையிலேசோமகும்பந்தா
 பித்தது அம்மித்ததிகையைவிதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களில்டுப் பசுப்பா
 லொடுகலந்த வைதானியங்களை அவற்றிறமெளித்தலாகிய அங்குராபபணமு
 னுசெய்து, அசுவத்தவிலுறையாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்காதிசம
 ஸதமூர்த்திகளுக்கும் சொனாக்காபந்தனஞ்செய்து, அமரூர்த்திகளுக்கெல்
 லாம்சவிஸ்தாரமாகப்பிரசன்னபூசனஞ்செய்து அங்குரத்திசுவிலே, ப
 ரிமனசுத்தோதகபூரிதமாக சொனாகுமபங்களைவாததனி அஷ்டவந்ததியேசு
 ராதிசுமபங்களைதோபித்தது, அமரூர்த்திகேசாஅவலிலிங்கத்தினின்றும் கும்
 பத்திலவந்தருளுமபடி அனபேவடிவாய மனங்ககிளவருகப்பலமுறை தாழ்ந
 னுவேண்டி அசுரகுரியோசாதிநியாக லாபமுமுதும் விதிப்படிநிகழ ஆவா
 கனாதிசெய்து, மறறையகும்பங்கள் லும் அந்தத்தூரத்திகள் நுதனமாய வந்
 தருளுமபடி உரியவிதிப்படியாவாங்கித்தது அககும்பங்கள் லாவலொன்றினும் அவ
 வமரூர்த்திகளை விதிப்படிபூஜித்து, யாகத்திராதாநாதிசகலதானமுஞ்செய்து
 சிவத்தவிலுறையகும்பங்களைவலொன்றையும் மிகவும் ஆருமை பெருமை
 தோனா இருகராக்களாலும் மெல்லவாகச் சிறிதும் அசைவன்றிச் சுவதான
 மாயெடுத்ததுப பட்டுவளசிபுருட்டி உள்ள சிமேம் வைத்துத் தமமுயிரினும்
 மிகப்பேணுதலோடு இருகைகளாலும்பிடித்துக்கொண்டு, அடியேலடிபொருக்
 தப்பக்கத்தேகின் அகாண்கின் றவாக்களடலாமலாக்கினருபெனறுசொல்லும்
 படிமெல்லமெல்லுதாவன்னரிப்படி யிரிவித்ததண்ணிநக புஷ்பத்தறைந்த பா
 வாண்டித் தமேலேருடைத்தூரவருவா ரயிரா இருபக்க களிவழ்சாமரைக
 ளையையிலாமிச்சா ரிவிதிக்கள் ளீசாபெர், ரிஷபகொடிருளை சருட்டி ஆல்
 வட்டமுதலிய வரிசைநெருங், வீரமபாடுவோமாகிய ராகத்தாந்நம் மக்கலம்
 பாடுவோராகிய உத்தியாகம் மகரத்திபாடுவோராகிய குகாந்நம் வரணசயாக
 புபாடிவாத் தவாசுரமேனினபுஷ்பமடைபொழிபயப்பாமண களிர்சிலா
 ஆசிவசனவகடா, ௧௨1 அந்நிலை சாரகாதிதாசம சிலாபன்னா சிர்சாத
 னககுமபடி லோசொனாக்கள் சிலாத்தின்கள் சிலாநெல்லக்கள் சிலாநெ
 றபொரிகள் சிலா பல்வகைக்கந்த புஷ்பங்கள் பெறியுயர், சிலா எதிரே அஷ்ட
 பாகாதியாக நமஸ்கரித்துக்கொண்டு ப்னசாட்டாதுள்ளிராமுகமாயவாச, சிலா
 வகாயசித்த, ஆதிசைவா பராபரியனகூட்டிப்பக்தவருஞ் செயதுள்ள முா
 டுக்கம் மதுவாக்கம்பானகம் பாநிர் படிஷ்பா தியாசனைசோந்த சுத்தோத
 புட்மாராவிளநீர்பலவாகாந்நனவகள் பல்வகைகள் பசுப்பால் பல் அபுபவாக
 ம் வாயசமதாமபுல ருக்கலாசாதி அநேககைவேத்தியங்களை அடுத்ததித்து
 பலவர்க்கொண்டு மிகச்சமீபத்திலவா, இருபக்கதும் வேதகோஷம் தே
 ளிர்வகைதி தமிழவேதகோஷம் கவள திவாசனகோஷம் சிவாகடகோ
 தவகை —பயந்றமபருப்பு
 திசேடன

ஷம்நமகச்சமகாத்மகநீருத் திரகோஷம்முதலியவைகளை நந்துமுழங்கிப், பஞ்சா க்ஷிரமந்திரம் பஞ்சப்பிரமசடங்கசங்கிதாமந்திராதி மந்திரசெயங்கன் பெருக, ருத்திரவீணைகரப்புக்கருவியெல்லாம், நாகசின்னாதிதளைக்கருவியெல்லாம், பேரியாதி தோற்கருவியெல்லாம், தாளமாதிகஞ்சக்கருவியெல்லாம், சிவநாம ஓர் ததனாதி நிடந்துக்கருவியெல்லாமுழங்க; மகரிஷிகள் குழந்தைகள் துதிக்க, அவர்பதநினிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்கசெதுருகு நிருத்தொண்டர்கள் ஆ னைநதபாஷ்பம பொழிந்திகொண்டு நெருங்கிவா இவை மு சலின்னுமளவிலா வைபவங்களோடு அங்குமப்பங்கன எழுந்தருளியரு மகிமைமையாக கண்கள்குளிரக் கண்டு அவ்வாதிசேடன் விதவன்றோனான்செய்த பெருந்தவப்பேற்றென்று கூ ரிஅனநதானந்தகசடலிற் றிளைத்துவா, இராஜகுடாமணிசோடினுகொடர்ந துவா, அலியப்பிதநிணமாக யாகசாலையின் மேலைவாசல் வழியாகசென்று ஆகாயகுத் தானியவகை அடிப்பரப்பமைந் துள்ள அநந்ததவேதிகைகளி லே அநந்ததகருமபங்களைச் சிரசினின்று மிக்கபயபகதியோடு அகையின்றிச் சாவதானமாயிறுகிவைகது, உடனெனவேசதியகநபூராதியெய்து, ஒவ்வொ ரு யாகசாலையினுப சப்தலிம்ஸதியாதி கலசஸ்தாபனமுஞ்செய்து, மேகரித்தி ய யாகபூஜனை தொடங்கிச் செயதுவருவாரானாள்.

காலநதோறு ம புண்ணியாகபஞ்சசல்விய பாவரூபிஷேகாதிக்கள்செய்து, அரணிகடைகெடுத்த அக்கினியைப் பிரதானகுண்டாகவரிற் றுபித்து, அதி னின்றமெடுத்தமநதைந் குண்டுகளெல்லாவற்றிலுந் தாபித்து, விதிப்படி வரிசையாக ஒடிஞ்செய்வாராயினா அவ்வோமததிரவியநகளாயன சமித்து, அவிசு, பசுமெய, பால், சயிர, எள்ளு, தேன், வால்செல் எயைநெல் நீவாரநெல் முதலியநெல்வகை, சாமை, திளை, மூங்கிலரிசி, அவல், சததுமா, பயறு உழு நது மொசுசை கடலை கோதுமை துவரை முதலிய தானியவகை, கரும்பு, சர்க்கரை, வெல்லம், கீலோற்பலக்கிழியுஞ் செநுகழுநீர் தாமரை குமுதமுதலிய கிழங்கு கருணை கிழங்கு பலவன்னிகிழங்கு பூலாயகிழங்கு முதலிய கிழங்கு வகை, பல்வகைமாதுளை, பல்வகை நாரத்தை, பல்வகை எலுமிசை, பல்வ கை வாழை பலா மா கொடி முந்திரி பேரீந்து முதலியபழவகை, கற்கண்டு, அ நேகவிசு அகிவிசித்தி வாக்கானனவகை, அநேகவித மோதகாதிபண்ணியவ கை, வெட்டிவோ, விலாமிசசமவோ, பனிரீர, புழுகு, கோரோசனை, குகரும ப்பூ, கஸ்தூரி, பசுசைக்கற்பூரம், கஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலியம், சடாமாஞ்சி, கோஷ்டம், பட்டிப்பால், நெரியரிசிப்பால், சமுத்திரப்பசுசை, எலம்சாதிக்கா ய பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வால்மிளகு முதலிய முகவாசதாமபூலவகை, சிவகிசொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலிய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை தனிவகை முதலிய அளவிலாததிரவியவகைகளினால் அருதிசெய்து, முடி விற்பூணுகுதியுஞ்செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அநந்ததப்பிரகான ரும்பவ

களிலே அமுதலிங்கேசர் முதலிய மூர்த்திகளைத் தூபதீபஸ்வதன சோட சோபசார விஸ்தாரபூசனைசெய்து, சந்நிதியினின்று ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாயிய உபயவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்கும்விபூதி பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதலிண்கொலத்திலும் ஆதிசேடன் யாசகாலையுள்ளிருந்து சிவத்துவிஜர்செய்யும் பஞ்சாக்ஷரமந்திர சுவகிதாமந்திரா திஜெபமும், யாகசாலைய அபிமுகத்துலே சிவநக்ஷாசமஸ்காரசீலர்களிருந்து செய்யும் தேவார திருவாசகாதி தமிழ்வேதபாசாய்ணமும், அவர்களுக்குரிய மகேசபூஜையும், சத்பிராமணர்களுக்கு இருந்ததெய்யும் இருக்கு எஜார் சாம வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய பிராமணபோசனமும், சிவபுராணதி பாராயணங்களும், அதிவிஸதாசமாசுப்பொலியும்படி நடத்திவந்தான். அப்படியே காலந்தோறும் மெய்யன்போடு செய்துவரும் இடையிடையே அச் சிவத்துவிஜர்கள் துதவலிமபங்களுக்குரிய நயனோன்மீலனாகி, அஷ்டபந்தன சொன்னபந்தனாகி, விம்பசத்தியாகி சகலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடித்துக் கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அதிகாலையிலே யாகம் கும்பபூஜையாநிதியெல்லாஞ்செய்து, யாத்திராதானாகியெல்லாஞ் செய்து கும்பபூஜை சிவத்துவிஜர்கள் சிரமேல்வைத்துக்கொண்ட முன்னிலும் பதின்மடங்கு அதிகமான உபசாரங்க னெல்லாம் பொலியப், பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலுள்ளே அபிமுகமாவந்து அந்தத் விம்பங்குளினெதிரே அந்தத்தக் கும்பங்களைச் சமீபத்தில் வைத்துக், கும்பங்களினின்றும் விம்பங்குளின் பிரமரந்திரவழியாகச் சென்று இருதயகடலத்தில் அந்வரதசாநித்தியமாக வீற்றிருந்தருளவேண்டுமென்று கசினதுகசினது பிரார்த்திக்குந் தாற்பரியமுற்றமெந்த மந்திரபூர்வக சியாசாதிகள் செய்து, அமுதலிங்கேசாதிமூர்த்திகளிலே இருகைகளாலும் சாவதானமாகத் தூக்கியெடுத்துக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புதுவஸ்திரதாரணம் அர்ச்சனை உவேதன கற்பூரநீபாதிசெய்து விபூதிசிவபாதோதகமுதலியன ஆதிசேடன் பூராசகுடாமணிகோழன் முதலியோர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தார்கள். உடனே இத்தகைய மகாமங்கல மகாவைபவ மகாசாந்தி மகாகும்பாபிஷேக தெரிசுணந்தப் பெரும்பேறுபெற்ற ஆதிசேடன் அளவிடற்கரிய சிவானந்தப்பெருங்கடலின் மூழ்கி அதிவிஸ்தாரமாக மகாபிஷேகமுஞ் செயவித்து அன்றுமுதல் என்றும் ஆறுகாலப்பூஜை பிரதிதினமும் நடந்துவரும்படி நியமித்தான்.

போசனந்தாம் அச்சிவத்துவிஜர் யாவரையும் திருக்கோயிலினோரடத்தையுத்திருத்தி வணங்கி அளவிலாஉபசாரங்கூறிப், பீதாம்பரசொர்ணரத்தினாபரணதிரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணங்கொடுத்து மேலும்வணங்க, மறுக்கமுடியாமையின் அங்கீகரித்து அனேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள். ஆதிசேடன் அன்றிாவுரிஷபத்துவய மூஷிகமயூராதிவாகனங்களிலே ஸ்ரீபிர

துக்கொண்டு, சூரியாதிபரிவாரபூசனையுமுடித்து, அமுதலிங்க சந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணயாமசகலீகாணஞ்செய்து, பர்த்தியாசமனார்க்கியங்களமைத்துப், பூதசுத்தியாதிகள் செய்து அந்தரியாகமுடித்துப் புறத்தேயும் பூஜித்தற்குவேண்டி அனுஞ்ஞெபற்று, விதிப்படி ஓசனங்கற்பித்துச் சதா சிவமூர்த்தி ங்வேசனாதிமூர்த்திமான் ஆவாகனாதிசெய்து, தைலம் மாப்பொடி மஞ்சட்பொடி நெல்லிப்பொடி பஞ்சகவ்வியம் ரசுபஞ்சாமிர்தம்பலபஞ்சாமிர்தம் டூல் தயிர் நெய் இளகிவநீர் தேன் சர்க்கரை கருப்பஞ்சாறு எலுமிச்சை ராத்தை மாதுளை முதலிய பலவகைப்பழச்சாறு இளநீர் சந்தனஞ்ஞும்பு சகஸ்திரதாராதி வில்வோதக சுகந்தபுஷ்போதக ரத்தினோதகாதி அபிஷேகங்கள் இந்தவரிசைப்படியே செய்து, உடனே விபூதிசந்தனம் அறுகு அக்ஷதை வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபாண புஷ்பமாலாதி நிவ்வியாலங்கராஞ்செய்து தூபதீபரிவேதனவர்க்க மகாநீபாதி சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து சகஸ்திரநாம வில்வார்ச்சனைசெபரிவேதனாதிசெய்து பலமுறை நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலியஸ்தனும் நின்று திருக்கோலப்பொலிவைக் கண்கொள்ளாமற் நிரும்பாவண்ணத் தரிசித்துநின்று வாய்கொள்ளாமல் அருமைபெருமைபாராட்டிப்பண்ணிருகலிகளாலே தோத்திரம்புரிந்து மேலும்பலமுறைநமஸ்கரித்துத் திருவருள்வெள்ளத்தமிழ்நிப் பரவசனாய் நின்றான்.

உடனே அமுதலிங்கேசர்வெளிவந்தருளி ஆதிசேடனேரிதுதித்த இத்துவாதசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை அன்போடுசொன்னவரும் கேட்டவரும் இம்மையிலே இஷ்டகாமியமுற்றும் பெற்றுவாழ்ந்திருந்துபின் பரமுத்தியும்பெறக்கடவர்கள். அஃதிருக்க, நீவேண்டியவரம்கேட்பாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தருளச், சேடன் அன்புபெருக வணங்கி எம்பெருமானே கிட்டித்தற்கரிய இத்திவ்வியதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்ற எனக்கு இதைக்காட்டிலும் பெறும்பெறென்றுண்டோ? ஆயினும் ஆஞ்ஞையின்படி அடியேன் வேண்டுவதொன்றுண்டு, அதாவது இடையரூப்பேரன்போடு இத்தலத்தில் எக்காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் பெருவாழ்வுத்தருளுக என்றுவேண்ட, எம்பெருமான் சேடனே நீ வேண்டியவாறு உனக்குநம்மிடத்து இடையரூப்பேரன்புபெருகுக. நாராயணனே நமதுசொருபலக்ஷணம்உள்ளபடியுணர்ந்த சிவஞானி. உனக்கு இவ்வெல்லாம்விளங்க உபதேசித்த குருவுமாயினான். அவனையடைந்து அவன்பணிசெய்தொழுகுதலேநமக்கும் பிரியமாகும். ஆதலால் அவனையடுத்திருந்து வாழுவாயாக. முடிவிற சுத்தாத்துவிதபரமுத்தியுந்தருவோம். நீ இங்கே வந்து நம்மை முதலில் தெரிசித்த தைமாச குருவாரபூசனத்திலே தத்தமக்கியன்றவாறு தெரிசனாதி திரவிய விஸ்தாரபூஜாதி வழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இகபோகமுழுதும் அறுபலித்துப் பரமுத்தியும் பெறக்கடவர்கள். இனி இத்தலத்தில் என்றும் நடந்துவரும்படி ராஜகுடாம்

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவிளக்க சூத்திரரூபமாக ஒருதூலச்செய்து உன்பெயர் விளக்க அதற்குப் பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாஷியமும் ஒன்று தெுத்து இருதூலங்களும் சர்வலோகபூஷணங்களாய்ச் சாகவதலோகப்பிரசித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாக என்று அணுக்கிரகித்தருளி மறைந்தருளிஞர். சேடன் மிச்ச ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவாஞ்ஞையின்படி ராஜிகூடாமணியென்னுஞ் சோழராஜாவையழைத்து விதிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செய்வித்துச் சிலநாள் அங்கிருந்து பிரிவாற்றுவருந்தி ஆஞ்ஞையை மறுத்தற்கஞ்சி ஒருவாறாக மீனமுழுதையும் மந்திரோசர்பாதத்தில் வைத்து விட்டுச்சென்று பாற்கடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பன்முறைவணங்கி நீகழ்ந்தவெல்லாஞ்சொல்லி அவன்பணிசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் நிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமாபனே? வருணன் சாபமோசனசரித்திரங் கேட்பாயாகவென்று நந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாக்கஞ்செய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்சென்று யாகத்திற்குரிய சற்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம்வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவிரோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனே தூதர்கள் வந்து உள்ள பிடிசொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கே நாம் குறித்தயாக்கஞ்செய்ய வேண்டியது அவசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவாஞ்ஞுவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வரசனிடத்துப் பொருள்விரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் அவர்களை மிகுபொருள்தருவேன் என்னைச் சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்றுசொல்லியிழுத்துவென்றிகொண்டெடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றான். அவ்வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம் பிராமணேத்தமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிலத்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோளமுனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து, மிகுபதைப்பினராய்ப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லளவிலேயே வருணன் முதல் யாரையும்வென்று, பிதாமுதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும் பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா? இத்தகாத காரியஞ்செய்த நீ அறிவுமுற்றமிழந்து பைத்தியகாரனாவதுமன்றிக் குஷ்டகோகியுமாகக்கடவாயென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவகெட்டு முருகோகியாய்வருந்துவதை, அவன்பத்திலீ மந்திரிமுதலியோர்கண்டு சகிக்கலாற்றாது துக்கிப்பாராயினார். அப்போது அவன் பூருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குவந்தனர். வரவெதிர்கண்டும் வணக்கமுதலிய யாதாமின்றி வருணனாரிந்தான். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கினன்று, முன்னிகழ்ச்சிமுற்றுத்தெரிவித்து, வந்ததுக்கமுழுதும் தீர்த்தருள்கவென்று அவர் பாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடந்தார்கள். முனிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கன்பதியாகிய வருணன் செய்தபாதகமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும்சபித்த அஷ்டாவக்கிரமுனிவர்வாக்கோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால் அவர்சாபத்தைத் தக்க பிராயச்சித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது; பிராயச்சித்தமும்இவனே கெய்யவேண்டும்; இவனேஅறிவுமுற்றும் கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமியிலே உத்தமோத்தம சிவகேஷத்திரத்திலே செய்தாற்றான் பிரயோசனமாகுமென்றுகூறித், தமது திருக்கரத்தை அவ்வருணன்சொல்லவைத்தனர். உடனே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசிவோஷ்டர் பாதங்களில் விழுந்துபலமுறைவணங்கி, உபகரண முழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப்பாதோதகம்உள்ளும்புறம்புங்கொண்டு துதித்துநின்றான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதியாஜி சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலைக்கொடுத்து, விதிப்படி விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ்செய்வித்து, ஸ்ரீசிவபூலபஞ்சாக்ஷரோபதேசமுஞ் செய்வித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதி செய்துகொடுத்து, இதனைஉன் ஆயுள்வரையும் இடையருதுவிதிப்படிபூசித்து வருவாயாகவென்றுஆக்ஞாபித்தனர். உடனேவருணன் அப்பெரும்பேறெல்லாந்தனக்குளரிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம்முனிவர்சநிதியிலேயே, மந்திரதந்திரகிரியாபாவனைகள் முற்றும்சிவாகமவிதிப்படிஅவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலே செய்து, ரத்தினாதிபாதகாணிக்கைகொடுத்துவணங்கினின்றான். முனிவர் அவனைநோக்கிவருணனை நீசாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயச்சித்தம்பூமியிலே உத்தமசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம், உத்தலம்சூதவனசிவகேஷத்திரமே, அது காவிரியின்றெற்கே வேதாரணியத்துக்குமேற்கிரண்டியோசனையிலுள்ளது. அத்தலத்திலே அநவரதாந்ரித்தியராய்வீற்றிருத்தருள்கின்ற அமுதலிங்கேசரை அன்போடுபூசித்து, அங்கேஉன்போல் ஒருசிவலிங்கப்

பிரதிஷ்டைசெய்து, சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையாவஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்ஷரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்றுகூறி அவ்விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குநின்றவஞ் சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவாரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசகிதனய் அளவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன்எழுந்துதோன்றிய இடம் அமிர்தலிங்கசிவாலயத்தின், தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைபரிவாராதி யோடெழுந்த வருணன் நியதிகள்முடித்துச்சென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியநாயகி ஸ்ரீ அமுதலிங்கேசர் திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புமீதூர அடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபகரணமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையாகிய அத்தினத்திலேசலிஸ்தாரமாகப் பூசித்துத்துதித்துத்தினந்தோறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக் கரையிலே சாலகோலிவிதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பலதிரும்பணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்டி, அப்பெரியோர்வருணனே நீஎப்போது இங்குவந்து அமுதலிங்கக்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உண்ணைப்பீடித்த சாபமுதலிய சமஸ்தநீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றார்கள். அந்தநிமிஷமே அசரீரிவாக்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அதுக்காகித்து வருணனே நீ நிர்மலனாவிட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமதுபரமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்ம் லர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேலீட்டினால் ஆடிப்பாடி அளவிலாத்துதிபுகன்று, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டதாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிமையில் ஒருசிவலிங்கம் தன்போற் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனைமீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம் போய் இடையருச் சிவசிந்தையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கரமான ஒருவடிவமாய் அஷ்டாவக்ஷரமுனிவரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எக்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லெபுகுந்தளவே நீக்குவது உத்தமோத்தம சூதவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீரணிந்து பஞ்சாக்ஷரம் முறையே செபித்து அமுதேசனையடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமை நினைநீது அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்க முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருநல் திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிலசேஷத்தி ரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபால ருபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வளவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்துவணங்கி எப்பெருமானே நமது குருபரம்பரையிலே பாலகுருமணி யென்றதுயார்? அக்குருமணி அத் தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்ம லந்தருளி அதனமேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலந்தருளு ம்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்ட, அதுகேட்ட திருந்திதேவர் வா ராய் சனற்குமாரனே? நமதுபரமாசாரிய மூர்த்தியாகியகல்லாலங்கூலில் வீற் றிருந்தருள்கின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே, சி றந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசனபடலத்திலே சாராற்சாரமான பன்னிரண்டு சுலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோத மென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், தீக்ஷாசமஸ்காரபரிபூர்த் தியோடு அவற்றின் அரும்பொருளெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம் உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞான தரிசனிக்குபதே சித்தாய்; அவன் பரஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனாலே நாம் திருக்கயி லாயபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பரை பூ வுலகிலும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் றிருவுளங்கொண்டருளினன் போலும்; இங்கிழச்சியில்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடமென்னும் உத்தமசிவசேஷ த்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த பரம்பரைச்சைவவேளாளர்சுவத்திலே சற்குணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவநியமா நுஷ்டானப் பெருஞ்செல் வாகிய அச்சுதர்க்களப்பாளரென்பவர், தமக்கு நெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பே றின்மையால் அதனை விரும்பித்தமதுகுலகுருவாகிய திருத்துறைமூர் அருண ங்திசிவாசாரியரை அடுத்திறைஞ்சி அவர்சொற்படியே அதற்குரியதவந்தான முதலியபற்பலசெய்துமசாத்தியப்படாமல், மீட்டும் ஆசாரியரை அடுத்து வி ண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்யோசித்துத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திருமுறையை விதிப்படி பேரன்பினராய்ப்பூசித்து, இத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்துக என்று ஞஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்க்களப்பாளர் அன்புமிதூரப்பிரார்த்தனை யோடு அத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்தினார். உடனே அருணங்கிசிவாசாரிய ற், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவகிர்ந்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாக இரண்டு வகிகளைஎடுத்து முன்வட்டின் சுற்றிற்கொடங்கிப் பின்வட்டின்முத லில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாசூரம் “ பேயடையாபிரிவெய்தும்பின்ளையிளே

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

உள்ளநினை, வாயினவேவரம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயன தோளுமைப்பங்ன் வெண்காட்டுமுக்குளநீர், தோய்வினையாரவர் தம்மைத் தோயாவாந்தீவினையே.' என்றிருக்கக் கண்டு, மிகுந்தஆனந்தத்தோடு அச் சுதர்களப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனே உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம் ிச்சயமாகஉண்டு; நீ இப்பொழுதே திருவெண்காட்டை அடைவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுசுரமேற்கொண்டு களப்பாளர்தம்பத்தினியோடும் அளவிலாத் திரவியத்தோடும் அங்குச்சென்று விஜிப்படி தினந்தோறும் சோ மஞரியாக்கினி. நாமமுக்குளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசருக்கு விசேஷபூசை செய்யித்துச்செபதபாதிசிவகைங்கரியங்களும் மிகுதியாகச்செய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கனவிற்குன்றி, அன்பனே நீசெய்துவருகின்ற விசேஷ பூஜாதி சிவநியமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோம், இவ்வருந்தவத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனே தருவதே முறையாகும், ஆயினும் கர்மவசத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புத்திரனில்லையாதலால், நீ செய்திருந்தவம் பழுதாக்காவண்ணம் இனிவரும்பிறப்பில் அதற்கென்று ஒரு தவமும்செய்யாமலே சற்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழையாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓரணுவும் பழுதில்லை எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை; ஆனால்இச்சமயம் ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிரமேத்திராதி பிபிலிகாந்தமானசமஸ்தசீவர்களும் தங்கள்பிள்ளைகளே. அங்ஙனமாகவும் வள்ளிநாயகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய குமாரநாயகப்பிள்ளையிடத்து மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சீராட்டுகின்றீர்கள். அத்தகையகுமாரநாயகனேசீகாழியில்வந்தவதரித்தருளியபூரிஞான சம்பந்தப்பெருவாழ்வின் திருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத பழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்டஎளியேன்மூலமாகப்பொய்யாய் முடிவதோவென்னும் பெருங்கவலையேஎன்னுள்ளமுழுதுக்குடிக்கொண்டுவருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரண்புகாட்ட இவ்விதம் நடத்தருளிய சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச் சற்புத்திரபாக்கியம் இச்சமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்லளவினுமகப்படுவதென்றென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தமக்குரிய நித்தியநியமநெறிநின்றொழுதுவாராயினார். அந்நாளில் ஓர்நாள் உலகலா முய்யவும், சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்கவும், அதற்குரிய இத்திருக்கைலாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிளங்கவும், வேதசிவாகமசாரிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

எம்மொழியினுஞ்சிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியில்வந்து தெளிவாய் வழங்கவும், அச்சுதர்களப்பாளரும் பத்தினியாரும்புரிந்த அருந்தவப்பயன் பெறவும், திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தெய்வச்சிவடிவா யவதரித்திடக்கண்டு, இருவரும் அளவிலாப்பேரின்பசாகரத்தழங்கி, எம்பிரான் வந்து சொப்பனத்தருளிய திருவருளரினைந்துகினைந்துருகி, அவ்வருளே இவ்வருவாய் வந்ததென்று துணிந்து, எடுத்தினைந்து உச்சிமோந்து உவகையிற்றினைத்தார். அத்திருவெண்காட்டிலுள்ளார் பாவரும் தாங்களே அப்புத்திராப்பேறுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள். பல்லாழிகாஸம் இண்டயருது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாஒருபொருளே நமது கைப்பொருளாயதென்றுளமகிழ்ந்துவகையிற்றினைத்த பிதாமாதாக்களிருவரும் சாதகர்மாதிகள்செய்து ரத்திரபாணதியணிந்து தம்முயிரினுக்குயிராய்ப்பேணி வளர்த்துவருவாராயினார். அவர்கள் அச்சுசுரத்தினத்தைச் சீவரத்தினமாகக்கொண்டு நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காராதிசெய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும்அருமைபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறுவதரிதே. இப்பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த புத்திரரத்தினத்தைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் யாரும் ஸூரனாசம்பந்தப்பெருவாழ்வே நிக்கிரகஞ்சிறிதுயின்றி அதுக்கிரகமாதிரி மேசெய்தற்கு இப்பாலருபக்கொண்டுவந்ததன்றி வேறில்லையென்று துணிந்து பலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்களப்பாளர் இப்பாலருபருமணிக்குச் சுவேதவனேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையாற் சுவேதவனப்பெருமான் என்று நாமகரணஞ்செய்து மேலும் சிலநான் அங்கிருந்து நீங்காவிடைபெற்று மனையொடும் சேய்மணியோடும் பெண்ணாகடம்வந்தனர்.

அங்குவந்தபின் அச்சேய்மணியின் ருய்மாமனார் தமக்கு வேறுபிள்ளையல்லாமையால், தங்கைபிள்ளையாகிய சுவேதவனப்பெருமனையே தமக்கும் பிள்ளையார்கொண்டு பாராட்டுங்கருத்தினராய் வந்து, அத்தெய்வச்சிவமணியோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதுராகிய திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச் செல்வாராயினார். அங்குள்ளார் அவ்வாவுதெரிந்து திருவருளின்பெருமைகளைந்து மாடமெலாம் வீதியெலாம் அலங்காரவகையெலாஞ்செய்து எதிர்கொண்டபணிந்துபுகழ்த்துகொண்டாட, அப்பாலருமணியைக்கொண்டெடுக்கின்றமாமனார் சர்வாலங்காரமுநிறைந்த தமது மாளிகையுள்ளே சுமங்கலைகள் மணிகிராஞ்சனம்வளைப்பச் சென்று திவ்யரத்தினமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அச்சிவமணிஅஞ்சுச்செய்த பாலல்லாதிவைபவமும் மாமனார் முதலியோர் அன்புமேம்படப் பேணி வளர்த்த அருமைபெருமையும் பூப்படியென்றுஎம்மனோரால் இசைப்பரிது. இப்படி வளர்த்துவருநாளில் வார்த்தைபேசக்கூடிய பருவங்கடந்தும் மழலை

மொழிகூடப்பேசுகிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் நிக அருமையிற் கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமோவென்று எண்ணிக்கிருந்தார்கள். இரண்டுவயசு பிறைந்தது. ஒருநாள் அசோகமணிமற்றைச் சிறுவர்களோடு வீதியிற் சென்று மேனியொழிதிசையெல்லாம் விளங்கவிளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சனற்குமாரனே? அசம்மயம்பொதியமலையில் அகஸ்தியரை கீதூண்டு இவ்வுடவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்தது வருத்தமாக உன் சிவ்யப்பிரசிவ்யனாகிய பாஞ்சோதிபுனிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி நுத்திருக்கையினின்றும் ஐகாசமார்க்கமாகச் செல்வாயிற்று. அப்படி செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணையால் ஊர்வீதியிலே திசையெல்லாம் விளங்க விளையாடுகின்ற சோமணியிறைவிப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்விமானம் அப்பாந்தெல்லாது தன்மலிட்டது. நடனே உள்ளிருந்த பாஞ்சோதிபுனிவன் நாம் தீர்த்தபடி எவ்விடத்தும் தடையின்றிச் செல்வதுகின்ற இததெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்பட்டகாரணம் என்னென்று கருதி, வானெலாவற்றி யெல்லாம்பார்க்கு களாண்டதெரியாமற், பின்பு கேட்கி யுத்தேசமாகப் புரியையப் பார்க்குமளவில் அவ்விமானத்தினிடம் மேனியிற்பொருந்த அத்தெய்வ சிவவீற்றிருப்பதானது, இச்சுருமதுவிமானத்தைப்பிணித்திழுக்கின்ற அன்புவடந்தான் மேனியின் புரத்திடத்தொக விமானத்தைச் சூழ்கின்ற மதன்ம விவ்யதுகொண்டாடி, விமானத்தோடு கழேவந்தார். மற்ற சிறுவயாவரும் விமானத்தொடிகண் ணையையெழுந்த ஒன்றுமுணராது வெருண்டோடி ஈடுறார்கள். அவ்வொருகுந் தொளிப்பிழம்பாய் இன்பப்பொல்வகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற சிசுமணி சாயல் முதலிய எல்லாவற்றாலும் தன்னுசிரியனாகிய சத்தியனான தரிசனியோல் இருப்பக்கண்டு மிகமங்குச்சிக்கொண்டு எழுத்தினை தாசசீமோதன்னுங்குரிகந்த ஸ்ரீராமம் விபூதிதாமனம்முதலியனசெயலித்தது, தன் ஐசான் போலிருப்பதால் அவன் பெயரே யாக் கெய்கண்டா என்னும் நாமகரணஞ்செய்து, சத்தியோரீர்வாணதீக்ஷாவீக்ஷிணுதி சிவசமஸ்கார சுவத்துவாபிவியகதிப் பெரும்பேறெல்லாமளித்துச், சிவநானபோதமுற்றும் கலிஸ்தாமமாக அபதேசித்து, அன்பனே? இதனை நீதரிழ்மொறிபெயாத்து வார்த்திகமகபுரையுஞ் செய்வாயாக என்று ஆஞ்ஞாபித்துத், தனித்துவிட்டு செல்லுதற்கார்முமையால், அணிமையிலே கோயில்கொண்டு சிவாருபியாய்ச் சுயம்புவாய வீற்றிருக்கருளுகின்ற பொல்லாப பிள்ளையா சந்தியிடைந்து, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவன் தங்கன் அடைக்கலமாகின்றான், இவ்வுத்தேசமாக நிவாதுளாதமான இருபத்தெட்டாகமங்களு முபதேசித்தருளுமென்று பிரார்த்தித்து, இளியொருபிறப்பிற் செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திருத்திவிட்டு, அப்பாஞ்சோதிபுனிவன் தன்விமானத்தேறிச் சென்றான். பின்பு பிள்ளையார் கெய்கண்டா மலமலமணியை அணிமையிலழைத்து ஆத

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையாதிநிகழ உபதேசித்தருளுவாராயினர்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்க்கொள்ளவந்தா னொருத்தி, கோயிலிலுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே கூரத்தே எதிர்வந்துநன்று, பின்னோமாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதீதமான அரும் பெருங்சேள்விகள் கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பின்னையை ஊமையென்று விசனித்த பிதாமாதாபுதலியோர் இவ்வற்புதத்தெரிந்திலர்போலுமென்று வினாந்துசென்று, உங்கள் பின்னே பின்னையார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதேஎன்றார். என்றசொல்லுமுடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகவினாது கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்கன்பின்னையாய்வின்றுவரும் அத்தியற்புத அநிமதூரநூனமொழிகள்கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமகிழ்வொடுகோயிலுட்பென்றார். உடனே குருசிஷ்யரிருவர் பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. ஆகமமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததோ, அங்கேட்டற்றூய் சிவசமஸ்காராதிதாம்பெருதார் பங்கத்துற்றுந் சொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, அகமாதிரிசமஸ்தகிவாஸ்திரமும் இவனுளத்திற்றெளிவாய்விளங்குகஎன்று ஒருசொல்லால் அஞ்ஞாபித்துமுடிந்ததோ. வேறுயாதோ. இன்னதென்றுணர்த்தக்கூதன்று. தாம் உட்புகுநதவளவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்டகளப்பாளர், இதுதிருவருளையென்று துணிந்து பொல்லாப்பின்னையார் திருவடிகளிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்துநின்று எம்பெருமானே? திருச்சுந்தியிலின்றி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொடங்கி மெனனமாயிருந்த இக்குருமணியினருமைபருமை கிறிதுமுணராத எமதரியாமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்று சொல்வதென்று பல்முறைதுதித்துத் தமது புத்தியத்தினத்தையெடுத்துமாம்போடணைத்துக்கிமோததுள்ளங்குளிரந்து தந்தோளில்லைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளார்பாவரும் பேரானந்தப்பெருங்கடல் போல்குழந்துவரசென்று, தம்மனையின்கண்ணே திவ்யரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமிகூரப் பல்முறைவணங்கினார். குழந்துவந்தாரெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்து ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிப்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நக்குலமெல்லாம் பல்லாழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தணைத்து இன்பமிதூர அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபாவசராயினர்.

இப்படிக்குருளரில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்களையிற்று வரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டாமணியின் இளந்திருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்தநிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுந்க்கி இஷ்டசித்திகள்

முழுதும்பெற்று வாழ்வாராயினார். பாமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ளதுணிக்த தீவிரதரசத்திரிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்முதலியோர்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று வீசுடிணமாத்திரையே தற்போத பிழ்ந்து சூழ்ந்து திருவடிபற்றி வணங்கிப்ப அம்மெய்கண்டமணி ஒப்புயர்விகந்த உத்தமோத்தம தீவிரதரபரிபாகம்மோகக் உரியதீசுடிசமஸ் காரபூலசிவந்துவாபிவிழத்திப்பேறளித்து, ஸாணுரைப்படி தரிழிலமொழி பெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்துநீர்பொழிப்புகழோடு உப தேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வடியர்பணிந்துமுடி நடுநாயகமணியாயவீற்றி ருந்து லோகப்பிரசித்தியாயவிளங்குகின்றது.

அப்போது திருத்தமையார் அருணாநதிசிவாராயியிடத்தே சிவாகாந்தி சிவசாஸ்திரபாடகேட்டுச் சிவசாஸ்திரயுடையது சிவஞான வேட்டையுடைய ராய, அது அவ்வாசாரியாராற்றிடைக்கப்பெறாமல் வருவதுகின்றமாதற்குள் சிலர் இம்மெய்கண்டருமணியின்மகிமைகேட்டு உங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற்று மனவாசகங்கடந்தார்முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்று அவரோடுகலந்து யாவரும் சிவமயமாய அக்குமணியைசுழ்ந்தார்கள். பின்பு அருணாநதிசிவாராயார் தம்மாணகர்களார் வெண்ணையநல்லூர் சென்றதும் மீண்டவாராமையுந்நெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணக்கையாண்ப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வா ராயினார். பின்னுஞ்சிலர் சிலர் மாணககர்யாவமையுமணப்பிவிட்டு அருணாநதிசிவாராயார் தனிதசையாய் இத்தெனனை ஆசரியம் நடந்து அருளால் சிவ்யாணகிய உணப்பானென்பெற்ற ஒருமிவன் இன்னும் குத உமொழிதானும் கரம்பப் பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிசீலனமுடையானென்று, நம்பிடத்தே சாஸ்திரமுழுது முணர்ந்தமாணககர்யாவருஞ்சென்று மீண்டவாராவழி பெற்றமைந்தனா, நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமி தங்கொண்டு, பின்நம்மாணக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றுமுணர்ந்தசல்லாகளல்லவா, அச்சிறுவனிடத்தில் வதுகந்தகளுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம் கேட்கப்போய்க்கெதிரிந்துவருவோமென்பார், ஆனால் நமது சிந்தயன்புதல்வருகிய பூசு சிறுவனை நாம் வலியப்போய்கின்றகாண்பது நம்பெருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டவா தாடியமனம் திருவெண்ணையநல்லூர்க்கு செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப் பெற்று முன்னே கட்டிச் சிபோர்ப்பல்லக்குமுதலிய மாணவிரையோடுசெல்லத் தொடங்குகால் ஏறியிருந்தசிலிகை கொம்பு முறிந்தது. புத்தகங்கடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றற்றகுடைசுருட்டியாதி சிதைந்தன இவையெல்லாகங்கண்டும் ஆகும்வலத்தாற்றிருவருளெழுத்துதால் தணித்துப்பாது கைமேற்செல்லவாராயினார். அவையுருமிழ்தெறித்தன. ஆத்மகருவிமுற்றுங்கூன்று பரிசுத்தமாயத்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறமெ

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரிசியத்தைத்திரிசியமாகக்காட்டினுற்போல
மேற்கூறியசிவிகையாதியெல்லாப்பொருளுநீங்கின. பின்பாதசாரியாகத்தி
ருவெண்ணெய்சல்லூர்சென்று மெய்கண்டபாலுருமணி வீற்றிருந்தருநி
ன்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவநதுலாவிக்கொண்டுங்ன்றார்.

அப்படிநிற்குங்கால் வயசுமுதிர்கதபரியோர்பார் சிவ ஏானபோத புஸ்
தகக கையினாய் அதன் அரும்பொருண்முழுதுகடிகள் வியாலுண்டு அதுமய
மாயப்பிறேக்கினுநி சூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள்வீர்த்தருளுமெய்கண்டகு
ருமணி எடுக்காமாயத்திருமுகம் பூரியையோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நா
ம் உட்புகுநதால் இச்சிறுவன் நமக்கொராசனநதநதுபசரியான், இருக்கைவி
ட்டெழுவுமாட்டான்; இருந்தபடியோர்ஞ்சையினாணுஞ்செய்யான், நமதுசெய
லால் நமசிவ்ய புத்தூரையவநது இச்சிறுவனெனினோ நாம்வலியப்போயவிற்பது
நம்பெருமைந்குப்பதல், அருள் இவனிடத்துள்ள உருதெரியும்வேண்டு
மென்று பலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்து, அயலில் ஓர்காரியமித்தம்
அவ்விடத்துலாவாவார்போலுலாவினார்; அசமயம் அம்மெய்கண்டகுருமணி
யால் ஆணவமலத்தியல்பெய்துணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிந்தார்; இதுதான்
நல்லசமயம் இச்சிறுவன் நமது ஒருகொல்லிலைப்பட்டுவிடுவானென்றுவந்தா
ர்; அச்செருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமெ
ன்னையென்று உரப்பியதொனியொடுக்கேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிற்
புகுதலும் அம்மெய்கண்டபாலுருமணி, முன்போல்புரியையோக்கியே சி
றிதுதேவரிருநது, பின்பு தன்பார்வை அவ்வருணத்திலே வலிமுற்படிமிமிர்ந்து
பார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாய்மொந்தருளிற்ற. முன்கருவிக
ள்முற்றுக்கழன்றுச் சிறிதுசேவந்திருந்த ஆணவவல்லுநீர்க்கப்பெற்று உட
னேதன்சென்னி திருவடியின்பொருந்தவிழுகதார், எழுந்தார், பலமுறைபணி
ந்தார், எம்பெருமானே? எங்குருந்தார்? எந்தாயே? எம்மிறைவர்? திருவ
டிக்கபசாரமிதைத்ததீவிலை யென்யாது செய்கேன் புடையேன். எழையேற்
கொருபற்றுமில்லாமெகண்டு இயங்கி எளியேனையுயக்கொண்டருளவெளிவ
நது திருவருட்பொலிவகாட்டிக்கொலுளீற்றிருந்தருளும் அருமையறியாதே,
அநதோ அடிகளெனிரவநதும் அபசார மிதைத்து அருகாக்கிற்கானானேனே இ
னியென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணாறோ? “பொறுப்பரன்றேபெரி
யோர் சிறுநாயகடம்பொய்யினையே” புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அறிவி
லாசரியேயன் அறியாதுபுரிந்த அபசாரம்பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளுதி
யோ அண்ணாறோ அண்ணாலோவென்றலறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடி
யைப் பற்றிகொண்டுகிடந்தார். எண்ணையகுறைநது திரியுஞ்சருங்கிக்கெடு
கின்றதீபம், அசமயம் சுடர்விட்டுரிகப்பிரகாசித்துக்கெடுவதுபோல், ஆண
வமலவலிமுற்றுங் கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்ட கேள்
விகேட்டு, அக்குருமணியின்பார்வைமாதிரத்தே அம்மலவலிமுற்றுங்கெ

டப்பெற்றுத், திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டெழுந்து கிடந்து வருதலுக்கின்ற அச்சிஷ்டயசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்கரத்தாற்றாக்கியெடுத்துத் திருவடிகுட்டி, அஸ்தமஸ்தக சய்யோகாதி சத்தியோ கிர்வாணநீசுபாசமஸ் காரிவத்துவாபிவியக்திப் பெரும்பேறுமுற்றமளித்துச், சிவஞானபோத ரூபதேசித்த, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிரிடையறாது குழ்த்திருக்கும் ஈர்பத்தெண்மருக்குடையுடைய முதன்மாணக்காரியிருக்கும் பெரும்பேறுங் கொடுத்தருளப் பெற்றவாழ்தார். மமயாருடன்கூடது தலைமைபெற்று விடையறாது குருசரிநாதிசிவாநபுதி ப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுகின்ற அஃவருணநிசிவாசாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டிணங்கத் சிவஞானபோதத்திற், ஆழ்துவிரிநகுகிடமின்ற அரிய எண்பொருளெல்லாம் விளையுங், சாஸ்திரரூபமாய் சிவஞானத்தியுமொன்றெரு தெருணாலும், தோத்திரரூபமாய் அருபாவிரூபத்தென்றெரு அருணாலுமபாடியருளி, அவ்விருளாக்களையும் தமதுகுருமணியின் ஸ்ரீபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ் செய்து, உடனுதையும் பெரும்பேற்றினுவப்பற்றுவாழ்வாராயினார். பின்பு இவரிடத்தே மறைநூலான சம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றம் பெற்றவாழ்க்காரர்கள். நமது திருக்கைகளைய பரம்பரைக் குருசக்திகளாய் வந்தபடியால் இந்நகல்வரும் கந்தானகுரவொன்று லோகப்பிரசித்தியாயவடிகப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக்குருசக்திகள் அடிகமுண்டு; விரிப்பிற்பெருகும் அமைக.

இத்தனைப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெய்யுண்டகுருமணி வந்தவதார்க்கும் பெருநயமுடைய அச்சுருவென்றாட்டிற் கணிவாயி லுள்ள திருக்கடவூரிலே, மார்க்கண்டே முனிவர் தேசகாலமும் மீபித்ததென்று வந்தனைச்சிவாநாதபுருஷநாதர் மாற்றிகொள்ளக் கருதி, ஸை யருகு சிவலிங்கபுனை செய்வாராயினர். எண்ணியபடியே வந்தாவஸ்தையிலே தன்னைப்பிடிக்கொருங்கிய யாமனை, எம்பெருமான் உலாவியகத்தி நின்று வெளிவந்து உதைத்தருளித், தனக்கு ததியாடின் தாப்பெற்று, முன்புதன்மேல் கொடுங்கிய மனுடைய கோபாக்கினியினாலே தன்மேனி ஏற்றே கருவையுற்றிருப்பது நோக்கி, எம்பெருமானே இச்சேயம் மாற்றியருளுகவென்று உபாரத்திப்ப, அன்பனே கூவிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோனையிலுள்ள குதவனத்திலே மேற்றியை யில் ஒத்தீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலேயுத்தினால் உன்மேனியிலுள்ள கருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேனாகம் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்சயம்புவாயுள்ள அமுதலிங்கதரினாதிசெய்துகொண்டு அங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எக்காலத்தும் உன்பக்கத்தும்வாமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விலங்கத்தள்ளே மறைந்தருளினார்.

உடனே மாககணடமுனிவர்பணிந்துவிடைபெற்றுச்சென்று, சூதவனத்தில்
அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறை முழுக்கிமேலெழுந்தவனவிலே, கருமைமுற்றும் நீ
ங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று, வந்துகொயிலுட்புகுந்து சந்திரியடைந்து
அமுதலிங்கதிலயருபத்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று, அன்புபெருக மு
ன்புநின்றுபலமுறைபணிந்து திவ்வியவாக்கியங்களுந்நோத்திர்ஞ்செய்துநிற்
ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருகதுநிகேட்டுமகிழ்ந்தோம்
நீவேண்டும்வரம்பாடுதென்றருள, டார்க்கண்டர் மேலுமபணிந்து எம்பெருமா
னே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தும் இஷ்டசாமியமுற்றுங்கொடுத்தருள,
ஞ்சீவரத்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்களுக்கும் உண்மையுணரார்சிவர்;;
அடியேன்கள் கூன்றிருவடியன்றி யெய்தையுஞ் சிறிதும் பொருளென மதித்தி
லேம்; இதுநிச்சயம்; ழுயிலும் ஒருகாற்புத்திபேதிது அபசாரஞ்செய்திடின
ம், இவர் அநியாசுகிறியொன்றிரங்கிப் பொறுத்தருளவேண்டி மென்றுபிரார்த
தித்தார். அப்படியேஅருக, அன்பனே? நீமுழ்கியமேலேத்தீர்த்தம் உன்பேரால்
விளங்குவதோடு, வந்துமுழ்குவிவர் இஷ்டசாமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக,
இன்னமும் நீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே
திருவடியில்வைத்த அன்பு எக்காலத்தும் அடியேன்கள் உள்ளத்தைவிட்டு நீங
காதிருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என்பெயர்த்தீர்த்தத்தில் பூங்குஞ்சீவரயாவரு
ம் உயயும்படி இப்பொழுதருளியவாம் எக்காலத்தும் நலபெற்றிருக்கவேண்டு
மென்றுபிரார்த்திப்ப, அப்படியேஅருகஎன்றருளிப் பல்லுங்கடங்கின்றார். அன்
பிற்பெரிய அருகதவ, சிறுவ” என்கென ஒன்றைவேண்டாது உகமுயயவே
ண்டிப்போரபகாரத்திலே நருகதுணையுள்கின்ற உன்பெருந்தன்மைநோக்கி
நிகமகிழ்ந்தோம், இப்போரபகாரம் எல்லாவற்றிலுமு நிகயதருமம், எவ்வித
உயிரகளுக்கும் மனவாக்குக்காயகளுல் ஒருகிறிதும் இடருமுற்பாறுகாப்பது
செய்முத்தநிலக்கணமென்று சிவாஸ்திரங்கூறுமாசொல்லு இப்போரபகார
மே பெரித்தென்பது சொல்லும்வேண்டிமா, உயிரய நொருகதை சொல்லோ
வாகேன்; முன்னொருகாலத்திலே, தேவப்பிரியன் என்றொருபிராமண்ணுக்கும்
விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமே முகங்கித
ருடம், அதுதெய்வவனிடத்தே பரமசிவன் பேருவகையெய்தென்றுகூற, வி
ஷ்ணு நன்றானது எந்தவுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய
வார்; யுருகட்டும். பரமசிவன் அவரிடத்தில் மகிழ்ச்சிக்கொண்டு ஆவதென்னை?
தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலாநடையவாரன்றிலேநிலை. தேவரமுனிவர்பு
தலியாயவருஞ்செய்யும் அருகதவமெல்லாம் அவரவரன்மைகுறித்தன்றி வே
றுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லதுதங்களைமுதலாய்பெருத்தேவ
சொல்லாம ழுடோ - துரத்தியுடற்றிய விஷத்தைப்பாமசிவனுண்டதும் அவ
ர்பொருட்டேயென்றீர்களோ? தாங்களதன்பின் அவராஞ்ஞாயின்படி கடல்
கடைந்து தேவர்க்கமுதலித்ததும் தவன்பொருட்டென்பீர்களோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யதேரிசனத்தையும்விட்டுப் பொதியமாமலையிற்போயிருந்து பூமியைச்சமன்செய்ததும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்வியாகிய திருஷ்ணருக்குத்திருவடிசூட்டிக் சிவதிஷ்டாசமஸ்காராதிசெய்தருளியதும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மனுநீதிகண்டசோழர் சிபிச்சக்கரவர்த்திமுதலியு ஆருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவரவர் பொருட்டென்பீர்களோ? னென்று. இன்னும் தேவர்முனிவர் முதலியோர் அநெகர் செய்த பரோபகாரச் செயலெவ்வகதெரிநதிலீர்களோ? ஆனால் இது என்னுள்ளக்குறிப்பறியக் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அது எப்படியாயினுமருக. பரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்றினும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்போ? உனிப்பரோபகாரமேன்மையை விரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிங்கத்துன்மறைநதருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கேசர் எவ்விவந்தருளிய அருமை பெருமையை நினைந்துருகி, அச்சயம்புழுந்திச்சு மேற்றிசையிலே கோயிலுள்ளே தன்பேரால் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டு அத்தலத்தைவிட்டுநீகாது வசித்துவருவாராயினானென்றருளிய திருநந்திதேவரைச் சனற்குமாரர் வணங்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புத்திருவருள்விராசத்துத்தமோரித்திரம் தங்கள் திருவாக்கினுற் கேட்டப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இதுவரையிலும் சூதவனேசர் அமுதலிங்கேசர் என்றருளிய நாமகாரணந்தெரித்ததுபோலமந்திரோசரென்ற நாமகாரணமுந்தெரித்தருளுக வென்று பிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்பனே? அப்படியே செயலோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர் இசைப்பவர் சாதகஞ்செய்வோர்யாவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும்நன்மணப்பேறும் சர்ப்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்வீருத்தியுமுதலிய இகவாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச் சற்குருவின் திருவருளுக்கமுற்று, முறையே சுத்தாத்துவைத சித்தாந்தவைப்பெருநெறிபற்றித் திருவடிநீழலிலிரண்டறக்கலந்துவாரும் பாழுத்திப்பெருவாழ்பும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்

சனற்குமாரனே? நீ கேட்டபடி மந்திரோச நாமகாரணத்தை ராமசுரித்திரத்தாற் தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, நன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் தூரத்திக்குகாண்டுசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்கென்று, அவர்பத்தினி அபயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புகுந்து மறைந்திருப்பதுதெரிந்து சென்று, தடுத்த அப்பத்தினி கொள்

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் சினையாது சக்
கராயுத்தத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும் கொன்றுசென்றார். புறம்
போயிருந்த பிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெரும்பாத
கஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துழலக்கடவனென்றுசபி
த்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையருது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண்
டேயிருந்து சிவானுக்கிரகத்தால் அப்பிருகுமுனியரேயிரங்கி ஆநேகமென்ப
சொழிநது பத்துப்பிறப்பு யமைகவென்றஞ்ஞஞசெய்யப்பெற்று இனி எம்
முயற்சியெய்யினும் நம்மால் இதைக்கடக்கமுடியாது; ஆனால் செயல்வகை
யால் நன்மையுள்ளேதீமையும் தீமையுள்ளே நன்மையும் விளையுமென்பது
தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனாசுநீணூர்த்தம் பாவிசுளாகிய அசுர
ரைக்கொல்லித் தொடங்கிய நன்மையுள்ளே சாபமாகியவீரனை கிடைத்தது.
அத்தவீரனைப்போகும் அனுபவிக்கச் செய்தும் பிறப்பிடுவதுஷ்டரங்களாகியராவ
ணாதிராசுதசம்மா நன்மைவாய்ப்புதாக்கதெரிசிறுது; பெரியர்கோபம் மு
டிவில் நன்மையுடையருமென்பதைப், பிருகுசாபத்தாங்கிடைத்த இப்பிறவி
யே விரங்கியதென்றிவ்வாறு பலபுடியோசித்து, அயோததிமாதகரினே தசா
தமகாரஜாசெய்துவந்த அளவிலாததானதர்ம தவவிதயாகாதி புண்ணிய
ப்பிரயோசனமே யுருவம் வந்ததெனென்ப புத்திராண்யவந்து ராமநாமந்தரிக்க
ப்பெற்று, வசிஷ்டாபிடத்தே கற்பனவெல்லாகந்திறுப்ப, பாதலே ஸுடாமண
சத்துருக்களோடு பிதாமாதர்க்கள் மகிழ்வுறவாழுநாள்வே, விகவாமித்திரர்
வேண்டுமோளின்படி லெசு நமணஞ்ஞசெய்து தாடகாவதஞ்செய்து, மி
துலைசென்று சந்தாகலியாணமுடித்து, மீண்டுமயோத்திவந்துசின் றுநககிரு
ந்துபின்பு, பிதாவாக்கிய பரிபாலனசெல்லுங்க காட்டிற்செல்லத்தொடங்குந
காற், பிரிவாற்றுது லெசுடாமணனும் சீதையும் உடன்வாசசென்று, அகஸ்
தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாராகாரங்
கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வழியில் ஈறுக்
தியருளவேண்டுமென்புபிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர் அன்பேன? நீயோலோக
சுசுக்கருகின்றும், உனக்குமூர்த்தியருளுவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டாருகின்
ருன், உன்மாதலே ஞே அறிவாற்சிறந்த சுகளுகின்றான், சகலசாஸ்விரபா
ரங்கதனை சூரியனுடையவாசித்தில் வந்தநீ அறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின்
றது, உனக்கு உபதேசிப்பதில் நமக்குமிகுவிருப்பமுண்டென்றுகூறுகின்றார்.

மாகவ? சமுசாராகாரங்கடந்து திருவருட்கையேறிப் பேரின்பவாழ்வு
பெறுதற்கு, வருணாசுமாதிகளிலேசிறிதுநதவருது உண்மைநெறியிலுறை
த்துநிற்கும் ஞானசீலர்களாலே பூசித்தற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிந
ளாலே ஈசசயித்துணர்ந்து நசனே அரிப்பிமேநதிராதி யாவராலும் தியானி
க்கப்படுவோனென்றெடுததோதப்படுகின்ற உமாபதி ஒருவனேயாம்; அவனு
க்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொண்டுவேறில்லை; அகத்தும்புறத்தும்

வேதசிவாகமவிதிவழுவாது சிவபூசனைசெய்வவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சதுக்கசமுச்சரிசாகாங் கடத்தற்குரியவன். அப்பூசனைக்கு இன்றியமையாத முக்கியங்கொண்டு. அது அதிரகசியமாயுள்ளது; வினைமுழுதூக்குவது; பிரபஞ்சசாகாத்தினின்று மேலெடுப்பது; சிவசொருபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமாவது; சப்தகோடிமகா மந்திரங்களைல்லாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது; மத்தியவேதமாகியஎசுர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே சீவரத்தினமாய்விளங்குவது; ஆத்தகையஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தின்றோம். ஜனோத்தமற்குரிய முக்கியங்கொண்டுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. செபம் கலம்புதல்யஎச்செயலும் பூதிதாரண மின்றிச் செய்யின், அச்செயல்பு முதுமூல ஊழும் பிரயோசனமாகா. இது சுருதிநிச்சயமென்றருளி, விஜ்ஞாக்கிலியிலேவிதிப்படி விளைத்த விபூதியை எடுத்துநீட்டினார். உடனே ராமன் நமஸ்கரித்தெழுந்தருளையும் விநிததுவாகிவிதிப்படி உரியமந்திரோக்ஷாரணத்தோடு சஞ்ஞானதிரிபுண்டராமாணி தூதிர்ப், மேற்கூறியபடியே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனே பரவசஞ்ஞானந்தசாகாத்தெழுதிப்பெற்றுறைபணிந்தெதிர்த்து துதித்தனன். மேலும் அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்குச் சிவசகஸ்திராமரகசியார்த்தவைபவங்கள் விளங்க உபதேசித்து, சிவதத்துவார்த்தங்களைல்லாபும் மனத்திலமைந்துகிடப்பத்தெளிவித்து, ஈசனொருவனை *தியேயன்; மற்றெவருக்கு || தியாதாக்களென்று சுருதிசூதுகின்ற எதார்த்தசிவபாத்தவமகிமையைத் தெளிவாகவிநித்தோதுகின்ற சிவகீதாசுஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாதிசெய்து பூஜித்து, இதனை ஜயன்வரையுதுயாப்பூசித்து வருவாயாகவென்று அவ்விராமன்கையிடுக்கெடுத்தருளினார். அதனையும் பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றுப்பெற்றுறைபணிந்து துதித்துநீங்காவிடைபெற்றுச்சென்றான்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோதாவரிக்கரையடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜை செய்கதாபராயணதிசெய்துகொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்துவந்தருர்ப்பகியைப்புகழ்ப்படுத்திக், கரதூஷணத்தினைக்கொண்டு, மாரீசன்சகாயததாலிராவணன்சிதாதேவியைக்கவராதுசெல்ல, அதனல்மிருததேசாகமுற்றுச், சவரிவழிகாட்டச்சென்று அனுமனாற்சுக்கிரியனை உண்பறக்கி, வாலியைக்கொண்டு, அனுமனாற்சிதாதேவி இலங்கையில் ருப்பது தெரிந்து, இலங்கைசெல்லச் சுருதி இலக்குமணன் சுசுகிரீவன் அனுமன்வானரசைசெயங்கனோடு தென்சுருத்திராமீபஞ்சென்று, பீவதாரணியமடைந்து வேததீர்த்தஸ்வானாதிநியதிருபடித்து, வேதாரணியே உள்வணங்கிப்பிரார்த்தித்து வெளிவந்தோரிடத்திருந்து, அனுமனாதிவானரவீரர்களை நோக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* தியேயன்—தியானிக்கப்படுவோன்.

|| தியாதாக்கள்—தியானிப்பவர்கள்.

சூம்பட்டிக்குடலிலே ஒரு அணை செய்யுங்களு என்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞாபிப்படி அவர்கள் அணை செய்யுங்கால் அண்டமுகட்டளவுயார்த மரங்கள் மலைகளிப்பிடுங்கிக் கொண்டு வந்து போகிற வேகத்தால், அக்கடல் பிரளயவெள்ளம்போலப்பிரவகித்தது. அது கண்டியாவரும் நடுங்கிக்கோயிலுட்புக்கார்கள். பிரவாகமூங்கோபுரவாயிலா ஹுட்புகுதல்சண்டு, நந்திதேவர் ஒரு உட்காரஞ்செய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல்நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஓரம்பித்தகாரியம் இடையூறுற்றதெயென்று விசனித்து, அஞ்ஞாபித்து மேற்றிசைநா ஹுயோசனை நூ மஞ்சென்று, இவ்விடத்திலாவது சிதைவின்றி நிலபெறுகவென்றே ருர் அணை செய்வீக்க, அதுவும், தடையின்றியுலாவிய பெருமீன்களுக்குத்தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள் வால்மு தலிடவறுப்புக்களா லடித்தும் மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அதனால் அவ்விடம்மீன் பூசென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ்சிதைத்துபோயினும், சற்குணவிசிவ்நாடுகிபுராமருந் செய்வீக்கப்பெற்றதையால், அவ்விரண்டிடமுங்கோடிதீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டிடம் முநதிய வதாரணியகோடிதீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும். பிந்தியதுமணமேற்கோடிதீர்த்தமென்னு நாமப்பிரசித்தியோடு, யாவரும் மிகமேலதாய்மதித்துவந்துமுந் இவ்விடகா நியங்களைல்லாம்பெற்றுவாழும்படி விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்றாகிவியல் தலம்பாண்டிய பாட்டின் எல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன் மார் அதுபத்தமுவருள்ளே குலச்சிறைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகிமையைநோக்கியே அங்கே முநதருளிய ஸ்ரீஞானம் பகதப்பெருவாய்வு, மகையர்க்காசியார் செமொநநாயனாரோடு செங்குளம் வீற்றிருந்தருளப்பெற்றதென்றால், இதன் மகிமை சாவர்க்கு சுவல்லார், அமைக. முன்போல வேபின்செய்யலித்த அணையுஞ்சிதைத்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன் பெருங்கவலைகொண்டு, இனியாது செய்வோமென்று பலவாடியோசித்து ஒன்றுநதோன்றி திருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய் இரகுநுலோசனாகியராமனே! நீ அகஸ்ஸியமுனிவனிடத்தேபெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்கா ஜப்பஜாதிசிவனாகரியங்களினாலே, சூதவனேசர் மிகப்பித்தியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தையடைவாயாகில் உன்காரியமெல்லாங்கைக்கடுமென்றெழுந்த திவ்யவாசகங்கேட்டு, அளவிலாப்பெருமகிழ்வோடு கிட்டிதர்கரியத்திருவருள நமக்குளவித்திருக்கிடைத்தேதெயென்றெழுமன்புமீதார அவ்வனஞ்சென்று வருணதீர்த்தத்திலே ஸ்ரீநாதிசிவநியமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்துசநநியயடைந்து அருதலிங்கேச திவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்றான். சிவானந்தசாகரத்தமுந்தி ஒருவாறெழுந்த பலமுறைபணிந்துபூஜோபகரணம் நிறையக்கொண்டு விதிப்படி பூஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாய் நிறியவாக்கிடங்காளாற்றுதித்த

தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பனே ? நீ அகஸ்தியுனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரோபதேசசிவபூஜாதி சுத்தசன்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லாதது ; ஜனனசாகரங்கடத்தற்கின்றியமையாதது ; இதனைச்சிறிதும் நழுவுவிடாது உன் உள்ளத்திலெழுந்த ஊன்றிக்கொள்வாயாக ; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன் அறிவைப் பத்தினிவியோகத்தால் வந்ததுக்கம்மறைத்துமயக்குகின்றது ; அதுநீக்குமுபாயங்கூறுதுங்கேள் ! இதற்குத்தென்றிலை சங்கடியோசனை அரசுத்துள்ள தேவிபட்டணத்திற்கென்று, அங்கே அனேகஞ்சுத்திகள் குழுவீற்றிருக்கின்றதுர்க்காசேவியைக், கடலிலே அனேகிலைக்கவேண்டிப்பூஜிப்பாயா. 1ல், அதற்குரிய ஆற்றலெல்லாந்தருவான். இடரின்றி அனைசெய்து அவ்வழியே இலங்கைசென்றிராவணவதஞ்செய்து, சீதையைமீட்டு இலக்குமணனிடையோடு அயோத்திசென்றுகொள்ளான் அரசுசெய்திருந்து அளவிலார் சிவதர்மங்களோடு ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜாதிசுருவும் வருவறச்செய்துவந்து, முடிவில் நம்பதம் பெறுவாயாகவென்றித்தியாதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதலிங்கத்திலு மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவளுக ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க்கண்டலிங்கத்தின் வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து மீட்டும் அமுதலிங்கேசனாப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவிபட்டணஞ்செல்லுங்கருத்தருயிருந்தான். முன்னரே இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வோர் சிவலிங்கபூசனைசெய்தருள்பெற்றுவந்து உடன்சூழ்ந்தார்கள். அவர்களுள்ளே இலக்குமணன்பூஜித்தசிவஸ்தலம் தம்பிக்குல்லவன்கோட்டையென்றுவழங்கப்பெறுகின்றது. சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியழகென்று அவளுல நாமங்கூறப்பெற்று, வடிவழகியன்னையோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் திவ்யஸ்தலத்தில் விளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனோடையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்தன பலவுள்ளன. இவைநீங்க. இலக்குமணனிடையோடு ஸ்ரீராமன்தேவிபட்டணஞ்சென்று துர்க்காபூஜையால் ஆற்றன்முற்றும்பெற்று, அனைசெய்துசென்று ராவணதிவதஞ்செய்து சீதையைமீட்டுவந்து, ராவணப்பிரமஹத்தி ராமேசுரத்தில் ராமலிங்கபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹத்திவேதாரணியத்தில் விக்கினேசுரபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, கும்பகர்னஹத்தி திருவானைக்காவிலே ஜம்புகேசுரபூசனையால் விலகப்பெற்றுத், திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகஸ்தியகுருபாதசிரபூஷணனாய்ச், சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கள் விளங்க அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம்வழங்கப்பெற்றது. சீதையை மீட்டபதற்குபாயம்யா தென்று எம்பிரானருளவேண்டி உசாவின்படியால், அச்சூதவனம் திருவுசா த்தானமென்றும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றருளிய திருந்திதேவரை, மீட்டு ம் சனற்குமாபழுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே? மேலுமிச்சூதவனேசர்ம கிமாசரித்திரம்கேட்பதிலேயேஆகைமேலிடுகின்றதென்றுவேண்ட நந்திதே வர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே? முன் சிவவாரித்திரமுனியன், சிதம்பரட்டனதொரிசனவி ருப்படையறாய் செங்கொலந்தவஞ்செய்துவரசு, சிந்தப்பேசன் எதிர்வந்தருளி முனியனே? இத்தலத்திலேநமது புணந்தநடனம் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் க்கன்றி வேறுநடப்பதில்லையாதலால், நீ சூதவனஞ்ஞெல்லுக அங்கு உன்வி ருப்பத்தைமுடிப்போமென்றருள, உடனேவணங்கிவிடைபெற்றுச்சென்று சூதவனம்வந்து, சிவநீர்த்தவநாளுதியதிகள்முடித்துக் கோயில்புகுந்து, அ முதலங்கேசதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருமகிழ்விற்று, அச்சங்கியிலே வடகுருநோக்கிநடன தரிசனம்வேண்டித்துதிசெய்துகொண்டிருப்ப அவனெ திரே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக்கண்டு, பேரின்ப சாகரத்தழங்கி ஒருவாறெழுந்தபலமுறைபணிந்து அளவிலாத்துதிகள்செய் து, அப்படியேகாலநதோறும் நடனதொரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்தி லேயே செடுநான்வசித்திருந்து பின்வேசாரணியஞ்சென்றன். குரியன் முத லான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இங்குவந்து தவஞ்செய்திருந்து தாங்கள் எண்ணியதாரியமெல்லாங்கைகூட்டப்பெற்று வாழ்த்தார்கள்.

அன்பனே? வேறென்றுசொல்லோங்கென்; விஷ்ணு, தான்வேதாதி சாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குங்குருவாயிருந்தும் ஊழ்வ லியினாலே, விக்கினேசாபூஜனைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷமே முத்துதூத்த, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோடலாம், தன் தலைமையோ க்கிச்சிறிதுநேரம்ரின்று வெப்பந்தாக்கப்பெற்று மேனிகருகிவருந்திப்பயந்து, அதிவேகமாய்முன்னேடிய தேவமொவர்க்குமுனேறேடிப், பற்பலபுடமலா முலந்து திருவருள்கைகூட்ட வுத்தலத்துவந்து கோயிலுட்புகுந்தோலரிட் டலறிட, அமுதநாயகன் வையவைஅனுப்ப, அவர்வெதற்குக்கோபுரவாயிலா ல் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய், அவ்விஷம் ஐந்துருயோசத்துக்கு அப்பாலவருவதுதொரித்து, அந்நிவிஷமே அவ்விடத்துப்போய் தமதுதிருக்க ளரிட்டிக்கவந்தனர். அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அ தனை அவர் திருக்கரத்துக்கொடுத்தனர். உடனே அந்த விஷத்தைப்பானஞ் செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அம்மந்திரேசர், நீகெண்டேசசென்னும் நாயத் தோடு நித்தியசாந்தித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுவாராயினர். விஷத்தைக்கவர் துகொடுத்த அவ்வையவரும் அத்தலத்திலேசென் முகமாகவீற்றிருந்தருள்கி

ன்றார். அத்தலத்தையடைந்துவழிபாடுசெய்து இஷ்டகாரியங்கள்பெற்று வாழ்ந்தோர் அனேகர். அத்தலம் தாமரங்கோட்டையென்னும்பெயரால்வழங்கப் பெறுகின்றது. பின்ருதவனேசர் ஓலமிட்டலறிய தேவரயாவர்க்கும் அருள் புரிந்து, அவருள்ளே தலைவராயவிஷ்ணுவைநோக்கி இனிவிக்கினேகாபூசனை புரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள், அப்படியே செய்யும்படி விஷ்ணுருதலியோர் மேலமலணங்கி விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

குருகுலத்தாசனொருவன் இத்தலம்புகுந்து நதிநேரேப்பூசித்துத் தேவஸ்திரியாகிய ஊர்வசிதனக்கு மனைவியாகப்பெற்றின்புற்று வாழ்ந்தான். இந்நிராணி இத்தலத்துக்குவந்துமா நிரேசபூசனைப்பேற்றுவதுஷ்டருகிய நகுலனுக்கு ஆபத்தைவிளைத்துப், பிரியுற்ற இந்நிரன் தன்னை நீங்காது மருவப்பெற்று வாழ்ந்தான். இந்நிரன் மருதியோ ஈனுகிரகத்தால் விருத்திரலுகிய பகைவினைக்கொல்லப்பெற்று வாழ்ந்தான். அஸவினிதேவரிருவர் மருதியேசபூசனையால் மற்றைதேவர்களோடு தவசனுக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். இப்படியே இத்தலம்புகுந்தருள்பெற்றோர் உள்விலாதோர்; முற்றுநகலாவது மாரக்கும் அசாதத்தியேயென்றருளிய நகுலதேவரைமேலும் சனற்குமாரர்வணங்கி, மருதியேசாஞ்ஞாபி மேற்கொண்டு உன்றவிஷ்ணுருதலியோர்செயல்யாது கூறியருளுக்கென்றுவேண்டினார். இந்நிரன்முழுதும் அன்பொடுபடிப்பவர் கேட்போர், சதமுருக்கள்விதங்கள்முதலிய எவ்வெவற்றாலும்வரும்பெருந்தக்கமெலாம் எளிதிலேகப்பெற்று, என்மனைமர்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வுமுற்றுப்பெற்று வாழ்ந்து தேவரகத்திலே பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

பிராமன் பந்திரொபதேச சருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சருக்கம்.

எனற்குமா? நீதிட்டலாது அல்லித்தாது அமுதமேவதனஞ்ஞாயதமையிடைப்பாயாகவென்று திருநெல்வேலிநவர்க்கும்குளருள். உருது மயேசர் திருவருள்பெற்று சென்றவிஷ்ணு, வழிபடுவார்தீசசாகவிக்வினங்குகளும் நீக்கியருளவல்ல வசக்திமாளுகிய பிரணவாகரபிரணவாரத்தொருபயம்பொருளாயுள்ள ஸ்ரீவிக்கிணாஜப்பெருமானை முன்பு அபாயதஷமையேவணடிசென்று, சமஸ்தபூஜோபகரணங்கொண்டுவிதிப்படிபுரீதது, இனியேனும் இடரினறி அமுதங்கிடைக்கும்படி அனுங்கியகிககேவன்ருமென்றுபிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள்செய்து திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரமென்னும் இருதிருத்ததார்பாற்கடல்கடைவித்து, அமிர்தமெழப்பெற்றுச்சென்றனகடங்களினிறைத்து, அதனை எமக்குப்பகிர்ந்துதருகெவன்று

சூழ்ந்த தேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரேசர்திருவருளாற்றிகுடைத் தமையால் அப்பெருமானுக்கு நிவேதனஞ்செய்து நாம் அச்சிவப்பிரசாதங்கொ ள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்ததிலே ஸ்நானஞ்செய்து விபுதிருத்திராசுரதாரணத் திரியதிகள் முடித்து, அபிர்தகட ங்களோடுகோயிலுட்புகுந்து அமுதசலங்காசுரத்தியடைந்துபலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபுராத்திரவியங்கொண்டு அன்டொடுபுத்தி, அமுதசகடமொடுமதி ர்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்ற உடைப்பத்தருளிய இவ்வமுததை அ முதுகொண்டருளுவென்றுபிரார்த்தித்து, அளவிடாத்திருநீளெய்து பூச னைமுடித்துசுண்டேகரபாகமும் வேறித்து, மேலும் அமுதசலங்காசுரத்திய டைந்துபணிந் உலையெபற்று-சென்று, உகாரைவஞ்சித்து அமுதமுமுது ம் இந்நிராதுதேவரயாவாகுமெனதுவிட்டுப் பார்த்துலடைந்து அதிசே டலுக்குமுன் விநாதுரத்த சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனை யு ண்டருளியதும், பின்னும்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயாதெரி வித்தருளியதும், அப்படியேடைந்துஅமுதமெழுப்பெற்றதும், அதனை அமு தலிங்கேசர்க்கு வேறித்துப்பிசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாயிய சூ தவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கே ட்ட சூதிசேடன், தன்உள்ளத்தமுதுகிக்கிடந்த பேரன்புகொழுந்தோடிப்ப டர்ந்துமேலெழுந்தென்று சூதவனேசர்திருவடிக்கொளுகொம்புற்றியியு கசுசூத்துகொள்ளி, தன்புடையாழ்வம்பெருமானு சூதவனேசன் இவ்வதெரிச னம எரியேயுற்கு இன்னும் என்யகிட்டுமோவென்னுங்கருத்தேமேற்கொ ண்டு அமர்ந்திருந்தனன். இசசரித்தும் அன்டொடுபடிப்பவர்கேட்பவர் இக போகமுற்றுஉபெற்றுவாழ்ந்து பின்பமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுததிவேகனசருக்கமுற்றிற்று.

இந்திரன் திருவிழாச்சருக்கம்.

என்குமாரமேன: இந்திரன் சூதவனம்வந்து திருவிழா-வெய்தமை கேட்பாயா: அவன்று நுருந்தித்தவர்க்கு உங்ன்றார். முன் அதிசேடன் சூதவ னத்தூட்டி, ராஜகுடாமணியென்றுச் சோழனாறெய்யவித்த சைத்திமோற்சவ விஸ்தாபையபவமுற்றும் சூதி ன் கேளவியுற்று, அதனைத்தான்செய்யக்கரு திவாயுதேவனேளோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுகின்ற திரு விழாவிற்குரிய அவலகாராகிவகையெல்லாஞ் சிறிதுவகுறைவின் நிசெய்வா யென்றேவினான். அப்படியே வாயுசெல்லும்போது தேவகம்பியனுக்கு ஆஞ் ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்ததஸ்நானுத்திரியதிமுடி த்து, அமுதலிங்கதேரிசனமெபற்றுப் பரவசமுற்றுப் பன்முறைபணிந்து னுதித்துத், தானே முன்செய்த அக்கோயின்முழுதும் பார்த்துவந்து, பின்

லோகளுக்கு இயற்கையழகு எவ்வளவிருக்காலும், செயற்கையழகுசெய்வதிலும் பிதாமாதாக்களுக்கு அசைமிகுவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெலா இறைந்த அத்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்துவருகின்றன.

முதற்கோபுரவாயில் நத்திமண்டபத்தின்வடதிசை வசந்தமண்டபமத்தியிலே, சொர்ணரத்தினமயமான வேதிகையொன்றெடுத்து, அதன்மேல்வயிரரத்தினத்தாணிமுத்தி, மேற்பவளக்குடஞ்சார்ந்த இரத்திரபீடப்போதிகைகொடுத்து, மேல்முத்திழைத்தவிட்டாங்கன்கோத்து, மேளிலம் முன்றாக மாணிக்கக்கொடுங்குகள் + வைத்து, மேற்சொர்ணரத்தினம் தாமிரமயத்து, மேலும்உரிய அங்கமெலாஞ்சொந்தஞ்சு, சிற்பநாற்பொருளை லாம்விளங்குருவிமானஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினங்கொணங்குப்பித்து, உவ்வேதிகை உயரத்துக்குச் சொர்ணரத்தினம் தாமிரபடிநாமைத்து ஐந்தாயையொன்றமைத்திருமதிவெடுத்து, அவ்வழியேவே, 1) உருநீர்ந்தைத்து, 2) ரியசுமவெப்பாப்பி, 3) ப்படியே 4) னிமாதிசார் 5) ப்சவகொண்டு வீற்றிருத்தருளும் போதுசெய்யத்தீர்ந்தென்று யாமிக்கும் வாகர்காட்டி, மதில்முதலியலுடமெலாம் சிவபரத்துவவினக்கமான சிவஜிபுருசுணிரைத்து, அவ்வசுநமண்டபத்தைசூழ அதித்தாபரிமளசுகந்தங்கள் அழ்ந்ததிக்குளிலுங்கமழ்த்தக்கபுஷ்பபலாதிக்கணிதையுரிளமாசனேயுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்குவாயிலினேரே சொர்ணரத்தினமயமானமேற்கட்டிமத்தினமாலே பொன்னரிமாலே புஷ்பமாலே முதலிய வெல்லாஞ்செறியாடைப்பநதர்நீளச்செய்து, 6) கத்தரால் 7) லைகளுத்தன்மவைத்துப்பலமணிகளாலும்பொன்னாலும் குலைன்செய்து பலனத்தநாபுவமைத்துள்ள அநேகம்வாழைகளும், 8) ப்படியேசொர்ணரத்தினங்களால் வற்பசெய்துள்ள கழுஞ்சுரும்புருதலியவைகளும், 9) ப்படியே வரிசையாகந்துத்தினுண். 10) லைகளுல்லாம் பலங்குக்கற்படுத்து ஒப்பஞ்செய்தானல்லா விடங்காணுகதிவ்யரத்தினங்களேத்பங்களாகக்கரைத்தான். மணரிஞ்சுநதனத்தீதாநிபுதயந்தவாசனாதிவியமெல்லாஞ்செர்த்துக்கரைத்து எங்கும் பெருகுவித்து மேற்பன்மீர்தெளிப்பித்தான். திவ்யவாசனே திசையெலாம் வாழெனலாம்சென்றுலையும் நயம்புகைகமழ்செய்தான். சிறிதுலாந்த அவ்விடமெலாம் வாசனையெலாஞ்செர்ந்த பெற்றபொடியாதிகளார் நிவ்வியாலகாரமாரணமேரலங்ளெல்லாஞ்செய்வித்தான். சொர்ணகும்பங்களிலேநீர்நறைத்து சொர்ணரத்தினவகையாற்றுகாய்மாவிலைதர்ப்பை மாஸேமுதலிய அலங்காரித்து அங்ககசேபூரணகும்பங்ளாவரிசையாநவைத்தான். மேலும்எண்ணிஎண்ணி அளவிலாஅலங்காரவகையெலாஞ்செப்தான்.

இப்படியே மத்தியேசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்துத்

திருவீதிமுழுதும் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச்சிறியமுத்துப்பொடிகள் பரப்பி, வாழை கழுஞ் கரும்பு தோரணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை எத்தினமால்கள் கோலங்கள் பூரணகம்பங்கள் தூபதிபாதிக்களால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்துமுடித்துத் தேவகம்மியன் வாயுவுக்குத்தெரிவிப்ப, அவன் லுந்திரனுக்குத்தெரிவிப்ப, உடனே இத்திரன் அன்புமீதூர் அருள்வழிசென்று தேவகூட்டத் தோடி சூதவன் ட்லந்து, கோயிலுட்புகுது அமுதலிங்க ஸ்வயம்சரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி எழுதுபலிமுறைபணிந்து துதித்துவம்பெருமானே? எழையேன் தேவரீருக்குச் சைத்திரேற்சுவஞ் செயதுவழிபெறவிரும்பித் திருச்சங்கியடைந்தேன், நன்மையொன்றடைத்தற்கிடையுறுபலவண்டாமென்று நன்மைகிறைந்த பெரியாருட் அஞ்சுவராயின், ஒருகண்டையுடில்லாத வறையேற்குச் சொல்லவும்வேண்டிமா? எவ்விடாவரினும் அடவனைத் துநீக்கி இத்திருத்தொண்டு விதிப்பமுற்றப்பெறு செயதருளுக எந்தையே? செயவதுதலிர்வது சிறிதுமெதரியாத அறிவீய்யா, நமால் எவ்வேன் ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ் செய்திடினும் அனைத்து மெபாறுத்தருளி அநங்கிரசித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீரத்திரேசுவராவணங்கித்துதித்து, உற்சவநடத்துத்தற்குரிய ஆஞ்ஞைவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருக்கனன்.

வத்திருந்த ஸ்ரீதிரன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரை நோக்கிக்கூறுகின்றான். குபேரனே? நீ சொன்ன த்தினதெகக்ஷணதிவகையெல்லாம் கொடுத்துவருக. அக்கினிதேவனே? நீ அன்னாதிசகலபதார்த்தங்களும் பாகஞ் செய்துவருக. வாயுதேவனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்குமபடி திருவலகுப்பணிசெய்துவருக. ■ நுண்ணே? நீ அவ்விடமெல்லாம் பரிசுத்தநீர்ப்பனிகோதெளித்தல் சந்தனாகியால் மெழுகுதல்முதலிய செய்துவருக. ந்ருதியே? நீ பூதவேதாள பிசாசாதிக்களால் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய் துவருக. யமனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கததலிலக்கி இத்தஞ்செய்துவருக. சகானதேவனே? நீ எம்பெருமான திருச்சரணியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாவி நெருக்கொதுக்குதிருப்பணிமேற்கொள்ளுக. என்றிவைபோல உற்றையோர்க்கும் அவாவர்த்தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன் ஆசானாகிய வியாழருருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தச்செய்து, எல்லா இடங்களுக்குத் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சுவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சிரமேற்கொண்டு கண்ணொற்றிப் பீடத்திலவைத்துப்பூஜித்துப் போன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு சூதவனத்துக்குவருகின்றார்கள். வரவா உபசரித்து அவரவர்மபுமுதலியதருதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கக்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன்காராய்த்து அவைமுழுதும் நிரம்பச்செய்தான். சித்திரைமாதம் சக்கிலபகடும் பஞ்சமிதிதி மிருகசீரிடநகந்திரதினத்திலே, வியாழருரு சொல்லிய சுபமுகூர்த்தமாகிய அருளுதையகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீப்பிப்பது தெரிந்தான். உடனே அவ்வித்திரன் சிவத்துவிஜர்யாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ் செய்ய நான்விரும்பினேனெயிலும், முழுதும் உங்கள் செயலையன்றினக்கொருசுதந்திரமுமில்லை ஆதலால் இதைவகித்து நடத்தியருளுகவென்று நான்வேண்டுவது மிகையன்றேவென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜர்யாவரும், அதனையே ராஜாணுனையாக்கொண்டு இத்திரனுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணானுனையே தேவானுனையே சர்வக்கிணசமாப்தியின்பொருட்டு விக்கினேகரபூசனையெய்து அருள்பெற்றுத், தனபூணை புண்ணியாகவாசனாதிவாஸ்துசார்த்தி மிருகசங்கிரகணம் அங்குராப்பணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதாடனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதார்ச்சனாதிவெல்லாம் வரிசையாகச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரிசைகளோடெழுந்தருளிவாச்செய்து, அவரெதிரே ருன்பூஜித்திருக்கிற ரிஷபசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பததுச்சியிலேற்றுவதலாகிய கொடியேற்றஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்துஜங்குளிலும் ரிஷபசித்திரபடமேற்றுவதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின்யாகசாலேபுகுத்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்த திய்யரத்தினமயவேதிகையிலே, பரிவாரசுகியாகேசகடஸ்தாபனாதி நவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிட்டத்துக்கொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூசனைசெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருளி விராயகசுப்பிரமணியசண்டேசசுகிதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலேவதிரே நின்றருளச்செய்து, ருந்தியேமந்தையகுண்டமெட்டும் அக்கினிகாரியசமாப்தியாகித்தன்னிலொடுங்கப்பெற்ற ப்ரதானகுண்டத்திலே பூரணருதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகையிலுள்ள குர்ப்பூசனையும் சிழக்குமுகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தவிம்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நேரே மகாதீபாதிசோடசோபசாரங்களோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பகும்பமென்னுமுன்றிலும் விதிப்படி செய்த பூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விராயக சுப்பிரமணியசண்டேசசுகிதராய் அங்குநின்றும் திருவீதியிலே பவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேக ரூபியசத்திரர்கள் போலதளவிலாதருடைகள் நழுவ்செய்துவாச, ராமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்து இருங்கிவா

க், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியா திகொடிக்கூட்டங்கள் பணிந்துகுழ அவை
க்கெல்லாம் அசசாகிய ரிஷபக்கொடிநொயகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்தி
ரீகள் பரதசாஸ்திரவிகற்பமெல்லாம் விளங்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்து
வர, இருபக்கத்தும் எசர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றிவேதங்களும் முன்பக்
கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்மு
ழங்கிவரப், பதினெட்டுவகைவாத்நியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியா மாகதர்
சூதரென்னும் மூவகையாரும் மக்களும் வீரம் கோத்தியென்னும் மூன்றுமு
றையே எடுத்துப்படிவாத, திருதெனாண்டா அகிருமேனிதருவெண்ணீர்
நெருளிதிருவருள வெள்ளநதிருவுருகெகாண்டுசெல்லுதலுபோற செறிநதுபர
நதுவர, அத்திருத்தொண்டா திருவாய்நின்றமஹரஹர உஹரேதவ சங்கர
உமாநாத நீலகண்டாதி சிவராமகோஷம் நிறைந்துவாக, கற்பனகற்றுஉள்ள
நதெளிநது உண்மையுணர்தது தச்சமசத்துவ குணவிசிஷ்டாக்கள் சிவசாஸ்திர
சிவபரத்துவப்பிரசங்காரிந்த மனைபொழிநதுவர, தேவஸ்திரீகள்காமம் பூ
ரணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கய
ல்மீன்களாகிய அஷ்டபங்கலங்களைநதிவரப், பலயானைகள் உரியஅலங்கார
த்தோடுமுன்செல்க, குதினைகளும் அப்படியே பற்பலாநெடுஞ்செய்துவரக,
காளம் சின்னம் தாராமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூத்வனேசன்வந
தான் மந்திரேசன்வந்தான் எனபனமுதலிய திவ்வியநாமங்களெடுத்தோது
வர, இவைபோலன்னும் அளவிலாவைபவங்கெல்லாம்பெருகுவர, எமபெ
ருமான் அமுதநாயகன் திருவீதிவல மாகத்திருக்கோயின் முன்வந்தருள்த், தே
வஸ்திரீகள் கற்பூரதீபங்களவரிடையாகக்கொண்டு மூன்றுமுறைசூத்தவணங்
க, அதன்மேல் ஆதிசைவஞ்செய்தசூரையேற்று உட்சென்று வசந்தமண்ட
பத்திலே திவ்யரத்தினுசனத்திலே வீற்றிருந்தருளினா.

இப்படியே அலங்காராதிசிறப்பெல்லாம் நான்குநாள் மீ கப்பெருக இம்
மகோற்சவம்நடந்துவருவகால் மறுநாட்காலையில் அம்பா சுவாரியிருவரும்ஆந்
தோளியிலும், அன்றிரவுமுததுப்பல்லக்கிலும், மூன்றுநாட்காலே முன்போ
லவும்அன்றிரவுஅம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாரிகயிலாசவாகனத்திலும், நா
லாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பாஅன்னவாகனம் சுவாரிகந்து
வாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலே முன்போலவும்அன்றிரவு அம்பாகிளிவாகன
ம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும், ஆறாநாட்காலேமுன்போலவும்,அன்றிரவுஅம்பா
சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாய் நகொம்புள்ள அயிராவணமாகியயானைவா
கனத்திலும், ஏழாநாட்காலேமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரிஷ
பவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலே முன்
போலவும்,அன்றிரவுஅம்பாகாமதேனுவாகனம் சுவாமி குதிரைவாகனத்திலு
மாகத்திருவிழாக்கொண்டுதிருவீதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்குபமுக்

ர்த்தத்திலே விநாயகசுப்பிரமணியர் சண்டேசுரப்பெரியநாயகிநாலும் நான் கு சொன்னரத்தினமயதிவ்யா தங்களிலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன் வர, அமுதலிங்கேசர் அத்தகைய மகோந்தமநாலங்கார மகாவைவமகார தத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, யாவருக்கும் காரதோற்சவசர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களைத் திருக்கோல்காட்சி கொடுத்தருளினார். பத்தநாள் அதிகாலையிலே அம்பிகை நிஷ்பலாகனமேலு டன்வர விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசுகிதாய்த்திருக்கோயிலுள்ளே அக் கினிதையைலுள்ளருமலதீர்த்தத்திலே நிஷ்பாரூடாய்வந்துதீர்த்தங்கொ டுத்தருளியாவருந்திருவருட்பெருவெள்ளத்துள் மூழ்கி இன் புறச்செய்தருள் னார்.

பின்பு சிவத்துவிஜர்கள் யாகவிஜர்ச்சனம்விதிப்படிசெய்து, அந்த யாகே சகும்பதிவ்டோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேகித்து, விசேடபூசனைசெய்து கொடியிறக்குதொகியதுஜாவோகணமும், சண்டேசு ந்சவமுட்திப்பந் தன அங்குராங்காலிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்யாணமகோற்சவமுஞ்செய்து அத ன்பின்னாள், அவ்வந்தமண்டபமத்தியில்வ்மானஞ்சூழ்ந்தைத்திருந்த நீர்மு த்துப் போர்க்கிப்பதுநீர்க்குறைத்துக்ககந்ததஷ்பங்கன்முன்னுட்களிலும் அதிக மாகநிறையப்பரப்பி, அவ்ங்காவகைகளும்முன்னில் அதிகமாகச்செய்து, ஸ்ரீ பெரியநாயகிமந்திரோசருக்கு விதிப்படி அளவிலாத்திரவியங்கொண்டு ஸ்பன கும்பாதி அங்குகளோடு, அபிஷேகாதி பூசனைவகையெலாம் கவீஸ்தாரயாக செய்வதாகிய விடாயாற்றாதிருவிழாவும் சிறப்ப்செய்து, எப்பெருமான் வரத்தியகோஷடாத்திரம் கிர்தாம்பிராகாரத்திலும் கர்த்தனமாத்நிரம் என் காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபாராயணமாத்நிரம் மூன்றாம்பிராகாரத்தி லும், வேதகோஷடாத்திரம் இரண்டாம்பிராகாரத்திலும், தேவாரதிருவாச காதிசெந்தமிழ்வேதகோஷடாத்திரம் முத்தம்பிராகாரத்திலும்முழங்க, உட் பிராகாரம்ஜந்திலும் வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்திலு வீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமிதாரப் பன்முறைபண்ணித் துந்திரனுக்குவிபூதிப்பிரசாதாதி கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி பூசைத்திரோற்சவத்தைச்செய்துமுடித்துப் பெரு ம்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமையையும், அவர்செய்து வந்த மந்திராதந்திரகிரியாபாவனாதிக்கைச்சாதாரியவீதிக்கிரமபரிசீலன அபாப க்திசிரத்தாவைவங்ககளும், மற்றும்மெல்லாம்பரினைத்தந்தனைத்துப்போன்புடை யனயப்பலமுறைவணங்கி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும்திவ்யவஸ்திபூஷணா திஅலங்காரவகையெலாஞ்செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொருமுத்துப்பல்லக்கி ல் எழுந்தருளித்திருவீதிவலம்வருதலாகியஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்து, சொ னர்த்தபாணாதிதேசபூசனைவகையெலாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசசந்தியடைந்து ஆனந்தபரவசஞய்ப்பணிந்து பிரிவாற்றுவதவஞய்ப் புறவிடைபெற்றுச் சுவர்க்கத்திற்சென்று அமுதகாதன் நிருவடிமறவாச்சிந் றையோடு அரசுபுரிந்திருந்தான்.

வராய் சனற்குமாரனே? இச்சூதவனத்தை அடைந்து திருவருள்பெற்றுய்ய்தோர் அளவிடாப்பெருந்தொகையே நீயாம்மாதிரிஞ்சொன்னேறும். அமுதவிங்கேசன் இத்தூலத்தை அடைந்தாவே வினைகள்முற்றுமீர்க்கி அவரவர் விருப்பத்தின்மேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையெல்லாம், பலகோடிகம்பகாலம்ஆயுள்பெற்றிருந்து இரண்டாயிராவள்ள ஆதிசேடன் சொல்லத்துணிந்தாலும்கிரிதும்புடிவருது. ஆதலால் அன்பனே? இனிநாம் விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ள எர்வான்மாக்களுந்திருவருள்பெற்றுய்தற்கு உண்மைதூல்களாலே சொல்லப்படுகின்றசாதனங்கள் அனேகமுள்ளன; அவையெல்லாமும்கெல்லாநாலும் மேற்கொண்டுநீத்துவது நிக அரிது. அவையெல்லாவற்றினும்மேலாயும்செய்தற்கு நிக இவருவாயுமுள்ளது இச்சிவபுராணசிரவணமே. இது உண்மைதூலிநீக்காத் தர்மங்களைல்லாமாகும். இதுவே பலவகைச்செல்வகளும்கன்மக்கட்பேறுமுதலியவைகளும் இகபர இன்பங்களுந்தருவது இதுவேசித்தசத்தியாதிருறையேதந்து மல்கலிகெடுத்தப்பசுத்துவநீக்கிச்சிவத்துவாபிவிபக்திப்பெரும்பேறும் அளிப்பது. அச்சிவபுராணங்களுள்ளே மிகமேலாகிய இச்சூதவனபுராணமுதுமேனும், ஒருசருக்கமேனும், பலசிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும்பயதிபாகப்படிப்பவர் கேட்பவர்களும், இதனை எழுதுவோர், எழுதவொருக்கொடுப்போர், உரியவரு-தவிசெய்யவோர், இதன்மகிமை எடுத்துப்பேசுவோர், பூஜிப்போர், பிரதிஷ்டைசெய்வோர்யாவரும் இஷ்டசித்திகள்முற்றும்கெற்றுவாழ்வார்களென்று திருநந்தி தேவர்முடித்துக்கூற்றினதால், மேலும்ஆசைபெருகவும் அவ்வாளுஞ்ஞையமறுத்தற்கஞ்சியமெந்திருந்தார் சனற்குமாரனென்று சனகாதிருனிவர்சனஞ்சுஞ்சூதமுனிவர்கூறினார். அம்முனிவர்களும்அவ்வாற்றினாரு அமைந்திருந்தார்கள்.

வேதம்வாழிபுகில்வாழிவினைகூழ்வாழியுயிர்க்கின்பச் சீதம்வாழிதிருத்தொண்டச்செல்வார்வாழிபூதிமுதற் சாதம்வாழிசித்தார்த்தசையம்வாழியருளமுத நாடன்வாழியனைபெரியநங்கைவாழிவாழியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரான் நிருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசன முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
கூ	,,	ச	தும்	சிநிதும்
கந	நு	க	மொழினைத்	மொழிதென்
கரு	உக	க	மெய்ஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
உரு	கூசு	க	கமமொழி	கமமொழி
,,	கூவி	உ	நாற்றினை	நாற்றினை
நஉ	உக	உ	வருகை	வருக்கை
நகூ	எவி	ச	கனிவுற	கனிவுற
ச()	அரு	ந	மடைந்நையர்	மடந்தையர்
சச	ககரு	ந	வேறேறே	வேறேறே
சகூ	கருரு	ந	உலகெலாம்	உலகெலாம்
ருக	கஉ	உ	வெழுத்தார்	வெழுத்தார்.
ருஉ	கரு	ந	மனியுண	மமுதுண
,,	ககூ	க	முனிவர்	முனிவீர்
ருகூ	உக	ச	முனிவர்க்குச்சூத	முனிவர்க்குச்சூத
நஉ	உ	ந	யருண்மயமா	யருண்மயமா
கூரு	உக	ந	மண்மகார்	மணமகார்
எந	சஅ	ந	புரந்தரேன	புரந்தரேன
எச	ருந	ந	திலங்கவரி	திலங்கவரி
,,	ருச	க	பொன்னினதி	பொன்னிநதி
எரு	கூக	உ	றெழிர்மரழை	றெழிர்மரழை
,,	கூந	ந	முகமுடிவுஞ்	முகமுடிவுஞ்
எஎ	எரு	ந	தனைக்குணமா	தனைக்குணமா
,,	எகூ	க	காசியினிற்	காசினியிற்
எஅ	ச	ச	மத்தொழில்	மத்தொழில்.
,,	நு	ந	பழுத்தனாப்	பழுத்தனாப்
,,	,,	,,	மேவு	மேவும்
எகூ	அ	ச	வருமிரு	வருமிரு
அக	உஉ	உ	பரமபோகமே	போகம்
அஉ	நந	ச	முனனவிலோ	முனனவிலோ
கூக	ககூ	உ	கூப்ப	கூம்ப
கூச	சஉ	ச	மரார்த்த	பரார்த்த
கூகூ	ச	ச	திருக்கையி	திருக்கயி

பககம	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
கூகூ	நூ	உ	கரவரவுமா	கரவரவுமா
கூகூ	கூ	ச	வகுத்து	வகிகுது
கூகூ	நூ	க	நிகமா க	நிகமாகம
கூகூ	எச	ந	புசித்தாங்	புசித்தாங்
கூகூ	”	நக	மூர்க்கம	மூர்க்கம
கூகூ	கூச	உ	கெழுது	கெழுது
கூகூ	நூச	க	தொளிரும	தொளிரும
”	ந	ந	வதகர	வதகர
கூகூ	சூ	ந	வேலற்ற நுள்	வேலற்றநுள்
கூகூ	கூஉ	உ	பதச்செம்பதும	பதச்செம்பதும
கூகூ	கூகூ	க	ன்னகுணாநதேர	ன்னகுணாநதேர
கூகூ	க	ந	வணர்தர	வணர்தர
”	ச	உ	முன்னுப	முன்னுப
”	எ	ச	விடாதிற்ற	குடாதிற்ற
கூகூ	கூஉ	ச	முலதபின	முலதபின
கூகூ	கூஎ	க	லோரிலவக	லோரிலவக
கூகூ	உஉ	க	லெணம்	லெணம்
கூகூ	கூகூ	ந	நமி	நமி
கூகூ	நூ	க	அதிவளர்	அதிவளர்

